

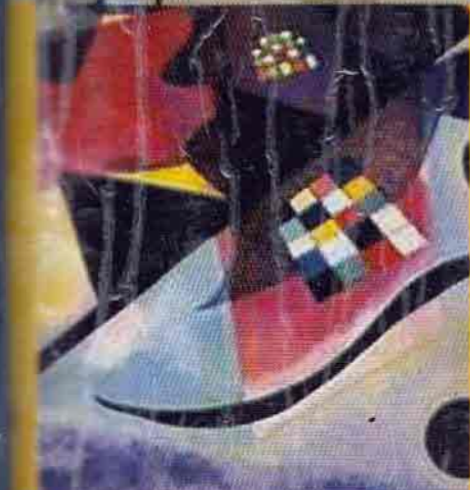
ဗျူး
စင်တင်သည်

လရောင်ကျူးရင့်

သင့်အတွက်မနက်ပြန်

BURMESE
CLASSIC

ဒို့တာဝန်အရောင်းဝါး

ပြည်ထောင်စုမဖြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမဖြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ★ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ★ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ★ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ★ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ★ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
- ★ အမျိုးသား ဖြန့်လှည့်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
- ★ နိုင်ငံသာယာ ဖွံ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- ★ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွံ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ★ စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- ★ ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
- ★ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
- ★ နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ★ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်မားရေး၊
- ★ အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြှင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
- ★ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
- ★ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်မားရေး

လရောင်ကျူးရင့်

သင့်အတွက်မနက်ပြန်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၁၆၄၂၀၆၁၂

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၀၂၉၀၁၀၇

ထုတ်ဝေသူ

ဦးနိုင်မျိုးထွန်း (အင်ပါယာစာပေ)

တိုက် (၂၁)၊ အခန်း (၁၁)၊ စီးပွားကူးသန်း
ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ၊ ဦးစိစာရလမ်း (မြောက်ဒဂုံ)။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးမြတ်ကျော် (၀၅၇၇၇) မြတ်ကျော်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၂၁၇)၊ လမ်း (၃၀)၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်။

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

Idea Kyaw & Wai Ya

ကွန်ပျူတာစာပီ

TK ကွန်ပျူတာ

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မေလ။

တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်၊ အုပ်ရေ - ၅၀၀

ဖြန့်ချိရေး

ဗျူးစာပေ

• - 0980 20356 , 09 518 5084

အခန်း (၁)

လှပြီးသားနှုတ်ခမ်းကို ထပ်၍အရောင်တင် ဆေးဆိုးလိုက်တော့
နီရဲစိုအိနေသည့် နှုတ်ခမ်းသားတွေက ဖွင့်အာနေသည့် ပန်းဖူးငုံလေးလို
တိမ်းမှုူးမေ့မောသွားစေအောင် ညှို့ချက်တွေ အားကောင်းလာသည်။

မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ မျက်တောင်၊ မျက်နှာနှင့်ပတ်သက်သော
အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာအားလုံး အသေးစိတ်ချယ်မွန်းပြီး ကျေနပ်သွားမှသာ
ခွန်တင်ခုံရှေ့ကထ၍ အဝတ်စီရိုကို ဖွင့်သည်။

အဝတ်တွေကို တစ်စုံပြီးတစ်စုံထုတ်၍ ခုတင်ပေါ်ပစ်တင်ရင်း
စိတ်ကြိုက်မတွေ့သ၍ 'ရွေးချယ်နေတော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်
ဆန့်ဆန့်လေး ခြေဆင်းလှဲ၍ ဝတ္ထုစာအုပ်ဖတ်နေသည့် ဆန့်မျက်ဝန်း
လေးတွေက စိတ်မရှည်သလို စူးရောက်လာ၏။

“ ဒီနေ့ ပြီးဦးမှာလား မေလွမ်း . . . . . ဟင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို
(ငါ့)နှစ်သမီးလေးမဟုတ်ပါလား ဆိုတာလည်း မမေ့နဲ့ဦး ”

လွမ်းရဲ့လက်တွေ ကောက်ကိုင်လိုက်မိသည့် အကျီကို
ဆုပ်ထားလျက်နှင့် ရပ်တန့်သွား၏။

ဗျူးစာပေ

ပြီးတော့ ထန်မျက်စိနားလတ်လတ်လေးတွေကို လှမ်းကြည့်၍

“ ဆယ့်ခြောက်နှစ်သမီးကလေး မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို မေ့ပါ့မလား သမီးရယ်။ သမီးလေးတောင် ဆယ့်ခြောက်နှစ်ကျော်နေပြီ။ မေမေက မေ့ပါ့မလား။ ”

“ တော်ပါ မေမေလို့ထည့်ပြောမနေပါနဲ့။ မေလွမ်းကို ကြည့်ပြီး မေမေလို့ မခေါ်ချင်တာ အဲ့ဒါတွေပဲ။ ”

ပြောတုန်း ခံစားချက်လေးတွေ ပြည့်ပြည့်သိပ်သိပ်နှင့် ဝေါက်ခနဲထထိုင်ကာ

စာအုပ်ကိုပိတ်၍ စားပွဲပေါ် လွှဲပစ်လိုက်သည်။

“ ဘုတ် ”

“ ဝှမ်း ”

“ အို ”

လွမ်းမျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းသွားသည်။

စာအုပ်က စားပွဲပေါ်မှာရှိသည့် အရာဝတ္ထုတချို့ကို တိုက်သွားကား သောက်လက်စ နို့တစ်ဝက်နှင့် ဖန်ခွက်က ကြမ်းပေါ် လိမ့်ကျ၍ ခွမ်းခနဲ ကွဲကြသွား၏။

“ မေလွမ်းကို ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲတမ်း မိတ်ကပ်နဲ့ နှုတ်ခမ်းနီ နဲ့ စံကက်အကျပ် အတိုအရှည်၊ ဂါဝန်ကို ထန်တို့တောင် လိုက်မမီဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေကဆို နှင့်အမေဟုတ်ရဲ့လားတဲ့။ လုံးဝကို ယုံနိုင်စရာ မရှိဘူးတဲ့။ ”

“ သမီးရယ် ”

ထန် မျက်နှာလေးက တင်းမာခက်ထန်နေသည်။

နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ခပ်ဖိဖိကိုက်ထား၍ လွမ်းကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း

“ သိပ်ပြင်မနေပါနဲ့ မေလွမ်းလှပါတယ်။ ထန်ထက် အများကြီးပိုလှပါတယ် ”

ထန်ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်တွေ ပြည့်သိပ်နေသည်။

“ ထန်ရယ် စိတ်တော့မဆိုးနဲ့သိလား။ နင့်မာမီက တအားလှတာ၊ ဖြူနင်းစက်နေတာပဲ ဟဲ့... ဟဲ့ နင့်ထက်လှတယ် ”

“ ဟုတ်တယ်နော် .. ထန်ကျတော့ အသားညှိသလိုပဲ ”

“ ထန်ဒယ်ဒီက အသားမည်းတာဟာ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ခန့်ခန့်ကြီးရယ် ငါမြင်ဖူးတယ် ငါအရင်တုန်းက ငါတို့ ဒယ်ဒီနဲ့ ခင်ကြတယ် ”

“ ဒါဆို သူ့မာမီနဲ့ဒယ်ဒီက ဖြူဖြူမည်းမည်းပေါ့ ”

“ အံ့မယ်... အပေမယ့် လိုက်တယ် သိလား အန်ကယ်က ခန့်တယ်၊ သူ့မာမီက နုနုဖတ်ဖတ်ကလေး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ထည်း ချစ်ကြတော့ လိုက်ဖတ်တယ် ”

“ ငါတို့လည်း သိပါတယ်။ သူ့မာမီက ခေါ်လိုက်ရင် ကိုကို တို့ကိုနဲ့ သူ့ဒယ်ဒီကလည်း တုန်နေတာပဲ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဆုံးသွားတာ ဆနားပါတယ်နော် ”

“ ဘယ်သူ့ကိုလဲ ”

“ သူမာမိကိုပေါ့၊ ကျန်တဲ့လူကပိုသနားဖို့ကောင်းတယ်။ ခုကြည့်ပါလား။ သူ့ခမျာ

“ ငါတို့ဖြင့် ဒီလိုမထင်ပေါင်၊ ခုကျမှ ပိုတောင်လှနေတာ ကြိုက်သူတွေကလည်း ဝိုင်းဝိုင်းကိုလည်နေတာပဲ၊ ပိုတောင် ကံကောင်းလာသေးတယ်”

သူငယ်ချင်းတချို့က ထန်တို့မိသားစု အကြောင်းကို သိကြသည်။

အားနာတဲ့သူက ဘာမှမပြောဘဲနေသလို နှုတ်သွက်တဲ့ သူ့ကျတော့ ထင်သလို မြင်သလို ဒက်ခနဲပြော၏။

ဒယ်ဒီဆုံးတော့ ထန်က ရှစ်တန်းရှိနေပြီ၊ ဒါတွေကို မသိဘဲ နေပါ့မလား။ ဒယ်ဒီက မေလွမ်းကို ချစ်သည်။ ဒါကိုလက်ခံသည်။ မေလွမ်းက ထန်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာကျတော့ မယုံပါ။ မေလွမ်းရဲ့ အဓိကဟာ ထန်မဟုတ်ဘဲ သူမ၏အလှအပများဟုသာမြင်ခဲ့မိသည်။

မေလွမ်းဘာလို့ ဒီလောက်လှနေတာလဲ။

“ လွမ်းက ဒါတော့မတရားဘူးဟေ့၊ သမီးကိုကျတော့ အလှတွေခွဲမပေးဘူး။ သမီးက အမေကိုမှ မမှီတာ .. ”

သူကြီးသူမတို့ ဆုံမိကြတော့လည်း သက်တူရွယ်တူတွေကြားမှာ အသက်အရွယ်ချင်း အတူတူချင်းတောင်မှ မေလွမ်းက နုနုဖက်ဖက်လေး။ မျက်နှာလေးကသာ လှနေတာမဟုတ်ဘဲ ခြေချောင်း

လက်ချောင်းလေးတွေကအစ နီရဲနုဖက်ကာ ပြည့်တင်းနေတာဖြစ်သည်။

ဆံဖျားမှ ခြေဖျားအထိ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ဆိုတာကို ယုံနိုင်လောက်သည့် ရင့်ရော်ခြင်းတို့ ဘယ်မှာမှ ရှာမတွေ့နိုင်။

မိန်းကလေးချင်းပင် စုတ်သပ်အားကျလောက်လှသည် မေလွမ်း။ ထန်ကျတော့ ဒယ်ဒီနဲ့ တူပြီး အသားညိုခဲ့သည်။ နှုတ်ခမ်းလွှာထက်မှ ပွေးညှင်းရာတွေက စိမ်းညိုနေတတ်သဖြင့် မိတ်ကပ်လိမ်းလို့လည်း မလှ၊ မျက်နှာပေါင်းတင်လိုက်ပြန်တော့လည်း လိုက်ဖက်မည့် မိတ်ကပ် ပေါင်ဒါကအစ အတော်ကြီးရွေးချယ် ရသည်။

ဒါတောင်မှ အဆီပြန်လာတာတွေ၊ အသားရောင် ပြောင်းချင်တာတွေ ထန်မှာ လိုအပ်ချက်တွေက များလွန်းလှသည်။

“ ငါမလှပါလား ” ဟူသော အားငယ်စိတ်လေးက ထိုပြဿနာလေးများမှ အစပြုကာ အရွယ်ရောက်တော့ ရင်ထဲမှာ အစိုင်းအခဲထုထည်က ကြီးမားနေသည်။

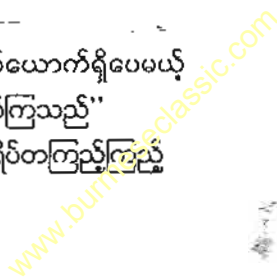
“ မေလွမ်း ထန် ကြီးမေးတို့အိမ်မှာ သွားနေချင်တယ် ”

“ အို - မနေရပါဘူး ”

“ ကြီးမေဆိုတာက ဒယ်ဒီဘက်က အမဝမ်းကွဲ ဒေါ်စိုးစိုး၊ ထန်ကိုဆို ဂရုစိုက်သည် အရေးပေးသည်။ -----

သူမမှာ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက်ရှိပေမယ့် ကလေးတွေလည်း မဟုတ်တော့တာမို့ ထန်ကို ချစ်ကြသည်”

ထန်ရှိနေချိန်ဆို ထန်မျက်နှာကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်

“ အဲဒီကို ခဏခဏမသွားနဲ့ ”
ကြီးမေးတို့အိမ်သွားတော့မယ်ဆို မေလွမ်းက မကြိုက်

“ သွားမှာပဲ . . . . . သွားမှာပဲ ”

“ သမီးလေး သွားချင်တာသွားပါစေ လွမ်းရယ် ”
ထန်စွတ်ဖြစ်လာလျှင် ဒယ်ဒီက ဝင်ပါလာ၏။

“ ပြေးကြည့်မှ ဆွေမျိုးဆိုလို့ ဒီအခေါ်တစ်ယောက်ပဲ ရှိတဲ့ဟာ ”

“ ဟုတ်တယ် ဒါပေမဲ့ လွမ်းမကြိုက်ဘူး ကိုကို . . . . .
သမီးကို နို့မပြတ်ခင်ကတည်းက အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ ခေါ်သိပ်
လွမ်းနို့တိုက်နိုင်ရက်သားနဲ့ နို့ဘူးနို့တိုက်ပြီး နို့ဖြတ်ခဲ့ကြတာ ”

“ ဪကွာ ဒါက သူ့သားသမီးတွေက အရွယ်ကြီးကုန်ပြီး
ဆိုတော့ ကလေးငယ်ကို ချစ်တတ်တာပါ ”

“ ဒါတင်ပြီးလို့လား ကလေးက လွမ်းကို မေမေလိုခေါ်သလား။
ကိုကို ကိုတော့ ဒယ်ဒီလို့ ခေါ်ပြီး လွမ်းကိုကျတော့ မာမိလို့ခေါ်သလား။
အဲဒါ သူတို့သင်တာ။ ကလေးက လွမ်းကိုဆို မျက်လုံးစိမ်းနဲ့ကြည့်ပြီး
ကိုကို ကိုပဲ ခင်တာ။ ကိုကိုကိုပဲ ချွဲနဲ့ပူဆာတတ်တာ။ အဲဒါ
ဘယ်သူ့ပို့ချချက်တွေလဲ ကိုကိုသိလား။ ဟင် - လွမ်းသိတယ်။
သမီးလေးနဲ့ လွမ်းကို ကမ္ဘာခြားအောင် လုပ်နေကြတာ။ လွမ်းဘာမှ
မလုပ်မိဘဲနဲ့ သူတို့လွမ်းကို တဘက်သက် ကြည့်မနေဖြစ်နေကြတာ ”

ပြော၍ မေလွမ်းငိုခဲ့ဖူးသည် . . . . .

ဒယ်ဒီနဲ့လည်း စကားများခဲ့ဖူးသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထန်ကတော့ မေလွမ်းကို သနားရမုန့်မသိခဲ့ပါ။
မေလွမ်းအလုပ် ပြင်နေတာ

“ သမီးထက်ပိုလှတယ် ” ဆိုတဲ့ ချီးမွမ်းသံတွေထဲမှာ
သာယာနေတာ။

“ ကြီးမေလောက် ထန်ကို ဂရုစိုက်ယုယလို့လား ”

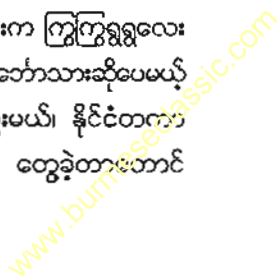
“ အမေကျော် ဒွေးတော် မလွမ်းပါနဲ့ သမီးလေးရယ်။
တခြားသူချစ်တယ်ဆိုတာ မိဘအမျက်ထွက်နေတဲ့ ဒေါသလောက်တောင်
မအေးချမ်းပါဘူး။ သူတို့က သမီးကို ယုယအလိုလိုက်တယ်ဆိုတာ
မေမေ့ကိုမလိုလားတဲ့ စိတ်တွေရှိလို့ ပြီးတော့သမီးကိုချစ်ကြတယ်။
ကျွေးမွေးပြတယ်ဆိုပြီး သမီးဒယ်ဒီက သူတို့ဆီကို တအားဖို့ပမ်းတာ။
သမီးကို ဂရုစိုက်ရုံနဲ့ မိသားစုထိုင်စားလောက်အောင် ရနေလို့ သမီးကို
ချစ်ပြနေတာပါကွယ် ”

မေလွမ်းက တတွတ်တွတ်ပြောနေတတ်သည်။

ပြောမရတော့ ငိုတာလည်းရှိ၏။

ထန်ကတော့ ဘယ်ဘက်ကို အမှန်ဆိုတာ မတွေးခဲ့
နိုင်။

“ အမလေး သမီးအမေက အစကတည်းက ကြွကြွရွရွလေး
နေလာတာ။ အဲဒီပုံပဲပါပဲကွယ်။ ရဲမြင့်က နိုင်ငံခြား သင်္ဘောသားဆိုပေမယ့်
ရိုးလိုက်အေးလိုက်တာမှ ရေခဲတုံးက အရှုံးပေးရဦးမယ်။ နိုင်ငံတကာ
လှည့်နေတာ။ တကယ်ကဲ့ပေ့ ရဲပေ့ဆိုတာတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့တာတောင်

တုန်လှုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့နဲ့ကျမှပဲ ချက်ချင်းကို ကောက်ယူပစ်လိုက်တာလေ . . . . . ”

ကြီးမေက မေလွမ်းအကြောင်းဆို ဘယ်အချိန်မေးမေး သန်းခေါင်းကျော်နေတာတောင် မီးခွက်ထွန်း ပြောတတ်သူ။

“ သူတို့က အထည်ကြီးပျက်၊ ရဲမြင့်က ကြီးမေတို့နဲ့ နေတာပေါ့၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကိုယ့်အဖေ ကိုယ်ချွန် ကြီးစားတဲ့ကလေး၊ ဘွဲ့ရတဲ့အထိ သူ့စီတံသုရှာ ကျောင်းတတ်ခဲ့တာ . . . သဘောလိုက်တာတွေကအစ ကြီးမေတို့ ဘာမှပူရတာမဟုတ်ဘူး။ သဘောသားဖြစ်သွားတော့လည်း သိပ်ကို သိပ်တတ်တာ။ ကြီးမေတို့ကို အိမ်ပြင်ဆောင်ပေး၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ စီးဖို့ကား အို ကြီးမေတို့ ချက်ချင်းကို ကြီးပွားသွားတာလေ၊ ခုလိုနေရတာ သူ့ကြောင့်ပေါ့။ သမီးရဲ့မေလွမ်းနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ လုံးဝပြန်မကြည့် တော့တာ”

ကြီးမေတို့က ခုလည်း သိပ်မပြေလည်တော့ပါ . . . . .

ယောက်ျားက ပွဲစားလိုလို ကန်ထရိုက်လိုလို ပိုက်ဆံပေးချင်မှ ပေး၊ မပေးချင်နေ၊ သားကအိမ်ထောင်ကျတော့ ထောက်ပံ့တာလေး ရှိသည်။ သမီးဖြစ်သူက စူပါမားကတ်မှာ စာရေးမလုပ်သည့်လစာရှိ၍ လှုပ်လီလှုပ်လဲ ရှန်ကန်နေရသမျှ မေလွမ်းပြောပုံဆို ထန့်ကိုခေါ်မွေးပြီး စောင့်ရှောက်တော့မှ ဒယ်ဒီကထောက်ပံ့လာသည်တဲ့

ကြီးမေပြောသလိုဆိုလျှင်တော့ မေလွမ်းကြောင့် ဒယ်ဒီက ဘာမှပေးကမ်းထောက်ပံ့ခြင်း မပြုခဲ့တော့တာ ဟုဆိုသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုစဉ်ကတော့ ကြီးမေက ထန့်ကို ဂရုစိုက် နေခဲ့သည်သာ၊ ဒယ်ဒီဆုံးသွားတော့မှ

“ သမီးက ဒီမှာချည်းပဲ သိပ်လာမနေနဲ့၊ သမီးမေလွမ်းက နုနုငယ်ငယ်ရယ် တော်ကြာ သိပ်လွတ်လပ်ပြီး သမီးပထွေးရနေဦးမယ် နီးနီးနေ ”

စကားသံတွေ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။

ဒါပေမယ့် ထန့် မေလွမ်းနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် တရင်းတန့် နေခဲ့တာ သိပ်မရှိခဲ့တော့ မေလွမ်းနဲ့ ကြာကြာမနေချင်ပေ။

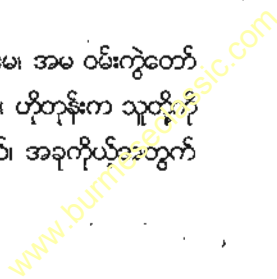
ကြီးမေတို့ဆီမှာ ဆယ်ရက်လောက်နေဖြစ်မှ မေလွမ်းဆီမှာ တစ်ညလောက်ပဲ အိပ်ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့သော်

“ မေမေကိုက ပြောပါဆို ပြောမှမပြောတာ၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ လူတစ်ယောက်စရိတ်က နည်းသလား၊ သူ့အမေတစ်ယောက်တည်း တောင်မှ လေးလေးဆုံးသွားတော့ ရှိတာရောင်းချစားနေရတာ၊ သမီးတို့က နှစ်ယောက်သုံးယောက်စာ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ”

“ မေမေလည်းပြောနေတာပဲ၊ သူကလာနေတာ ဘယ်နှုန်းလုပ်မလဲ ကွယ် ”

“ အို . . . မလာနဲ့လို ပြောလိုက်ပေါ့ မေမေ၊ အမေ ဝမ်းကွဲတော် တယ်ဆိုတာ ဘယ်နှစ်ဝမ်းကွဲလဲ၊ စင်နိုင်မှ တော်တာ၊ ဟိုတုန်းက သူတို့ကို အားကိုးနေရလို့ အောင့်အင်းနေရ တော်သေးတယ်၊ အခုကိုယ်တို့ဘွက်

ဘာမှ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး။ ဒီဟာမလေးကို မေမေပြောသင့်တာ ကြာပြီနော်၊ ရွှေရိမ့်မှ မျိုးတော်တယ် ပြောလည်း ပြောပါစေ၊ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာသိတာ၊ မကြည်ဖြူနိုင်ဘူး ရှင်းရှင်းပဲ”

ဒီစကားတွေကို ထန် နားနဲ့ ဆက်ဆက်ကြားလိုက်ရတော့မှ ကြီးမေတို့ဆီကို ခြေဦးမလှည့်ခဲ့တော့တာဖြစ်သည်။

ဒါပေမဲ့ မေလွမ်းကို ထန် ဘယ်လိုမှ ရင်းနှီးကြည့်လို့မရ၊ မေလွမ်းလို့ခေါ်တာလည်း အကျင့်ပါနေပြီ။

ခက်စိမ်းစိမ်း ခက်တန်းတန်းနေခဲ့တာလည်း အသားကျနေခဲ့ပြီ။ ကိုယ့်အမေရယ်လို့ ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်ဖို့က အမေဆိုသူက ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေထက်ပင် လှပနုဖက်နေတဲ့အဖြစ်

ပြီးတော့ ကြည့်ပါဦး

လုပ်တဲ့အလုပ်ကလည်း တကယ် ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုမှာ အတွင်းရေးမှူးတဲ့

တကယ်ဆို မေလွမ်း ဆယ်တန်းပင်မအောင်ခဲ့တာ ကြီးမေ ပြောပြလို့ ထန်သိသည်။

အတွင်းရေးမှူးဆိုတဲ့ နေရာရောက်အောင် ဘယ်လိုယူလိုက် တာလဲ။

“ လိုအပ်တဲ့ သင်တန်းတွေ လိုက်တက်ရတာပေါ့ သမီးရယ်၊ ကိုယ့်အတွက်လည်း သိက္ခာရှိအောင် ဝင်ငွေလည်းကောင်းအောင် ရင်းသင့်တာကို ရင်းရတာပေါ့ ”

ထန် မေးတော့ မေလွမ်းက ဒီအတိုင်းဖြေသည်။

ကြီးမေကတော့

“ ကြာရင် လူပါရင်းလိမ့်ဦးမယ်၊ သူက ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား အားစိုက်ရုန်းကန် ချင်တဲ့သူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ယောက်ျားက ဆုံးတော့ အချောင်ပဲ လိုက်မှာပေါ့၊ သူက ရုပ်ကလေးကလည်းရှိတော့ ရတာပေါ့ အေ” ဟု ပြောခဲ့သည်။

ထန် လည်း ခေါင်းညှိတ်ခဲ့မိသေးသည်။

ထန်ကိုယ်တိုင် ဆယ်တန်းစားပေးပွဲကို အားခဲဖြေဆို လိုက်ရပေမယ့် ပညာရေးကို ဆုံးခန်းတိုင်ဖို့ထက် ကုမ္ပဏီကြီး တစ်ခုမှာ အတွင်းရေးမှူး လုပ်၍ ကြွကြွရွရွလေး သွားလာ ဝန်ထမ်းချင်ခဲ့တာ၊ ဆယ်တန်းမရောက်မီကတည်းက စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိတာဖြစ်သည်။

တကယ်တမ်းဖြစ်တာ မေလွမ်း

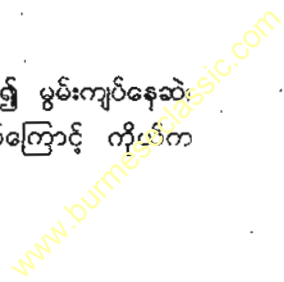
ထန် ဖြစ်ချင်သမျှ မေလွမ်းဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထန် ပိုင်ဆိုင်ချင်သမျှ အလှအပအားလုံး မေလွမ်းမှာပဲရှိသည်။

မကျေနပ်ချင်ဆိုသော အနီးအငွေ့တန်းကလေးဟာ နှလုံးသား ပြွန်ဝမှာပဲ တစ်ဆိုလို့တက်ရင်း တစစ အားကောင်းလာခဲ့သည်က အခုဆို ထုနဲ့ထည်နဲ့ဖြစ်နေပြီ။

“ သမီး ”

နာကျည်းမှုတွေထဲမှာ မျောပါကူးခတ်၍ မွမ်းကျပ်နေဆဲ၊ ခုံးပေါ်မှာ ဖွဖွလာတင်သည့် လက်တစ်ဖက်ကြောင့် ကိုယ်က

ဆက်ခနဲဖြစ်သွားတာ လက်ကိုပါ ပုတ်ချပစ်လိုက်မိသည်။

ခုတင်ထက်က ဆင်းရပ်ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်တော့ ထန် မျက်ဝန်းက မျက်ရည်တွေကို မြင်လိုက်ရကာ လွမ်းနှုတ်ခမ်းလေးပင် ဖွင့်ဟသွားမိလျှက်

“ သမီး . . . သမီးလေးငိုနေတယ် ”

“ ဟုတ်တယ် ဝိုတယ် . . . . . မေလွမ်း အဲဒီလောက်လှအောင် အမြဲပြင်နေတာကို ထန် ရှက်တယ်သိလား မေလွမ်းမှာ ယောက်ျား မရှိဘူး ထန်က အပျိုဖြစ်နေပြီ မေလွမ်း ဒီလောက်လှအောင်နေဖို့ လိုသလား ဘယ်လိုစိတ်ကူးတွေနဲ့ ဒီလောက်ပြင်နေရတာလဲ ပြောပြစမ်းပါ ”

ထန်က လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြောရင်း တအင့်အင့် ရှိုက်နိုးသည် . . . . .

သမီးလေး သည်းသည်းထန်ထန်ငိုကြွေးနေပုံကို တအံ့တဩ ကြည့်၍ လွမ်း ကိုယ့်မျက်နှာကိုယ် ယောင်ရမ်းစမ်းလိုက်မိသည်။

“ အားလုံးက ပြောနေကြပါတယ် ထန်သူငယ်ချင်းတွေကအစ ထောက်ခံပါတယ်၊ မေလွမ်းသိပ်ကိုလှပါတယ်၊ ဒါကိုမကျေနပ်သေး ဘူးလား ”

“ သမီးလေးရယ် မေမေက ”

“ ဟင့်အင်း မေမေလို့မပြောနဲ့၊ မေလွမ်းပဲ . . . . .

မေလွမ်းပဲပြော ”

“ အင်းပါသမီးရယ် မေလွမ်းလေ မေလွမ်းလုပ်တဲ့ အလုပ်က ဒီလိုနေထိုင်ဝတ်စားမှ ဝင်ဆံ့မှာမို့လို့ပါ၊ ပြီးတော့ ဒီနေ့က ဧည့်သည်တွေနဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စ ဆွေးနွေးဖို့ရှိလို့ မေလွမ်းလိုက်ရမှာမို့ပါ။ နောက် . . . . . နောက် မပြင်တော့ဘူးနော် ”

ထန်က လွမ်းကို တစ်မိန်းဆန်ဆန် မျက်ဝန်းများနှင့် စုန်ချီဆန်ချီကြည့်ကာ ချာခနဲ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

လွမ်းခုတင်ပေါ်မှာ ဖြည်းလေးစွာ ထိုင်ချလိုက်မိကာ ဝေဒီလာသည့် မျက်ရည်ကြည်တွေကို မျက်တောင်တို့နှင့် ဘယ်လိုပိုင် ပုတ်ခက်ဖယ်ရှား ပေမယ့်မရ။

သမီးလေးကိုယ်ရင်ခွင့်ထဲ ပြန်ရောက်လာတာ မကြာသေးပါ။ နောက်ထပ်သွေးကွဲ၍များ သမီးလေး ဒီရင်ခွင်ကနေ ခွဲထွက်သွားဖို့ ကြိုးစားဦးမည် ဆိုလျှင်

အို မသွားရဘူး၊ ငါ့သမီးလေး ငါ့ကို မကျေနပ်တာ ဘာမှ မရှိရဘူး။

မေမေကို အထင်မလွဲပါနဲ့ သမီးရယ် မေမေလေ သမီးလေးကို သိပ်ချစ်တာ။

အခန်း (၂)

အစည်းအဝေးဖြုတ်လိုက်တော့ လွမ်း ခန်းမထဲကနေ နောက်ဆုံးကျမှ နွမ်းယဲ့စွာ လှမ်းထွက်ခဲ့မိသည်။

ဒီနေ့ကုမ္ပဏီကို တစ်ဦးတည်းပိုင်အဖြစ် လွှဲပြောင်းယူသွားပြီး ဖြစ်ကြောင်း ကျေညာလိုက်ပြီး

“ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ပိုင်ရှင်အသစ်က ဘာမှမပြောသေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘာမှပြောမလာဘူးဆိုရင် ဒီမှာဆက်အလုပ်လုပ်ချင်သူတွေ လေဘာအသစ်နဲ့ ထပ်လျှောက်ပေးရပါတယ် ”

သူဌေးဦးဆန်းဆက်က တာဝန်ရှိတဲ့အတိုင်း ပြောသွားပြီးပြီ ဟု ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ မေးခွန်းတွေ အထပ်ထပ် မေးလာမိတာ ဒီမေးခွန်းပဲဖြစ်သည်။

“ မေလွမ်း ဒီလောက်လှအောင် အမြဲတမ်းပြင်နေတာထက် ထန်ရှက်တယ် ”

“ မေလွမ်းမှာ ယောက်ျားမရှိဘူး ”

“ ထန်ကအပျို ဖြစ်နေပြီ ”

“ ဒီလောက်လှဖို့ လိုသလား ”

“ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ပြင်နေရတာလဲ ”

သမီးရဲ့ ရှိုက်သံတွေက နားထဲမှာ ပြတ်ပြတ်ထင်ထင်ရှိနေဆဲ ဟုတ်တယ် ငါဒီအလုပ်ကို ဖြတ်မှ ပြစ်မှာပါ။ . . .

ဒါလုပ်နေရင် ဒီလိုပဲ လှအောင်ပြင်ရ နေရမှာ

“ လွမ်း ”

“ ဟင် ရှင် ”

ရတ်တရက်နောက်က ခေါ်သံကြောင့် လွမ်းခြေလှမ်းလေး ခုပ်ကာ လန့်လည်းလန့်သွားမိ၏။

သူဌေး ဦးဆန်းဆက်

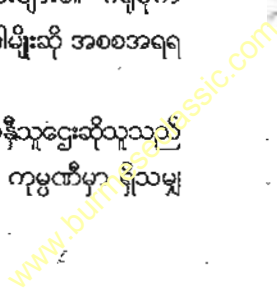
မမြင့်သော မနိမ့်သော အရပ်နှင့် ဆံပင်ခပ်တိုတိုကို စာရင်လိမ်း၍ ကျကျနုနုပြီးသင်ထားသဖြင့် ရှင်းသန့်နက်မှောင်နေသည်။

ယောက်ျားပီသ ချောမောသည့်ရှုပ်သွင်က အမြဲတမ်း ရယ်မြူး

နိပ်သမ်းနေတတ်သဖြင့် မိန်းကလေးအတော်များများ၏ ဂရုစိုက် ထိုက်လျှောက်မှုကိုလည်း ရရှိ၍ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒါမျိုးဆို အစစအရရ ဆော်ရွှေမှုရှိတတ်သည်။

သို့လော . . . . . သို့လော များစွာနှင့် အနီသူဌေးဆိုသူသည်

လွမ်းကိုဆို အာလုံးထဲမှာ ပို၍ဂရုစိုက်ရှိတတ်ခဲ့တာ၊ ကုမ္ပဏီမှာ ပိုသမျှ

၂၀

လရောင်ကျ

ဝန်ထမ်းအတော်များများပင် သိကြသည်။

“ လွမ်းစိတ်ညစ်သွားလားဟင် ”

လွမ်းသူ့မျက်နှာကို တည့်တည့်မကြည့်ဘဲ ယဲ့ယဲ့လေးပြုံးဆက်လျှောက်လာမိ၏။

“ မညစ်ပါဘူးရှင် လွမ်းတို့က အလုပ်သမားပဲ ”

“ ဒီလိုတော့ မပြောနဲ့လွမ်း လွမ်းက အလုပ်သမားမဟုတ်ဘူး အတွင်းရေးမှူး။ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ ဒီရုံးမှာ အသားကျနေပြီဖြစ်တဲ့ အတွင်းရေးမှူး တစ်ယောက်ကို ဘယ်ပိုင်ရှင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ချက်ချင်းကြိုပြောင်းလဲထုတ်ပစ်ဖို့ထိတော့ စဉ်းစားမှာမဟုတ်ဘူး။ လွမ်းကဒီမလုပ်ခွင့်ရမယ့်သူပါ ရအောင်လည်း တို့ပြောပေးလို့ရတယ် ”

စားပွဲဆီပြန်ရောက်လာတော့ ဦးဆန်းဆတ်က သူ့နေရာသွားမထိုင်ဘဲ လွမ်းရှေ့မှာခုံခွဲ၍ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“ လွမ်း ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့နော် ”

“ မပူပါဘူး ဦးဆက်ရယ် ဒီလုပ်ကိုလည်း သိပ်မလုပ်ချင်တော့တာနဲ့ အတော်ပါပဲ။ သူ့ဟာသူ ရုတ်သိမ်းသွားတာ ဝမ်းနည်းဖို့တော့ သိပ်မရှိပါဘူး ”

“ ဘယ်လို . . . . လွမ်းက ဒီအလုပ်ကို မလုပ်ချင်တော့တာဟုတ်လား ”

အံ့ဩသံနှင့် ဦးဆန်းဆတ် ထိုင်နေရာမှပင် ခပ်ကြွကြွ ဖြစ်သွား၏။

ဗျူးစာပေ

“ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ အကြောင်းတစ်ခုရှိလို့ဆိုပါတော့၊ လွမ်း ပြင်အလုပ်တစ်ခုခု ရှာတော့မယ် ”

ဦးဆန်းဆတ်က လွမ်းမျက်နှာကို တမေ့မောစိုက်ကြည့်လိုက်ကာ

“ တို့ဖြင့် နားမလည်တော့ဘူး။ တကယ်ပဲ ဒီအလုပ်က ချစ်ကော သိက္ခာရှိတာရော ဘာနဲ့မှကို ယှဉ်လို့မရဘူး။ ပြီးတော့ လွမ်းကို တို့ပေးတဲ့လစာက ဘယ်ကုမ္ပဏီမှာမှ မပေးခဲ့တဲ့ လစာမျိုးနော်။ ဒီမှာပိုင်ရှင်ပြောင်းသွားလည်း ဒီလစာနဲ့ပဲ တည်သွားမှာ၊ ဒီလောက် ကျေနပ်ရတဲ့ သင့်တော်တဲ့အလုပ်မျိုး လွမ်း ဘယ်မှာ သွားရှာနိုင်ဦးမှာလဲ ”

“ လွမ်း . . . . . ”

ဦးဆန်းဆတ်က လွမ်းကို ဆက်ပြောခွင့်မပေးဘဲ

“ ပြီးတော့ တို့ကချိုးနှိပ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး လွမ်း ဆယ်တန်း အောင်သေးဘူးဆိုတာ ဒီမှာတို့အပြင် ဘယ်သူမှမသိကြဘူး။ ဒီအတိုင်းပဲ ဆက်လုပ်သွားမယ်ဆိုရင် နောက်ထပ် ဘယ်သူမှလည်း သိဖို့မရှိဘူး။ ဒါကို လွမ်းက ဒီကထွက်ပြီး တခြားမှာအလုပ်ရှာမယ်ဆိုရင် ဒီရာထူး ဒီလစာမျိုး အလွယ်တကူရမယ်ထင်လို့လား ”

လွမ်းဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပေ။

ဦးဆန်းဆတ် ခေါင်းကို ခပ်လေးလေး ယမ်းလိုက်ပြီး

“ လွမ်းမှာ အတွင်းရေးမှူး အရည်အချင်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ကြည့်နေနေ ဆယ်တန်းမအောင်သေးဘူးဆိုတဲ့ အဆင့်ဟာ ဘွဲ့ရထားတဲ့ ဗဟိုတွေနဲ့ ဘယ်လိုယှဉ်တိုးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ လွမ်းမေ့လို့မရဘူး။ ”

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

တို့က လွမ်းကို အထင်မြင်သေးပြီး ချိုးနှိမ်ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ လွမ်းစိတ်ပြောင်းသွားတာက လမ်းလွဲနေလို့ တမင်မပြောချင်ဘဲ ပြောရတာပါ . . . . .”

“ လွမ်း နားလည်ပါတယ် ”

“ အဲဒါမဟုတ်သေးပါဘူး လွမ်းရယ် တို့က လွမ်းဒီပြင်မှာ စိတ်ပင်ပမ်း လှုပ်ပန်းဖြစ်မှာဆိုလို့ပြောတာ။ ဒီအလုပ်မလုပ်ချင်တာ လွမ်းမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ ”

လွမ်းမျက်လွှာလေးချ၍ လယ်ဂျာစာအုပ်တွေကို အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ငုံ့ကြည့်နေမိသည်။

ဒီအလုပ်က ရတဲ့လစာကိုလည်း မက်လို့

ဝါသနာလည်းပါလို့ ဆယ်တန်းအောင်ခဲ့သည့် လွမ်းဘက်က

ရင်းနှီးကြိုးစားခဲ့ရတာတွေ နည်းသလား . . . . .

သင်လိုက်ရတဲ့ နိုင်ငံပေါင်းစုံ Speaking တွေ

တက်လိုက်ရတာ သင်တန်းပေါင်းစုံ

အဲဒီအချိန်မှာ ကဲ့ရယ်ကြတာတွေ အတင်းအဖျင်းတွေ

“ ယောက်ျားမရှိတယ်ဆို ပုံစံကိုက ဖြစ်လာတာ ကြည့်ပါလား ”

ဆိုသည့်စကားတွေက မကြားတကြား

လွမ်း ဘယ်လိုမှ ဂရုမစိုက်ခဲ့ဘဲ ဖြစ်အောင်ကြိုးစား၍ လိုသည့်ငွေကို ရအောင်ရှာသည် . . . သမီးလေးဟာ ဖအေမရှိမှ မျက်နှာငယ်ရသည်ဆိုသည့် အားငယ်မှုမျိုး မခံစားရအောင်

ကြိုးစားခဲ့ရတာပါ။

ဒါပေမယ့် အားလုံးဟာ သမီးလေးက မကြိုက်ပါဘူးဆိုသည့် စကားတစ်ခွန်နဲ့ပဲ အရည်ပျော်ပျက်စီးခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

လွမ်းလက်ကိုင်အိတ်လေးကို စားပွဲပေါ်တင်လိုက်ပြီးမှ

“ လွမ်းမှာ ဒီပြင် အကြောင်းရှိလို့ပါ ”

ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြန်ပြောလိုက်၏။

ဦးဆန်းဆက်ထံမှ စကားသံ ခေတ္တတိတ်ဆိတ်သွားကာ လွမ်းမျက်နှာလေး ပင့်တက်လာသည်အထိ စိတ်ရှည်စွာ စောင့်သည်။

မျက်လုံးချင်း ဆုံလိုက်မိတော့မှ

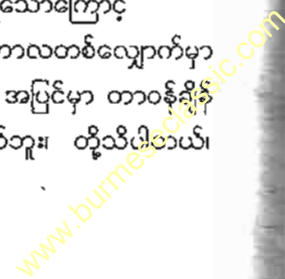
“ ဒါဆို တို့တခြားအကြောင်းကို ပြောတော့မယ်နော်၊ ဒီညနေ ခုံးဆင်းရင် အပြင်မှာ တစ်ခုခုလိုက်စားပါလို့ တို့ဖိတ်ပါရစေ၊ နှုတ်ဆက်လက်ဆုံပေါ့ ”

“ ရှင် ”

လွမ်းမျက်ခုံးလေးတွေ တွန့်တက်သွား၏။

“ ရှင် ” ဆိုသော မေးသံလေးက နောက်ထပ်တစ်ခါ ပြောစေ လို၍မဟုတ်ဘဲ ထိုစကားကို မလိုလားသော မျက်နှက်ဝန်လေးများ ဖူးလက်ကာ တင်းမာဟန်တွေ ပြည့်သိပ်လျက်ရှိသောကြောင့်

“ ဒီကုမ္ပဏီမှာ မင်းလုပ်ခဲ့သမျှ ကာလတစ်လျှောက်မှာ တို့အပါအဝင် ဘယ်မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်နဲ့မှ အပြင်မှာ တာဝန်ချိန် မဟုတ်ဘဲ စားသောက်ဆိုင်ထွက်မလိုက်တက်ဘူး၊ တို့သိပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း လွမ်းကို တို့က လေးစားတန်ဖိုးထား ခဲ့တာပါ။ အခုခေါ်မိတာကလည်း သာမန်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ဖိတ်သလိုမျိုး မဟုတ်ပါဘူး လွမ်းရယ်။ လွမ်းကို တို့ဘက်ကပြောဖို့ စကားတွေ ရှိနေလို့ပါ။ ပြောသင့်ပြီလို့လည်း ထင်လို့ဆိုပါတော့ ”

လွမ်းက နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ပိတ်၍ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

လွမ်းဘက်က ရှက်မျက်လွှာချသွားမှာ မဟုတ်သလို၊

ဦးဆန်းဆက်ကလည်း ရှုန်းလဲ့သော မျက်ဝန်းများနှင့် အစွမ်းကုန် ညှို့ဝင်ဖို့ ကြိုးစားနေ၏။

သူက စူးစိုက်ကြည့်နေရင်း

“ ဒါကြောင့် တို့ဘက်က တန်ဖိုးထားမှုကို တုံ့ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဒီဖိတ်ခေါ်မှုကိုတော့ လက်ခံပါဟု ထပ်ပြောချင်တယ် ”

လွမ်းက နှုတ်ခမ်းလေး စေ့လျက်နှင့် ခပ်တွန့်တွန့် လှုပ်ခတ်၍ ပြုံးလိုက်၏။

“ လွမ်းထင်တာ မမှားဘူးဆိုရင် ဦးဆက်က လွမ်းကို လက်ထပ်ချင်ပါတယ်လို့ ပြောမလို့ထင်တယ် ”

ဦးဆန်းဆက်က သူ၏ နုပျိုချောမောသော မျက်နှာကို ပို၍ကြည့်ကောင်းသွားစေသော တမင်ဖန်ဆင်းလိုက်သည့် ရှက်ဝဲဝဲ အပြုံးမျိုးနှင့်

“ လွမ်းက တို့ထင်တာထက် ပိုတော်တယ် ”

လွမ်းနှုတ်ခမ်းမှာ အပြုံးလေးတစ်ခုက မဲ့တဲ့တဲ့လေး ဖြစ်ထွန်း

လာ၍

“ ထားပါတော့လေ၊ ဦးဆန်းဆက်က ဒီလောက်ထိ ပြောဖို့ မဟုတ်ဘဲ လွမ်းခန့်မှန်းလိုက်တာကို အားနာနာနဲ့ ရောချလိုက်ရတာမျိုး ဖြစ်ဖြစ်၊ တကယ်ပြောမလို့ ရှိနေတာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လွမ်းဘက်ကတော့ မျှော်လင့်ထားတာ ဘာမှမရှိခဲ့တာမို့လို့ ရင်ခုန်စရာလည်း မလိုပါဘူး။ တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဦးဆက် ”

လွမ်းမျက်နှာလေးက မျက်နှာဖုံးခွာချလက်သလို အပြုံးတွေ ပျောက်ကွယ်ကုန်ကာ ချက်ခြင်းကြီး အေးစက်သွားလျက်

“ ဦးဆက်က လူမျို၊ လူလွတ် နာမည်ကြီး လုပ်ငန်းရှင် သူဌေးပါ။ ဦးဆက်ကို မျှော်လင့်နေကြတဲ့ ပညာတက် သူဌေး အချောအလှ မိန်းကလေးတွေလည်း ဝိုင်းဝိုင်းလည်ရှိနေတယ်။ ဒီလိုလူတစ်ယောက်က လွမ်းလိုမိန်းမကို လက်ထပ်ဖို့အထိ စိတ်ကူးပေးလိုက်တဲ့ အဖြစ်အတွက် လွမ်းကတော့ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူး ”

“ လွမ်း ”

“ အညှာမလွယ်တဲ့လူနဲ့သိလို့ လက်ထပ်မယ်၊ ပေါင်းသင်းမယ် ဆိုတဲ့ မက်လုံးတွေနဲ့ တွဲမယ်၊ သွားမယ်၊ စားမယ် ပြီးတော့ ဖြုတ်ချထားခဲ့ ဒါပါပဲ ဦးဆက်သိထားဖို့က လွမ်းက မနူးမနပ် ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို မမေ့ဖို့. . . . . ”

“ လွမ်း . . . . . အဲဒါတို့ကို သက်သက် အထင်သေးတာ ”

ဦးဆန်းဆက် မျက်နှာဖြူဝင်းဝင်းက ချက်ချင်းနီးရဲသွား၏။

သူ့ရင်ထဲက ဒေါသက တင်းတင်းစေ့ပိတ်သွားသည့် နှုတ်ခမ်း အစုံကို ရုတ်တရက် ဖွင့်ဟ၍ စကားပြောမရနိုင်လောက်အောင် မျက်နှာပြင်မှာ ပြင်းထန်စွာ ရိုက်ခတ်သွား၏။

“ လူပျိုဖြစ်တာနဲ့ပဲ အပျိုမဟုတ်တဲ့ မိန်းမကို မချစ်တတ်ဘူးလို့ ပြောလို့ရသလား။ သူ့ဌေးဖြစ်လို့ အလုပ်သမားကို မချစ်ရတော့ဘူးတဲ့လား။ လွမ်းရဲ့ အတ္တက တို့ဘက်က ဘယ်လောက်ပဲ သန့်စင်နေနေ လုံးဝ အယုံအကြည်ရှိမှာမဟုတ်ဘူးလို့ အနားသက် ပိတ်ချပစ်လိုက်တာပဲ ”

“ ဟုတ်တယ် လွမ်းဘယ်ယောက်ျားကိုမှ မယုံဖို့ မကြိုးစားဘူး။ အထင်ကြီးမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ လွမ်းရင်ထဲမှာ လွမ်းရဲ့ခင်ပွန်းဟာ တစ်ယောက်တည်းပဲ အခုသူမရှိတော့ဘူး။ သူ့နဲ့အတူ လွမ်းချစ်တက်သမျှ အားလုံးကို ဖြှုပ်နှံပစ်လိုက်ပြီးပြီ။ ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံးမှာ လွမ်းကိုယ်လွမ်း ပြီးရင် သမီးပဲရှိတယ်။ ကျန်တာဘာမှမရှိဘူး။ လွမ်းလို မိန်းမက ဒီစကားမျိုးတွေပြောလိုက်တာ ဦးဆန်းဆက်ရဲ့ သိက္ခာကို ထိပါးသွားနိုင် တယ်ဆိုရင် စိတ်မကောင်းပါဘူး ”

“ အဟွန်း ”

ဦးဆန်းဆက်က အံ့ကြိတ်သံနှင့် ခြောက်သွေ့စွာ ရယ်ပစ် လိုက်၏။

“ မင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သိက္ခာတွေ့ မာနတွေကို ဘေးချိတ်ထား နိုင်အောင် ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ တို့ကရင်ဖွင့်တာပါ။ ဒီမှာလွမ်း အခုတို့ ဒီကုမ္ပဏီကို လွှဲပြောင်းပေးပြီး တခြားလုပ်ငန်းကို ပြောင်းမှာပေမယ့်

ထပ်ပြောချင်တယ် လွမ်းကိုတို့ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ ချစ်ခဲ့တာ ”

လွမ်းက လှုပ်ရှားမှုကင်းခဲ့သော မျက်နှာလေးနှင့် တဘက်လှည့် နေသည်။

“ တစ်ခန်းတည်း အတူရှိနေပြီး အလုပ်အတူလုပ်နေကြလို့ တို့ဖွင့်ပြောရင် မင်းဘက်က ဘယ်လိုဆင်ခြင်မှုတွေ ရုတ်သိမ်းမှုတွေ ဖြစ်လာနိုင်သလဲဆိုတာကို တွက်ပြီး မျှိုသိပ်ထားခဲ့တာ၊ တကယ်လို့ အဲဒီတုန်းက ပြောဖြစ်ခဲ့ရင် မင်းကတို့ကို ရှောင်မှာပဲ။ တို့ဘက်က ဆုပ်ဖမ်းထားစရာ ဘာမှမရှိဘူးလေ အခုကျတော့ . . . . . ”

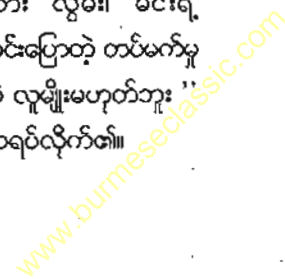
“ လွမ်းဘက်က ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲဘူး ဦးဆက်၊ ဦးဆက် ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားကြိုးစား အချိန်ကုန်တာပဲ ရှိမှာပါ။ ဦးဆက်ဘက်က အထင်သေးစိတ်နဲ့ အနေအထားအမှန်အတိုင်းမြင်အောင် ကြည့်ကြည့်လိုက်ရင် လွမ်းအပေါ် ခပ်ရိုင်းရိုင်း တပ်မက်သွားမိတဲ့ စိတ်တွေ ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ် ”

“ လွမ်း ”

ဦးဆန်းဆက် မျက်နှာ ဒုတိယအကြိမ် သွေးရောင် လွှမ်းသွားပြန်သည်။

“ မင်းစကားပြောတာ ရင့်လှချေလား လွမ်း၊ မင်းရဲ့ အလှအပကို တို့မက်မောတာမှန်တယ်။ အဲဒီထဲမှာ မင်းပြောတဲ့ တပ်မက်မှု တွေ မပါဘူး။ တို့အဲဒီလောက် ဖောက်ပြန်လွယ်တဲ့ လူမျိုးမဟုတ်ဘူး ”

လွမ်းက အံ့ကလေးကြိတ်၍ မတ်တပ်ထရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လက်ကိုင်အိတ်လေးကို ပြန်ကောက်ယူကာ
 “ ဒီနေ့ လွမ်း၊ ဂျူတီအောင်အတွက် ခွင့်တင်ပါတယ် ”
 ဦးဆန်းဆက်က ဆက်ခနဲ လိုက်ရပ်လိုက်ပြီး
 “ နေ့လည် ဧည့်သည်တွေ လာကြလိမ့်မယ် တို့ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး ”
 မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လျက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်
 စူးစူးရှဲရှဲ စိုက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ကြည့်နေရင်းမှ ဦးဆန်းဆက် မျက်ဝန်းတွေ တဖြည်းဖြည်း
 နူးညံ့ရိဝေသွားကာ ပင့်သက်မျှင်းမျှင်းရှိက်လျက်

“ Duty is Duty တို့ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ ”
 သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားကာ နှမ်းလျှော့ထိုင်ချလိုက်၏။
 ပြီးတော့ လွမ်းဆီသို့ မကြည့်တော့ဘဲ အံ့ဆွဲထဲက သော့တွဲ
 တစ်တွဲထုတ်ယူကာ

“ ဒီမှာသော့ ကိုးဆယ့်သုံးခုနစ်ကစပြီး ဒီနေ့ထိ လယ်ချာတွေ
 အားလုံးထုတ်ပြီး တိကျအောင်ပြန်စစ်ပေးပါ ”

လွမ်း ချက်ချင်းထလာပြီး သော့ကိုယူတော့
 “ ဖြည်းဖြည်းလုပ်လို့ရတယ် ”

ဟု ထပ်ပြောရင်း ဖုန်းနံပါတ်တွေမှတ်ထားသည့် စာအုပ်ကို ဖွင့်ကာ
 ရှာဖွေနေသဖြင့်

“ ဦးဆက် ဘာရှာတာလဲ ”
 “ ဘန်ကောက်က ဦးကောထန် ဖုန်း ”

ဗျူးစာပေ

“(. . . . .) လိပ်စာပါ ပါတယ် ဒီမှာ ”
 လွမ်း၊ ဖုန်းနံပါတ်ကို ရွတ်ပြပြီး စာမျက်နှာကို အတိအကျ
 ဆွဲလှန်ပြလိုက်၏။

ဦးဆန်းဆက်က တောက်ပစွာ ပြုံး၍ စိုက်ခနဲကြည့်ပစ်လိုက်ပြီး
 “ သင်ခံ ယူ ”

လွမ်းက ဂရုစိုက်ပုံမရှိဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လိုက်သဖြင့်
 တင်ပါးပေါ်မှာ အိန္ဒြေပြန်ဝဲသည့် ဆပင်ရည်တို့၏ အဖျားလေးတွေ လွန်ခါ
 သွားကြကာ သူမကိုယ်မှ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ကိုယ်သင်းနံလေးကို
 ဦးဆန်းဆက် မြတ်နိုးသွား၏။

အမျိုးမဟုတ်ပါဘူးဟု ဘယ်လိုမှမြင်လို့မရအောင် ပြည့်တင်
 လှပလွန်းသည့် နောက်ပိုင်းက ကောက်ကြောင်းလေးတွေကို အမှတ်တမဲ့
 ငေးကြည့်နေမိရင်း သတိရကာ ချက်ချင်းမျက်နှာလွှဲပစ်ရသည်။

သူမဟာ အတ္တလွန်က လွန်းသည့် မိန်းကလေးမို့

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၃)

“ မေလွမ်း ”

“ ဟင် ဘာလဲသမီး ”

“ ဒီနေ့ အလုပ်မသွားဘူးလား ”

“ အင်း မသွားရဘူး သမီး ဘာလုပ်မလို့လဲ ”

ထန်က လွမ်းကို စေ့စေ့စပ်စပ်လေးကြည့်၍ ကိုယ်မှာ တင်နေသည့် ရေတွေကို မွှေးပွတာဘက်နှင့် သုတ်နေရင်း

“ ထန် ပလာဇာ သွားချင်လို့ ”

“ ဟင် ပလာဇာ သွားချင်တယ် ”

“ ဟုတ်တယ် ရေမွှေးလည်း ကုန်နေပြီ မှန်တင်ခုံပေါ်မှာလည်း အာလုံးအခွံတွေချည်းပဲဖြစ်နေပြီ လက်ကိုင်အိတ်လည်း နှစ်ရောင်လောက် လိုချင်တယ်၊ ဖိနပ် စီးရတာလည်း ဒါချည်းပဲဖြစ်နေတာ၊ အင်္ကျီကတော့ နှစ်ထည်သုံးထည်ပဲဝယ်မှာပါ ”

လွမ်းရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်သွားသည်။

လုပ်ငန်းပြောင်းတော့ဖို့ စီစဉ်နေတာက ခုထိလမ်းပျောက်

ဗျူးစာပေ

နေတုန်း

အလုပ်ရှာဖို့ဆိုတာ ကိုယ့်မှာဘွဲ့လက်မှတ်ပြစရာမရှိ၊ ကျောထောက်နောက်ခံ အားမပါအလုပ်တစ်ခုနဲ့ တစ်ခုကြားလစ်ဟာ နေမှုများကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ ဆုတ်ထားသည့် ငွေကိုလောလောဆယ်မှာ အလဟသတ် မကုန်စေချင်ပါ။

မိတ်ကပ် ၊ ပေါင်ဒါ၊ ရေမွှေး၊ လက်ကိုင်အိတ်၊ ဖိနပ်နဲ့ အဝတ်အစား . . . . .

ဒါတွေ ဝယ်ခြမ်းဖို့ကို ငွေအထပ်လိုက်ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ အမေမှာရှိပါလားလို့ သမီးလေးမတွေးမိဘူးတဲ့လား . . . . .

ဒါပေမဲ့ လွမ်း မပြောရက်ပေ။

ကိုယ်ကမိဘ မိဘဟာ မိဘနေရာမှာပဲရှိရမည်။

သားသမီးရဲ့ဆန္ဒကို ပြည့်စွမ်းပေးနိုင်မှသာ သားသမီးရဲ့ ချစ်ခင်ရိုသေခြင်း အထင်ကြီး အားကိုးခြင်းတွေကို ရရှိမှာပေါ့။

သမီးလေး၏ အားကိုးသမှုကို လွမ်းခေါင်းခါမပစ်နိုင်ဘဲ

“ အင်း မေလွမ်းပေးလိုက်ပါမယ် . . . . . ရှိတာနဲ့တော့

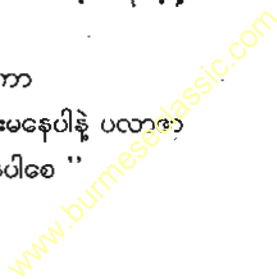
ကြည့်ဝယ်နော် သမီး ပိုပိုလိုလိုပေးလိုက်မှာ ကုန်အောင်တော့ မလုပ်ခဲ့နဲ့ ဟုတ်လား ”

ထန် မျက်နှာလေး ချက်ချင်းမှောင်သွားကာ

“ တိုင်းတာဝယ်နေရမှာဆိုရင်တော့ ပေးမနေပါနဲ့ ပလာဇာ

သွားပြီး ပိုက်ဆံပြန်ရနေရရင် ဘာလုပ်မှာလဲ နေပါစေ ”

ဗျူးစာပေ

“ မဟုတ်ဘူးလေ သမီးရယ်၊ မေလွမ်းတို့မှာ တိုက်ခွဲကားနဲ့ တောင့်တောင့်တင်းတင်းကြီးနေနိုင်သေးတာမှမဟုတ်တာ၊ ပြီးတော့ အလုပ်ကလည်း ခုတလောပြောင်းတာ ရွေ့တာနဲ့ အဆင်မပြေ သေးဘူးလေ၊ သမီးမှာ လိုအပ်နေလို့ မဖြစ်မနေနဲ့ ဝယ်လာရတယ် ဆိုလည်း မေလွမ်းဘာမှ မပြောပါဘူး ”

ပြောနေရင်း လွမ်းက ခေါင်းရင်း ဗီဂိုပုလေးဆီလျှောက်သွားကာ သော့နဲ့ဖွင့်လိုက်၏။

ထိုစဉ်

“ မေလွမ်း... မေလွမ်းရေ ဖုန်းလာတယ် ”
ဘေးအိမ်က သဲသဲ ခေါ်သံလေးပျံ့လွင့်လာ၏။

“ အင်း... လာပြီ လာပြီသဲသဲ ခဏလေး ”

သမီးကို ပိုက်ဆံထုတ်ပေးပြီး ဖုန်းဆက်ဖို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာခဲ့ပြန်သည်။ ကိုကိုရှိနေတုန်းကဆို လွမ်းမှာ ဟန်းဖုန်းလေး တစ်လုံးရှိသည်။

“ ဒါကိုကိုနဲ့ပဲ ပြောဖို့နော်၊ ဘယ်သူ့ကိုမျှ နံပါတ်မပေးနဲ့၊ လွမ်းဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောရဘူး၊ ကိုကိုလှမ်းခေါ်တာနဲ့ လွမ်းရဲ့အသံ ချက်ချင်းမကြားရရင် နာပြီမှတ် ”

လွမ်းရဲ့ နဖူးလေးကိုထု၍ ကိုကိုက စသလိုနောက်သလို မှာသည်...။

တကယ်လည်း သဘောထွက်သွားပြီဆို ကိုကိုက နေ့တိုင်း

ဆက်နေတာပါပဲ၊ ဆက်လို့မရတဲ့ နေရာရောက်လျှင် ရတာနဲ့ ထွန်းဆက်သည်။

“ ဟဲလို ကိုကို ”

“ အဲဒီ အသံလေးကို လွမ်းလိုက်ရတာ ကလေးရာ ”

ဖုန်းထဲကနေ ကိုကိုအသံက တကယ့်ကို တုန်ယင်လှိုက်လှဲလျက်

“ သမီးလေက အပျိုဖြစ်တော့မှာ လွမ်းကို ကိုကို အဲဒီလောက်ထိဖြစ်ရသလားဆိုပြီး သူငယ်ချင်းတွေက စကြတယ်ကွ ”

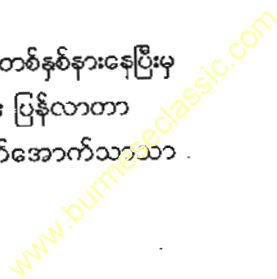
“ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ သမီးကသပ်သပ် မိန်းမကသပ်သပ် လွမ်းကို ကိုကို သိပ်ချစ်တယ် ” ကိုကိုက အသာညှိရုံတင်မကဘဲ ဆည်းတုံးဘက်ကို ခပ်ပါပါရယ်။”

ထို့ပြင် မျက်ခုံးထူထူ ပါးယိုင်းမွေးစေနှင့် မျက်နှာကအစဉ်သဖြင့် အညှိတင်းနေတက်သူမို့ ချောတယ်လို့ ဘယ်လိုမှ ပြောမရတာဖြစ်သည်။ ဒါပေမဲ့ ကြည့်ကောင်းတာ တစ်ခုရှိသည်။

ကိုကိုအရပ်က ယောက်ျားထဲမှာ ရှားပါစွာဖြင့်သော အနေအထားမို့ ဘောင်းဘီအရှည်ဝတ်ထားလျှင် ဗိုက်သားရှပ်သော ကိုယ်ဟန်နဲ့နဲ့နှင့် ယောက်ျားပီသခြင်းသည် ဖျားယောင်းမှုတစ်ခု ဖြစ်နေသည့်နှယ်

စတွေ့ကြတုန်းက လွမ်းက ဆယ်တန်းကို တစ်နှစ်နားနေပြီးမှ ပြန်ဖြေချင်စိတ်ပေါက်၍ ကျောင်းမှာ Form တင်ပြီး ပြန်လာတာ

အဲဒီမှာ လွမ်းရဲ့ဆံပင်တွေက နားရွက်အောက်သာသာ

တိတိရိရိလေးဖြစ်ကာ ဆံမြိတ်ပါးပါးချထားသေးသည်။

ဂျင်းစကက် ခြေသလုံးတစ်ဝက်လောက်လေးကို တီရှပ်လက်ပြတ် အဖြူလေးနှင့် တွဲဝတ်လျက် ကြိုးသိုင်းချည် လွယ်အိတ်အပြာလေးကို စလွယ်သိုင်း လွယ်ထားတာဖြစ်သည်။

ရဲမြင့်သူဆိုသော ကိုကိုသည် ခြေလှမ်းကျကြီးများနှင့် လျှောက်လာကာ ဘယ်ကိုမှ မော့မကြည့်

လွမ်းကတော့ သူ့အရပ်ကြီးနှင့် သူ့မျက်နှာတင်းတင်းကို လူကြားထဲမှာ မားမားကြီးလှမ်းမြင်လိုက်ကတည်းက သတိထားမိခဲ့၏။

သူက မကြည့်ဘဲ လျှောက်လာကာ

လွမ်းက သူ့ကို ကြည့်နေလျက်နှင့် တမင်တကာလည်း မဟုတ်ပါဘဲ ပခုံးတစ်ဘက်နဲ့ သူ့လက်မောင်းငြိမိသွားတာက ဘယ်သူ့အပြစ်မှန်းမသိ

“ အာ ”

“ ဟာ... ဆောရီး ”

လွမ်းမျက်နှာလေး မဲ့သွားတာကို သူငဲ့ကြည့်၍ ပျာပျာသလဲတောင်းပန်သည်။ သို့သော် အရေးကြီးနေပုံရသည့် သူ့မျက်နှာကလည်း လွမ်းကို စိတ်ဝင်စားပုံမရဘဲ ချက်ချင်းခရီးဆက်လိုခြင်းများနှင့် လှည့်ထွက်သွားပြီးမှ

“ ဟာ ချာတိတ်... ခဏ ”

သူ့ကို မကျေမနပ်လေးကြည့်နေဆဲရှိသည့် လွမ်းရှိရာကိုပဲ

ခြေလှမ်းကျဲများနှင့် ပြန်လျှောက်လာကာ သူ့အင်္ကျီထဲကိုလည်း အားနေသည့် လက်တစ်ဖက်နှင့် နှိုက်နေ၍

“ ဒီပစ္စည်းလေးကို ကိုယ်ပြောတဲ့ဆီ ပို့ပေးစမ်းပါ။ မင်းလိုင်းကားနဲ့သွားလည်း (၂၀၀) ကားကို စီးသွားလို့ရတယ်၊ ကားငှားစီးလည်း ထောင့်ငါးရာ နှစ်ထောင်ဆိုရတယ်၊ ကျန်တာမင်းယူ... ”

“ အံ့မာ ”

လွမ်း ခါးကို ဆက်ခနဲ ထောက်ပစ်၍ ပါးစပ်ထဲမှာ ကောင်းလုံးတွေ အလှအယက်ပြည့်သိပ်နေတာကို ခေါင်းစဉ်ရွေးနေဆဲ

“ လုပ်ပါ ချာတိတ်ရာ ကိုယ်အချိန်မရတော့လို့ပါ ”

သူက လက်ထဲမှာကိုင်ထားသည့် အနက်ရောက်လက်ဆွဲ အိတ်သေးသေးလေးကို ပိုက်ဆံတွေနဲ့ အတူအတင်းထိုးပေး၍ ထောင်းပန်နေ၏။

လွမ်းဒေါသတွေက အဆမတန် တနင့်တဖိုးကြီးပါ

“ ရှင်ကြီးက လူကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ခိုင်းတိုင်းလုပ်မယ့် ဆမ်းတေလေမ မှတ်နေလို့လား ”

“ ကျွတ် ”

သူ့မျက်နှာမဲ့သွားကာ ဖျက်ခနဲခါပစ်လျက် ကျွတ်ခနဲ မှတ်သပ်လိုက်ပုံမှာ ဘယ်လိုကြီးမှန်းမသိပေမယ့် လွမ်းမျက်လုံးထဲမှာတော့ ကြည့်ကောင်းသွားတာပဲဖြစ်၏။

“ လမ်းတေလေမလို့ ထင်ရင် ငွေရော ပစ္စည်းရော

၃၆

လရောင်ကျူးရင်း

ထိုးအပ်နေပါမလား "

သူက အရေးကြီးပုံစံနှင့် ဘောင်းဘီနောက်အိတ်ထဲမှာ လိပ်စာကဒ်လေးတစ်ခု ထပ်ထုတ်လိုက်ပြီး အိတ်မည်းလေးထဲ ထည့်လိုက်ကာ

" ရှေ့ပါကွာ အဲဒီလိပ်စာအတိုင်း သွားပေးပေးစမ်းပါ။ ပိုက်ဆံပေးခိုင်းတယ်လို့ မထင်နဲ့၊ ချာတိတ်မို့လို့ ညီမလေးလို သဘောထားပြီး မုန့်ဖိုးပေးတယ်လို့ မှတ်လိုက်၊ ကျေးဇူးတင်တယ် တကယ်နော် "

လွမ်းဘာမှ မပြောရသေးမီ သူတစ်ချက်မှ ပြန်မကြည့်တော့ဘဲ ကျောခိုင်းသွားပြီဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရား မှောင်ခိုပစ္စည်းတွေ ဘာတွေ ဖြစ်နေမှဖြင့် တွေးလိုက်မိကာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှုပ်ထွေးနေသည့်လူတွေဆီကို ဝှေ့ကြည့်မိ။

အိတ်ကိုလည်း ပုံကြည့်ရင်း သုံးဆယ့်တစ်လမ်းဘက် ပြေးတက် ကာ နီလာဒန်ပေါက်ဆိုင်ထဲ ကဗျာကယာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

" အစ်မ ပါဆယ်လား "

" အင်း မဟုတ်ဘူး၊ အဲ... ဟုတ်... ဟုတ်တယ် "

လွမ်း အိတ်ထဲကို နှိုက်လျက်နှင့် အယောင်ယောင်အမှားမှား ပြောလိုက်မိသည်။

ပြီးတော့ ဒန်ပေါက်စောင့်နေရင်း ထုတ်ကြည့်လိုက်တော့

ဗျူးစာပေ

သားရေအိတ်အညိုလေး တစ်လုံးဖြစ်ကာ သံလိုက်စေ့လေးကို ဆွဲဖွင့် ကြည့်လိုက်တော့

" ဟယ် မျက်မှန်လေးတော့... လှလိုက်တာ "

တကယ်ဒီလောက်လှတာကို မြင်ကိုမမြင်ဘူးတာဖြစ်သည်။

မျက်မှန်လေးမှန်းသိတော့ စောစောက ထိတ်လန့်သွားခဲ့သည့် စိတ်တွေလည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လျက် ငွေကိုင်းတပ် အကြည်ရောင် မျက်မှန်လေးကို ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် ထုတ်တပ်ပစ်လိုက်၏။

မှန်အကြည်လေးသည် ရိုးရိုးကြီးမဟုတ်ဘဲ ရွှေအိုရောင်တွေ ဖြာနေပြီး တပ်လိုက်တော့လည်း မြင်းကွင်းအားလုံးက ရောင်ပြန် တောက်ပနေသည်။

လူကိုကြည့်လျှင် သွား မျက်ဝန်းတို့မှာ တလက်လက်ဖြာ၍ ရွန်းလဲ့ကာ ကိုယ့်ကိုပဲ သဘောကျလို့ ကြည့်နေသလိုလို တစ်ခုခုကိုပဲ တစ်မက်စိတ်နဲ့ကြည့်နေသလိုလို

ခြပ်ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့မှ အကြည်လွှာရှိသမျှ အရာအားလုံးကို တောက်ပ နေစေခြင်းဖြစ်၏။

မျက်နှာကို ချွတ်လိုက်တော့ လှလိုက်တာဆိုသည့် အရာအားလုံး က ဘာမှမဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နေပြန်သည်။

လွမ်း မျက်မှန်လေးကို သဘောကျလို့မဆုံး

လိပ်စာကဒ်လေးကို ထုတ်ကြည့်လိုက်တော့

Brothers အီလက်ထရောနစ်

ဗျူးစာပေ

ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူ . . . . . ဟု ရေးထားသည်
ဆက်လက်ပါရှိသည့်လိပ်စာကို လွမ်းစိတ်မဝင်စားတော့ပါ။
ထိုမျက်မှန်လေးဟာ ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူကို ပေးလိုက်တာဟုပဲ
မှတ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ မျက်မှန်လေးက အပိုင်းမဟုတ် လေးထောင့်မကျ
သေးသေးရှည်ရှည်လေးဖြစ်၏။

“ စိတ်တော့ မကောင်းဘူး။ ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူရေ လွမ်းက
ဒါလေးကို ကြိုက်လို့ ”

ဘာဖြစ်လဲ သူကသူဌေးပဲ
လွမ်းက ဒါမျိုးကို ဝယ်နိုင်တဲ့သူမဟုတ် . . . . .
ဖေဖေက ကုမ္ပဏီပြုတ်သွားလို့ ကြွေးတင်တာကို ရှိတာတွေ
ရောင်းချ ဆပ်နေသည်။

မေမေကလည်း ငါမဖြုန်းလည်းကုန်မှာပဲ ဟုညည်းညူကာ
စီးပွားပျက်နေသည့်ကြားမှ ဝယ်လိုက်တဲ့အဝတ်အစား ထွက်လိုက်တဲ့ခရီး
လွမ်းအတွက်ကျတော့ ဘယ်သူစာရင်းထဲမှမပါ။

ခုဆိုဖေဖေ အိပ်ရာထဲလဲနေတာ မေမေက အိမ်မကပ်တော့ဘူး
ဆိုတော့ လွမ်းမှာ ဖေဖေကိုပြုစုနေရသေးသည်။

ငွေတစ်သောင်းပြည့်အောင် မကိုင်ရတာကြာလှပြီ
လွမ်းမျက်မှန်လေးကို ယူထားလိုက်ကာ စာတစ်စောင် ချက်ချင်း
ကောက်ရေး၏။

ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူ
တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူထံ အလွန်လှပသော
မျက်မှန်လေးတစ်လက် ပို့ခိုင်းပါသည်။

သို့သော်ထိုပစ္စည်းလက်ခံသူ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုဟာကို
နှစ်သက်သွားသည်ဖြစ်ရာ ဆောရီးလို့ နှုတ်ဆက်ရင်းပဲ

စာကို စာတိုက်ကနေထည်ပေးလိုက်ပြီးတော့ လွမ်း
ဘယ်သွားသွား မျက်မှန်လေး ထုတ်တပ်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
အပြစ်ရှိသည်လည်း မထင်ခဲ့ဘဲ. . . .

နောက် နှစ်နှစ်ကြလေမှ
“ ခဏလေးငှားပါ လွမ်းရယ် နင်ကလည်း ဒီမှာ ရွှေရောင်
လေးဝတ်ထားလို့ ခဏတဖြုတ်ပဲများ ကြည့်ချင်လို့ပါ ”

“ မငှားနိုင်ပါဘူး ငါတောင်ကြိုက်လွန်းလို့ သူ့ခိုးကျင့်သူခိုးကြ
သူထားရတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီ ဒီနေ့ထိလုံးဝကိုယ်ခွဲမကွာထားတာ ”

မြကြွန်းသားထဲက အတူထွက်လာကြရင်း လွမ်းက
မျက်မှန်လေးကိုခုမှ မြင်ဖူးသူလို သေချာကြည့်ရင်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြား
ဆလိုလေးပြောကာ ပြန်တပ်မလို့လုပ်တုန်း

“ ဟိတ် ”
“ ဟင် ”

လွမ်း မျက်မှန်ကိုင်ထားသည့် လက်ကောက်ဝတ်လေးကို
ဆက်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ဆွဲပစ်လိုက်ခြင်းခံရကာ

“ ရှင်... ရှင်ကြီးက... ဟို ”

“ ဟုတ်တယ် သူနိုးမိပြီ ”

သူငယ်ချင်းတွေလည်း အံ့ဩကုန်ခဲ့လျက် လွမ်းလည်းရုန်းလှဲသတိမရဘဲ သူတိုးသိပ်တင်လိုက်တဲ့ ကားပေါ်ရောက်မှ

“ ဟင်... ဒါ... ဒါဘာလုပ်တာလဲ... နာလှပေး... ချပေး ”

ကားက သိမ့်ခနဲ ဆောင့်ထွက်သွားပြီး လက်တစ်ဖက်နှင့် လွမ်းကို သူကတင်းကျစ်စွာ ဖမ်းဆွဲထား၏။

“ ငြိမ်ငြိမ်နေနော် ဒီမှာကားမောင်းနေတာ နှစ်လောင်းပြိုင် ဖြစ်သွားမယ် ”

ပြောရင်းကားက ခါယမ်းသွားသဖြင့် လွမ်းအတင်းဆင်းစိုရုန်းနေရာမှ ငြိမ်ကျသွားသည်...

ဒီအချိန်မျိုးမှာ ဒီလူကြီး လွမ်းဘေးမှာ ဘွားဘွားကြီးပေါ်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားခဲ့ပါ့မလား။

ကားလေးက အင်းယားကိုပတ်ကွေ့၍မောင်းရင်း လူရှင်းသောနေရာမှာ ရပ်တန့်သွား၏။

“ မင်းဘာလုပ်ထားလဲ ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ်သိလား ”

လွမ်း မျက်နှာလေးကို တင်းပစ်ကာ သူ့ကို ဂျစ်ကန်ကန် ပြန်ကြည့်လိုက်၏။

“ လွမ်း ခိုးတာမဟုတ်ဘူး ဒေါသိမ့်မြကြာဖြူကို ပြောလိုက်ပြီမှ ယူတာ ”

“ သူက ပိုင်ရှင်မှမဟုတ်တာ ကိုယ်ကပိုင်ရှင် မင်းကိုမပေးဘဲ ယူတာ မင်းခိုးတာပေါ့ကွ ”

ဘယ်လိုမှ ခေါင်းထဲထည့်မထားခဲ့သောကိစ္စ ကိုယ်မှာလည်း အပြစ်ရှိနေတာကို ရုတ်တရက် အာပြောရမှန်း လွမ်းမသိ။

ထို့ကြောင့်

“ ရော့ ပြန်ယူ... လွမ်းသွားမယ် ”

လွမ်း သူ့ပေါင်ပေါ်ကို မျက်မှန်တင်ပေးကာ ကားတံခါး လှည့်ဖွင့်တော့ သူက လွမ်းကိုယ်လုံးလေးကို တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး ဆွဲပွေ့လိုက်ကာ

“ ဒီလို ပြန်ပေးလိုက်တာနဲ့ ပြီးရောလား ”

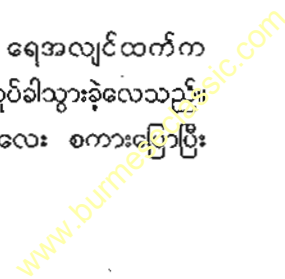
“ အို... ဘာလုပ်တာလဲ လွှတ်နော်၊ ရှင်... ရှင်ကြီး မယုတ်မာနဲ့ လွမ်းအော်လိုက်မှာ ”

တကယ်တမ်းကျတော့ သန်မာသည့်သူလက်များကြားမှာ လွမ်း ဟုတ်တုတ် ပလုပ်နိုင်တော့ဘဲ အော်ဟစ်ခြင်းလည်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။

နှုတ်ခမ်းမွေ့ ပါးသိုင်းမွှေးတွေနဲ့ပေမယ့် သူ၏ ရှည်ကြာသော အနမ်းဘို့က ကြမ်းတမ်းခြင်းမရှိပေ။

ငြိမ့်ငြိမ့်လေး စီးဆင်းသွားသည့် ရေအလျင်ထက်က ဖွင့်ဖက်လေးသဖွယ် လွမ်းရင်တွေ ပရမ်းပတာ လှုပ်ခါသွားခဲ့လေသည်။

“ အဲဒီတုန်းက မင်းကို ကိုယ်ခဏလေး စကားပြောပြီး ”

ထားခဲ့တာပဲ... ဒါပေမယ့် ခဏခဏ သတိရနေတယ်၊ ဒါလျှော်ကြေး တောင်းတာမဟုတ်ဘူးနော် ချစ်လို့နမ်းတာ . . . . .” တဲ့

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်လောက်က ဆယ်မိနစ်လောက်ပဲ မျက်နှာ ချင်းဆိုင်းဖူးသည်။ ခုပြန်တွေ့တော့ ချစ်တယ်လို့ပြော၏။

အမိပွယ်မရှိလိုက်တာ

လွမ်းခေါင်းခါနေမိသည်။ နှလုံးသားက အတင်းပဲ့ခေါင်းညှိတ် ခိုင်းနေသည်။

“ ကိုယ်က သင်္ဘောသားကွ၊ ခဏ ခဏခရီးထွက်နေရတာ မင်းကို စဉ်းစားခွင့် တစ်ခါပေးရမယ်ဆိုရင် နှစ်နဲ့ချီကြာမှာ လုပ်မနေပါနဲ့ကွာ မင်းမှာ ရည်းစားမှမရှိတာ ကိုယ်နဲ့လိုက်ခွဲ ”

ပြောပုံက ပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ပါပဲ

လွမ်းကို အထင်သေးသလိုလို သူက ဒီလိုပဲရှုပ်နေကျလိုလို ဒါပေမဲ့ ဖေဖေအပေါ်မှာ ကြွေးတွေအများကြီးတင်ထားသည့်

သူဌေးဆိုသောလူကြီးနဲ့ လွမ်းကိုပေးစားတော့မလိုလို၊ ဖေဖေစကား စလာတော့

“ ဦးရဲမြင့် ”

“ ပြော ”

“ လွမ်းကို လာခေါ်လို့ ”

“ လာပြီ ”

သူချက်ချင်း ဖုန်းချသွားပြီး ဆယ့်တစ်မိနစ်တိတိမှာ လွမ်းတို့

ခြံရှေ့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ကားပေါ်မှာ သူ့ဘေးမှာ လွမ်းထိုင်မိတော့

“ ချာတိတ် ကိုယ့်ကိုယ့်လား ”

“ မသိဘူး ”

“ ဘာလို လိုက်လာတာလဲ ”

“ ဟင့်အင်း မသိဘူး ”

သူက ကားမောင်းရင်း ရယ်၍

“ အခုဘယ်ကို ခေါ်သွားမယ်ထင်လဲ ”

“ မသိပါဘူးဆိုမှ . . . . . ”

“ မကြောက်ဘူးလား ”

“ ဟင့်အင်း ”

“ ကိုယ့်ကိုချစ်လား ”

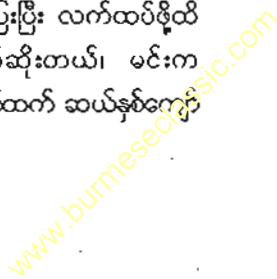
“ အင်း ”

“ အိုခေ ”

“ အား ”

သူကားကို ချက်ချင်းရပ်ပစ်ကာ လွမ်းကို ဆွဲပွေ့လိုက်တော့ လွမ်းလန့်ဖျန်သွား၏။

“ အဲဒီ အင်းတစ်လုံးကိုပဲ ကိုယ်လိုချင်တာ နောက်တစ်ပတ်ဆို ကိုယ်သင်္ဘောတက်ရတော့မှာ မင်းကို ဇွတ်ခိုးပြေးပြီး လက်ထပ်ဖို့ထိ ဒီတိကူးနေတာသိလား၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကရုပ်ဆိုးတယ်၊ မင်းက သိပ်လှနေလို့ စဉ်းစားနေတာ ပြီးတော့ မင်းက ကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်ကျော် သယ်နေတာကို လန့်တယ် ”

သူက လွမ်းကို တင်းကျပ်စွာဖက်ထား၍ အတင်းဖိကပ် နှမ်းရှိုက်နေတာကို လွမ်းတားဆီးဖို့ မေ့နေ၏။

“ ကိုယ်မှာ အနှောင်အဖွဲ့မရှိဘူး၊ ရန်ကုန်မှာ နေစရာလည်း မရှိဘူး၊ ဒီကားတစ်စီးပဲရှိတာကွ၊ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ မင်းကိုကိုယ်အားလုံး ဖန်ဆင်းပေးနိုင်တယ် ”

သူက ပြောတဲ့အတိုင်းလုပ်ခဲ့သည်။

ဘဏ်မှာ စုထားသမျှ ငွေတွေကိုထုတ်၍ ခြံနဲ့ပျဉ်ထောင် နှစ်ထပ်အိမ်လေးဖြစ်အောင် အားချင်းဝယ်ပစ်သည်။

လွမ်းလက်ထဲမှာ ငွေတွေအထပ်လိုက် ထည့်ပေးခဲ့ပြီး သဘော တက်သွားတော့ လွမ်းကို မေမေတို့လက်ထဲ သေသေချာချာ အပ်ခဲ့၏။

“ ကျွန်တော်မရှိတဲ့ အချိန်လေးမှာ လွမ်းကို မိဘနဲ့ပဲ စိတ်ချ လို့ပါ ”

ခိုးပြေးရသည်အပြစ်ကို ကျေနပ်အောင်တောင်းပန်၍ ငွေတွေနဲ့လည်း ပုံ၍ ကန်တော့သေးသည်။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေတို့က လက်ခံတော့ သူ ကျေနပ်သွား၏။

မထင်မှတ်ဘဲ ကံကြမ္မာပြောင်းလဲသွားတာက ထိုမှစခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ မမ သီရိန္ဒယ်မွေးဖွားကျန်ရစ်ခဲ့သော သမီးလေး ရဲရင့်ထန်သည် ထိုအချိန်က ဖေဖေတို့လက်ထဲမှာ ကျန်ခဲ့တာ တစ်လသမီးလေးပဲ ရှိသေးသည်။

“ တူမလေးလည်းဖြစ် မိဘမဲ့လေးလဲဖြစ်ဆိုတော့

ဗျူးစာပေ

သင့်အတွက်မနက်ဖြန်

ဒီခိန်းကလေးရဲ့ ရှေ့ရေးကို သမီးပဲ တာဝန်ယူစေချင်တယ် သမီးရယ် သူ့အဖေက ဖဲသမား လူဆိုး ဒီကောင် ကလေးရှိမှန်းသိလို့ လာပြန်တောင်းရင်တောင် ပြေးလေးကို ဖေဖေတို့မထည့်နိုင်ဘူး ဖြစ်နိုင်ရင် မောင်ရဲမြင့်နဲ့ သမီးတို့ရဲ့ သမီးဦးလေးအဖြစ် ကိုယ့်သမီးရင်းလေးလို သဘောထားပြီး ထာဝရ စောင့်ရှောက်သွားစေချင်တယ် ”

ဖေဖေက လွမ်း လက်ထဲကို အပ်ခဲ့သည်။

အစ်မရင်းက မွေးခဲ့သည့် တူမလေးမို့ လွမ်း သမီးလေးကို တန်နေအောင် ချစ်ခဲ့သည်။ မိဘမဲ့လေးမို့လည်း ကရုဏာ ပိုခဲ့မိတာ ဖြစ်သည်။

ကိုကိုဟု သူ့ကိုယ်သူ တိုးတိုးလေး ကင်ပွန်းတပ်ပြောသွားသည့် ကိုကိုကိုလည်း သတိရမိပါသည်။ ကိုကိုပြန်လာလျှင် လွမ်းပြောမည်။ သမီးလေးကို လွမ်းနဲ့ကိုကိုမှ လွဲ၍ တခြားတစ်စီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ လွမ်းတို့သမီးဟုသာ သိစေရမည်။

လွမ်း စိတ်ကူးလေးတွေကို အမြဲအလိုလိုက်တတ်ခဲ့သော ကိုကိုကို လွမ်းနှစ်ခါမပြောခဲ့ရ။

“ သတ္တဝါကယ်တာပဲ လွမ်းရယ် ပြီးတော့ လွမ်းရဲ့တူမလေးပဲ နင်းပျော်တယ်မို့လား ”

“ အင်း ကိုကို ကတိပေးနေော် ကိုကိုသမီးလို့ပဲပြော ”

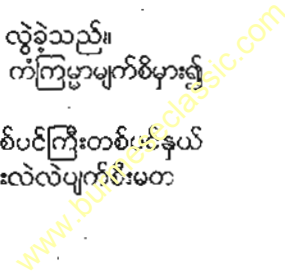
“ စိတ်ချ ကိုကိုဘက်က ရှားရှားပါးပါးရှိတဲ့ အဒေါ်ကိုတောင် သိစေရဘူး သူတို့နဲ့လည်း ဝေးပါတယ် တွေ့ဖြစ်ကြမှာလည်း တုတ်ပါဘူး ”

ထိုတစ်ခုကတော့ ကိုကို ခန့်မှန်းခဲ့တာ လွဲခဲ့သည်။

နောက်မကြာခင်မှာပဲ ထိုအုပ်စုနှင့် လွမ်း ကံကြမ္မာမျက်စိမှား၍ နေထိုင်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုအုပ်စုကြောင့် မုန်တိုင်းကြားက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နယ် သိုင်လဲသော်လည်း လေပြင်းကြောင့် လူးလူးလဲလဲပျက်စီးမတ

ဗျူးစာပေ

ဖြစ်ခဲ့ရတာတွေတော့ရှိခဲ့၏။

ကိုကို ကားအက်ဆီးဒင့် ဖြစ်ပြီး သေဆုံးခဲ့ခြင်းမှာ လွမ်းဘဝက ဆိုးမိုးမှောင်ကျခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်မှာ လွမ်းဘက်က မိဘနှစ်ပါးလည်း မရှိကြတော့။

အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်သည့်ကားလေးမှာလည်း ဒဏ်ရာများစွာနှင့် တစ်ခါတည်း ရောင်းပစ်ခဲ့ရသည်။ ကိုကိုအလိုလိုက် ယုယထားခဲ့သမျှ ကိုကို ဖန်ဆင်းခဲ့သော အားလုံးသည် ကိုကိုနဲ့အတူ ထာဝရ ပျောက်ကွယ် ကုန်ကြ၏။

လွမ်းဘာမှ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်နှင့် ကျန်ခဲ့သောအခါ ရှိသမျှလက်ဝတ်လက်စားတွေ ရောင်းချခဲ့ရသည်။ အိမ်တွင်းမှာ ရှိသမျှ အဖိုးတန် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းအားလုံး တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြုတ်ခဲ့ရ ရင်း ကိုကိုကို တမ်းတ၍ ငိုခဲ့ရတာ မျက်ရည်မစ

ကိုကိုမရှိခဲ့ရင်ဆိုသည့် အတွေးမျိုးလည်း မဝင်ခဲ့ဘူးသော ရင်ထဲမှာ ကိုယ့်အတွက်သာမက သမီးလေး၏ ရှေ့ရေးပါ နှစ်ဘဝစာ ရုန်းကန်ရတော့မည့်အခွင့်အရေးဟာ ခုရော နောက်ရော ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့။

“ တကယ်လို့ ကိုကိုတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်ဆိုပြီး လွမ်းအတွက် စိတ်ပူလို့ အလုပ်တစ်ခုခု ရင်းနှီးထူထောင်ပေးဖို့ ကိုကိုစိတ်ကျူးမိတယ်။ ဒါပေမယ့်ကွာ လွမ်းက ငယ်ပါသေးတယ် ကိုကိုလည်းမဆာနိုင်သေးပါဘူး ဟုတ်တယ်နော် ဒီအတိုင်းလေးပဲနေကွာ ကိုကိုလွမ်းကို ခိုင်းရမှာ စိတ်မချဘူး ”

ကိုကိုက လွမ်းကိုဆို ဖက်ထားတာတောင် ပေါင်ပေါ် ပွေ့တင်ပြီးမှ သိမ်းကျုံးဖက်ထားတတ်တာ

လွမ်းကိုနှမ်းတိုင်း လွမ်းရဲ့ပါးလေးကိုဖြစ်ဖြစ်၊ မေးဖျားလေးကို ဖြစ်ဖြစ် လွမ်းထအော်သည်အထိ ကိုက်ပစ်တတ်သူ

“ အသည်းယားလို့ကွာ ဆောရီး ”

“ ဆောရီး ဆောရီး ချစ်လို့ စိတ်မဆိုးရဘူးလေ ”

လွမ်းနားမှာ ကိုကိုရှိနေချိန်များသည် နတ်တို့ဖန်ဆင်းသော ကြာဉ်ယျာဉ်ကြီးထဲ ရောက်နေသလိုပဲ

ထိုအချိန်များကို ကိုကိုက သူနဲ့အတူထဲခနဲ ပြတ်ချပြီး နတ်သိမ်းပါသွားတဲ့အခါ

“ အိုရပြီ ရပြီ ဦးလေး လွန်သွားပြီ နောက်နည်းနည်း ဆုတ်ပေးပါဦး ”

“ ခြေပြောရောပေါ့ကွယ် ”

ကားသမားလူကြီးက စိတ်မရှည်သော်လည်း သည်းခံ လိုက်သည့် လေသံနှင့် မျက်နှာမကြည်သာ။

အိမ်ကထွက်ခဲ့ပြီး ဖုန်းဆက်သည်။

ဖုန်းထဲမှ ဦးဆန်းဆက်၏ တိုက်တွန်းခြင်းဖြင့် အပြင်ထွက် ခဲ့ရသည့် အချိန်အထိရင်ထဲမှာ အတိတ်က ကိုကိုနှစ်ပက်သတ်သော သာယာကြည်နူးမှုများကို တသိမ့်သိမ့်ခံစားနေခဲ့မိတာ သတိလက်လွတ် လွမ်းကားပေါ်မှဆင်းလျက် သက်ပြင်းလေးချလိုက်မိသည်။

အတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်က နီးနီးလေးရှိနေသည့်အတိုင်းပါပဲ။

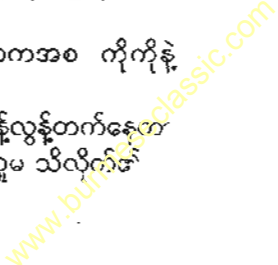
အဝင်ဝဘက်ကို ကျော်ပေးရပ်လျက် အောက်ဘက်လမ်းမကို ကြည့်နေသည့် ကျော်ပြင်ကိုမြင်လိုက်ရလျှင် လွမ်းတစ်ကိုယ်လုံး ပျင်းခနဲ ဖြစ်သွားမိလေသည်။

နောက်ကနေမြင်ရသည့်ပုံစံသည် ခေါင်းဖျားမှ ခြေဖျားအထိ

အရပ်မြင့်ပုံ ခပ်နွဲ့နွဲ့ ခြေချွမ်းထောက်၍ ရပ်နေပုံ

ဆံပင်များ လှိုင်းတွန်းရေးရေးရှိနေတာကအစ ကိုကိုနဲ့ သထေရာတည်း

ထိုသူ့ရှေ့မှ စီးကရက်မီးခိုးငွေ့တွေ တလွန်လွန်တက်နေတာ မြင်ရသဖြင့် ထိုးသူစီးကရက်သောက်နေတာမှန်း သူ့မ သိလိုက်ဘဲ

အထဲဝင်လိုက်သည်နှင့် လွမ်းသိပ်ကြာကြာ မရပ်လိုက်ရသေးဘဲ သူ့ချာခနဲလှည့်ကြည့်သည်

“မင်းရောက်လာပြီလား”

လွမ်းမဖြေနိုင်သေးပါ။

အရပ်အမောင်း ပုံသံသာတူသော်လည်း သူ့အသားအရေသည် ကိုကိုလို မည်းညိုသည်မဟုတ်ဘဲ ဖြူဝင်းရှင်းသန့်လျက် နှုတ်ခမ်းပါး တိုက်လည်း နီမြန်းနေပြီး လွန်စွာ ချောမောသော မျက်နှာပြင်ဟာ ကိုကိုနဲ့ တူသလားဆိုတာ စိတ်ဝင်စားမှုများနှင့် သူ့မျက်နှာမည်းကို စောင့်ငေးနေခဲ့မိသော လွမ်းမျက်နှာလေးမှာ စိတ်ပျက်ခြင်းတို့ ချက်ချင်း ဖြစ်တည်းသွားကာ မျက်ခုံးလေး နှစ်ဖက်ပါ တွန့်ခနဲ မှိုကုတ်သွား၏။

“မင်းက အလွမ်းရင့်ရင့် ဆိုတာလား”

လွမ်း နှုတ်ခမ်းလေးစေ့၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ထိုင်ပါ”

လွမ်းကို စားပွဲရှေ့က ကုလားထိုင်ကို မေးဆတ်ပြု၍ သူ့က နေရာမှာ ပြန်ထိုင်၏။ ရွှေကိုင်းနှင့်မျက်မှန်နက်ကို တပ်ထားလျက် ထိုသူသည် ကိုကိုနဲ့စာလျှင် အများကြီးငယ်ပါလိမ့်မည်။

အဖြစ်နိုင်ဆုံးက လွမ်းနဲ့ဆို မတိမ်းမယိမ်းလောက်ပဲ ရှိလိမ့်မည်။

ဒီနေ့ကုမ္ပဏီများ ပိုင်ရှင်သစ်ပြောင်းသွားပြီ။

အလုပ်သမားဝန်ထမ်း ထုတ်တာ နုတ်တာတွေ ရှင်းကြမည်။

ဒါကြောင့်လွမ်းမလာတော့တာပါ။

ဘယ်တော့မှမလာတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပြီမို့ စိတ်ဒုံးဒုံးချ နေခဲ့တာဖြစ်သည်။

ဦးဆန်းဆက်သာ အရေးတကြီး ဖုန်းမဆက်ခဲ့ဘူးဆိုပါက ခုလို ရောက်လာခဲ့လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

“မင်းသူနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ပါ လွမ်းရယ်၊ တို့ကအားလုံးအဆင် ပြေအောင် ပြောထားခဲ့ပြီးသား၊ သူကလည်း အတွင်းရေးမှူး ကိစ္စအတွက်

ပြောင်းလဲဖို့ ဘာမှမစီမံရသေးဘူးတဲ့၊ သူနဲ့တွေ့ပြီးမှ မင်းဆန္ဒနဲ့မင်း ဆုံးဖြတ်ပေါ့၊ အခုတော့ သွားတွေ့လိုက်ပါ။”

လွမ်း ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ လမ်းစရိတ်ရှိမရှိ စစ်ကြည့်ပြီး အိမ်ထဲသို့ပင် ပြန်မဝင်တော့ဘဲ ဆက်ထွက်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။

စိမ်းညိုသည့် မျက်ခုံးတန်းလေးနှစ်ဘက်က ထင်းလျက် စင်းကော့ကော့နှာတံလေးကတိုဆန်နေသည်။

နီထွေးသည့် နှုတ်ခမ်းထူ ပြည့်ပြည့်လေးတွေက စိတ်တိုင်းကျ ပြပေါ်ဆွဲထားသလို လှချင်တိုင်းလှနေသည်။

ထိုမျက်နှာလေးမှာ ဖြူဖြောင့်ဖြောင့် ဝင်းစက်စက်လေးသာရှိကာ သိမ်းခြယ်ခြင်းဆို မြူတစ်မှုန်စာမှ တင်မနေတာကို မြင်တာနှင့်သိသည်။

သူ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ရင်း မျက်မှန်ကို အသာချွတ်သည်။

သဘာဝမျက်နှာလေးအတိုင်း ပို၍ထင်းရှားလာ၏။

“မင်း နေမကောင်းလို့ မလာတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး”

“ကိုယ့်နာမည် ရန်ကာကွယ် မင်းသိထားလား”

“အမှတ်တမဲ့ပါပဲ”

“ဘယ်လို”

သူ့မျက်ခုံးနှစ်ဘက် မြင့်တက်သွား၏။

“မင်းမှာအမှတ်တမဲ့ ထားလိုက်ဖို့တွေ တော်တော်ရှိနေ

သေးလား”

“ တော်တော် မရှိပါဘူး၊ မှတ်ထားဖို့မလိုတာကို တာ
ရွေးထုတ်ထားလိုက်တဲ့သဘောပါ ”

“ ဒါဆို . . . . . ”

“ လွမ်း ဒီမှာအလုပ် မလုပ်တော့ဘူးဆိုရင် ဒီကဘယ်သူဖြစ်ပြီ
မှတ်ထားဖို့မလိုတော့ဘူးလေ ဒါပါပဲ ”

“ လွယ်လှချည်လား ”

သူက နောက်မှီမှာ ခပ်မတ်မတ်မို့လိုက်ပြီး လွမ်းမျက်နှာ
စိုက်ကြည့်၏။

“ ဒီကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းတွေကို ကိုယ်တယ်သူမှ ဖြတ်မပစ်သေး
ဘူး၊ လည်ပတ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လောလောဆယ် လေ့လာနေရုံ
စကားရပ်ပြီး သူက လွမ်းကို ကြည့်ပြန်သည်။ ပြီးမှဆက်၍

“ ဒီလုပ်ငန်းတွေကို ကိုယ်ကသိပ်စိတ်ဝင်ထားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး
တာကယ်က လက်လှမ်းမီသရွေ့ ဘွဲ့တွေကိုယ်ယူခဲ့တယ်။ နောက်က
ဝါသနာပါတဲ့လိုင်းတစ်ခုမှာ နှစ်မြှုပ်သွားဖို့ပေါ့၊ ဖြစ်လာတာက ကုမ္ပဏီ
လုပ်ငန်းမှာဦးစီးဖို့ ဒါကအဖြစ်မနေ လုပ်ရတာဆိုတော့ ရှောင်လွှဲလို့မရဘူး
ကိုယ်ပြောချင်တာက ဒီလုပ်ငန်းကို လောလောဆယ် ကိုယ်မကျွမ်းသေးဘူး
မင်းမရှိလို့မဖြစ်တာဟာ အစကတည်းက သေချာပြီးသား ”

လွမ်းသူ့ကို စူးခနဲတစ်ချက်ကြည့်ကာ မျက်နှာလွှဲ လိုက်၏။
ဝတ်ထားသည်ကလည်း ပန်းနုရောင်ရှိရှိတလောက်ပင် ပွပွလေးဖြစ်သည်။
ဘာမှလိမ်းခြယ်မထားပေမယ့် ဒီတိုင်းဖြန့်ချိထားသည့် ဆံပင်ရောက်က

နက်မျောင့်လက်တောက်လျက် အရောင်မရှိသောမျက်နှာလေးကို
ဝင်အိလှုပ်စေသည်ဘဲဖြစ်ရာ... သူ့စေ့စေ့ စပ်စပ်ကြည့်၍ စကားဆက်ဖို့
မေ့နေ၏။

လွမ်းက ဘာမှမသိသလို မျက်နှာလေးကို ခပ်တည့်တည့်
လှည့်လာကာ

“ လွမ်းအလုပ်မလုပ်တော့ဘူးဆိုတာ ဦးဆက်ကိုပြောထား
ပြီးသားပါ ”

“ မဆိုင်ဘူးလေ အခုကိုဆန်းနဲ့ ကိုယ်လူချင်းချိန်းမယ်၊ ဒါပေမဲ့
လုပ်ငန်းလည်ပတ်နေတဲ့ နှုန်းနဲ့ဘာမှ မပတ်သက်ဘူးဆိုတော့ ကုမ္ပဏီ
ညှင်းကမ်းအတိုင်း မင်းအလုပ်က ထွက်ချင်ရင် ခြောက်လကြာမှ ထွက်လို့
ရမှာ ”

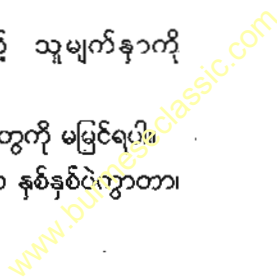
နဂိုကတည်းက ဒီအလုပ်က ထွက်လိုက်သည်နှင့် အဘက်ဘက်
က အခက်အခဲတွေရှိလာမှာကို သိထားသည့် စိတ်က အတိုက်အခံလည်း
သိပ်မလုပ်ချင်တော့ဘဲ လွမ်းကို ငေးငိုင်းသွားခဲ့၏။

“ မင်းက မလုပ်ချင်ဘဲ ဆက်လုပ်ရမှာဆိုတော့ ကိုယ်ဘက်က
မင်းအခုရတဲ့ နဂိုလစာကိုနှစ်သောင်း ပိုပေးမယ် ”

လွမ်း လှိုက်ခနဲဝမ်းသာသွားပေမယ့် သူ့မျက်နှာကို
ဆူဆူချာချာ အက်ခက်မိအောင်ကြိုးစားသည်။

မျက်မှန်ပြန်တပ်ထားသည့် သူ့မျက်လုံးတွေကို မမြင်ရပါ။

“ တစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ကိုဆန်းနဲ့ကိုယ်က နှစ်နှစ်ပဲကွာတာ၊

၂

လရောင်ကျူးရင်

မင်း Form ဖြည့်ထားတဲ့ စာထဲမှာအရဆို ကိုဆန်က မင်းထက် နဲ့နဲ့လေး... အသက်ကြီးတာပဲ ဘာဖြစ်လို့ ဦးဆက်လို့ခေါ်တာလဲ. . . .

လွမ်းက ဘာမှမဖြေ။

“ အဲဒါ ကိုယ့်ကိစ္စတော့မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်ပြောချင်တာက မင်းနဲ့ကိုယ်ရွယ်တူပဲ မင်းကိုယ့်ကို ဦးတပ်မခေါ်ပါနဲ့ ”

ဪ ကိုကို့ပုံစံ ဝိုက်ဆိုပဲမျိုးနွဲ့ပေမယ့် ကိုကို့ထက် ဆယ်နှစ်ကျော်လောက်ငယ်နေတာပဲ

ဘာမှအံ့သြစရာမရှိပေမယ့် အံ့သြမိသည်။

ဆန်းဆက်ဆိုသော နာမည်နှင့် ထိုသူကို ဦးတပ်ခေါ်လိုက်သည်က ကိုယ့်သူဌေးဖြစ်သည့်ပြင် ဆန်ဆက်ဆိုသူ၏ နာမည်ရဲ့ နောက်ကပါလာသည်ကြိုတင်ရှောင်ရှားသင့်သော အချက်များကြောင့်လည်းပါသည်။

တကယ်တော့ ဆန်းဆက်က ဦးတပ်ခေါ်ရလောက်အောင် ရင့်ရော်သူလည်းမဟုတ်ပေ။

သူကိုယ်တိုင်ကလည်း လွမ်းတယ်လို့ပဲခေါ်ခေါ် ပိတ်ပင်ထားမြစ်ခဲ့တာမရှိ။

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းငေးနေတာကိုကြည့်၍

“ အခု မင်းခဏဖြုန်ပြီး အလုပ်ပြန်ဆင်းပေးလို့ရမလား လွမ်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကို တစ်ချက်ပြန်ကြည့်မိတာ

“ ဒီအတိုင်းနဲ့ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ပြန်ဖို့မလိုပါဘူး။ ဖုန်းတော့

ဆက်ပါရစေ ”

ဗျူးစာပေ

“ ရတယ် ဆက်ပါ ”

လွမ်းက ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက်၏။

“ သမီးလေးလား မေလွမ်း ဒီမျှအလုပ်အရေးကြီးလို့ နီလာလို့ မရတော့ဘူး။ အင်း . . . ဒါပဲသမီး သမီးလိုတာဝယ်ခြမ်းပြီး မိမှာပြန်နေနော်။ တစ်နေကုန် လျှောက်မလည်နဲ့ . . . အင်း . . . ဟုတ်ဘူးသမီး မေလွမ်းမိရင်လို့ပြောတာ ခြောက် . . . သမီးရယ် . . . ”

လွမ်း ဖုန်းချလိုက်သည်အထိ သူက ထိုင်လျက်မှ မေးထောက် ညှည့်နေသည်။

“ ကိုဆန်းခန့်ထားတဲ့ အတွင်းရေးမှူးက ဆယ်တန်းကျောင်းသူ တစ်ယောက်ရှိနေတဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဆိုတာ ကြားလိုက်တုန်းက သိသော်တော်အံ့သြသွားတာ။ အတွင်းရေးမှူးဆိုတာ ပညာပြည့်ဝဖို့ ပြင် နငယ်ဖျက်လတ်ဖို့ လှပတက်ကြွဖို့ အများကြီးလိုတာလေ ”

လွမ်းသူ့ကို တစ်စုံတစ်ရာပြောဖို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အလက်ကာပြလိုက်ပြီး . . . . .

“ မင်းကို ကိုယ်မမြင်သေးခင်က တွေးမိတာကိုပြောတာ . . . မဟုတ်ဘူး ”

သူက နှုတ်ခမ်းဖွင့်ရယ်၍ စားပွဲမှာသွားပြန်ထိုင်သည့် လွမ်းကို ကြည့်ရင်း

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်နဲ့ ဆိုင်တာ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ဆယ်က ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အခက်အခဲတစ်ခုခုဖြစ်တာရှိရင် ကိုယ့်ကို

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးလို့ရပါတယ် ”

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောသင့်ပေမဲ့ လွမ်းတစ်ချက်သာ ပြုံးပြလိုက်မိပြီး နှုတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။

ဆန်းဆက်နှင့် ရန်ကာကွယ် မည်မျှရင်းနှီးကာ သူမ အကြောင်းကို အဲလောက်ထိ ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ။

အခန်း (၄)

ထန် ကားစောင့်နေစဉ် ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ မျက်လုံးက ချောက် ဒီရောက်နှင့် Trader Hotel ဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

“ ဟင်... မေလွမ်းပါလား ”

လွမ်းရဲ့ဘေးမှာ ပုံစံတစ်မျိုးစီနှင့် လွန်စွာကြည့်ကောင်းသော ဆာကိရားနှစ်ယောက်က ယှဉ်တွဲလျက် စကားတွေ ပြောနေကြ၏။

တစ်ယောက်ကလည်း ချောပေ့ဆိုသည့် မြန်မာနိုင်ငံက ရုပ်ရှင် သမားများထက်သာသည်။

တစ်ယောက်က ဖြူဖြူဝင်းဝင်း အရပ်ကြီးမြင့်ကာ ဘောင်းဘီ နှင့် နက်ပြာရောင် ရုပ်လက်ရှည်အပြာနှင့် မျက်မှန်နက်ကို တပ်ထား ခြင်း ထန်မျက်လုံးထဲမှာ ထင်းနေသည်။

ချောလိုက်တာဟု တိုးတိုးလေးထပ်ပြောမိသည်။

လွမ်းက ခြေသလိုတစ်ဝက်ခန့် ကိုယ်ကျပ်အနက်ရောင်နှင့် ခေါ်က ကုမ္ပဏီဝတ်စုံဖြစ်သည့် အပြောရောင်ကုတ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။

ရင်ညွန့်လောက်ထိ ကြယ်သီးအပြည့်တပ်ထားတာကြောင့် ကိုယ်လုံးက အကွေးအဝိုက်တို့က သတိထားမိလောက်အောင် ထင်းရှင်းနေသည်။

ဒေါက်ချွန်အနက်ရောင်မြင့်က ပြောင်လက်နေပြီး ဆံပင်တွေကို ဖြန့်ချထားသဖြင့် ခါးမတ်မတ်ခြေလှမ်းကျကျ လျှောက်တက်သည့် ကိုယ်ဟန်က ဆွဲဆောင်မှုတွေအပြည့်

သူတို့ သုံးယောက်လုံး ချောကလက်ရောင် ပြောင်လက်နေသည့် တံခါးခြောက်ခုပါသော ကားကြီးပေါ်ကို တက်သွားကြသည်။

ထနဲ့ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်မှု ရေလှိုင်းထသွားလေးသည်။ သားသမီးချင်းအတူတူ ကိုယ်ကသမီး ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လေး သူကအမေ အသက်သုံးဆယ်ကျော်

ထနဲ့မှာ ဘာမှမဟုတ်လောက်သည့် အများသူငါလို ဘဝမျိုးထဲမှာ ဘဝကို စိတ်တိုင်းမကျခြင်းများစွာနှင့် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။

မေလွမ်းတို့ကျတော့ ဖေဖေရိုတုန်းကလည်း ဖေဖေက တုန်နေအောင်ချစ်သည်။ မေလွမ်းမှ မေလွမ်း

“ ငါ့မြေးကိုငါခေါ်ထားတာဘာဖြစ်လို့လဲ ရဲမြင့် ၊ မင်းမယားကို မင်းပဲဂရုစိုက်နေပါ . . . . . ကလေးရှိနေရင် ရှုပ်ဦးမယ် ”

ကြီးမေက ထနဲ့ကိုလာခေါ်တိုင်း ဒီစကားမျိုးတစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ အမြဲပြောတတ်၏။

ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက ဘယ်မှာငြင်းလို့လဲ

ဗျူးစာပေ

“ ဒေါ်လေးကလည်း ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ . . . မိန်းမက သပ်သပ် သမီးကသပ်သပ်ပါ ”

“ အေးပါ၊ မင်းမယားကို မင်းတုန်နေတာ မဟုတ်လား၊ အဲဒါကြောင့် ကျုပ်က အလိုက်အသိကလေး ထိန်းပေးတာ၊ ကျေးဇူးတင် ထိုက်သေးတယ် ”

“ ကဲ ကဲ တင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ တင်ပါတယ်၊ ခေါ်သွားပါ ” တဲ့ ထိုစကားများကြားလျှင် ထနဲ့ကို ကြီးမေနဲ့ မထည့်ချင်ဘူးဆို သော ဖေဖေစကားတွေကို ကိုယ်ထန်မယုံမကြည် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

“ ညည်း အဖေလာခေါ်မှာကို မျှော်မနေစမ်းပါနဲ့အေရယ် ဟိုမှာ သူမယားက ညည်းထက်အရေးကြီးနေတာ မရှိလေ ကောင်းလေလို့ တောင် ထင်နေဦးမှာ ”

ကြီးမေကလည်း ဒီစကားတွေပဲ တတွတ်တွတ်ပြောနေတော့ သမီးက မအေလောက်မလှဘူးဆိုသော စကားများကြောင့် ခြစ်ခဲ့ရသည့် မကျေနပ်စိတ်ကလေးတွေရော

ဖေဖေအချစ်ကို ထန်ထက်အများကြီး ပိုရနေတာဆိုသည့် သဝန်တိုစိတ်တွေပါ စုပေါင်းမိတာ ထန်မေလွမ်းကို ရင်းနှီးချစ်ခင်လို့ မရ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းက ထိုအချိန်ကတည်းက စခဲ့၏ . . . . .

ဒီခံစားမှုတွေက ကြာလေလေ ပိုဆိုးလေပါလား လွမ်းကလှနေလေ ထန်ကမှူးမှိုနိသွားလေ။

အခု လွမ်းအလုပ်လုပ်နေသလိုမျိုး ထန်လုပ်ချင်သည်။

ဗျူးစာပေ

လှလှပပလေး ဝတ်ဆင်ပြီး တကယ့်လူကဲ့သို့ဆိုသော ဟိုက်ဘော့စ်တွေ အရာရှိတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည့်ကြားထဲမှာ ဘယ်လောက်မျက်နှာပွင့်သလဲ။

မေလွမ်းတောင် ဆယ်တန်းမအောင်ဘဲ ဝင်နိုင်သေးတာ ထန်ဝင်လို့မရဘူးလား...။

ခုဆို ထန် ကွန်ပျူတာ ကျွမ်းကျင်နေပြီ။

Speakingလည်း ဘာသာနှစ်မျိုး လောက်တော့ ပြောဆိုနိုင်ဘို့

ရှိပြီပဲ

“ ငါတော့ စက်(ခ)ထရီ သိပ်လုပ်ချင်တာပဲ...။

ဒါကြောင့်သင်တန်းတွေ စုံအောင်တက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာ။

“ ဟုတ်တယ် ငါရောပဲ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ထဲမှာ ထန်က အရင်ဖြစ်မှာပါ။ သူမာမိက ရှိပြီးသားဆိုတော့ တို့ထက်ပိုလွယ်တာပေါ့။”

“ အေး... နော် ”

သူငယ်ချင်းတွေက ထင်ကြေးပေးခဲ့ကြသည်။

ဒီနေ့ထိတော့ ထန်ဘယ်လောက်ပဲ စကားခေါ်နေနေ

ဆန္ဒတွေကို ဂရုစိုက်တင်ပြနေလည်း မေလွမ်းက မသိချင် ယောင်ဆောင်နေခဲ့သည်သာ။

“ ထန် စက်(ခ)ထရီလုပ်ချင်တယ် ” လို့ဖြင့် တောင်းပန်ပူဆာ ဖို့ကို ထန်ဘယ်တော့မှ စိတ်ကူးမည်မဟုတ်ပေ။

သူမ ဒါကိုဖြစ်ချင်သည်။ ဒါပေမဲ့ မပြောဖြစ်တာက အောက်ကျ

ဗျူးစာပေ

ခံပြောဖို့ မလိုဟုထင်တာတွေ...။

ပြီးတော့ မေလွမ်းနဲ့အတူတူ မလုပ်ချင်တာတွေ နှစ်ခုလုံးဖြစ်၏။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုဆန္ဒကတော့ ရှိနေပြန်ရာ။

မေလွမ်းအပေါ်မကျေလည်သည့် စိတ်ကတော့ရှိနေဦးမှာပဲဖြစ်လေသည်။

ခုလို မြင်လိုက်ရတော့ ပိုဆိုးပြီ။

လွမ်းကတော့ ဘာမှမသိပေ။

ရှေ့မှာ ယောက်ျားနှစ်ယောက်

သူမကနောက်မှာထိုင်လျက် လိုအပ်သည့် မှတ်ချက်အတိုများကို အဆက်စပ်များ မေ့မသွားရအောင် သေချာပြန်မှတ်နေခဲ့၏။

“ လွမ်း ”

“ ရှင် ”

“ မင်းလက်ကိုင်အိတ် ကြီးပြတ်နေတယ်မဟုတ်လား၊ ပလာစတစ် ဝင်လိုက်လေ ”

“ ရတယ်ကိုရန် ဒီလိုပဲပြုတ်တတ်တော့ ပြန်တပ်လိုက်လို့ ရတယ် ”

လွမ်းက နောက်ကနေ စာရင်းတွေ ငုံ့မှတ်ရင်း ပြောသည်။

အလယ်ခန်းကနေ ရန်ကာကွယ်က လွမ်းကို မှန်ထဲက

လှမ်းကြည့်၏။

သူ့ကိုကြည့်၍ ဆန်းဆက်ပြီးလိုက်တာကိုတော့ ရန်ကာကွယ်

မမြင်ပါ။

ဗျူးစာပေ

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သွားလာရင်း ပြုတ်သွားရင် ဒုက္ခရောက်မယ် မိုးဆွေ ပလာဇာကို မောင်းစမ်း ”

“ ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး ”

လွမ်းငြင်းဆန်ဖို့မော့လိုက်တော့ ဒရိုက်ဘာက ကားကို လှည့်မောင်းသွားပြီဖြစ်၏။

“ တို့ကို ဒီမှာပဲ ချပေးခဲ့တော့ ရန် . . . . . ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ကုမ္ပဏီကို တို့မလိုက်တော့ဘူးလေ . . . . ပလာဇာဝင်တာ လည်း တို့လိုမှာမှမဟုတ်တာ ”

“ မဟုတ်ဘူး ပလာဇာအပြန် ကိုဆန်းကို ရွှေဂုံတိုင်ထိပြန် ပို့ပေးမှာ ”

ဆန်ဆက်ကရယ်၍ ရန်ကာကွယ်ကို စိုက်ကြည့်၏။

“ နေပါစေကာ အချိန်တွေဖွဲ့ပေးရမှာ မနည်းဘူး။ လောလော ဆယ်တို့က အားနေတဲ့သူ . . . . . မိုးဆွေ ခဏရပ်ပေး ”

ကားက ရပ်လို့ရသည့်နေရာထိ ထိမ်းကာ ထိုးရပ်သွား၏။

ဆန်းဆက်က ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ပြီး လွမ်းထိုင်နေသည့် ဘေးကိုလျှောက်သွား၍

“ လွမ်း . . . . . ညနေတို့လာစောင့်နေမယ် နာရီဝက်လောက် အချိန်ပေးနိုင်မလားဟင် ”

“ မဖြစ်ဘူး ဦးဆက် လွမ်းဒီနေ့ နောက်ကျလို့မရဘူး ”

ဗျူးစာပေ

“ မနက်ဖြန်ညနေကော ”

“ အဲဒါက ပြောလို့ မရသေးဘူး ”

ဆန်းက ပြုံးလိုက်ပြီး လွမ်းမျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်၏။

“ ရပါပြီ - သွားတော့ကိုရန် ”

ရန်ကာကွယ်က ဆန်းဆက်ကို နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံလေး ပြုံးပြ၏။

ဆန်းဆက်က အသံမထွက်ဘဲ နှုတ်ခမ်းဖွင့်ရယ်၍ ပခုံးတစ်ဖက်တွန်း၏။

လွမ်း ဘယ်ကိုမှ မော့မကြည့်သည်မို့ ဘာမှမမြင်။

အခန်း (၅)

“ ဟဲ့ . . . . . အိမ်မှာဘယ်သူမှ မရှိကြဘူးလား ”

“ ရှိတယ် ဟယ် . . . . . ကြီးမေ လာလေ . . . . . ”

သူတို့ပြောကြတဲ့ စကားတွေကို ကြားထားလို့ မသွားမလာဘဲ နေခဲ့ပေမယ့် ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူနေကြီးပြင်းလာသည့် ဒီရင်ခွင်ကို ထန်ရင်ထဲက တွယ်တာခြင်းကရှိပြီးသား . . . . .

ကြီးမေ လက်ကိုဆွဲ၍ ဧည့်ခန်းက ဆက်တီခုံတွေမှာ အတူထိုင်လိုက်ပြီမှ

“ နေဦး ကြီးမေကို ထန် လွှက်သုတ်ကျွေးမယ် ”

“ အံ့မယ် . . . ညည်းလေးက သုတ်တတ်လို့လား ”

“ သုတ်တတ်တာပေါ့၊ မေလွမ်းသင်ပေးထားတာ ဟင်းလည်ချက်တတ်တယ် ”

“ တကယ် ”

“ တကယ်ပါဆို . . . ”

ထန်က ကြွားလိုက်တာ၊ ဒါပေမယ့် ကြီးမေပုံစံက ဝမ်းသာ

ဖြစ်မသွားဘဲ သွားဖို့ပြင်နေသည့် ထန်လက်ဖဝါးလေးတွေကို ဆွဲထား၍ သေချာဖြန့်ကြည့်ကာ . . . .

“ ကြည့်ပါဦး ငါ့ပြေးလေးကို သူက မီးဖိုချောင် ဝင်ခိုင်းနေပြီပေါ့ ”

“ ဟာ ကြီးမေကလည်း ဒါတတ်သင့်တာပဲဟာကို . . . . .

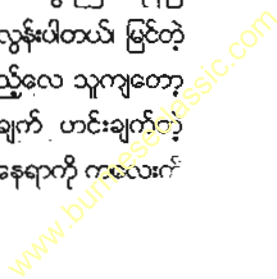
ဒက်ဒီရိုတုန်းကလည်း မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ချည်းပဲ။ သဘောမတက်မချင်း မေလွမ်းကို ဘာမှမခိုင်းဘူး . . . . . ”

ထန်ကိုတောင်ပြောသေးတယ့် သမီးလေးဆိုတာ အမေကို ကူရမယ်၊ အမေ့ရဲ့ လက်ရုံးတဲ့ . . . . . သမီးလိမ္မာမှ အမေသက်သာမှာ ပေါ့တဲ့ . . . . . ဒက်ဒီမရှိတဲ့အခါ သမီးမာမိ ဖပ်ပန်းပါစေခဲ့တဲ့ . . . . . ”

“ အမလေး လေး . . . . . ”

ကြီးမေ ရင်ဘက်ထုလေသည်။

“ ညည်းအဖေကိုတော့ မပြောစမ်းပါနဲ့၊ အဲဒီမိန်းမရကတည်းက စုံလုံးကန်သွားတာ သူ့မှာမယား တစ်မျက်နှာကလွဲရင် ကျန်တာဘာမှမရှိဘူး၊ အဲဒီလို ဖူးဖူးမှုတ်ထားလို့ ညည်းအမေလက်တွေ ကြည့်ပါလား၊ ကိုင်လိုက်တာနဲ့ သွေပေါက်ထွက်လာမလား အောက်မေ့ရတယ် နီရဲနုဖက်နေတာ ကြည့်စမ်း ဒီမှာ ညည်းလက်တွေ ကြမ်းကုန်ပြီ ဖြစ်ရလေ၊ အေ . . . . ဒီမိန်းမကိုကလည်း ကံကောင်းလွန်းပါတယ်၊ မြင်တဲ့ယောက်ျားတိုင်းဟာ အရှုံးအမှု . . . . . ခုလည်းကြည့်လေ သူကတော့ အချိန်ပြည့် ရှိုးနဲ့စတိုင်လ်နဲ့ ကလေးကို ထမင်းချက် ဟင်းချက်တဲ့ . . . . . တကယ်ဆို သူကအဆို ကလေးကအဖို့ သူ့နေရာကို ကလေးက

ထားပြီး သူထမင်းချက်ပေါ့ " ထိုစကားမှာတော့ ထန်မျက်နှာလေး တည်သွားလေသည်။ ရင်ထဲက ဒဏ်ရာတည့်တည့်သို့ ချွန်မြဲသည့် ဝါးသွားတစ်စင်း အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးစိုက်ကျသွားသလို နှလုံးသားမှာ စူးခဲခဲ အောင့်တက် သွား၏။

ဟုတ်တယ် တကယ်ဆို ပညာအရည်အချင်း အတူတူပဲ ငါကအပျို မေလွမ်း ငါ့ကို တင်မင် ချောင်ထိုးထားတာ ကြီးမေခေါ် ဒေါ်စိုးစိုးက ထန်မျက်နှာလေးကိုကြည့်၍ မသိမသာ ပြုံးသည်

ကလေးမို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ချစ်တာကတော့ အမှန်ပါပဲ ဒါပေမယ့် မိန်းမရမု သူမတို့အပေါ် ပေးကမ်းထောက်ပံ့ခြင်း ဘာမှမရှိခဲ့တော့သည့် ရဲမြင့်သူ့အပေါ် မကျေနပ်သ၍ သူတို့မှာ ပေါက်ကွဲခွင့် လည်းမရှိ။

ရဲမြင့်သူ့ကို သူမတို့ဘက်က ပြောရလောက်အောင် ကြည့်ရ ထောက်ပံ့ခဲ့ရတာ ဘာမှမရှိတာ ထိုအခါ ပြောလို့ရသည့်ဘက်ဟာ လွမ်းဘက်ကိုပဲဖြစ်လာ၏။ သင်းကြောင့် ဟိုကောင်မ မှိုင်းမိနေတာ. . . . . လွမ်းဆိုတဲ့မိန်းမက သွေးခွဲနေတာပဲဖြစ်မှာပါ . . . . . အရင်ကဆို သင်္ဘောတစ်ခေါက်ပြန်လာတိုင်း လက်ဆောင်တွေ ဆိုတာ မြင်လို့မကောင်း လျှံနေခဲ့တာ

ကားတစ်စီးတောင့်ပါသေးသည်။ ကိုယ်မကောင်းလို့ ကုန်သွားခဲ့ရတာ၊ နောက်တစ်စီးများ နှစ်ပေးဦးမလားလို့ တွက်လိုက်မိသေးသည်။

မောင်မင်းကြီးသားက ငယ်ငယ်လှလှမိန်းကလေး တစ်ယောက် ချက်ချင်းကြီး ကောက်ယူပစ်လိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယမို့ ဆောင်းထားမိသမျှ ထိုမိန်းမအတွက် စုပုံအကုန်ခံ၍ အိမ်တစ်ဆောင် တပြောင်နဲ့ထားခဲ့သည်။

အဲဒီကတည်းက ဘယ်ဆွေမျိုး ဘယ်မျက်နှာကို ပြန်ကြည့်ခဲ့ သဲ. . . .

တကယ်ဆို ကိုယ်ကလည်း စပ်နိုင်မှ တော်တဲ့ဆွေမျိုး။ သူ့မိန်းမ အလွမ်းရင့်ရင့်ဆိုတာကိုတောင် အိမ်ကိုဘယ်နှစ်ခါ မိလားလို့လဲ. . . . .

မိန်းမကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆွေမျိုးရယ်လို့ အဖက်လုပ်ခဲ့တာ မလိုလားမိတာတွေက လွမ်းပေါ်မှာပဲ စုပြုံသွားခဲ့သည်။ သူကမိန်းမမို့ သူ့လင်ကို သူပိုင်တာ ပိုင်စမ်းပါစေ. . . . . ငါနိုင်တဲ့ဘက်က ငါလုပ်ပြမယ် စိတ်ထဲကြိမ်းဝါးထားခဲ့သည်။

ကလေးလေးမွေးလာတော့ အိမ်ကိုဝင်ထွက်ချီပြီး ကိုယ့်အိမ် အောင်ခေါ်ချလာခဲ့သည်။

ကလေးကို ချစ်လည်းချစ်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့ အမုန်းက ပိုကဲနေသည်မို့ ယုံလွယ်တတ်သော ကလေးရဲ့ အသိစိတ်ထဲကို ရိုက်သွင်းပေးခဲ့သည်က လွမ်းနဲ့ ကလေး စိမ်းကား သွားရဖို့.....

ဒီအတွက်ပို၍ လွယ်ကူခဲ့သည်အကြောင်းမှာ ထန်လေးခမျာ ဖအေတူ သမီးလေးဖြစ်လျက် မွေးကတည်းက ညီညီ ရှည်ရှည်လေးရယ် လွမ်းက လှတာမို့ ထန်မျက်နှာလေးက မဆိုးလှပေမယ့် အသားညိုကာ မျက်နှာသွယ်သွယ် ကိုယ်လုံးသေးသေးလေးက အရပ်ရှည်တော့ ကြည့်မကောင်းသည့်ဘက်ကို ပါသွားသည်။

ထန်ဟာ ရုပ်မဆိုးပေမယ့် မလှပါ.....

ထိုအချက်ကြောင့်ပင် အလှအပမက်သော မိန်းကလေး တစ်ယောက်၏ ရင်ထဲကို ခါးသီးသွားအောင် ဒေါ်စိုးစိုး ပမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။

“ ဘာလဲ အိမ်ကို လွမ်းနေပြီးလာ၊ မပြန်ချင်ပါနဲ့သမီးရယ် ညည်းအမေက ညည်းနဲ့ ယှဉ်ယှဉ်ပြီး သွားကြီးတဖြဲဖြဲနဲ့ဂုဏ်ယူနေတာ ညည်းမရှက်ဘူးလား.....”

ဆိုတာမျိုး

“ သမီးရယ် ငါ့မြေးလေးက ချောပါတယ် သူ့အမေ ယှဉ်လိုက်ရင်သာ ကျန်ခဲ့ရှာတာ၊ ဒါကိုပဲ ဟိုတစ်ယောက်က ဂုဏ်ယူထဲ မဆုံးနိုင်....ဟင်း.....”

အဲဒီလိုတွေ ကြိုးစားပန်းစား ပြောပေးခဲ့ရတာ

ခုဆို ဒီကလေး အိမ်မလာတာကြာလို့ သားအမိတွေ

ပြန်လည်နေကြပြီလားဆိုပြီး အပူတပြင်းပြေးလာကြည့်တာဖြစ်သည်။ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ..... မအေကို အကောင်းထင်နေပြီး..

“ ကဲ... ကဲ ကြီးမေပြန်ဦးမယ်၊ လွှက်သုတ်မနေနဲ့တော့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ငါ့မြေး တကုတ်ကုတ် ဝင်လုပ်လာမှာကိုလည်း မျိုမကျပါဘူး.....”

ထန်အတွေးတွေ ကိုယ်တွန်းပို့လိုက်တဲ့ ဘက်ရောက်သွားပြီမုန်း သိကာ အသာလေး ခေါင်လျှိုပြန်ဖို့ ဒေါ်စိုးစိုးနေရာမှထသည်။

“ နေပါဦး ကြီးမေရယ် ထန်ပျင်းလို့ပါ”

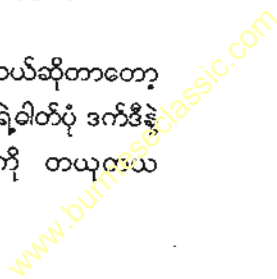
“ ပျင်းရင် အပြင်ထွက်ပေါ့..... သူတောင်မှ နေကုန်မှ

ပြန်လာတာ လူငယ်ကနေနိုင်ပါ့မလား..... သွားချင်တဲ့နေရာသွား အချိန်နဲ့အခါနဲ့ပြန်ပေါ့..... ကြီးမေက မနေချင်လို့မဟုတ်ဘူး။

ညည်းမအေနဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်တာ.....။

ထန်တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တော့ ရင်ထဲမှာပူလောင် ကျန်ခဲ့ နှစ်လှမ်းချင်းလေးကန်စွာ လှမ်းဝင်ခဲ့မိသည်ကာ မေလွမ်း အခန်းထဲ ခြံ ဖြစ်သည်။ နှစ်ယောက်အိပ်ခတင်ကြီးနဲ့ ဧည့်လာ နုနုထက်မှာ ဒက်ဒီနဲ့ တူရိုစဉ်ကလိုပဲ အိပ်ရာထက်မှာ ခေါင်းအုံးနှစ်လုံးက ယှဉ်လျက်သားပဲ ဖြစ်သည်။

ဒက်ဒီကို မေလွမ်း ဘယ်လောက်တိချစ်တယ်ဆိုတာတော့ ထန်သိသည်။ အိမ်မှာ မေလွမ်းရှိနေချိန်များမှာ ဒက်ဒီရဲ့ခါတ်ပုံ ဒက်ဒီနဲ့ ခါတ်သက်သည် သည်အစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့ကို တယုတ်ယုတ်

ထုတ်ကြည့်ကာ သိမ်းဆည်းတာ သန့်ရှင်းနေခဲ့တာ ထန်မြင်သည်ပဲ
ထန်ကိုကျတော့ မေလွမ်းဘာဖြစ်လို့မချစ်တာလဲ။
ဒက်ဒီချစ်အောင် အလှတွေပဲပြင်ပြင်နေပြီး ထန်ကိုကျတော့
ကြီးမေတို့လောက်တောင် ဂရုစိုက်ခဲ့တာမဟုတ်။

“ ညည်းလေးကို နို့တောင်မှ ဂရုစိုက် မတိုက်လို့ ကျုပ်က
နို့ဘူးနဲ့ ဒီမှာခေါ်ထားရတာလေ ”

မေလွမ်း နို့မတိုက်ချင်လို့ ကြီးမေက ခေါ်ထိန်းရသည်တဲ့
ဒါကိုတော့ ထန်မမေးခဲ့မိပါ . . . . .

ရင်ထဲမှာတော့ ထိုစဉ်က ကြေကွဲခဲ့မိတာအမှန်
ခုကျတော့ နာကျင်နေသည် . . . . .

“ မေလွမ်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အလှပြင်နေတာလဲ ”
လို့ ထန်ငိုလိုက်သည့် အချိန်မှစ၍ မေလွမ်းမိတ်ကပ်လုံးဝ မလိမ်း
ခဲ့တော့တာတောင်ကြပါပြီ။

လွမ်းရဲ့မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်ရန် အလှပြင်ပစ္စည်းဆိုလို့
ဘာမှရှိမနေတော့သည့် မှန်ရှေ့က ရေမွှေးဘူးလေးနဲ့ လက်သည်ဆိုးဆေး
တစ်ဘူး၊ ပတ်(ဖ်)တစ်ဘူးနဲ့ ဘီနစ်ချောင်း

ပစ္စည်းလေးတွေကို ကိုင်ကြည့်ကာ အတွေးတို့က ရှုပ်ယှက်
ခက်လာ၏။

သူ့ဘာပြောပြော မေလွမ်းဘက်ကလိုက်လျောခဲ့သည်ချည်း
ဖြစ်သည်။

ခုလည်း မေလွမ်း မိတ်ကပ်လုံးဝ မလိမ်းခဲ့တာ သူမအသိ
ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေသေးသည်က ထန်လုပ်ချင်သည့် စက်(ခဲ)ထရီ
အလုပ်ကို မေလွမ်းက ဇွတ်ယူထားတာပဲဖြစ်၏။

“ ဟင် . . . . သမီး . . . . . ”

နောက်ဘက်က ဝင်လာသည့် မေလွမ်း၏ ပုံရိပ် မှန်ထဲမှာ
ပေါ်လာ၏။ ခါတိုင်းလည်း ထန်သူမအခန်းထဲကိုဝင်လာကာ အိပ်ရာပေါ်မှာ
စာဖတ်တာ လာအိပ်တတ်တာရှိသည်။

ဒါပေမယ့် မှန်ရှေ့မှာတော့ ဝင်မထိုင်တတ်တာမို့ လွမ်း
ခပ်သုတ်သုတ်ဝင်လာကာ လက်ထဲက လက်ကိုင်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်
လှမ်းတင်လိုက်ပြီး

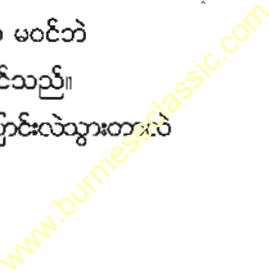
“ သမီး ဘာရှာနေတာလဲဟင် မေလွမ်း မှန်တင်ခုံပေါ်က
ပစ္စည်းတွေ သမီးဆီမှာ ပြောင်းထည့်ပေးထားတယ်လေ . . . . . ”

“ ဘာမှ မရှာဘူး ”

ထန်မှန်တင်ခုံရှေ့က ထရပ်လိုက်ကာ ဘာမှ လိမ်းခြယ်
မထားဘဲနဲ့ ပါးမို့လေးတွေမှာ နီရဲနေသည့် မေလွမ်းကို ငေးခနဲ
တစ်ချက်ကြည့်မိ၏။

သူကသိုလ်နဲ့သူပါလားဆိုသည့် အတွေးက မဝင်ဘဲ
ငါမလှလို့ပဲ သူလှတာပေါ်လွင်နေတာဟုမြင်သည်။

လွမ်းကတော့ ထန်မျက်နှာကိုပဲ ဘာတွေ ပြောင်းလဲသွားတာလဲ

ဆိုတာ ပူပန်မှုလေးများနှင့် စူးစမ်းရှာဖွေနေရာသည်။

“ မေလွမ်း ”

“ ဟင်း ဘာလဲသမီး ”

“ နောက်နေ့ကစပြီး ထန် မီးဖိုချောင်ဝင် မပေးနိုင်တော့ဘူး ”

“ ဟင် . . . . . ”

ထန်မျက်နှာလေးကို ကြည့်ကာ လွမ်းအံ့သြသွားမိသည်။

ဒီရက်ပိုင်းမှာ သူမကိုယ်တိုင် ထန်သဘောကျ ဘာမှမလိမ်းခြံ

ဘဲနေသလို ထန်ကလည်း အရင်လိုမဟုတ်ဘဲ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်လေ့လာသည်။

မနက်စောစော သူမ ထမင်းထချက်နေတာကို သူချက်မလို့လည်း စိတ်လိုက်ကိုယ်ပါ ပြောလာခဲ့သည်။

စိတ်ချမ်းသာနေခဲ့ရတာ ဘယ်လောက်ကြာသေးလို့လဲ . . . . .

လွမ်းမျက်နှာ ပျက်သွားတာကို စိုက်ကြည့်၍ ထန်က မှဲ့ပစ်လိုက်

၏။

“ ထန် ကျောင်းတွေမဖွင့်ခင်ပျင်းတယ်၊ မေလွမ်းအလှ သွားတာနဲ့ ထန်လည်း သွားတာလာတာ ခိုချင်ရှိမှာ၊ ထန်ကိုသုံးဖို့ ပေးပြီး မေလွမ်းအလုပ်သွား ”

“ နေပါဦးသမီးရယ် . . . သမီးက ထမင်းမချက်ချင်ရင် မေလွမ်းချက်မှာပါ တစ်သက်လုံးလည်း မေလွမ်းပဲချက်လာတာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး ”

“ ထန်သုံးဖို့ကိုတော့ မပေးချင်ဘူး မဟုတ်လား မေလွမ်းက . . . မေလွမ်းပဲ လမ်းထွက်နေချင်တာ ထန်ကိုချောင်ထိုးထားတာ ”

“ အို . . . . . မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ မေလွမ်းသမီးကို သုံးဖို့ ပိုက်ဆံပေးနိုင်ပါတယ် . . . . . သမီးလေး သွားမှားလာမှားကို စိတ်မချလို့စဉ်းစားနေတာပါ မိန်းကလေးဆိုတာ . . . . . ”

“ တော်ပါတော့ . . . . . မေလွမ်းက အမေပဲ အကြောင်းပြချက်တွေ အမြဲတမ်းမရှိနေမှာပေါ့ ထန်ကတော့ ဒီနေ့ကစပြီး မီးဖိုချောင် ဝင်နိုင်ဘူး။ သွားချင်လာချင်တာရှိရင်သွားမှာပဲ လာမှာပဲ ”

“ သမီး ”

လွမ်းက ထန်လက်မောင်းလေးနှစ်ဘက်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာနှင့် မျက်နှာလေးကိုကြည့်မိကာ . . . . .

“ သမီးလေး ဘာကိုခံစားနေရလဲဟင်၊ ဘာပြောချင်လို့လဲ၊ သမီးရင်ထဲမှာ တကယ်ပြောချင်တာ၊ တကယ်ခံစားနေရတာ ဒါတွေမဟုတ်ပါဘူး။ မေလွမ်းသိအောင် ပြောပါသမီးရယ် . . . . . သမီး မေလွမ်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောစမ်းပါ ”

ထန်က လွမ်းမျက်နှာကို စူးစိုက်ပြန်ကြည့်၍ အောက်ဆေးဖျားလေး လှုပ်ခတ်သွားသည်အထိ အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

“ ဒါဆိုပြောမယ် ထန်အတွင်းရေးမှူးလုပ်ချင်တယ် ”

“ ဟင် ”

လွမ်းမျက်ဝန်းလေးတွေ ပြူးကျယ်သွား၏။
ထန်က ပြုံးမဲ့မဲ့နှင့် စိုက်ကြည့်ကာ

“ အဟွန်း ခြောက်ချားသွားသလား မေလွမ်း၊ ပူမနေနဲ့ ထန်
မေလွမ်းအကူအညီနဲ့လည်း မလုပ်ဘူး၊ ထန်မှာ မေလွမ်း တတ်သလော
အကုန်တတ်တယ်၊ မေလွမ်းလိုနေရာမျိုး ဘာဖြစ်လို့မရရမှာ
တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့၊ မေလွမ်းက ဒီလိုရအောင် တစ်နည်းနည်း
ဖြားယောင်းရယူထားတာဆိုရင်တော့ ”

“ သမီး ”

လွမ်းအသံလေး တုန်ခါနေသည်။

ဒီနေရာကို ဒီလိုအရည်အချင်းလောက်နဲ့ ဝင်လို့မရနိုင်တာ
တကယ်ပါ။

လွမ်းကို ကိုကိုမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ကူညီသည့်အနေ
နေရာတစ်နေရာ ရအောင်ယူပေးထားတာဖြစ်သည်။

ဆန်းဆက် ကိုယ်တိုင်းကလည်း လွမ်းကို လိုလား
လက်ခံခဲ့သည်။ သမီးလေးက ငယ်ပါသေးသည်။

Speaking တတ်နေရုံ ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်ရုံလောက်
အတွင်းရေးမှူး အလွယ်တကူမဖြစ်ဘူးဆိုတာ လွမ်းဘယ်လိုပြောပြရမ
ပြီးတော့ သမီးလေးက အလုပ်လုပ်မည်ဆိုသည်မှာ လွမ်း
အတိုက်ခံလုပ်ချင်သည့် စိတ်တစ်ခုတည်းကြောင့်သာဖြစ်သည်။

သမီးမှာ ဒီစိတ်တွေ အဘယ်ကြောင့် မကြာခဏ ကိန်းအောင်း
လာတတ်တာလဲ၊ ဒေါသများနှင့် ထွက်ခွာသွားသည့် သမီး၏
ကျောပြင်လေးကို လိုက်ကြည့်ကာ လွမ်းမှာ ရှင်းပြလို့လည်းမရ၊
ပြောလို့လည်း နားမဝင်။

ထိုအဖြစ်ဆိုးများနှင့် သမီးနဲ့ သူမကြားမှာ အစိမ်းရင့်ရောင်
နယ်မြေက တစ်စတစ်စ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ရာ . . . . .

အခန်း (၆)

လွမ်း ထမင်းချိုင့်ကို ကိုင်လိုက်တော့ သူ့အနားရောက်လာသည်။

“ ထမင်းစားမလို့လား... ကိုယ့်နဲ့ အပြင်မှာ လိုက်စားလဲလား။ တစ်ခါတစ်လေပေါ့ ”

“ ဟင်းအင့် လွမ်း အပြင်ထွက်မစားတတ်ဘူး ”

သူ့ကိုတော့ ကြည့်လိုက်ပေမယ့် အကြည့်က မျက်ဝန်းချင်ဆုံသည်အထိ ခရီးမရောက်လိုက်ဘဲ ထမင်းချိုင့်ကို တစ်ဆယ့်ချစ်ဖြုတ်ချနေလိုက်ခြင်းမှာ အဆုံးသတ်သွား၏။

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းရဲ့စာပွဲစွန်းမှာ လက်တစ်ဖက် ထောက်နဲ့ တွေ့ခနဲဖြစ်သွားပြီးမှ အပြင်ထွက်သွားသည်။

ပြီးမှ ပြန်ဝင်လာ၏။

“ ဘာတွေ့ချက်လာလဲ... ကိုယ့်ကို ထမင်းစားမခေါ်တော့ဘူးလား ”

လွမ်း တမင် တည်တည်နေမှန်းသိ၍ လိုက်ရောနေတာက သိသာလျက်

ရန်ကာကွယ်မျက်နှာက တည်မလို ရယ်မလိုနှင့် နှုတ်ခမ်းတို့က အကဲဖမ်းဖို့မလွယ်။

“ ဟင်းမပါဘူးကိုရန် ဝက်အူချောင်းကြော်နဲ့ ငါးချဉ်သုတ်ပါ ဒါတွေ ကိုရန်မစားတတ်မှန်းသိလို့ မခေါ်တာပါ ”

“ မစားတတ်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောလဲ ”

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းရဲ့ဘေးမှာ ခုံဆွဲထိုင်လိုက်ပြီး ဟင်းချိုင့်ကို ငုံ့ကြည့်တော့ လွမ်းက သူ့နားတွန်းပို့ကာ

“ စားလေ ခြေထောက် ဟို ဘယ်လိုကျွေးရမှန်းတောင် မသိဘူး။

ကိုရန် ထမင်းသွားစားမှာ မဟုတ်လား ”

“ သွားမစားတော့ဘူး။ တော်ကြာ ဒီကိုလာပို့မှာ ”

“ ရှင် ”

“ မင်းနဲ့ စားမယ်လေ ရတယ်မဟုတ်လား ”

လွမ်းမျက်နှာလေ ပျက်သွားမိ၏။

ကုမ္ပဏီမှာ ရန်ကာကွယ်က ပိုင်ရှင်အသစ်လည်းဖြစ် ငယ်ငယ်ချောချော စတိုင်ကျကျမို့ အားလုံးက သတိပြုဂရုစိုက်နေကြတာ။

အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေ ပါးစပ်ဖြာမှာ

“ ငါတို့ ဘော့စ်က တကယ်မိတယ်ဟ ”

“ တို့ကုမ္ပဏီက ဘော့စ်တွေ အစဉ်အဆက် ချောကြတယ်နော် ”

“ မေလွမ်း ဘော့စ်ကို ဝေးပြီး ကွန်ပျူတာ ခလုတ်တွေ မှားနိုင်မိ ”

နီးမယ်နော် ”

ဆိုတာမျိုးတွေ

“ သူငွေက မေလွမ်းကို ဦးစားပေးမှာပါ။ ဦးဆက်တုန်း ကြည့်ပါလား။ တို့လွမ်းက လူချစ်တဲ့ ဆေးပြီးပြီးသား ”

ဆိုတဲ့ စကားတွေကတော့ အကောင်းပြောတာလား။ ထေ့ထေ့ ငေါ့တာလား လွမ်းမေတွေးချင်

တတ်နိုင်သမျှ ဒီလူတွေနဲ့ လွမ်းရှောင်ချင်သည်။

ဘာအကြောင်းနဲ့မှ မပြီရအောင်လည်း လွမ်းမှာ သမီးတစ်ယောက်ရှိတာ မဆိုမဆိုတာကအစ ကုမ္ပဏီမှာ ရင်းနှီးခဲ့ မကြာခင်ပဲ ကျေညာထားခဲ့တာမို့ လွမ်း ဖုံးဖိခဲ့တာ ဘာမှမရှိ။

ခက်နေသည်က ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်က အတွင်းရေးမှူး

သူ့အနားမှာနေရသည်။ သူ့နဲ့ကိုယ် နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်လို ရင်းနှီးနေရပြီး သူနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ကိုယ်ကပဲ ဦးအောင်သိ၊ ကိုယ်က ယေးချ စီစဉ်ပေးနေရတာမျိုး

ထမင်းတူတူစားမည်ဆို၍ လွမ်းဝိုင်ကျသွားတာကို စိုက်ကြည့်ကာ ရန်ကာကွယ်က မသိမသာ ပြုံးသည်။

“ ကလေးအမေဆိုပြီး မရယ်နဲ့ ကိုယ့်လူ၊ မင်းမြင်ရမှတ်သင်ညှိဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ လှလဲလှတယ်၊ မာနကလည်းကြီးတယ် နေတာထိုင်တာ စည်းကမ်းရှိတယ်၊ အခုအချိန်ထိ အလုပ်သဘောနဲ့ လွဲပြီး ဘယ်မှကို ခေါ်ထုတ်လို့မရဘူး မယုံမရှိနဲ့ ”

ကိုဆန်းပြောတာ မလွန်ပါလားဟု စိတ်ထဲက ထောက်

ဗျူးစာပေ

ပိုင်မိ၏။

“ အလွမ်းရင့်ရင့်ဆိုတာ နာမည်တင်လှတာမဟုတ်ဘူး။ နာမည်နာချင်းဆိုင်ထိုင်လိုက်မိရင် မင်းသဘောပေါက်သွားမှာ ”

“ ဘာလဲ ”

“ သူ့နားက တစ်ဖဝါးမှ ထမသွားချင်တော့တဲ့ ထိုင်ကြည့်နေချင်တာ ကိုယ့်နားက ထထွက်သွားမှာ စိုးနေတာ၊ ပြောသမျှ မကောင်းမြင်လို့ မချင်မရဲဖြစ်ရတာ၊ မင်းရဲ့ ရှင်သန်ခြင်းအားလုံး သူ့ရှေ့မှာ ကျဆုံးသွားလိမ့်မယ် ဘယ်လိုဆုတောင်းနဲ့ မွေးဖွားလာမှန်း မသိအောင်ကို ညှိချက်ပြင်းတာ ”

ပြောတုန်းက သူယုံမှ မယုံခဲ့ဘဲ

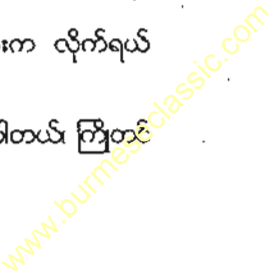
“ ဒါကတော့ သူက ဒါတွေ ကျွမ်းဝင်နေလို့ ပြုစားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုဆန်းရား၊ ကိုဆန်းမရှောင်နိုင်တာ နေမှာပါ ”

“ လုံးဝ မဟုတ်ဘူး။ သူက အဲဒီလို သူများစွဲလန်းနေတာကို အဲဒီအခါက မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ငါ့မှာ လိုချင်တဲ့ မိန်းကလေးတွေ အများကြီးပါပဲ ကိုရန်ရယ်၊ ဒါပေမယ့် သူက အဲဒီထဲမှာ မပါဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ဆန်ထက် ဘာမှမပိုဘူး။ ငါကလည်း မလိုချင်တဲ့သူကိုပဲ ပေးချင်နေတာ။ ငါကယ်ချစ်တာ ” တဲ့

သူ ဟတ်ဟတ်ပက်ပက်ရယ်တော့ ကိုဆန်းက လိုက်ရယ်မိသည်။

“ အေးပါ၊ မင်းဒီလိုပဲ ရယ်နေဖို့ ငါဆုတောင်းပါတယ်၊ ကြိုတင်

ဗျူးစာပေ

သတိပေးလိုက်မယ်နော်၊ စိတ်နဲ့တောင် မတွေးနဲ့ ” တဲ့၊ ကဲ
ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ် ရန်ကာကွယ် ပြုံးလိုက်မိသည်။
စေားရီး ကိုဆန်း၊ စိတ်နဲ့တော့ ရေလည်လည်ပစ်မှားပြီးပြီ၊
ကြွေတယ်ဗျာ

“ ဆရာ ”

“ ဟင် . . . . . ခြောက် . . . . . ရပြီ ရပြီ ”

ရှေ့မှာ စားပွဲပြည့်အောင် ခင်းကျင်းပြီးသွားသည်အထိ သူ့ဘာမှ
မပြောပဲ ကြည့်နေသဖြင့် ပြင်ဆင်ပေးရသည့် ကောင်လေးက
လိုအပ်ချက်များ ရှိနေသလားဟု စိုးရိမ်ကာ သတိပေးတာဖြစ်ပြီး
ရန်ကာကွယ်က လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ လွမ်း . . . . . ယူစားလေ၊ နှစ်ယောက်စာ မှာထားတာ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

ဟုတ်ကဲ့ဆိုပြီး ဘာမှမနှိုက်တော့ ရန်ကာကွယ်က သူ့ကိုယ်တိုင်
ခပ်ထည့်ပေးလိုက်ပြီး

“ လွမ်း ကိုယ့်ကိုယ် ဆက်ဆံတာ စိမ်းသလိုပဲ၊ ကိုယ်ဆိုလိုတာက
မင်းကကိုယ့်ရဲ့ အတွင်းရေးမျိုး၊ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒီလောက်
စိမ်းသက်နေဖို့ မလိုဘူးထင်တာ ”

လွမ်းက ထမင်းတစ်ဖွန်းစာကို သေသေသပ်သပ်လေး
ခပ်ယူပြီးမှ ပါးစပ်ထဲ မထည့်ဖြစ်သေးပဲ မျက်လွှာ ပင့်ကြည့်၏။

“ လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လွမ်းဘက်က လိုအပ်ချက်ရှိနေရင်

ဗျူးစာပေ

လွမ်းပြင်ပါ့မယ် ”

မဆိုင်တာကို မပြောပါနဲ့ဆိုသည့်သဘော
ရန်ကာကွယ်က ပြုံး၍ ထမင်းစားခြင်းကို မမယ်၊ ဥပေက္ခာ
“ ဒီနေ့လည်း ကိုဆန်းလာလိမ့်မယ်၊ “ ကိုယ်တိုင်ပင် ဥပေက္ခာ

သူတောင်းလို့ ကိုယ်ခေါင်းညိတ်လိုက်တာ ”

“ ဘယ်လို ”

လွမ်းမျက်နှာလေး သိသာစွာ c

ခေါင်းခါလိုက်ပြီး

“ သူခေါ်တာကို လိုက်တာမလိုက်ဝ။

ကိုယ်က ခေါင်းခါရမယ့်သူမဟုတ်လို့ လက်ခံလိုက်တာ။

ဆိုရင် ကိုယ်ခွင့်ပြုတဲ့အကြောင်း မင်းကို ကြိုပြောထား။

လွမ်းထမင်းငုံ့စားနေလျက် ဘာမှမပြောပေး

ခေါ်သစ်တ်လေး ရှိနေတာကို သူသိသောကြောင့်

“ ကိုဆန်းက ကိုယ့်အကိုဝမ်းကွဲနဲ့ သူငယ်ချင်လေး၊ ကိုယ်တို့

နိုင်ခြားမပြောင်းခင်ကဆို တအား တွဲခဲ့ကြတာ၊ သူက မိစုံဖခုံရှိတယ်၊

ကိုယ်က မိဘမရှိတော့ဘူး၊ သူတို့အိမ်မှာ ကိုယ်ဝင်ထွက်ဖူးတယ်၊

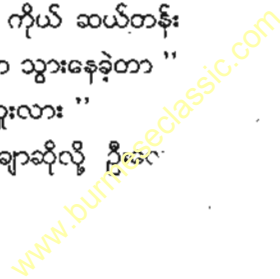
သူ့ပိုသားစုက နွေးထွေးကြပါတယ်၊ နောက်တော့ ကိုယ် ဆယ်တန်း

ပြပြီးတာနဲ့ ဂျပန်က ဆွေမျိုးတွေခေါ်တာနဲ့ အဲဒီမှာ သွားနေခဲ့တာ ”

“ ကိုရန်မှာ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ မရှိဘူးလား ”

“ အားလုံး ဂျပန်မှာပဲ သိပ်အရင်းအချာဆိုလို့ ဦးခင်

ဗျူးစာပေ

သတိပဿနာပုံရိတ်တို့၊ မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့ ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး။

ကိုယ့်ကိုချစ်တဲ့စိတ်တော့ အပြည့်ရှိတယ်၊ မြန်မာပြည်မှာပဲ

စားနိုးဖို့ စိတ်ကူးက အခိုင်အမာရှိပြီးသား။ ဦးလေးကလဲ

ကြွေတယ်ဟာ ဘာရာဖို့ အရင်းအနှီး စုဆောင်ဖို့ အားလုံး

“ ဆရာ ”

“ ဟင် . . . . ”

ရှေ့မှာ စားပွဲပြည့် ထမင်းစားသည့် အလုပ်ကိုလည်း ဟုတ်သည့်

မပြောပဲ ကြည့်နေသလို ကံစသပ်လိုက်ကြ၏။

လိုအပ်ချက်များ ရှိနေဟင်းမျိုးစုံက လက်ရာမပျက်ရှိနေသည့် ပွဲက

ရန်ကာကွယ်ကလေး”

“ လှေလည်း တကယ်ဆို ကိုဆန်းက ဒီကုမ္ပဏီကို

“ မဟုတ်ဘူး။ အန်တီတို့က မိဘလုပ်ငန်းကလွဲပြီး သပ်သပ်

တစင် ထောင်တာကို မကြိုက်လို့ ဖြုတ်ခိုင်းနေတုန်း

ကိုယ်ဝင်လိုက်တော့ လွှဲပေးရတဲ့အထိ ဖြစ်လာတာ ”

“ ဟုတ်မှာပါ။ ဦးဆက်ဆီကို အိမ်ကဖုန်းလာတိုင်း

လွမ်းသတိထားမိတယ်”

အဲဒီလိုမလုပ်စေချင်ကြတာ သူမနဲ့ ပတ်သက်နေမှန်း

လွမ်းမသိရှာ

“ မင်းကို လွှဲချင်လို့ လွှဲပေးရတာတော့မဟုတ်ဘူးနော်။

ဆက်လုပ်နေရင် လွမ်းကို ဘာပြောတော့မယ် ညာပြောတော့မယ်နဲ့

အကဲကဲဖြစ်လာလို့ ခဏ ဆုတ်ပေးလိုက်တာ၊ ခဏဆို ခဏပဲ ”

ကိုယ်ဆန်း စွဲလန်းနေတာလည်း မသေးပေ။

သူမနဲ့ပတ်သက်သမျှ အလွမ်းကရင့်နေပေမယ့်၊ ဥပေက္ခာ

ဘာတော့ မေးနိုင်နော်။ ပြက်ရယ်ပြုခဲ့တူးသော သူကိုယ်တိုင်ပင် ဥပေက္ခာ

ထားနိုင်ခဲ့ပဲ ရှိသည်မို့

အခန်း (၇)

နာရီကို ကြည့်တော့ ခြောက်နာရီခွဲနေပြီ
“ သူမလာတော့ဘူးထင်တယ် မင်းပြန်ချင်ပြီလား ”

“ ပြန်ချင်ပြီ ဒီတစ်ခါ ဂျော့(ဗီ)တို့ ဆွေးနွေးဖို့ ထပ်လုပ်လာရင်
အထူးသတိထားမှ ဖြစ်တော့မယ် . . . . . ”

“ ဟုတ်တယ် ကိုယ်လည်းမကြိုက်ဘူး၊ သူ့ကို စောင့်နေရင်
အချိန်တွေအတွက် စတေးလိုက်ရတာ မနည်းဘူး ”

“ ဧည့်သည်နဲ့ ချိန်ထားကြတာလား ”

သူတို့ စကားပြောနေတုန်း ရောက်လာသူက ဆန်းဆက်

“ ဟုတ်တယ် ကိုဆန်း၊ အခုပဲ ပြန်တော့မလို့ ”

ပြောရင်း ရန်ကာကွယ်နဲ့ လွမ်းတို့ အတူထရပ်လိုက်ကြ၏။

ဆန်းဆက်က ရေညှိစိမ်းရောင် Sweetony အပျော့သာ
ဝတ်စုံလေးကို ချပ်ချပ်ကပ်ကပ် ဝတ်ထားသည့် လွမ်းတစ်ကိုယ်လုံး
ဝေခနဲကြည့်၍

“ လွမ်းကို ကိုယ်ပြန်ပို့ပေးလိုက်မယ် ကိုရန် ”

ပျုံးစာပေ

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်၍ ခေါင်းညိတ်
ဆိုက်၏။

လွမ်းမျက်ခုံးလေးနှစ်ဖက် အနည်းငယ် တွန့်သွားသော်လည်း
ခြင်းပယ်ခြင်းမပြုပါ။

“ လွမ်းလိုက်သွားမယ် မဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ဖြစ်ပါတယ် ”

ကားပေါ်အတူ တွဲတက်သွားကြသည်အထိ ရန်ကာကွယ်
စောင့်ကြည့်နေပြီးမှ ကားကိုစက်နိုးဖြစ်၏။

ရင်ထဲမှာ နင့်နင့်နဲနဲ ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်ကတော့ သေချာ၏။

ဆန်းဆက်က ဘက်မှန်ထဲကနေ ရန်ကာကွယ်ကားလေး
လှည့်ရှာပဲ ကျန်ခဲ့တာကို သေချာကြည့်နေပြီးမှ နှုတ်ခမ်းစေ့ ပြုံးလိုက်၏။

“ လွမ်း ”

သူခေါ်တော့ လွမ်းက မထူးပဲ လှည့်ကြည့်သည်။

“ လွမ်းကိုတို့ ဘာဖြစ်လို့ စကားပြောဖို့ ကြိုးစားနေလဲ သိလား ”

“ လွမ်းနဲ့မဆိုင်တာကို လွမ်းဘာမှ စိတ်မဝင်စားချင်ဘူး ”

“ သိပ်ဆိုင်တာပေါ့ လွမ်းရယ်၊ လွမ်းကို တို့ချစ်ပါရစေလို့ပဲ

ပြောချင်တယ်၊ လက်ထပ်ခွင့်လည်း လိုချင်တယ်၊ တစ်အခါတည်း
ပြောရတာက တို့မှာ ရည်းစားထားဖို့ အချိန်မပေးနိုင်တော့လို့ပါ။ ပြီးတော့

လွမ်းကလည်း စဉ်းစားရင် စဉ်းစားမှာပဲရှိမယ်၊ ရည်းစားထားပြီး
မပျော်ရှာမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ တို့သိတယ် ”

ပျုံးစာပေ

လွမ်းက ရည်းစားစကားပြောခံခြင်း လက်ထပ်ခွင့် တောင်းခံခြင်းတို့အပေါ် ဘယ်လိုလှုပ်ရှားခြင်းမျိုးမှ ဖြစ်မသွားဘဲ မှန်မှန်လေမောင်းနေသည့်ကားပေါ်မှ လမ်းဘေးဘက်ကိုသာ မျက်နှာ လေပို့ထားကာ ငြိမ်သက်နေခဲ့၏။

ဆန်းဆက်က ကားကို လမ်းဘေးကပ်၍ ရပ်ပစ်လိုက်တော့ လွမ်းဖြတ်ခနဲလှည့်ကြည့်၏။

“ တို့ကို အဖြေတစ်ခုခုပေးပါ လွမ်းရယ်၊ မင်းကိုအခုထဲ တွေ့ခွင့်ရဖို့ဆိုတာ နောက်တစ်ခါ ထပ်ရှိဖို့ တော်တော်ကို မလွယ်တာ လွမ်းကိုတို့ လက်ထပ်ပါရစေ၊ တို့မှာ လွမ်းကို တင့်တင့်တယ်တယ် ထားနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိတယ်၊ မြတ်နိုးယုယဖို့ အချစ်တွေရှိတယ် လွမ်းဘက်က လိုအပ်နေတာ တို့ကို သဘောမကျတာ ဘာရှိလဲ ရှိရင်ပြောစမ်းပါ။ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ ဘာမှမရှိစေရဘူး ”

လွမ်းက သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီးမှ မျက်နှာလွှဲပစ်လိုက်ကာ

“ လွမ်းက ကလေးအမေ မုဆိုးမဖြစ်နေတဲ့အတွက် နောက်ထပ် အိမ်ထောင်ပြုဖို့ကို လုံးဝမစဉ်းစားနိုင်တော့ဘူး ပိုပြီးခိုင်မာတာက လွမ်းက သမီးလေးမွေးထားတဲ့အတွက် ပထွေးဘယ်တော့မှ မရစေရဘူး လွမ်းဘဝကို ရပ်တည်နိုင်တယ်၊ အားကိုးဖို့ တစ်ခုအတွက်နဲ့ ယောက်ျား ယူဖို့ဆိုတာ အဝေးကြီပဲ ”

“ လွမ်း အသက်ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတာကွာ၊ အချစ်ဆိုတာ ရှိလာဦးမှာပါ။ စကားကို အပြန်တော့မပြောပါနဲ့ ”

“ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ လွမ်းယုံတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တို့ကိုကို လွမ်းသိပ်ချစ်ခဲ့တာ၊ ကိုကိုလောက် လွမ်းပေါ် ဂရုစိုက် ဆလိုလိုက်ပြီး အစစအရာရာ ပြည့်စုံစေနိုင်တဲ့ ဖန်တီးရှင်ဟာ နောက်တစ်ယောက် ရှိလာတော့မှာမဟုတ်ဘူး ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သွမ်းကကိုကိုကိုပဲချစ်ပြီး ကိုကိုကလွဲပြီးဘယ်ယောက်ျားကိုမှမရှိသားစိတ် ခြေ မကြည့်မိလို့ လွမ်းရင်ထဲမှာအချစ်တွေသေသွားခဲ့ပါပြီ ”

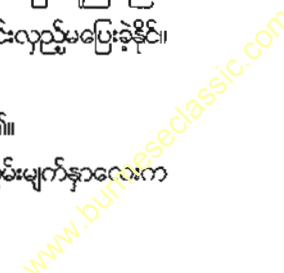
ဆန်းဆက်မျက်နှာမှာ စိတ်ပျက်ခြင်းတို့ကြောင့် အိုစာ သွားပေမယ့် လက်လျှော့လိုက်သည်တော့မဟုတ်ပါ။

လွမ်းဟာ ရက်ရက်စက်စက်လှသလောက် လူချောလူလှ သယ်လောက်ချမ်းသာသူကိုဖြစ်ဖြစ် အရေးမစိုက်စွာ နေတတ်ခဲ့ခြင်းဟာ ဆင်းကြီးစား၍ အိန္ဒြေဆည်နေခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ သူမကိုယ်တိုင်က ချွေးကိုကိုမှလွဲ၍ ယောက်ျားကို ယောက်ျားလို့မမြင်ခဲ့တော့သည့် အဖြစ်ကိုလည်း ပို၍ နားလည်သွားခဲ့သည်။

သူမ၏ အလှအပများပေါ်မှာ ရင်ခုန်တပ်မက်ခဲ့ကြသည့် ယောက်ျားတို့ဟာ မီးလောင်ပြင်ကြီးအလည်မှာ ဖယောင်းရုပ်ထုဖို့ ပြီးစားနေကြရသကဲ့သို့ ပင်ပန်းနွမ်းလျှခြင်းသည်သာ ဖြစ်ကြမည်။ သို့သော် ဆန်းဆက် ထိုပင်ပန်းမှုကို ကျောခိုင်းလှည့်မပြေးခဲ့နိုင်။

“ လွမ်း ”

လွမ်းက သူ့ကို မျက်ခုံးလေးပင့်၍ ကြည့်၏။ တစ်ခြမ်းမှောင်၍ တစ်ခြမ်းလင်းနေသော လွမ်းမျက်နှာလေးက

နှာတံခမ်း ကော့ကော့လေး၏ အရိပ်သည် နှုတ်ခမ်းဖျားလေးများ ပါ၍ မစမပို့ မီးရောင်အောက်မှာ ရင်ခုန်လှိုက်မှုဖွယ်ဖြစ်လေသည်။

ဆန်းဆက် လွမ်းလက်ဖဝါးလေးကို လှမ်းဆုပ်ကိုင်ညှိပစ်လိုက်ချင်သည့်စိတ်ကို ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ထိန်းသိမ်းနေမိရရင် ကားမီးတွေ ဖွင့်ပစ်လိုက်တော့မှ စိတ်နှစ်သက်သာရာရလေသည်။

ဝင်းထိန်သွားသည့် မီးရောင်အောက်မှာလည်း လွမ်းက ဝင်းထိတ်စက်စက်လေး လှနေပြန်သည်။

“ လွမ်းကိုတို့ သိပ်ချစ်တယ်ကွာ၊ လွမ်းပြန်မချစ်နိုင်သေးတောင်မှ လောလောဆယ် မင်းနဲ့အရင်းနှီးဆုံးနေထိုင် ခင်မင်နဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်အဖြစ် တို့ကိုအခွင့်အရေးပေးတဲ့ အလက်ထပ်ဖို့ စဉ်းစားပေးပါ။ မင်းချစ်တဲ့အထိ တို့ သည်းခံနိုင်တယ် လွမ်းခေါင်း တွင်တွင်ခါနေလျက်

“ လွမ်း အားမနာတတ်သော စိတ်မကောင်းပါဘူး ဦးဆုံးအချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး လွမ်း အားမနာတက်အကြီးစားထားတယ်။ ဘယ်နှစ်ခါမေးမေး ဒါပဲဖြေမှာပဲမို့ ထပ်မမေးပါနဲ့လေ လွမ်းကို ပြန်ပို့ပေးပါ. . . .”

ပြတ်သားလိုက်တာလွမ်းရယ်
ဆန်းဆက် စဘီယာရင်ကိုကိုင်၍ မသိမသာ အကြိတ်မိ
မြင်လိုက်တုန်းက သဘောကျရုံလေးရယ်
နောက်တော့ တန်ဖိုးကြီးလေလေ မက်မောမိလေ

ဗျူးစာပေ

မရတော့ပိုလိုချင်သည်။

ကြာကြာနေလျှင် လွမ်းကိုသူ ကားတင်ပြေးပို့တော့မလားပဲ သို့သော် လွမ်းနဲ့ သူ့အဖြစ်က ဆယ်ကျော်သက်လေးတွေလည်း မဟုတ်တော့ပြီမို့ မိုက်ရူးရဲ လုပ်ဖို့ကမဖြစ်နိုင်။

ဒါထက်ပိုဆိုးသည်က သူ့ဘက်က လွမ်းနဲ့ဆို ဘယ်လို့မှ သဘောတူကြမှာမဟုတ်။

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၈)

“ ဒါဆိုလည်း ဘာလို့စိတ်ဆင်းရဲခံနေမှာလဲ ကိုဆန်းရ၊ အားလုံးစိတ်ချမ်းသာရမှာမှ မဟုတ်တာ ”

စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းလွှာကြားမှာကပ်၍ မီးညှို့လိုက်သည်။ ပြီးမှ မီးခိုးလွန်လွန်ကို အသာမူတ်ယုတ်လိုက်ပြီး

“ သူ့ချစ်ကိုယ်ချစ်မို့လို့ ခိုးပြေးကြတယ်ဆိုရင် တော်သေးတာပဲ ကိုဆန်းဘက်က မောက်မောက်မာမာဖြစ်လာရင် လွမ်းကလည် သည်းခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ ကိုရန် မင်းက ငါ့အတွက် ပြောပေးနေတာလား၊ လွမ်းက သဝန်တိုနေတာလား ”

ဆန်းဆက်က မျက်မှောင်ကုတ်ကုတ်နှင့်ပြောတော့ ရန်ကာကွယ် က စီးကရက်ကို ရှိုက်ဖွာရင်း ပခုံးတွေ လှုပ်အောင် ကြိတ်ရယ်၏။

“ တည့်တည့်ကြီးပါလား ကိုဆန်းရ၊ ကျွန်တော့်ပုံစံ အိပ်ပုံပေါက်နေလို့လား . . . . . ”

“ ပေါက်နေတယ်လေ ”

“ ဟား ဟာ ဟာ ”

ရန်ကာကွယ်က ကုလားထိုင်မှာ ခပ်လျော့လျော့ မှီချလိုက်ပြီး သီးချင်းဆိုနေသည့် စဉ်မြင့်ပေါ်က ဂါဝန်ဖားဖားနဲ့ ကောင်မလေးဆီ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်၍

“ ဆယ်ကျော်သက်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးတွေ ဘယ်လောက်လှလှ လွမ်းကိုဘယ်လိုမှ မမှီတာတော့ သေချာတယ်၊ လွမ်းက ဘယ်မှာနေနေ ဆင်းနေအောင်လှတာ ”

“ ကိုရန် ငါသိချင်တာ အဲဒါမဟုတ်ဘူး ”

“ ဘာလဲ ”

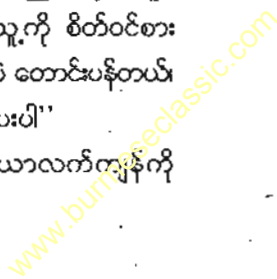
“ လွမ်းကိုမင်း သဘောကျနေတာမဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်တယ် ”

ဆန်းဆက် မျက်နှာတစ်ချက်နဲ့ကျသွားကာ ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ်သည်။

“ အစကတည်းက ငါထင်ခဲ့ပြီးသားပါ . . . . . လွမ်းနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်ဆံခေါ်ပြောမိရင် ဘာကောင်ဖြစ်ဖြစ် စိတ်မဝင်စားဘဲ နေမှာမဟုတ်ဘူး . . . . . သူ့မှာလှတာ တစ်ခုတည်းမဟုတ်ဘူး၊ အနကြီးတာ ဂရုမစိုက်တတ်တာ၊ အဲဒါတွေဟာ သူ့ကို စိတ်ဝင်စား ဆယ်မက်စေအောင် ညှို့ငင်နေတာပဲ၊ မင်းကို ငါတစ်ခုပဲ တောင်းပန်တယ်၊ ငါကြိုးစားနေတဲ့ ကာလမှာ မင်းငြိမ်ငြိမ်လေး နေပေးပါ ”

ရန်ကာကွယ်က သောက်လက်စ ဘီယာလက်ကျွန်ကို

မော့လိုက်ပြီ။

“ လုပ်စမ်းပါ ကျွန်တော်ကလည်း အလုပ်အယက် ရှေ့တိုးပြီး ပန်းကုံးစွပ်အရွေးခံဖို့ စိတ်မဝင်စားဘူး ”

ပြောပြီး ဆန်းဆက်မျက်နှာကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်သည်။

ဆန်းဆက်ကလည်း ရန်ကာကွယ်တစ်ခုခုပြောလာတော့မည်ကို သိကာပြန်စိုက်ကြည့်နေ၏။

“ ကိုဆန်းကြိုးစားဖို့အတွက် ကျွန်တော်ပိုင်တဲ့အလုပ်ချိန် သို့မဟုတ် ကျွန်တော်နဲ့ ပတ်သက်မှု တစ်ခုခုထဲက ဘာဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော် မပေးနိုင်တော့ဘူး . . . . . ”

ဆန်းဆက်က မချီသလို ပြုံး၍ခေါင်းညှိတ်လိုက်၏။

“ ဒါပေါ့ . . . . . ဒါသဘာဝကျပါတယ် ”

ပြောနေရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို သဘောကျသလိုရယ်လိုက်၏။

“ အဲဒါငါ မှားခဲ့တာကွ . . . . မေမေက ငါ့ကို မိန်းမယူဖို့ လက်ထပ်ပေးဖို့ ဟိုတုန်းကတည်းကပြောနေတာ၊ ငါကအချစ်တွေနဲ့ ပျော်မွေ့နေရတာကို လွှဲလပ်ခြင်းပဲဆိုပြီး သာယာနေခဲ့တာ . . . . . အချစ်ရှေ့မှာ တကယ်တမ်း ဒူးတုန်လာတော့ သနားမယ့်သူတောင် မရှိတော့ဘူး၊ ဟွန်း . . . . . ငါဝန်ခံပါတယ်၊ လွှမ်းကို တွေ့ခဲ့တုန်းက သူ့ကိုလှလို့ သဘောကျမိတာပဲရှိတယ်၊ အထင်မကြီးခဲ့တာအမှန်ပဲ၊ ခုကျွန်တော် ဘာမှမဟုတ်ဘဲ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့တဲ့အချိန်တွေကို နှပျောမိတယ်၊ ရင်ထဲမှာ စူးစူးနစ်နစ် ရင်ဆိုင်လာတဲ့အချိန်မှာ ငါသူနားမှာ နေခွင့်မရတော့ဘူး ”

ရန်ကာကွယ်က နှုတ်ခမ်းမဖွင့်ဘဲရယ်သည်။

စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုလုံးမှာ သီးချင်းသံက ဖုံးလွှမ်းကာ အဆိုရှင်မိန်းကလေးထံမှာ အားလုံး၏ အာရုံတွေ စိုက်နစ်နေကြ သော်လည်း ဆန်းဆက်မျက်နှာက မိုးအုံ့သလို ညှိမှောင်နေ၏။

ရန်ကာကွယ် မျက်နှာက ရိတ်တိနှင့် နီမြန်းနေ၏။

နှစ်ယောက်လုံးရင်ထဲမှာ ချစ်ခြင်းတွေရှိနေကြသော်လည်း ဒီဂရီ အနိမ့်အမြင့်တော့ ကွာနေလိမ့်မည်။

ဘယ်သူက သာနိုင်မလဲ . . . . .

အခန်း (၉)

“ တီး ”

အိမ်ရှေ့က ကပ်ပေါ်လာသည့် ကားဟွန်းသံကြောင့် ထန်ခေါင်းလေး ထောင်သွားမိသည်။

“ တီ တီး ”

“ လာပြီ ”

ကိုယ့်အိမ်ထဲကို ခေါ်နေတာ သေချာပြီမို့ စာအုပ်ကိုင်လျက် တန်းလန်းနှင့် အိမ်ရှေ့ပြေးထွက်ခဲ့မိ၏။

“ အယ် ”

ချောကလက်ရောင်ကားနှင့် သနပ်ခါးရောင် စပို့ရုပ်ကို ဝတ်ထားသည့် မျက်နှာမှာ မျက်မှန်နက်နှင့် ထင်းနေသည်။

ထန် အားရပါးရ ပြေးထွက်သွားပြီးမှ တံခါးဘောင်ကို တစ်ဖက်ကကိုင်ရင်း တစ်ဖက်က လက်ချောင်းကလေးများကို နှုတ်ခမ်းလွှာလေးကြားမှာ ထည့်၍ ဖိလိုက်ထားလိုက်မိသည်အထိ တအံ့တဩဖြစ်သွားသည်။

ဗျူးစာပေ

မေလွမ်းတို့ သူငွေပဲဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ကို ဦးဆန်းဆက်ဆိုသူ တစ်ခါတစ်ရံ လာတတ်သော်လည်း ခြံဝမှာပဲရပ်၍ မေလွမ်းကို ချပေးခဲ့တာ၊ တင်ခေါ်သွားတာတို့ရှိသည်။

ခုလို အိမ်ရှေ့ရောက်အောင် လာတာမျိုးမရှိခဲ့။

“ ဟိတ် ဘာရပ်ကြည့်နေတာလဲ ဒီကိုလာဦး . . . . . ”

အို အသံကလည်း ဩရှုရှုလေးနဲ့ ဆွဲဆောင်မှု ရှိလိုက်တာ၊ ထန်ခြေလှမ်းမသွက်တော့ဘဲ တစ်လှမ်းချင်း ဆင်းလျှောက်လာခဲ့

မိတာ ကတုန်းကယင်လေးဖြစ်လေသည်။

တဆက်တည်း မေလွမ်းဆိုကို လာတာမှန်းလည်းသိကာ ဘာလုပ်ရမည်ကို အကြံစည်က ချက်ချင်းဖြစ်လာသည်။

ကားနားရောက်တော့ အေးစက်စက်ဖြစ်လာသည့် လက်ဖျားလေးတွေကို ခပ်ဖိဆုပ်ထားလိုက်ရကာ ပင့်သက်ရှိက်၍ စိတ်ကို ဆင်လိုက်၏။

ဒါတောင် . . . . . ရင်တွေက ဗရမ်းဗတာလှုပ်ခတ်နေဆဲ။

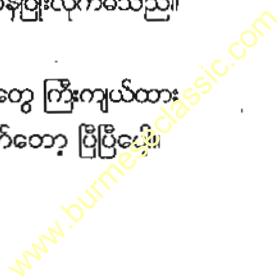
“ လွမ်းရှိလား ”

“ မေမေလား မေမေမရှိဘူး . . . . . ရုပ်ရှင်သွားကြည့်တယ် ” ထိုသူ တွေခနဲဖြစ်သွားတာကို ကြည့်၍ ထန်ပြီးလိုက်မိသည်။

မေလွမ်းက အပျိုလို့ပဲ ညာထားသလား။

ဒါမှမဟုတ် လူတွေအထင်ကြီးအောင် ဘာတွေ ကြီးကျယ်ထားသလဲ . . . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေလို့ ခေါ်ပြလိုက်တော့ ပြီပြီပေါ့။

ဗျူးစာပေ

ခေါင်းကိုက်လို့ဆိုပြီး အိမ်ထဲမှာအိပ်နေတာကို ရုပ်ရှင် သွားကြည့်တယ်လို့ တမင်ပြောလိုက်တာ။

“ ဘာပြောခဲ့မလဲဟင်၊ ထန်က မေမေသမီး ရဲရင့်ထန်ပါ မှာချင်တာ မှာခဲ့လို့ရပါတယ် ”

“ အင်း . . . . . မှာပါမယ် မနက်ဖြန် အလုပ်ဆင်းချိန်ပြီးရင် သံလျှင်ကို ဆက်ဖို့နိုတယ်လို့ တော်ကြာ ဘာမှမမှာခဲ့ရဘူး၊ မပြင်ဆင်ခဲ့ဘူး၊ ဖြစ်မှာစိုးလို့ . . . . . ”

“ ဟုတ် . . . . . ဟုတ် ”

“ မင်း ငါ့ကိုသိလား ”

“ ကုမ္ပဏီက . . . . . ”

“ ဟုတ်တယ် . . . . . ရန်ကာကွယ်လို့ပြောလိုက် ”

“ ဟုတ် . . . . . ”

“ မင်းက . . . . . လွမ်းသမီးလား ”

မျက်မှန်ချွတ်လိုက်ရင်း ပြုံး၍မေးလာတော့ စူးတောက်နေသည့် မျက်ဝန်းတွေကို သတိလက်လွတ်ငေးသွားမိကာ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသလား၊ ခါလိုက်မိသလား . . . . .

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် ဘာလုပ်မိမှန်းမသိတော့ . . . . .

ကားလေးပျောက်ကွယ်သွားတော့လည်း ထန်ရပ်နေမိဆဲ . . . . .

မေလွမ်း မေလွမ်းကတော့ နေ့စဉ် ဒီလူမျိုးတွေနဲ့ လက်ပွန်းတို

ပျော်ရွှင်နေရမှာပေါ့။

ရန်ကာကွယ်တဲ့

လူသာမက နာမည်ကလည်းလှသည်။

မေလွမ်းရဲ့သမီးလို့ မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ပြလိုက်တာတောင် အံ့သြပုံလည်း ဖြစ်မသွားဘဲ ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာက တစ်ချက်မှမပျက်။

ဒါဆို မေလွမ်းက သမီးရှိတယ်ဆိုတာ ပြောထားခဲ့လို့ပေါ့ . . . . . သမီးအပျိုအရွယ်ကြီးရှိနေတာ သိလျက်နဲ့တောင် ဒီလူတွေက မေလွမ်းကို

ရိုးသားစွာ ဆက်ဆံနေကြတာလား။

ဒါမှမဟုတ် ရိုးရိုးသားသားလား . . . . .

“ ညည်းမေမေကလည်း ဘယ်ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို နှင်တာနဲ့ အရူးအမူးဖြစ်ကြာတာအော့ . . . . . အလှပြင်တာလည်း

ပြောနဲ့ ”

ကြီးမေက အစကတည်းက ပြောခဲ့ဖူးတာ

ဟုတ်မှာပါ မေလွမ်းက တော်တော်ကြီးလှတာ

ဒီလူ မေလွမ်းကိုများ ကြိုက်နေမလား

ရင်ထဲမှာ နာနာကျင်ကျင်လေး ခံစားလိုက်ရ၏။

မေလွမ်းနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ထန်ရင်ကို အေးချမ်းစေတာ မဟုတ်ပါလား . . . . .

အခန်း (၁၀)

ကားက High Way လမ်းမကြီးပေါ်မှာ ရိပ်ရိပ်ပါအောင် ပြေးနေသည်။ မှောင်ရိပ်သမ်းနေပြီမို့ လမ်းဘေးသစ်ပင်ရိပ်တို့က လှမ်းကြည့်ရင်း လွမ်း ပင့်သက်လေးရှိုက်၏။

ပြီးမှ စစ်လက်စ စာရင်းကို ပြန်စစ်ရသည်။

“ ဘာဖြစ်လို့ အပင်ပန်းခံနေတာလဲ လွမ်း၊ အလုပ်ပုံ ပြန်ရောက်မှ စစ်လို့ရတာပဲ၊ ဘာလဲ ကွာနေတယ်ထင်လို့လား ”

ကားမောင်းနေရင်း ရန်ကာကွယ်က လှည့်မေးတော့ လွမ်းက မော့မကြည့်ဘဲ ခေါင်းလေးညှိတ်ကာ

“ ဟုတ်တယ် သူတို့လယ်ဂျာ အဟောင်းတွေ လွမ်း ထုတ်ကြည့်ဖူးတယ်၊ ဒါနဲ့မကိုက်ဘူး၊ ထွက်လာကတည်းက အဲဒါတွေ တစ်ခါတည်း လုပ်လာလိုက်ရရင် အကောင်းသား ”

“ မဟုတ်ဘူးလေ သူတို့နဲ့ကိုယ်က အဲဒီလောက် အတိအကျကြို ဖြတ်ချလို့မကောင်းတာတွေရှိတယ်၊ မင်းယူတယ်ဆိုတာကို ကိုယ်တစ် ခယူဖို့ တားခဲ့တာပဲ ”

လွမ်းက စာရင်းဖိုင်ကို လက်ဖဝါးလေးခံ၍ ဖျတ်ခနဲ အုပ်လိုက်ကာ

“ ကျွန်တော်ဘယ်လောက် လျော်ပစ်လိုက်တယ်နော်လို့ ကိုရန် ထည့်ပြောခဲ့နိုင်သလား . . . . . အခု ခန့်မှန်းခြေ ခြောက်ဆယ်ကျော် လောက် ကွာနေတယ်လို့ လွမ်းထင်တယ်။ ဒါသူတို့ သိသိမသိသိ . . . . . ကိုယ်လျော်ပစ်လိုက်တာကို ဘယ်သူကမှ ကျေးဇူးတင်အမှတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခြောက်ဆယ်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် တစ်ရာပဲ ကွာကွာ . . . . . သူတို့ တစ်ထောင်ပေးထားရင်၊ တစ်ထောင်နှစ်ထောင်ပေးလိုက်ရင် နှစ်ထောင်ပဲ ထင်မှာ မဟုတ်ဘူးလား၊ လှူမှုရေးနဲ့ စီးပွားရေး မရောတာ ကောင်းမယ်လို့ လွမ်းထင်တယ်၊ စေတနာရှိလို့ လုပ်ငန်းတစ်ခုလုံးပဲ ထိုးအပ်အပ်၊ အရောင်းအဝယ်က အရောင်းအဝယ်လို ဖြတ်ထားသင့်တယ် ”

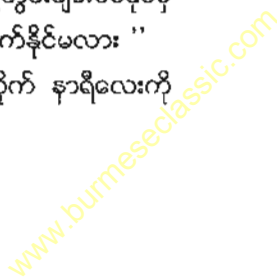
လွမ်း အောက်ဆတ်ဆတ်လေးပြောနေတာကို စိုက်ကြည့်၍ သမ်းဘက်ပြန်လှည့်ရင်း ရန်ကာကွယ်က ပြုံးသည်။

“ ကောင်းပြီ ဒါဆို သေချာစစ်လိုက်၊ ကွာနေရင် မနက်ချက်ချင်း အကြောင်းပြန်လိုက်မယ် ”

“ မနက်ထက် အခုညတွင်းချင်းဆို ပိုကောင်းမယ် ”

“ ညတွင်းချင်း အကြောင်းပြန်ဖို့က ညတွင်းချင်းစစ်နိုင်မှ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒီက အပြန်ဝင်စစ်ရအောင် . . . မင်းလိုက်နိုင်မလား ”

လွမ်းက လမ်းမကြီးကို လျှောက်ကြည့်လိုက် နာရီလေးကို ကြည့်လိုက်ဖြစ်သွားသဖြင့်

“ ကိုယ်တို့ ရှစ်နာရီခွဲလောက် ဟိုတိုပြန်ရောက်မှာပါ။ နာရီဝက်လောက် စစ်လိုက်လို့ရတယ် ဖြစ်သလား။ ”

“ အင်း ရတော့ရပါတယ် ”

ငွေမှင်ရောင်ပြောင်အိနေသည့် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီနှင့် တဆက်တည်း ထိစကောက်ကိုတ်ထားကာ ဆံပင်တွေက ဖြန့်ချထားသည့် လွမ်းမျက်နှာလေးကို သူ့မှန်ထဲကနေ မကြာခဏ ခိုးကြည့်ဖြစ်၍ ရဲရင့်ထန်ဆိုတာ ခပ်မည်းမည်း ပိန်ရှည်ရှည် မော်ဒယ်လို ကောင်မလေး၏ ခဏအမြင်ကို ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်လို့မရဘဲ ဖြစ်နေမိသည်။

သားအမိဆိုတာ ဖယ်ထား . . . . .

ညီအစ်မဆိုလျှင်တောင် အထက်အောက်အကြီးနဲ့အငယ် ပုံစံမျိုးသားရှိသည်။ လွမ်းက တစ်ကိုယ်လုံးဝင်အိနမ္မတ်နေအောင် လှလေသည်။

ကားလေးက ခန့်မှန်းထားသည့်အတိုင်းပင် ရှစ်နာရီခွဲသာသာ လောက်မှ ရန်ကုန်မြို့ထဲ ပြန်ရောက်လာ၏။

ရန်ကာကွယ်က ကားကို ကုမ္ပဏီရှိရာသို့ ဦးတည်လိုက်ရင်း

“ မင်း အိမ်ကို ဖုန်းဆက်ဦးမလား . . . . . ရော . . . . . ”

သူ့ဖုန်းကိုလှမ်းပေးတော့ လွမ်းခေါင်းခါလိုက်သည်။

“ သမီးကို လွမ်းပြောခဲ့ပြီးသားပါ။ နောက်ကျရင် ခေါင်းရင်းခြံကာ အဖော်တွေလည်းရှိတယ် . . . . . ရပါတယ် ”

ကပ္ပဏီမှာ နေခင်းကြောင်တောင်ကြီးအတိုင်း မီးတွေ လင်းနေ

All Night ဆင်းကြသည့် အလုပ်သမားတချို့က ကားဝင်လာတော့ ခဏထောင်ကြည့်ကြ၏။

ရန်ကာကွယ်နဲ့ လွမ်း အပေါ်ထပ်တို့ တက်လာခဲ့ကြ၏။

အပေါ်တစ်ထပ်လုံးမှာတော့ ဘယ်သူမှမရှိဘဲ တိတ်ဆိတ်ဆိတ် လွမ်းစိတ်ထဲမှ မသိုးမသန်ဖြစ်လာမိသည်။

နေ့တိုင်း ဝင်ထွက်နေကျ ရုံးခန်းထဲရောက်လာတော့ ပို၍ စိတ်ချွေးသွားမိ၏။

အပေါ်တစ်ထပ်လုံးမှာ လွမ်းနဲ့သူ နှစ်ယောက်တည်း။

သို့သော်လည်း စိတ်ထဲမှာရှိတာကို မျက်နှာမှာ မပေါ်လွင်စေဘဲ သော့နံပါတ်တွေကို ဂရုစိုက်နှိပ်လိုက်၏။

ဒီဗီစိုသော့နံပါတ်တွေကို ရန်ကာကွယ်နဲ့သူမှ နှစ်ယောက်တည်း သိသည်။ ရန်ကာကွယ်က လွမ်းစာပွဲမှာတိုင်လို့ရအောင် စာရင်းဖိုင်နဲ့ သီဖုန်းတွေကို ရွှေ့ဖယ်နေ၏။

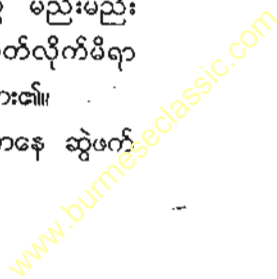
ထိုစဉ်

“ ဝုန်း ”

“ အား ”

ဗီစိုပေါ်ကနေ မည်းခနဲလွှာဆင်းလာသည့် မည်းမည်း အနီကြိုးကြောင့် လွမ်းလန့်ဖျန်ကာ နောက်ဆုတ်လိုက်မိရာ ကွယ်ကိုယ်နဲ့ တိုက်မိကာ လဲကျတော့မလိုဖြစ်သွား၏။

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းပခုံးလေးကို နောက်ကနေ ဆွဲဖက်

ထားလိုက်ပြီး

“ ကြောင်ပါ လွမ်းရဲ့ . . . . . ဟိုမှာ . . . . . ”

ဗီရိုပေါ်ကနေ ကြွက်ချောင်းနေပုံရသည့်ကြောင်က တစ်ဘက်
ဗီရိုပေါ်ကနေ ပြူးတီပြူးကြောင် ပြန်ကြည့်နေ၏။

လွမ်းချက်ချင်းကြီး ကြောက်စိတ်မဖြေနိုင်ဘဲ သူ့ရင်ခွင်ထဲ
ကျောလေးကပ်ကာ သူ့ခါးကို နောက်ပြန်ဆုပ်ဆွဲထားမိသည်ကို မလွှတ်

“ ကြောက်နေသေးလား . . . . . လာ ရေသောက်ရအောင်

သူ လွမ်းပခုံးလေးကို ဖွဖွဖက်ကာ ရေခဲသေတ္တာ
ခေါ်လာတော့မှ သတိဝင်ကာ သူ့လက်တွေကို ဖယ်ချလိုက်မိ၏။

“ ရ . . . . . ရတယ် ”

လွမ်းက လက်ကိုဖယ်ချပစ်၍ ဟိုဒီ လျှောက်ကြည့်နေစေ
ရန်ကာကွယ်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ လွမ်း . . . တစ်ခုခုကို ကြောက်နေတယ်ထင်တယ် ကိုယ့်

တော့ မကြောက်နဲ့နော် . . . ကိုယ်ကအခွင့်အရေးသမား မဟုတ်ဘူး . . .
အဲဒီလို အောက်တန်းကျဖို့လည်း ဘယ်တော့မှ စိတ်မကူးဘူး . . .

သူက ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေဘူးထုတ်ယူလိုက်ပြီး

“ မင်းကို ကိုယ် တကယ် ချစ်နေတယ် . . . ”

“ ရှင် ”

“ ဆိုရင်တောင် ခုလိုအချိန်မျိုးမှာ မပြောဘဲ မျှသိပ်ထားမှာ
လွမ်း သူ့မျက်နှာကို အလန့်တကြား မော့ကြည့်တော့ သူ

သည်တည့်ငြိမ်ငြိမ်ပဲ ပြုံးပြကာ ရေထည့်ပြီးသည့် ဖန်ခွက်ကို လှမ်းပေး၏။

“ ကိုယ့်ကိုမကြောက်ပါနဲ့ မင်းကို ကိုယ်ဘာမှ အဓမ္မ

ပြုဘူး . . . ရော့ ရေသောက်လိုက်ပြီးရင် စာရင်းကြည့်မယ်
ကြမ်းဖျင်းပဲကြည့်ကာ စာရင်းကွာနေရင် ကွာတယ်လို့ ပြောလို့ရတာပဲ

အချိန်နောက်ကျမှာစိုးလို့ ပြောတာ ”

လွမ်း သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ရအခက် မတင်ရအခက်

သူ လွမ်းကို ရည်းစားစကားပြောလိုက်သည်လား . . . မပြောခဲ့
လား . . .

လွမ်း စိတ်ညစ်သွားပုံလေးကို ကြည့်၍ ရန်ကာကွယ် တစ်ဘက်
ညွှန်ရယ်မိသည်။

မြတ်နိုးစွဲမက်ဖွယ်ကောင်းလှသည့် ဒီအမူအရာ ဒီမျက်နှာလေး
တိတ်ဆိတ်စွာ နှစ်ယောက်တည်းရှိနေသည့် အခန်းထဲမှာ ရိုးသားဟန်

ဘင်နေရသည့် အပြစ်က ပင်ပန်းလွန်းလှသည်။

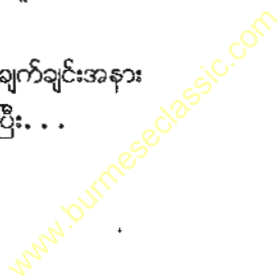
သို့သော် လွမ်းဘက်က အထင်မြင်လွဲ အားငယ်သွားစေလောက်
အပြုအမူမျိုး သူမပြုရက်

“ ဟင် . . . ကိုရန် သော့က ဘယ်လိုမှ မပွင့်ဘူး . . . ”

“ ဘာ ”

နောက်မှာရေသောက်နေသည့် ရန်ကာကွယ် ချက်ချင်းအနား
တက်လာပြီး ရီမုတ်ကွန်ထရိုးကို ကိုင်၍ သူဖွင့်ကြည့်ပြီး . . .

“ သွားပြီ . . . ဗီရိုကို ဖောက်သွားပြီ ”

“ အို... ”

လွမ်း မကြုံဖူးသည့်အဖြစ်မို့ ထိတ်လန့်သွားမိ၏။
ရန်ကာကွယ်က ဘဲလ်နိုပ်ရှ် ရုံးစောင့်ကို လှမ်းခေါ်သည့်
နောက်ထပ် ရှိသမျှ အလုပ်သမားတွေနဲ့ Night

ကျသည့် မန်နေဂျာကိုပါ ခေါ်တွေ့တော့လည်း သူတို့မသိလိုက်

“ သူဌေး ရာဇာတစ်ယောက်တော့ ဦးထုပ်ကျန်ခဲ့တယ်
အကဲပြန်ဝင်သွားတာတွေ့တယ် ထွက်လာလာ မမြင်ဘူး... ”

ရန်ကာကွယ် မျက်လုံးတွေက အတွင်းတံခါးစောင့်
မောင်ကိုယ် ရောက်သွားသည်။

“ ကျွန်တော် တံခါးမ... တိခင်ကဖြစ်မယ် သူဌေး ပိတ်
ဒီဘက် ဂိတ်ကို ကျွန်တော်လုံးဝမဖွင့်ဘူး ဘယ်သူမှလည်း မလာဘူး
ပျာပျာသလဲ ရှင်းပြသည်။

“ မဟုတ်ဘူး... ဂိတ်ပိတ်လိုက်မှ ဝင်သွားတာ ”
ပြောတဲ့သူကလည်း ရှေ့ထွက်လာပြီး ရဲရဲဝင်းဝင်းခိုင်ခိုင်

“ မောင်ကို ”

“ မဟုတ်ဘူး သူဌေး ကျွန်တော်... ”

“ ခွပ် ”

ရန်ကာကွယ် ခွပ်ခနဲ ထိုးချလိုက်တော့ ရပ်နေကြသူတွေ
ဆုတ်သွားကြ၏။

“ မောင်ကို မင်းနဲ့ရာဇာ အခြေမမှန်တာ ငါရိပ်မီး

ကြာပြီ... ပြောစမ်း... ရာဇာ ဘယ်မှာလဲ ”

“ ကျွန်တော်... ”

“ ဟိတ်ကောင် ”

ရန်ကာကွယ်က မောင့်ကို အင်္ကျီရင်ဘတ်စကို ဆောင်ဆွဲလိုက်
သဖြင့် မောင်ကို ကတုန်ကယင်ဖြစ်သွားကာ လက်တကာကာနှင့် ခေါင်း
ယမ်းနေသည်။

“ တောက်... လွမ်း... ရဲကို ဖုန်းဆက်စမ်း... ဒီကောင်
ရဲလက်ထဲရောက်မှ မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောမှာ... ”

“ ဟာ... သ... သူဌေး... မ... မလုပ်ပါနဲ့ ရာဇာလုပ်တာ
ဟုတ်ပါတယ်... ”

ကုမ္ပဏီထဲမှာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲတွေဖြစ်ကုန်တော့သည်။
မောင်ကိုပြောပြလိုက်တော့ ရာဇာကို ချက်ချင်းဖမ်းမိသည်။

မောင်ကိုကလည်း ကြံရာမဲ့ အတူတူ အချုပ်ခံလိုက်ရသည်။
မိခံသေတ္တာကိုမဖွင့်ဘဲ ဗီရိုကို ဖွင့်သည်က ကွာဟထားခဲ့သည်

နှစ်ချုပ်စာရင်းဖိုင်တွေကို ခိုးယူဖျောက်ဖျက်ဖို့ဖြစ်သည်။
ငွေပေးခိုင်းသူက အလွဲသုံးစားလုပ်ထားသည့် ရာထူးချခံထားရ

သော မန်နေဂျာဟောင်း ကိုယ်တိုင်တွယ်ထားသည့် ကိုယ်လက်ရာတွေ့မို့
စခန်းကိုလိုက်ရ စာရင်းရှင်းရနှင့် ဟိုသွားဒီသွားပြန်လာတော့

ဆယ့်တစ်နာရီ ကျော်နေပြီ။
သွားလာရင်း အိမ်ကိုဖုန်းဆက်ဖို့ ခေါ်ပေမယ့် ဘယ်သူမှမကိုင်

“ စိတ်မပူပါနဲ့လွမ်းရယ် ကိုယ်လိုက်ရှင်းပြပေးမယ် ဒီမှာ ပြဿနာ ဖြစ်တာ အားလုံးသိကြတာပဲဟာ ”

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းကိုပြန်ပို့ဖို့ အိမ်ဆီကိုမောင်းနေရင် အားပေးစကားပြောသည်။

လူရှင်းကားရှင်းနှင့် တိတ်ဆိတ်နေပြီဖြစ်သော လမ်းမကြီးကြည့်ကာ လွမ်း စကားမပြောနိုင်...

အိမ်မှာ သမီးလေး တစ်ယောက်တည်း

နွဲ့တို့အိမ်မှာပဲ သွားအိပ်နေပြီလား ဒါမှမဟုတ် အိမ်မှာ အမေကို မျှော်နေရှာသည်လား

“ ရပြီ ကိုရန် လွမ်းကို ဒီမှာပဲ ချပေးခဲ့ပါ ”

“ မဟုတ်တာ လွမ်းရယ်... လမ်းကြားထဲမှာ ဒီလောက မှောင်မည်းနေတာကို မင်းတစ်ယောက်တည်း ဝင်သွားရင် ပတ်ဝန်းကျင်က ဒီအချိန်ကြီးမှာ ဘယ်လိုထင်ကြမလဲ ကိုယ်အိမ်ထဲ လိုက်ပျံပြီး သေချာပြောပြပေးပါမယ် ”

ရန်ကာကွယ်က ကားကို မီးရောင်မရှိသည့် လမ်းသွယ်ထဲ ခပ်ဖြည်းဖြည်း မောင်းဝင်ရင်းစေ့ထားသည့် ခြံတံခါးကိုလည်း သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ ဆင်းဖွင့်ကာ အိမ်တံခါးဝထိဝင်သည်။

ထိုစဉ် ပိတ်ထားသည့် အိမ်ပေါ်တံခါးမကြီး နှစ်ချပ်က ဒိုင်ဆောင့်ဖွင့်သွားလေသည်။

“ သမီး... ”

ထန်သည် အိမ်ထဲက မီးရောင်ကို ကျောပေးလျက် ခါးထောက်ရပ်နေကာ သူမနောက်မှာ ဒေါ်စိုးစိုးနှင့် ခေါင်းရင်းအိမ်က နွဲ့တို့ညီအမနှစ်ယောက်...

လွမ်း ကားပေါ်က ကပျာကယာဆင်းသွားကာ လှေခါးသုံးထစ်ကို လှမ်းတက်လိုက်စဉ်

“ မလာနဲ့... မလာနဲ့တော့ မေလွမ်း... ဒီလောက်ထိ တစ်ညလုံး ထင်သလိုနေပြီးကာမှ အိမ်ကို ဘာလို့ပြန်လာသေးလဲ ”

“ သမီး... မေလွမ်း... ”

“ မပြောနဲ့နော် မေလွမ်း ကိုယ်ပိုင်ကားကြီးတွေနဲ့ ဟိုပါသွား ဒီပါသွား လူပြောခံနေရတာကြာပြီလား... ခုတော့... ”

“ ဟေ့... မင်းပြောတာ မရှိင်းနဲ့လေ ဘာဖြစ်လို့ထင်ရာတွေ စွတ်ပြောနေတာလဲ ”

ရန်ကာကွယ် ကားပေါ်ကဆင်းကာ တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက်၏။

ကောင်မလေး အော်ပြောနေပုံက ညဦးယံမှာ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ကြီးဖြစ်ကာ မောင်းခတ်ကြေငြာနေသည့်အတိုင်း...

လွမ်း ဘယ်လောက်ထိ ရှက်မည်ဆိုတာကိုသိ၍ သူစိတ်မကောင်းနိုင်။

“ ကဲ... လွမ်း... ညည်းက ပြန်လာရဲပေမယ့် ဒီလောက်ညဉ့်နက်မှ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ပြန်လာတဲ့ ညည်းကို ကျုပ်တို့က

ဘယ်လိုမျက်နှာနဲ့ လက်ခံရမှာလဲ လုပ်မနေနဲ့တော့ ညည်းလိုက်သွား...

“ ကြီးမေ... ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲဟင်... ”

“ ကြားတဲ့အတိုင်းဘဲလေ... ဒီမှာ သမီးအပျိုလေးနဲ့ ညည်းထင်သလိုနေလို့ မရဘူးဆိုတာ နားလည်ဖို့ကောင်းတာပေါ့... ခုဝေကစလေးက တစ်ယောက်တည်း ရပ်ကွက်ကို အကြောင်းကြားပြီး အခေါ်အိပ်ရတဲ့အဖြစ်... ”

ဒေါ်စိုးစိုးက အော်ကြီးဟူစ်ကျယ်နှင့် ပုံကြီးချဲ့ပြော၏။

ခြေရင်း ခေါင်းရင်း ခြံများမှ တံခါးဖွင့်သံ ချောင်းဟန်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဘာမှမဟုတ်နိုင်သည့် ကိစ္စလေးကို အကြီးအကျယ်ဖြစ်သွားအောင် ဒေါ်စိုးစိုး ဖန်တီးလိုက်တာကို လွမ်း သိသည်။

ကိုယ့်ဘက်က ခြေလှမ်းမှားသွားတာမို့ ပြောစရာစကား အစရာမရ။

မခံချင်ဒေါသများကြောင့် မျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်လာ၏။

“ ဒီလိုရှိပါတယ် အဒေါ် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီမှာ ဒီဖောက်ထွင်းခံရပါတယ်... အဲဒီကိစ္စနောက်လိုက်ရင်း အချိန်ကြန့်ကြဲသွားတာပါ... ကျွန်တော်တို့ဘက်က မရှိသေးတာ ဘာမှမလုပ်ဘူး... ”

ဒေါ်စိုးစိုးက ရန်ကာကွယ်ကို ပြန်ကြည့်၍ နှုတ်ခမ်းကို မှဲပစ်လိုက်၏။

“ ပြောလာပြီတွေ့လား လွမ်း... ညည်းကို ကျုပ်တို့က ကန်ထုတ်လိုက်ရင် သူ့ခေါင်းပေါ်ကျမှာစိုးလို့လေ အဲဒါမှတ်ထား... မတန်တရားကို မှန်ပြီး ညည်းဘဝမေ့နေတာ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကံဘဲ... ကျုပ်တို့ရဲ့ အိမ်မှာ ဖောက်လိုဖောက်ပြန်လုပ်နေတာကိုတော့ မခံနိုင်ဘူး... သမီးလေးတံခါး ပိတ်ပစ်လိုက်... ”

“ မပိတ်နဲ့ မပိတ်ရဘူး... သမီး... ”

“ ဂျိမ်း... ”

ထန်ကလည်း လွမ်းအပြေးတက်လာတာကို မြင်သည်နှင့် တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်ပစ်လိုက်၏။

“ သမီး... တံခါးဖွင့်ပါဦး သမီးရယ်... မေလွမ်းရှင်းပြပါရစေ သမီးတို့ ထင်သလိုမဟုတ်ပါဘူး... မေလွမ်း အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ကြာသွားတာပါ တံခါးခဏလေးဖွင့်ပါ... သမီးရယ်... ”

လွမ်း... တံခါးကို လက်ဖဝါးလေးနှင့် ရိုက်ပုတ်၍ ငိုကြွေးနေသည်ကို ရန်ကာကွယ် ဘယ်လိုမှ မကြည့်ရက်တော့။

“ လွမ်း... ”

သူလွမ်းနားထိ တက်လိုက်သွားကာ လွမ်း၏လက်တစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်ဆွဲလိုက်၏။

“ မင်း မျက်ရည်တွေ အမိပွယ်မဲ့နေပြီ ကိုယ်နဲ့လိုက်ခဲ့တော့ ”

“ ဟင်... အို... မလိုက်ဘူး... ”

“ မလိုက်လို့မရဘူး... ဖြစ်နေတာတွေကို မင်းဘယ်လိုရင်ဆိုင် ”

မှာလဲ လာ... သွားမယ်ကွာ... ”

ရန်ကာကွယ် လွမ်းလက်ကလေးကို တောက်လျှောက်ဆွဲချလာကာ ကားထဲထိတွန်းပို့ပြီး ထိုနေရာမှ ချက်ချင်းထွက်လာခဲ့သည်။ လွမ်းက ရှိုက်ငိုနေဆဲ... ”

တိတ်ဆိတ်သော ညဉ့်ယံမှာ အသံတိတ်တိတ်ပြေးလွှားနေသည့် ကားလေးက လမ်းမဘေးတစ်ခြမ်းမှာဘဲ ထိုးရပ်သွား၏။

“ လွမ်း... ”

သူခေါ်ပေမယ့် လွမ်းက မထူးဘဲ

“ လွမ်းကို ကျောက်မြောင်းက ခြံကို ပို့ပေးပါ ကိုရန်... လွမ်းဟာ သူတကာ နှာခေါင်းရှုံ့တဲ့ အမှိုက်ထုပ်ကြီး တစ်ထုပ်လို့... ”

“ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ လွမ်း... လွမ်းက ကိုယ့်အတွက် တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ နှလုံးသား ရတနာပါ ကိုဆန်းကို ဂတိပေးထားရလို့ လွမ်းကို ကိုယ်ဖွင့်မပြောဖြစ်သေးတာ... ဒီအခြေ အနေမျိုးမဖြစ်ခဲ့ရင်လည်း လွမ်းကိုရဖို့ ကိုယ်ကြိုးစားမှာဘဲ ကိုယ်ချစ်နေ တာကြာပါပြီ လွမ်းရယ်... ယုံပါ... ”

လွမ်းက မျက်ရည်ရောင်လဲ့သော မျက်ဝန်းလေးများနှင့် သူ့ကို ပြန်ငေးကြည့်နေပြီး...

“ ရှင်ကို လွမ်း မချစ်နိုင်ဘူး... ”

“ ကိုယ်က ချစ်နေရင် လုံလောက်ပါတယ်... လွမ်း ကိုယ့်ကို

လက်ထပ်ခွင့်ဘဲ ပေးပါ... ကိုယ့်ရဲ့ အချစ်တွေက မင်းနှလုံးသားကို ပုတ်နှိုးသွားကြမှာပါ... ”

လွမ်း ခေါင်းလေးခါပစ်သည်။

“ အချိန်တန်တော့ ဒီလိုပဲဖြစ်လာတာပဲဆိုတဲ့ အပြောမျိုး လွမ်းမခံနိုင်ဘူး... ”

“ မင်း အဒေါ်ပြောသလို မင်းကို တွဲပြီးမှ ကိုယ်က ခေါင်းရှောင်သွားလို့ မင်းလမ်းပေါ်ရောက်နေပြီဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုးကျတော့ လက်ခံနိုင်လား... ”

လွမ်းနှုတ်ခမ်းလေးကိုက်၍ ငြိမ်ကျသွားသည်။

“ မင်းကို ကိုယ်ဘယ်လောက်တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ ပြပါရ စေ... မင်းခေါင်းညှိတ်လိုက်ပါ လွမ်းရယ်... ”

သူလွမ်းရဲ့ လက်ဖမိုးလေးကို အုပ်မိုးဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ လွမ်း နှုန်းကန်လိုက်ပေမယ့် သူက ခပ်တင်းတင်းဖိဆုပ်ထားလိုက်ကာ... ”

“ မင်းကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တယ်... ”

အခန်း (၁၁)

ရန်ကာကွယ်

B.Sc (Hons) First class

အလွမ်းရင့်ရင့် (မောင့်သည်းအိမ်)

M.Sc (Thesis) Zoology နှင့်

လက်ထပ်ပြီးစီးခြင်း ကြော်ငြာကို ဖတ်၍ ထန်မျက်လုံးဖြူး နှုတ်ခမ်းတွေ ပွင့်သွားလျက် နှစ်ခါသုံးခါ ထပ်ထပ်ဖတ်တာလည်း အားမရ။

ပထမ တအံ့တသြဖြစ်ရသည်က ရန်ကာကွယ်ဆိုသူ၏ ဘွဲ့တွေ တသီတစ်တန်းကြီးကိုဖြစ်ကာ နောက်ထပ်အံ့သြတာက မေလွမ်း၏ နောက်က (မောင့်သည်း) ဆိုတာကို ဖြစ်၏။

“ ကြည့်ပါဦး... ကြီးမေရဲ့ သူတို့တကယ်ယူသွားကြတာ ကြီးမေပြောတော့ ဒီကောင်မျိုးက လွမ်းလိုဟာကို ယူမတဲ့လားဆို... ”

“ စောင့်ကြည့်စမ်းပါဦး... ဒီသူဌေးလေးက မိဘဆွေမျိုး တွေက နိုင်ငံခြားမှာတွေ့ရော တကယ် ဒိတ်ဒိတ်ကျဲတွေ လှတာလေးကို မက်ပြီးယူတာ ဘာဖြစ်ကြမလဲစောင့်ကြည့်... ”

ဗျူးစာပေ

ထန်ကတော့ ဒီလိုဖြစ်မယ်မထင်ပါ။

မောင့်သည်းအိမ်ဆိုသည့် အမွန်းတင်စာလုံးလေးသုံးလုံးထဲမှာ လွမ်းကို ချစ်တာ မြတ်နိုးတာတွေကို ပြောမပြဘဲ မြင်နေရသည့်နှယ် တော့ မက်လာဆောင်သည်က ဟိုတယ်ကြီးတွေမှာ အနီးကပ် ဒိတ် ထန်နိုင်လို့... မထင်ရှားလှသည့် ခန်းမတစ်ခုမှာပေမယ့် ညပိုင်းခြုံထဲမှာ သေည့်ညွှန်ပွဲက ခြိမ်းခြိမ်းသံဆိုဘဲ... .

မက်လာပွဲကို ဒီနားပတ်ဝန်းကျင် အားလုံးဖိတ်သည်။

သွားကြသည့်လူတိုင်းက လက်ဖျားခါပြသည်။

“ ရန်ကာကွယ်ဆိုတဲ့ လူက တော်တော်ချမ်းသာတာဘဲ လွမ်း သိမှာ စိန်တွေဆိုတာ ညွတ်နေတာ ဘဲ ”

“ မိန်းမ မျက်နှာကို တကြည့်ကြည့်နဲ့ တော်တော်ချစ်ပုံလည်း သယ်... ရှေ့မှာ လာပြောသည့် လူက လာပြောသည် ”

“ တောက်... ”

ထန် နှုတ်ခမ်းလေးကိုကံထားလျက် တက်ခေါက်တော့ ပြတင်း ခွေတွေလိုက်ပိတ်နေသည့် ကြီးမေက လှည့်ကြည့်သည်။

ဒက်ဒီရော မေလွမ်းပါ ကြီးမေကြီးခေါ်ကြသဖြင့် ထန်လည်း အလိုပဲ လိုက်ခေါ်ရင်း နှုတ်ကျိုးသွား ဘာဖြစ်သည်။

“ ကြီးမေ အဲဒါ မေလွမ်း ထန်တို့ကို သက်သက်ရွဲတာ ဆို အရှက်ခွဲတာ ”

“ သိပ်မှန်တာပေါ့ ဒါပေမယ့် မပုပါနဲ့ အ... လွမ်းက ညည်းကို ခက်ပါတယ် တို့ဘက်မှာ နိုင်လို့ရတဲ့ နည်းတွေ အများကြီး ရှိတယ် ”

ဗျူးစာပေ

စောပါသေးတယ်ကွယ်...”

ထန်ကတော့ ဒီလိုဖြေလို့မရ။

ဆုံးရှုံးလိုက်ရခြင်းဆိုသော ကြေကွဲခြင်းက ဘာကိုဆိုတာ အမည်တပ်လို့ မရဘဲ တလိုက်လို့ကုလောင်နေသည်။

ဖြစ်နိုင်ခြေအရှိဆုံးက မေလွမ်းကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးလိုက်ရတာ ကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ပြီးတော့ ရန်ကာကွယ်ဆိုသည့် လူစားမျိုးကို ယူပြလိုက်သည့်

က

လုပ်ပါတယ်... ချောပါတယ်ပြောနေကြသည့် လူတွေပို

လက်ဖျားခါသွားအောင် အကွက်ဆန်းထွင်တာ

သူ ဒီလို လုပ်စရာလား...

တစ်လောကလုံး ပြေးကြည့်မှ ထန်နဲ့ သူ့သားအမိနှစ်ယောက်

ဘဲ ရှိတာ... ထန်မျက်နှာကို ပြန်မငဲ့တော့ဘူးလား...

အဲဒီညက လွမ်းဘယ်တဝရောက်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာကို ထင်မတွေးမိပါ။

သူမရင်ထဲမှာ မင်္ဂလာပွဲကိုလည်း မကျေနပ်...

မေလွမ်းကိုပို၍ နာကျည်းသွားခဲ့သည်။

ငါ့ကို ဘယ်တုန်းကမှ မချစ်ခဲ့တာပဲ...

ထိုအတွေးတို့သည်သာ နှလုံးသားမှာ အထပ်ထပ် ရစ်ဖတ်

လျက်...

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၁၂)

အိပ်ရာကနိုးတော့မျက်လုံးမဖွင့်မီ လွမ်း၍ ဖက်လိုက်မိရင်း၊ ထိုလုံးတွေကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

လွမ်း... အိပ်ရာထဲမှာမရှိတော့...

နာရီကိုကြည့်တော့ လေးနာရီပဲရှိသေးသည်။

“ ကျွတ်...”

ရန်ကာကွယ် ချက်ချင်းထထိုင်ကာ ညဝတ်အင်္ကျီကိုလဲ နှိပ်သည်။ သူ့ရေချိုးသံကြားတော့ လွမ်းက လဲဖို့ဝတ်စုံထုတ်ပေးထား

ည

ထမိရိုးရိုးလေးနှင့် ရှုပ်အင်္ကျီလက်တိုပွပွလေးဝတ်ထားသည်။

လုပ်ကိုင်နေပုံက တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်လေးရယ်...

ရေစက်တွေတတောက်တောက်ကျနေသည့် ဆံပင်တွေ

ထောင်းနှင့် သူ့ရပ်နေတော့ လွမ်းက လှည့်ကြည့်ကာ...

“ တဘက်ယူမသွားဘူးလား...”

“ မင်းလာပေးမလားလို့ စောင့်နေတာလေ...”

ဗျူးစာပေ

လွမ်းက ဘာမှမပြောဘဲ တန်းပေါ်က တဘက်ကို ဆွဲယူ၍ လွမ်းပေး၏။

“ မောင့်ကို သုတ်ပေးဖို့နည်းနည်းလေးမှ စိတ်ကူးမရှိဘူးလား” လွမ်းက သူ့ကိုကြည့်၍ ခေါင်းလေးညိတ်သည်။

လွမ်း မျက်နှာမှာ သူ့ရင်ထဲမှာရှိသလို အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ရင်ခုန်ခြင်း လှုပ်ရှားခြင်းဆိုသော အရာကို ရှာမတွေ့ပါ။

လွမ်းဆီက ကြင်နာခြင်း နွေးထွေးခြင်းတွေကို တောင့်တနေမိသည့် သူ့အပေါ် အခွင့်အရေးယူနေတယ်လို့များ လွမ်းထင်သလား။ ခြေဖျားလေးထောက်၍ သူ့ခေါင်းကို ရေသုတ်ပေးနေသည့် လွမ်း ကိုယ်လုံးလေးကို သူ့ပွေ့ဖက်ထားလိုက်မိကာ...

“ လွမ်း... လွမ်း မောင်နဲ့လက်ထပ်လိုက်ရတာကို စိတ်ညစ်နေတာလားဟင်...”

“ စိတ်ညစ်တာက ဟုတ်မယ်... ဒါပေမယ့် လက်ထပ်ရတဲ့ အတွက်ကြောင့်တော့မဟုတ်ပါဘူး...”

“ မောင်နဲ့လက်ထပ်ရလို့ စိတ်ညစ်တယ်ဆိုရင်လည်း မောင်ခွင့်လွှတ်ပါတယ်... ဒါပေမယ့် ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်လေးဘဲဖြစ်ဖြေ ကြည်ကြည်သာသာနေကွာ... မောင့်ဘဝကို လွမ်းရဲ့မျက်နှာထဲ အပြုံးတွေနဲ့ ဖြည့်စုံခွင့်ပေးပါ...”

သူ လွမ်းကို နမ်းဖို့ ငွဲ့လိုက်တော့ လွမ်းမျက်နှာကို ငုံ့ချပစ်

တက်သည်။

မက်လာဦးညကတည်းက လွမ်းဘက်က နွေးထွေးမှုမရှိပါဘဲ ခုတ်တရွတ်ဘဲ ချစ်ခဲ့ရသည်။

နမ်းမည်ကြတိုင်း ရှောင်ဖယ်ပစ်တတ်တာကိုလည်း သူ့အတင်းအဓိကရသည်ဘဲ... လွမ်းမချစ်ဘူးဆိုတာကိုသိလျက်နဲ့ ယူခဲ့မိသည့် ကိုယ့်အပြစ်ကိုသိနေသည်မို့ နားလည်နိုင်အောင် ကြိုးစားနေရသည်။

“ အအေးပတ်လိမ့်မယ် ကိုရန် အင်္ကျီဝတ်တော့ ”

“ မောင် အအေးပတ်မှာစိုးလို့လား... နမ်းမှာစိုးလို့လား ”

“ မဟုတ်ပါဘူး...”

“ မဟုတ်ရင် ကြည့်ကြည့်ဖြူဖြူမော့ပေးကွာ...”

“ ကိုရန်ကလည်း...”

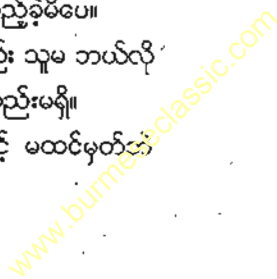
“ မရဘူး... မောင်က ကိုယ့်မိန်းမကို မါးပြတ်ကံနမ်းနေရတာ ကျေနပ်တော့ဘူး... ဒီမှာမောင်ကိုကြည့် ”

လွမ်း မော့ကြည့်တော့ သူ့ထံမှ မြတ်နိုးတပ်မက်သော အနမ်းများ ပြန့်ကျဲကျလာသည်။

လွမ်းသည် ကိုကိုထံမှလွဲ၍ ဤကဲ့သို့ ထိတွေ့ပေးဆပ်မှုတွေကို ခံယူလိုယောက်ျားမျိုးထံကမှ ရယူဖို့ စိတ်ပင်ကူးမကြည့်ခဲ့မိပေ။

ဆန်းဆက် လက်ထပ်ခွင့်တောင်းခဲ့စဉ်ကလည်း သူမ ဘယ်လို စိတ်ကူးမရနိုင်ခဲ့ဘဲ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းခဲ့သည်လည်းမရှိ။

လွမ်းခေါင်းထဲပင် မထည့်ခဲ့ဘူးသော ရန်ကာကွယ်နှင့် မထင်မှတ်ဘဲ

လက်ထပ်လိုက်ရသည့် အဖြစ်ဟာ အိပ်မက်ဆန်သလောက် နှလုံးသားကလက်ခံဖို့ အင်းအားမရှိခဲ့တာ ဘာကိုအပြစ်တင်ရမလဲ။

ရန်ကာကွယ်က သူမကို ချစ်နေခဲ့သည်တဲ့ ယုံလောက်အောင်လည်း ချစ်ပြခဲ့ပါသည်။

ဒါဟာ ပထမအစဉ်လိုလား...

လွမ်းရဲ့ အပျိုစင်မဟုတ်သည့်ဘဝကို သူတစ်ယောက်တည်းက

တဲ့အခါ

“ လွမ်း ”

“ ဟင်... ”

“ ဘာလုပ်နေတာလဲ ဟာ ဘာမှလည်း မလိမ်းရသေးဘူး မှန်ရဲ့မှာ ထိုင်နေပြီးတော့ ”

လွမ်း သူ့ကိုမော့ကြည့်၍ ယဲ့ယဲ့လေးပြီးလိုက်မိကာ

“ လွမ်း ဒီအတိုင်းပဲနေလာတာကြာပြီ ”

“ မောင် နားလည်တယ်... လွမ်း ဒီအတိုင်းပဲလှနေတာ ပြင်လိုက်ဆင်လိုက်ရင် အန္တရာယ်များတယ် အခု မောင်မိန်းမဖြစ်သွားပြီ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိတော့ဘူး... လှလှပပလေးနေလို့ ရပြီ လုပ်ကွာ... လိမ်း... ”

အတွင်းရေးမှူးကနေ ဇနီးအဖြစ်နှင့် ကုမ္ပဏီကို ဒီနေ့မှ စဆင်းရမှာမို့ လွမ်းမျက်နှာပူနေသည်။

ထို့ကြောင့် ပို၍ မပြင်ချင်။

“ ဒါတွေက ဘာဖြစ်လို့ သိမ်းနေတာလဲလွမ်း... ဒီခိုင်းတွေ ကြိုက်လို့လား... ”

တစ်ခုကို စိတ်ရှုပ်နေဆဲ ရတနာဘူးတွေ အထပ်လိုက်ကိုင် တာကာ ရှေ့မှာ ချပေးနေပြန်သည်။

“ လွမ်း မောင်က ဂုဏ်ပကာသနလိုချင်လို့ ကြွားနေတာ မဟုတ်ဘူး... ဒါတွေ မောင်ဝါသနာလည်း မပါဘူး... စုဆောင်းထား တာလည်း မဟုတ်ဘူး... လွမ်းနဲ့ လက်ထပ်မယ်ဆိုမှ ချက်ချင်း အာကဝယ်ပစ်လိုက်ရတာ... မောင်စေတနာက လွမ်းကို မောင် သယ်လောက်ထိ တန်ဖိုးထားတာ မြတ်နိုးတာကို အားလုံးသိစေချင်တာ တွန်းကို အားမငယ်စေချင်တာ... ”

“ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုရန်... ”

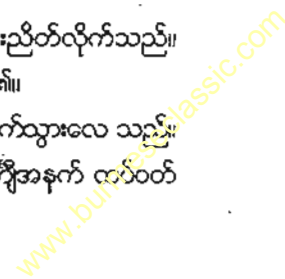
“ ကျွတ် ”

ရန်ကာကွယ် မျက်လုံးတွေမှိတ်ကာ ကျွတ်ခနဲခါပစ်သည်။

“ မင်း ကျေးဇူးတင်တာကို မောင်လိုချင်တာ မဟုတ်ဘူး... အင်ချစ်တာကို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ အနေနဲ့ လှလှပပ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ် နှုတ်ပေးမယ်ဆိုရင် မောင်ကျေနပ်တယ်... ”

သူ့ကို ငေးငေးလေးကြည့်ရင်း လွမ်းခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အလှအပ ပစ္စည်းတွေကို ကိုင်၏။

ဒီတော့မှ ရန်ကာကွယ်ကျေနပ်ကာ လှည့်ထွက်သွားလေ သည်း။ စူပါမင်းရောင် ကိုယ်ကျပ်ပေါ်မှာ ကုတ်အင်္ကျီအနက် လက်ဝတ်

လိုက်တော့ ရင်ဘက်မှာ ချိတ်ထားသည့် ကုမ္ပဏီတံဆိပ်ကပါပြီး သား...
ပြီးတော့ မဟူရာ လည်ကုံးလေးကိုဝတ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး
မဟူရာတွေဆင်လိုက်၏။

ဆံပင်တွေကို ဒီအတိုင်းပဲ ဖြန့်ချက် အနက်ရောင်ကြိုး
ဒေါက်ချွန် ဖိနပ်ကိုစီးပြီး ထွက်လာခဲ့၏။

ညွှန်ခန်းထဲမှာ ရပ်စောင့်နေသည့် ရန်ကာကွယ်က ဖိနပ်
ကြားတော့ လှည့်ကြည့်၏။

လွမ်းကိုမြင်တော့ နှုတ်ခမ်းတွေ ပြုံးယောင်သမ်းသွားကာ
“ သိပ်လှတာပဲ ”

ဟု ပြောသည်။
ပြီးတော့ လွမ်း ပခုံးလေးနှစ်ဘက်ကို ဖွဖွလေးဆုပ်ကိုင်

“ နဖူးလေကို နမ်းပြီး ပါးပြင်... ပြီးတော့ ”
“ အို... ကိုရန်ကလည်း ပျက်ကုန်မှာပေါ့ ”

နှုတ်ခမ်းလေးကို လွမ်း ရှောင်ပစ်လိုက်၏။
“ ဆောရီး... ဒါဆို မောင့်ကိုနမ်း...”

“ ကိုရန်ကလည်း ကလေးကျနေတာပဲကွာ...”
“ ယောက်ျားတွေက အပြင်မှာ ရာထူးကြီးနဲ့ ဘယ်လောက်

ခန့်ခန့်ကြီးနေပါစေ မိန်းမရှေ့ရောက်ရင် ကလေးဘဲတဲ့... မရဘူး
“ ပါးကိုနှုတ်ခမ်းနီတွေပေကုန်မှာပေါ့ ”

“ ပြီးမှ ဖျက်ပစ်မယ် နမ်း...”

သူ့အတင်းအကျပ်ဖြစ်နေပုံကလည်း ကိုကိုနဲ့တူနေပြန်သည်။
ကိုကိုကို သတိရမိတော့ လွမ်း ရင်တွေ့ခုန်လာမိကာ
ပျော်သွားသလိုလို ကျေနပ်သလိုလို... . . .

သူ့အရပ်ကြီးကလည်း ကိုကိုနဲ့ အတူတူပဲမို့ ခြေဖျားလေး
ထောက်နမ်းရတော့ ကိုကိုကို နမ်းလိုက်ရသလိုပါဘဲ... . . .

လွမ်း အမှတ်တမဲ့ ကြည့်နှုတ်ခမ်းလေးဖြစ်ကာ သူလည်တိုင်ကို
ပါ ရစ်သိုင်းဖက်လိုက်မိတော့ သူက တင်းကျပ်စွာပြန်၍ ပွေ့ဖက်ကာ... . . .

“ ချစ်လိုက်တာ လွမ်းရယ် ”

ဖျတ်ခနဲ ညွတ်ယိမ်းသွားခဲ့သော လွမ်း၏ နူးညံ့ပျော်ဝင်ခြင်းများ
မှာ ဆင့်ကဲကျရောက်လာသည့် သူ့အနမ်းများကြောင့် လွမ်း အပြင်ထွက်
ခါနီးမှ နှုတ်ခမ်းနီပြန်ဆိုးခဲ့ရလေသည်။

ကျေနပ်ပျော်ရွှင်သွားသည့် သူ့မျက်နှာက အပြုံးများကို
ကြည့်၍ လွမ်း ပင့်သက်ရှိက်မိသည်။

ကိုကိုကို သတိရစိတ်နဲ့ လွမ်း ခွေကျသွားတာကိုများ သူသိခဲ့
လျှင်... . . .

လွမ်း ရင်ထဲမှ ကိုကိုမှလွဲ၍... . . .

အခန်း (၁၃)

ဝင်လာသူကို နှစ်ယောက်လုံး မော့ကြည့်လိုက်မိကြတော့ လွမ်းမျက်နှာလေး လွှဲလိုက်မိကာ ရန်ကာကွယ်က အားနာပြီးနှင့် နှစ်ခေါင်းတစ်ချက်ပွတ်၏။

“ ထိုင်လေ ကိုဆန်း ပြန်ရောက်တာတောင် မသိလိုက်ဘူး ဆန်းဆက်က မချီတင် ပြီးလိုက်ပြီ၊ ရန်ကာကွယ် ရှေ့မှာထိုင်လက်ထဲက ဘူးလေးတစ်ဘူးကို ရန်ကာကွယ်ရှေ့ချပေးလိုက်၏။

“ ခုချိန်မှာ မင်း အားလုံးကို မေ့နေမှာပါ။ ငါ ကိုယ်ချင်းတစ်တယ် ကွန်ဂရက်ကျူလေးရှင်း... ”

ဆန်းဆက် လက်ကမ်းပေးတော့ မျက်နှာပေါ်က အချိန်လေးကို မမြင်ယောင်ပြုကာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လိုက်ရ၏။

ဆန်းဆက်က လွမ်းရီတဲ့ဆီကို လုံးဝလှည့်မကြည့်ဘဲ ရန်ကာကွယ်ကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

“ ငါ စင်ကာပူကို ဘာသွားလုပ်လဲသိလား... ”

“ မသိဘူး... ”

ပျုံးစာပေ

“ မသိတာဘဲကောင်းပါတယ် ငါနောက်ကျသွားပြီဘဲ မင်းတို့အတွက် ဒါ ငါ့ရဲ့လက်ဖွဲ့ ခုပဲဖွင့်ကြည့်လိုက်ပါ... ”

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်၍ ဘူးကိုဖွင့်လိုက်၏။ ပလက်တီနမ်ကွင်းလေးထဲမှာ စိန်ပွင့်လေးတွေ မြှုပ်ထားသည့် လက်စွပ်နှစ်ကွင်း မြင်လိုက်စကတော့ ဘာမှထူးခြားတာမတွေ့။

ရန်ကာကွယ် ပြုံးကြည့်နေရင်း မျက်ခုံးတွေ တဖြည်းဖြည်း တွန့်ကုတ်သွား၏။

လက်ထပ်လက်စွပ် သို့မဟုတ် စေ့စပ်လက်စွပ်ရိုးရိုးလေးလို့ ထင်ရပေမယ့် သေချာကြည့်တော့မှ စိန်ပွင့်လေးတွေက တန်းထားတာ မဟုတ်ဘဲ စာလုံးလေးတွေ ဖော်ထားမှန်းသိသာလာ၏။

SL ဆိုသော စာလုံးလေးက ပီပြင်လာလေလှလာလေ...

ရန်ကာကွယ် မျက်နှာပျက်သွားတော့ ဆန်းဆက်က ပြုံးမဲ့နှင့် နေရာမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်း ထရပ်လိုက်ရ၏။

“ မင်းရဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို ငါဘယ်လိုမှ မရည်ရွယ်ခဲ့ဘူး... ”

“... ငါ့ဘက်က တစ်ဘက်သက်ရှူးသွပ်ခဲ့တာ သက်သက်ပါ။ ဘာပဲ ခြစ်ဖြစ် လက်ထပ်လက်စွပ်ဆိုတော့ လက်ထပ်နိုင်တဲ့သူနဲ့ဘဲ ဆိုက်တန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ငါလက်ဖွဲ့တာ တိုက်ခိုက်တာလို့ မထင်ပါနဲ့ ဆက်နက်ချတာပါ... ”

ဆန်းဆက် ဘာတွေ ရည်ရွယ်၍ ဘယ်လိုကြိုးစားနေခဲ့သည်

ကို ရန်ကာကွယ်မသိပါ။

ပျုံးစာပေ

သို့သော် ပြိုကျမတတ် အံ့မည်းနေသည့် ဆန်းဆက်မျက်နှာ
ပေါ်က အရုံးကို မကြည့်ရက်သလို ဖြစ်သွားမိ၏။

လက်စွပ်တွေကိုလည်း သူမလိုချင် မငြင်းရက်သည့်
ငြိမ်သက်နေမိသည်။

ဆန်းဆက်ပြန်သွားတော့ ဘူးကလေးကိုပြန်ပိတ်ကာ
သူ့နောက်က အထပ်စင်မြင့်လေးပေါ်မှာ အသာတင်ထားလိုက်၏။

ဟူး... မိန်းမလေးတစ်ယောက်ရတာ မလွယ်ပါလား...

“ ကိုရန်... ဒီမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးဦး...”

သူက စာရွက်တွေကို မကြည့်ဘဲ လွမ်းလက်ဖျားလေး
ဆွဲထားကာ...

“ ကိုဆန်းပေးသွားတဲ့ လက်ဖွဲ့ လွမ်းကြည့်ဦးမလား...”

“ မကြည့်တော့ဘူး...”

လွမ်း၏ လက်သူကြွယ်သွယ်သွယ်လေးမှာ သူပေးထားသည့်
လက်ထပ်လက်စွပ်လေးကို ကြည့်လိုက်ခိရင် ကိုဆန်းပေးသည့် လက်
လေးကရော လွမ်းနဲ့ အတော်ဘဲ ဖြစ်နေမလားဟု တွေးလိုက်မိသည်။

လွမ်းနဲ့ အတော်ဘဲဖြစ်အောင် ကိုဆန်းလုပ်လာမှာက သေချာ
ကာ သူ၏စွဲလမ်းမှုကို ဂရုမစိုက်လို့မရဘဲ ဖြစ်လာမိ၏။

လွမ်းမျက်နှာလေးမှာ ကိုဆန်းနဲ့ ပတ်သက်တာ စိတ်မကေ
ခြင်း မျိုးသိပ်ခံစားခြင်းတွေ ဖြစ်နေမလား...

သံသယမဟုတ်ပေမယ့် သိချင်စိတ်သေးသေးလေးနှင့် စူးစူး

ကြည့်မိပြန်သည်။

လွမ်း မျက်နှာပေါ်မှာ ဘယ်လိုအရေးအကြောင်းမှ သူမတွေ့။

“ ကိုရန် ဘာကြည့်နေတာလဲ ဒီမှာ လက်မှတ်ထိုးပါဆို ”

“ တစ်ရန်တည်း ရန်နေတာကို မကျေနပ်လို့ ကြည့်တာ
မောင်က မင်းရဲ့ ယောက်ျားဖြစ်နေပြီ အလုပ်ရှင်မဟုတ်တော့ဘူး ”

“ အဲဒါ လောလောဆယ် ပြဿနာမဟုတ်ပါဘူး ကိုရန်...”

အလုပ်တွေ ဒီမှာ စုပုံထပ်နေတာ ဘာဖြစ်လို့ အချိန်ဖြုန်းနေ တာလဲ...”

“ ထပ်တော့တာဖြစ်လဲ... မင်းကို ဘယ်သူက ဆူမှာဖို့လို့လဲ”

လွမ်း မျက်နှာလေး ပြိုနေတာကို သိလျက်နှင့် သူ့တမင်ဂျစ်
တိုက်ကာ လွမ်းရုန်းနေသည့် လက်ကလေးကို ဖိဆွဲထားလျက်

“ လွမ်း မောင့်ကို... မောင်လို့ ခေါ်...”

“ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ကိုရန်... ရုံးခန်းထဲမှာ ”

“ ဘာဖြစ်လဲ ဒိုးတွေနေတာမှ မဟုတ်တာ မောင်တို့က
လင်မယားဘဲ အိမ်မှာဆို မင်းမှာ ချောင်ခိုစရာတွေက များမှများ အခု
ဒီအခန်းထဲမှာ ဘယ်လိုမှ ရှောင်ထွက်သွားလို့မရတော့ဘူး... ကဲ
ခေါ်မှာလား မခေါ်ဘူးလား...”

“ မခေါ်ဘူး... သွား...”

လွမ်းနှုတ်ခမ်းစူလျက် ခေါင်းခါတာရော ခြေဆောင့်တာရော
အမူအရာတွေ စုံသွားလျက် ရန်ကာကွယ် တအံ့တဩပြုံးကျသွားကာ
ချက်ချင်းထရပ်လိုက်၏။

ပြီးတော့ လွမ်း ပခုံးလေးကို ဆွဲဖက်လိုက်ပြီး

“ လွမ်း စိတ်ကောက်တတ်တာ ကြည့်စမ်း ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာကွာ မောင်က အဲဒါလေးတွေကို ချစ်တာ... ”

“ အို... ”

“ ဟာ ”

သူ့အတင်းနမ်းဖို့လုပ်တော့ လွမ်းတိမ်းရှောင်ပစ်ရင်း တံခါးက ရှုပ်ခနဲပွင့်သွား၏။

လူရိပ်တစ်ရိပ်ဝင်လာကာ ဟားခနဲဖြစ်လျက် ချက်ချင်းပြန်ပျောက်သွား၏။

လွမ်း ရှက်ရှက်နှင့် ရန်ကာကွယ်လက်တွေ့ကို အတင်းဖယ်ချပစ်မိ၏။

“ ကိုယ့်အလုပ်သမားက ကိုယ့်ကို အထင်သေးသွားရင် မကောင်းဘူး ကိုရန် နေတာထိုင်တာ မကလက်ပါနဲ့... ”

လွမ်း မျက်နှာတင်းကာ လှည့်ထွက်သွားလိုက်တော့ သူက ပြန်ဆွဲထားကာ

“ ကိုယ့်မိန်းမကို ချစ်လို့နမ်းတာ ဘယ်သူက ကလက်တယ် ပြောပြော မောင်ဂရုမစိုက်ဘူး... တကယ်ဆို လက်ထပ်ပြီးတာ ခုမှ သုံးရက်ပဲရှိသေးတာ မောင်တို့ဟန်းနီးမွန်းထွက်ပြီး သာယာကြည်နူး နေရတယ့် အချိန် မင်းကို ခေါ်လို့မရလို့... ”

“ ဒီမှာ ပြဿနာလက်စနဲ့ အလုပ်တွေက အားလုံး

တန်းလန်းချည်းပဲ ကိုရန်မသိလိုလား... ”

“ သိတယ်လေ ဒါပေမယ့် စိတ်ချမ်းသာဖို့ကို မောင်ဘာနဲ့မှ ခွဲပဲနိုင်ဘူး ဒီအချိန်မှာ လွမ်းကို မောင့်ရင်ခွင်ထဲမှာ ဖက်ထားပြီး ပင်လယ် ငြီးကို ဖြစ်ဖြစ် ရေတံခွန်ကြီးနားမှာဖြစ်ဖြစ် ဒါမှမဟုတ် ဂိမ်းကစားရင်း ခေါ်နီတာပေါ်မှာ လွမ်းနဲ့မောင်ရယ်မော တိုက်ခိုက်ချင်တယ် စိတ်ကူး ဆင့်တယ်ပြောပြော အရူးပဲဆိုဆို... အဲဒါ မောင့် ဆန္ဒပဲ ”

တင်းနေသည့် လွမ်းမျက်နှာလေး ပြေကျသွားသည်။

သူပြောတာ မှားတာ ဘာမှမပါ။

လွမ်းဘက်က ဘာမှ ထူးခြားပျော်ရွှင်ခဲ့တာ မရှိပေမယ့် သူ့အတွက်ကိုယ်က အိမ်ထောင်ဦး... ”

“ လွမ်း... ”

သူက လွမ်းကိုင်ထားသည့် ဘောလ်ပင်နီလေးကို ဖြေယူပြီး ဆွဲပေါ်ပစ်တင်လိုက်၏။

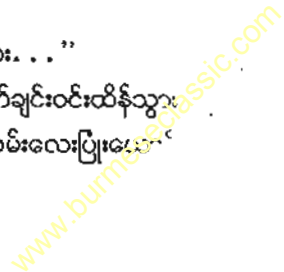
“ မောင့်ကို ဣန္ဒြေမရတဲ့ ခပ်ပေါပေါကောင်လို မျက်လုံးမျိုးနဲ့ ကြည့်နဲ့ကွာ မောင်မခံနိုင်ဘူး... ”

“ လွမ်း... မှားသွားပါတယ်... မောင်... လွမ်းကို နှိပ်စက်ပါ... ”

“ ဟင်... ဘာ... မောင်... ဟုတ်လား... ”

မုံ့ကုတ်ကုတ်ဖြစ်နေသည့် မျက်နှာက ချက်ချင်းဝင်းထိန်သွား

“ ပခုံးလေးကို ဖိဆုပ်ကိုင်လိုက်တော့ လွမ်းနှုတ်ခမ်းလေးပြူးပေး ”

သမ်းသွား၏။

သူ လွမ်းမျက်နှာကို နမ်းချင်လျက် အံ့ကြိတ်နေရှာတာကို သိကာ သွားလေးတွေပေါ်အောင် ရယ်မိရင်း လွမ်း ချာခနဲလှည့်ထွက်လာခဲ့၏။

သူ့ထံမှ ကျွတ်ခနဲ စိတ်ပျက်သံထွက်လာကာ
“ လွမ်း... ဒီနေ့မောင် အစောကြီး ပြန်မှာနော်... ” တဲ့
တကယ့် ကလေးဆိုးကြီးနယ်...

အခန်း (၁၄)

တစ်ထပ်တိုက်ပုလေးပေမယ့် အတွင်းမှာ အတော်ကျယ်သည်။
ထဲမှာလည်း ရောင်စုံပန်းခင်းဆိုတာမျိုးမဖြစ်သေးပေမယ့်
မပွင့်သေးသည့်ပန်းပင်တွေ ရှင်ထားသည့် မြေပြန့်ပြန့်မြက်ခင်း
ကျယ်များနှင့် ဘယ်ကြည့်ကြည့်သာသာနေသည်သာ...
လွမ်း... နဲ့ မောင် ဒီတိုက်ကလေးမှာ နှစ်ယောက်တည်းပေ
မယ့် အနေတော်လေးဘဲဖြစ်သည်။

အိမ်မှာ နေရချိန်မှာ နှစ်ယောက်အတူရှိနေကာ ထွက်ကြရ
တာလည်း အတူတူ...

လွမ်းမှာ ပျင်းဖို့အချိန်မရှိသည့်အပြင် သူက လွမ်း မီးဖိုထဲမှာ
အုတ်ပြုတ်နေတာတောင် ဟင်းအိုးတွေဆွဲချ မီးပလပ်ဖြုတ်

“ မောင်တစ်ယောက်တည်း ပျင်းတယ်ကွာ ချက်မနေနဲ့... ”
ပြည်တွန်တောက်တီးလျက် လှီးဖြတ်နယ်ဖယ်ထားတာတွေကိုတောင်
အားသွန်ပစ် ရေတွေထည့်ပစ်

လျှောက်လုပ်ပစ်လွန်းလို့ ရန်ဖြစ်ရ ဒေါသထွက်ရရန်ကာကွယ်

၁၂၀

လရောင်ကျူးရင် ဆင့်အတွက်မနက်ဖြန်

ဆိုသည့်ယောက်ျား အဲဒီလောက် ဂျစ်ကန်ကန်နိုင်မှန်း ခုမှပဲ အတွင်း ကျကျသိရပါတော့သည်။

“ လွမ်း ဒီမှာလာကြည့်စမ်း စုန်းကား ကောင်းတယ် ”

လွမ်းက သူတိုင်နေသည့် ဆိုဖာနောက်မှာရပ်လျက် ပြတ်သွား သည့်အနက်ရောင် ပုတီးကုံးလေးကို ပြန်ဆက်ဖို့ သေချာကြည့်နေတုန်း အတင်းလှမ်းဆွဲခေါ်၏။

“ လာ ဒီမှာ ကောင်းတယ် လာကြည့်... ”

လွမ်းက တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းလေးမဲ့၏။

“ နိုင်ငံခြားကားတွေ ရွဲစရာကြီး ”

“ ဘာမှမပါဘူးကွ... ရိုးရိုးလေးရယ် လာပါဆို ”

“ ဘာမှမရိုးဘူး လွမ်းသိတယ် ”

ရန်ကာကွယ်က ရယ်ကျဲကျဲနှင့်လှည့်ကြည့်ကာ

“ အဲဒါတွေ ကျော်ပစ်မယ် လာကြည့်... ”

“ မောင်နော် လွမ်း အဲဒါတွေ မကြိုက်ဘူးလို့ပြောနေတယ် ”

“ ကျော်ပေးမယ်လို့ ပြောနေတယ်ကွာ... ”

“ မကြည့်ဘူး... ”

“ ကြည့်ရမယ်... လာ... ”

သူ့အတင်းဆိုတော့ ပုတီးစေ့လေးတွေပါ ပြတ်ကျကျန်ခဲ့လျက်

လွမ်း သူ့ဘေးမှာအိမ်ခနဲ ပစ်ကျသွား၏။

သူ့လက်ထဲက ရီမုတ်ကိုပါလုယူကာ လွမ်းကပိတ်ပစ်လိုက်သည်။

ဗျူးစာပေ

သူက ပြန်လုတော့ နှစ်ယောက်သား လုံးထွေးကာ ရီမုတ်က ဤမီးပေါ် ဒေါက်ခနဲ လျှောက်သွား၏။

“ အေးနော်... မောင် ဟိုမှာ မကြည့်ရရင် လွမ်း စိတ်ညစ် အောင်လုပ်မှာ ”

“ ဟာ... မသိဘူး... မရဘူး... မောင်နော်... ”

“ တစ်အိမ်လုံးမှာ နှစ်ယောက်တည်းမို့ ဇွတ်တရွတ် ကဲချင်နေ သည့် သူ့ကို လွမ်း ဘယ်လိုမှ ရှောင်ဖယ်ရုန်းထွက်လို့မရ... ”

ထိုစဉ် ဖုန်းသံက ကျယ်လောင်စွာ ထပြည်လာ၏။

“ ဟော... ဖုန်းလာနေပြီ ”

“ ကျွတ်... ရှုပ်လိုက်တာကွာ... ”

လွမ်းဖုန်းထကိုင်တော့ ရန်ကာကွယ် ဆိုဖာပေါ်မှာ ဆန်ဆန်ကြီး ချလိုက်ကာ ရီမုတ်ကို ပြန်ကောက်သည်။

“ ဟင်... သမီး... သမီးလေးလား... ”

လွမ်း ဖုန်းပြောရင်း လွမ်းကြည့်လျှင် ရန်ကာကွယ်က နှုတ်ကောက်ထားလျက် လွမ်းကြည့်နေတာနှင့်ဆုံသည်။

“ သမီးပြောလေ... ”

“ မေလွမ်း... မေလွမ်းကတော့ သိပ်ပျော်နေမှာဘဲနော်... ”

“ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ သမီးရယ် သမီး ငိုနေတာလား ခင် ဘာဖြစ်လို့လဲ... ”

“ ဟုတ်တယ် မေလွမ်း ထန်ငိုနေတာ... ထန် ဒီမှာ

ဗျူးစာပေ

တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုနေရမှာလဲ... ထန်အတွက် မေလွမ်းနည်းနည်းလေးမှ မပူတော့ဘူးလား...

“ ပူပါတယ် သမီးရယ် သမီးနားမှာ ကြီးမေရိုနေတယ်ထင်တဲ့ မေလွမ်း ဘာမှမမေးခဲ့တာပါ ”

“ မေလွမ်းနဲ့ ထန်လာနေမယ် ”

“ ဟင်... ”

“ မေလွမ်း သူ့ကိုလှမ်းကြည့်မိပြန်သည် ”

ရန်ကာကွယ်က ဆိုဖာပေါ်မှာသဲ့နေလျက်မှ ခြေတစ်ဖက်က နောက်မှီမှာ ပစ်တင်လျက် ဗီဒီယိုကြည့်နေသည်။

“ ဘယ်လိုလဲ မေလွမ်း မေလွမ်းက ထန်ရှိနေရင် ရှုပ်တယ် မြင်နေပြီလား ထန်ဒီလိုပဲ နေရတော့မှာလား ”

“ အို မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်... သမီးကို မေလွမ်းခေါ်မှာပါ။ သမီးအဆင်သင့်ပြင်ထားနော်၊ မနက်ဖြန် မေလွမ်းလာခေါ်မယ်... ”

လွမ်း ဖုန်းချပြီး သူ့ဘေးမှာ သွားထိုင်လိုက်၏။

“ အဲဒါ ခဏပိတ်လိုက်ပါဦး မောင် ”

“ ဟင် ပြောလေ ”

ရန်ကာကွယ်က ထထိုင်၍ ဗီဒီယိုကို လှမ်းပိတ်လိုက်၏။

“ သမီးဖုန်းဆက်တာ ”

“ မောင် သိသားပဲ ”

“ သူ... သူဒီမှာ လာနေချင်တယ်တဲ့ ”

“ ဟင်... ဘာ... ”

ရန်ကာကွယ် မျက်နှာ ချက်ချင်းတင်းသွား၏။

“ သမီးကိုမောင်က မထားချင်လို့လားဟင် ”

“ မထားချင်လို့ဆိုတာက အထင်ဆိုးတာပေါ့လွမ်း... ”

မေလွမ်းရဲ့သမီးက အရွယ်ရောက်နေပြီပြီးတော့... ပြီးတော့ကွာ” ရန်ကာကွယ် ဆံပင်တစ်ချက်ဖွပ်ကာ ဆိုဖာကို အိခနဲ ချလိုက်သည်။

“ မောင်ကို လွမ်းစိတ်မဆိုးနဲ့နော် လွမ်းရဲ့သမီး စိတ်ဓါတ်ကို မောင်သဘောမကျဘူး သူ့စိတ်ထဲမှာ အဆိပ်အတောက်တွေ ရှိနေတယ်လို့ မောင်ထင်တယ်၊ ပြီးတော့... ”

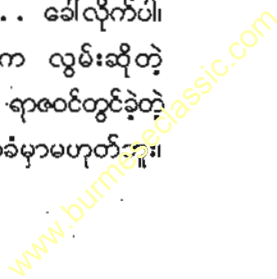
“ တော်ပါတော့မောင်... မောင်မကြည့်ဖြူးနိုင်ဘူးလို့ပဲ စစ်ခွန်တည်းပြောလိုက်စမ်းပါ။ ဒါမောင်အိမ် မောင်ရှာဖွေနေတာပဲ၊ မောင်ကသဘောမတူဘူးဆိုရင် လွမ်း ဇွတ်ခေါ်လို့မရပါဘူး... ”

“ ပေမဲ့ လွမ်းရဲ့သမီးကို လွမ်း ပစ်မထားနိုင်ဘူး... ”

“ လွမ်းကိုလည်းမောင်က ပစ်မထားနိုင်ဘူးလွမ်း... ”

“ ဘာကိုခေါ်ခွင့်မရရင် မင်းသွားမှာပဲမဟုတ်လား... ခေါ်လိုက်ပါ။ ”

“ မိမိသဘောတော်အတွက်ကလွဲရင် သိပ်ဆိုးတယ်လို့ ရာဇဝင်တွင်ခဲ့တဲ့ သူ့အပေါ်မင်းသည်းခံသလောက် မောင်ကခံမှာမဟုတ်ဘူး။ ”

အဲဒါသေချာတယ် ”

“ ဖြစ်လာမှပြောတာ ကောင်းပါတယ် ”

လွမ်းခပ်မာမာပြော၍ ထရပ်လိုက်တော့ ရန်ကာကွယ်ရေးဌာနက ဆောင်ခွဲလိုက်သဖြင့် သူ့ရင်ခွင့်ထဲကို လွမ်းပုံကျသွား၏။

“ လွမ်း သူဟာသူ ဟိုမှာပဲနေပါစေလားကွာ၊ သူ့အတွက် အခြေအရံ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဘာမှလိုလေသေးမရှိအောင် မောင်စီစဉ်ပေးပေးရတယ် . . . . . ”

“ အပျိုအရွယ်လေးတစ်ယောက်တည်း တင့်တယ်သလားမောင်လွမ်း ”

ကလေးတစ်ယောက်လုံးရှိလျက်နဲ့ သမီးကိုပစ်ထားပြီး နောက်အိမ်ထောင်နဲ့ ပျော်နေတယ်ဆိုတဲ့နာမည်ဆိုး လွမ်းမလိုချင်ဘူး။

“ အဲဒီလိုဖြစ်အောင် ဘယ်သူတွေ တွန်းပို့လိုက်တာလဲ၊ မိခင်တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုးရှုံ့ချပြီး ပြောဆိုပစ်ရဲတဲ့သတ္တိမရှိဘဲ ဘယ်ရောက်ကုန်ပြီလဲ အဲဒီအမှုအကျင့် စိတ်ဓာတ်တွေက သိပ်မကြောက်စရာကောင်းတယ်လွမ်း . . . . . လွမ်းသမီး သိပ်ရိုင်းတာ ”

“ မောင်ဘာဖြစ်လို့ ပြီးခဲ့တာတွေကို ပြန်တူးဖော်နေတာလဲ သမီးနဲ့ လွမ်းရဲ့အနေအထား ဘယ်လိုစိမ်းသက်ခဲ့သလဲ ဒီလိုမဟုတ်ဘဲ ဘာကြောင့်ဖြစ်လာခဲ့သလဲ မောင်ဘာမှ မသိဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လေစေ ဝေဖန်နေတာလဲ၊ မောင်ပြောရမယ့် အပိုင်းကိုပဲပြောပါ . . . . . လွမ်းဘာလုပ်ရမှာလဲ ”

ဈေးတပေ

ရန်ကာကွယ် နေရာမှ ထရပ်ကာ တွေတွေကြီးရပ်နေမိသည်။ လွမ်းသူ့ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်ပြီး မျက်နှာကို သေချာကြည့်ပြီးမှ ခေါင်းညိတ်၏။

“ လွမ်း သဘောပေါက်ပြီ ”

ဟုဆိုကာ လှည့်ထွက်လိုက်သည်တွင်

“ လွမ်း ”

လွမ်းပခုံးလေးကို သူလွမ်းဆွဲထားပြီး

“ မောင်ပြောခဲ့တာတွေကို မေ့ပစ်လိုက်ပါ၊ မင်းစိတ်ချမ်းသာဖို့ လိုလို့ မောင်ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ ခွင့်ပြုတယ် ”

သူ့ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလေသည်။

လွမ်းနုတ်ခမ်းလေးကိုကိုင်လျက် တောင့်တောင့်လေးရပ်နေမိဆဲ သမီးရောက်လာလျှင် ဘာတွေဖြစ်လာနိုင်သေးလဲဆိုတာ မကြည့်ဖို့ မလိုဘဲ လွမ်းသိသည်။

သမီးရဲ့ စိတ်ဓာတ် မှန်သားပြင်လို မာကြည်နေတာကို မသိဘဲနေပါ့မလား . . . . .

ဒါပေမဲ့ လွမ်းက ဝမ်းနဲ့လွယ်မွှေးထားခဲ့ရသည်မိခင် . . . . .

သမီးလေးကို နုယ်စဉ် အရွယ်ကတည်းက အမုန်းတရားတွေနဲ့ ဖျက်လမ်းကြောင်းပေါ် တွန်းတင်ပေးခဲ့ကြတဲ့သူတွေမှာသာ ဖြစ်ရှိတာ။

သမီးဘာပြောပြော လွမ်းခွင့်လွှတ်ခဲ့မိသည်။ အဇာတသတ် သမားလေးကို ဒေဝဒတ် အသိမှောင်ချသလို ထပ်တူဆိုးဝါးခဲ့သည့်

သမီးလေးအဖြစ်ကို သူမ အသိဆုံး . . . . .

ဒါတွေနောက်တော့မှ မောင့်ကို လွမ်းရှင်းပြရဦးမည်။

ထိုညကတော့ ဘယ်တုန်းကမှ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး မနေတတ်
သည့် မောင်သည် လွမ်းအိပ်ရာဝင်တာကိုပင် မျက်လုံးဖွင့်မကြည့်တော့
ပက်လက်ဆန့်ဆန့်ကြီး လက်ပိုက်လျက် တညလုံးမလှုပ်၊

မိုးလင်းပိုင်းရောက်တော့မှ လွမ်းကို ပွေ့ဖက်ထားလျက်၊

“ မောင့်ကို စိတ်ဆိုးနေလား ” ဟု တိုးတိုးလေးကပ်မေးသွား

စားပွဲပေါ်မှ နာရီလေးကိုမော့ကြည့်ရင်း သူ့ရင်ခွင်ထဲ
ငြိမ်သက်နေခဲ့သောလွမ်းမှာ မိုးထိန်ထိန်လင်းသွားသည့်အ
မထဖြစ်ပဲ . . . . .

“ မိုးလင်းနေပြီ အခုမှ ငါးနာရီပဲရှိသေးတာ နာရီ ဘယ်လို
တာလဲ မောင် ”

ရန်ကာကွယ်က ဟားဟားရယ်ကာ နာရီကို လှမ်းယူပြီး

“ မင်းထသွားမှာမိုးလို့ မောင်နောက်ပြန်လှည့်ထားတာထက်

“ ကြည့်စမ်း . . . . . မောင် ”

“ ဟား . . . . . ဟား . . . . . ဟား ”

လွမ်းဒေါသလည်းဖြစ် ရယ်လည်ရယ်မိကာ သူ့ကို ခေါင်း
တအားလွှဲရိုက်တော့ လက်တကာနှင့် ရယ်နေသည့် သူ့မျက်နှာ
နုပျိုချောမွေ့လျက် . . . . .။

အခန်း (၁၅)

ဒီကောင်စလေး ရောက်လာခြင်းအတွက် ရန်ကာကွယ်
ထမဆုံး စိတ်ညစ်ရခြင်းက မလွတ်လပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။

အိမ်က အပေါ်ထပ် ဆောက်ထပ်မရှိ။

အစတုန်းက သူတစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယမို့ တစ်ထပ်တိုက်
ခြံကျယ်လေးပဲလိုတာဟု တွက်ကာ ပုံစံလှလှ သန့်သန့်ခန့်ခန့်လေးပဲ
ဖန်တီးထားခဲ့တာပါ။

ရလည်း လူသုံးယောက် တိုက်တစ်လုံးမှာ ချောင်ချောင်ချိချိ
နေလို့ရသည်။

ခက်နေသူက ရဲရင့်ထန်

ဘယ်နေရာပဲ ရှောင်သွားသွား သူမနဲ့ လွတ်တယ်လို့မရှိ။

အိပ်ခန်းထဲက ထွက်သည်နှင့် ဘယ်နေရာမှာမဆို
သူမရှိနေသည်။ ထမင်းစားခန်းထဲမှာဆိုလည်း အစကမရှိခဲ့တာတောင်
သူတို့လင်မယား ထမင်းစားပြီးဆို ဝင်လာတာပဲဖြစ်၏။

“ ဟော သမီးလေး ထမင်းမစားရသေးဘူးလား ”

မအေဖြစ်သူက ပျာပျာသလဲ ခွဲကျွေးတော့ မတက်ဖြစ်သွားဘဲ သမီးကကျတော့ ချစ်လို့ဆိုးနွဲ့တာမျိုးမဟုတ်ဘဲ တမင်အနိုင်ယူ ဗိုလ်ကျနေသည့် မျက်နှာနှင့်

ညှော်ခန်းထဲမှာ ထိုင်နေလျက် သူထထွက်လာသည်။

ခြံထဲ ဆင်းနေပြန်တော့ တစ်နေရာကနေ မြင်သာထင်သာ ရပ်နေပြန်သည်။

“ ဟိုမှာ သမီးမြင်နေရတယ် မောင် . . . . . ”

လွမ်းက ဘယ်လိုမှ ထိတာကိုင်တာမကြိုက်တော့

ကြာလာတော့ အဲဒီတစ်ယောက်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ခိတာ နှင့် ရန်ကာကွယ် မျက်နှာက အလိုလိုတင်းပြီးသားဖြစ်သွားရသည်။

ဒီနေ့လည်း လွမ်းကိုရှာတာ ဘယ်မှရှာမတွေ့ . . . . .

“ လွမ်း ”

“ ဟင် ဘာလဲ ”

လွမ်းက ကုမ္ပဏီကအပြန် အင်္ကျီတွေပင် မလဲရသေးဘဲ ခြံထဲ ပြန်ဆင်းသွားတာဖြစ်၏။

ပြန်တက်လာတော့ လက်ထဲမှာ ဒေလီယာ ပန်းခရမ်းတွေ ပါလာသည်။

“ လွမ်းကကွာ အင်္ကျီတောင်မလဲနိုင်ဘူး ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ”

“ ကားဝင်လာကတည်းက ပန်းတွေကို လှမ်းမြင်ပြီး ဘုရားပန်းလဲချစ်စိတ်တွေ ဖြစ်လာတာနဲ့ ချက်ချင်းဆင်းလာတာ

မောင်ရေချိုးမလိုလား . . . . . ”

“ ဘာလဲ ”

“ လာစမ်းပါ ”

ဘုရားပန်းတွေမလဲရသေးတာ တက်ကြည့်ပြီး လွမ်းပန်း သွားခုတာပဲ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူသိသည်။

အိမ်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပျိုရှိနေပြီး လွမ်း ဘယ်နေရာမှာမှ မသက်သာသည့်အပြင် သမီးတာဝန်ကတော့င် ဝီလာနေခဲ့သေးသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လွမ်းစိတ်ညစ်မှာစိုး၍ သူမသိသလိုပဲ နေခဲ့ပါ သည်။

“ ဘာလဲမောင် ဘုရားပန်းလဲပြီးမှ ပေးလေ ”

“ မရဘူး . . . . . ဒီမှာ မိန်းမကို မျက်နှာရချင်လို့

ဆက်ကယားနေပြီ ”

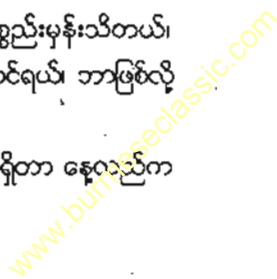
လွမ်းကို ဆိုဖာမှာထိုင်ခိုင်းကာ ပန်းကိုဖက်၍ သူဘောင်းဘီ ဆိတ်ထဲက ကတ္တီဝါဘူးလေး တစ်ဘူးကို ထုတ်ယူလိုက်၏။

“ ဒါဘာလေးလဲ သိလားလွမ်း ”

“ သိတော့မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရတနာပစ္စည်းမှန်းသိတယ်။

ဆင်ဝယ်ပေးထားတာတွေ တစ်ပုံကြီးပဲ ရှိပြီးသားမောင်ရယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဆင်ဝယ်လာတာလဲ ”

“ ဘာဖြစ်လဲ မောင်မှာ ဆင်စရာ ဒီမိန်းမပဲရှိတာ နေ့လည်က

မောင်ပြန်ထွက်သွားတာ လွမ်းသိတယ်မို့လား "

" သိတယ်လေ "

" အဲဒါ ဒီပစ္စည်းသွားယူတာ . . . . . ဖွင့်ကြည့်ကွာ "

ဖွင့်ကြည့်လို့ပြောပြီး လွမ်းကို သူ့ရင်ခွင်ထဲ ဆွဲသွင်းပစ်ကာ လွမ်းရဲ့ခါးကြားထဲကနေ လက်ပြန်ထုတ်၍ သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲတူးကိုဖွင့်လိုက်

" ဟယ် ရင်ထိုးလေး "

လှလွန်းလို့ လွမ်းဟန်မဆောင်နိုင်

စိန်ရင်ထိုးလေးက စိန်ပွင့်သေးသေးလေးတွေ စုပုံချထားသ

စုစုခဲခဲလှုပ်လီလှုပ်လဲ့လေးတွေ တုန်ခါနေသည်။

ဘယ်လိုကြည့်ကြည့် ပြီးပြန်လက်နေပုံလေးတွေက မျက်

ကျိန်းလောက်ဖွယ်ဖြစ်ကာ ကြည့်လို့မဝနိုင်။

" လှလိုက်တာ မောင်ရယ် . . . . . "

" လွမ်းကြိုက်လား "

" ကြိုက်တယ် သိပ်ကိုလက်ရာကောင်းတာပဲ ဒီစိုင်းမို့

အရမ်းဆန်းနေတာ ဒါဘယ်လောက်ပေးရမလဲဟင် "

" နှစ်ရာ့ရှစ်ဆယ် "

" အို. . . အဲလောက်တောင် "

" ဘာဖြစ်သွားတာလဲ အဲဒါ "

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းနှာခေါင်းချွန်ချွန်လေးကို ဆွဲလိပ်၍ ကို

ကို တင်းခနဲဖက်ပစ်လိုက်၏။

" ဒီလိုနေရာမှာ မသုံးရင် မောင်က ဘယ်မှာသွားသုံးရမှာလဲ "

" မောင်ရယ် ရှေ့ရေးနောင်ရေးဆိုတာ ရှိသေးတယ် "

" ဒါလောက်လေးသုံးလို့ မွဲမသွားပါဘူး လွမ်းရယ်. . . မွဲမှာ

လည်း မောင်မကြောက်တူး. . . မင်း မငတ်အောင် လုပ်ကျွေးဖို့ မောင့်မှာ ပညာတွေ ရှိသေးတယ်၊ ပူမနေနဲ့ နောက်နေ့ကစပြီး လွမ်းရဲ့ ကုတ်အင်္ကျီ

ရင်ဘတ်မှာ ကုမ္ပဏီတံဆိပ်နဲ့ ရာထူးအမှတ်ကြီး လုံးဝမတပ်နဲ့တော့ ရင်ထိုးတွေပဲတယ်၊ ကုတ်ကတော့ အနက်ရောင်ပဲ ဖြစ်မှာဆိုတော့ စိန်တွေပဲ

မောင်ထပ် အပ်ခဲ့တယ်၊ ဒီစိုင်းသုံးမျိုးနဲ့ သေသေချာချာလုပ်ခိုင်းထားတာ "

" မောင်ရယ် "

" လွမ်း "

" ဟင် "

" မောင့်ကို ကျေးဇူးမတင်ဘူးလား "

" တင်တာပေါ့ "

" တင်ရင် မောင့်ကို နမ်း "

" မောင်ကလည်း "

" မောင်ကလည်း ဒါတွေ ဘာတွေလာမလုပ်နဲ့ ဒီမှာ မိန်းမကို

စိတ်ကူးထဲမှာ နမ်းခိုင်းပြီး မီးပွင့်တွေကျော်တက်မိလို့ ဒါထင်စွေ ဆောင်ခဲ့ရ သေးတယ် "

" တကယ် "

" တကယ် ဒီမှာကြည့် ဒီကိုနမ်း "

၁၄၀

လရောင်ကျူရင်

ရန်ကာကွယ်က သူ့နှုတ်ခမ်းကို လက်ညှိုးနဲ့ ထောက်ပြန် မျက်နှာရှေ့ထိုးပေးသည်။

“ မောင်ကလည်း အိမ်ရှေ့ခန်းကြီးမှာကို ”

“ ဘာဖြစ်လဲ မောင်ဒီလောက်ရင်ခန့်ခဲ့တာကို အိပ်ယာဝင် တဲ့အထိ စောင့်ရဦးမှာလား ကြာနေပြီကွာ နမ်း... ”

သည်းတယ် ကဲတယ် ပြောရလောက်အောင် ချစ်တတ်လွန် သည့် မောင့်ကို လွမ်းဘယ်လိုမှ ဥပေက္ခာပြု၍ မရဘဲဖြစ်ခဲ့ရသည်။

မလွဲသာတာတွေ ငြင်းလို့မရတာတွေ များလာခဲ့ရင်း ကြာလာ တော့ ရင်းနှီးမှုများမှ သံယောဇဉ်ဆိုတာ ဖြစ်ခဲ့ရသည်သာ။

“ လွမ်း... မောင် စောင့်နေတယ်ကွာ ”

လွမ်း မောင့်ကို ရွန်းလက်သော မျက်ဝန်းလေးများနှင့် စူးစိုက်ကြည့်သည်။ မောင်ကလည်း ပြန်ကြည့်သည်။

လွမ်းရဲ့ ခါးကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲဖက်လိုက်တော့ မျက်နှာ ချင်းက နိုးကပ်သွားပြန်သည်။

လွမ်း မောင့်လည်တိုင်ကို လက်ဖဝါးနုနုလေးနဲ့ လှမ်းဖက် လိုက်တော့ မောင်က ပို၍ ငုံ့ကျလာကာ နှုတ်ခမ်းနှစ်စုံ၏ ထိစပ်ခြင်း က ထွက်သက်တို့၏ လေငွေ့နွေးနွေးကြောင့် ရင်ခန့်တိမ်းမှုဖွယ် ဖြစ်လာ နေဆဲ

“ မေလွမ်းဟာ ခက်တော့တာပဲ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး ”

“ အသံက စူးခနဲ ထွက်လာသလို လူက အနားရောက်နေပြီ ”

ပျိုးစာပေ

လွမ်းကိုယ်လေးက ဓါတ်လိုက်သွားသလို ဆတ်ခနဲ တုန်သွား လျက် ရန်ကာကွယ် ကိုယ်ကိုပါ တွန်းပစ်လိုက်မိ၏။

“ ကျွတ် ”

ဒါ သက်သက်လုပ်တာ။

ရန်ကာကွယ် မျက်လုံးတွေ မီးဝင်းဝင်းတောက်သွားသည်။

အမြင်မတော်ဘူးဆိုရင်လည်း ပြန်ဝင်သွားပါလား။

ဒီနားထိရောက်မှ တမင်အသံပေးပြီး နောက်ယှက်တာ ဘာလုပ် တာလဲ... ”

“ ဘာတွေဝယ်လာတာလဲလို့ ထန်က လာကြည့်တာ မေလွမ်း ဆိုက် ဧည့်ခန်းကြီးမှာ မဆင်မခြင်နဲ့ ”

“ အေး လင်မယားနှစ်ယောက်တည်း ရှိနေမှန်းသိရင် နေရာ ဆကာ လူလုံးထွက်မပြရဘူးဆိုတာလည်း မင်းသိဖို့လိုတယ် ”

ရန်ကာကွယ်က ပြောပြီး နေရာမှ ထရပ်လိုက်၏။

“ ငါ့အိမ်မှာပဲ ဆိုပြီး ဒါ ဦးရန်သက်သက်ကြီးကျယ်တာ အိမ်မှာ မပျိုလေးရှိမှန်းသိရင် လူကြီးတွေက အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပါ ”

“ သမီး ”

လွမ်းဝင်တားတော့ ထန်မျက်နှာက လွမ်းဆီဆတ်ခနဲ လှည့်လာ

“ မေလွမ်းက ထန်ကိုရည်းဆူမနေပါနဲ့ မေလွမ်း ယောက်ျားက ထန်ကိုဆို အမြဲတမ်း ရန်လိုနေတာပဲ ”

ပျိုးစာပေ

www.burmeseclassic.com

“ မင်း... ”

“ မောင်... မောင် နေဦး ”

လွမ်းက ရန်ကာကွယ်ရှေ့က မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး...

“ သမီး လူကြီးတွေကို ပြောတာဆိုတာထင်သလို မပြောရဘူးလေ... မိသားစုလိုနေရင် မိသားစု စိတ်ခါတ်နဲ့ ကြည့်ရတယ် ”

ထန်က မျက်ခုံးလေးနှစ်ဘက်ပင့် ပခုံးတွန့်လျက် ဂျစ်ကန်ကန်လေး ပြုံးလိုက်သည်။

အရပ်ကရည်၍ ခပ်ပိုနိပ်နိပ်ကိုယ်လေးမှာ ဂျင်းဘောင်းဘီကွပ်ကွပ်ကို ဝတ်ထားလျက် ဂျင်းအင်္ကျီလက်ပြတ် ခါးတိုပွပ္ပကို ဝတ်ထားတော့ ခန္ဓာကိုယ်နွဲ့လိုက်တိုင်း ခါးပေါ်သွားလိုက် ဗိုက်ပေါ်သွားလိုက်။

တစ်ချောင်းခြင်း ဆန့်ကျနေသည့် ဆံပင်က ဂုတ်မထောက်တထောက် ခပ်ပါးပါးမို့ ခပ်သွယ်သွယ်မျက်နှာလေး ဆိုတော့ ခေါင်းသေးသေးလေးလို ဖြစ်နေ၏။

ဒါပေမယ့် ထန်က မျက်ခုံး မျက်လုံးလှသည်။

ထို့ကြောင့် မလှဘူးလို့ ပြောရလောက်အောင်တော့ မဆိုးပေ။ သူမက အံ့ကြိတ်၍ စိုက်ကြည့်နေသည့် ရန်ကာကွယ်ကို ဝေခနဲကြည့်သည်။

“ ထန်က မိသားစု စိတ်ခါတ်နဲ့ နေမလို့ပါ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်အပေါ် မကောင်းလို့ကတော့ ဆောရီးပဲ ”

ပြော၍ လွမ်းကိုင်ထားသည့် ဘူးလေးကို လှမ်းယူလိုက်၏။

“ ဒါဘာလေးလဲ ”

လွမ်းက ပြန်မဖြေနိုင်လောက်အောင် မျက်နှာလေး ပျက်သွားမိသည်။

ဘာတွေဖြစ်လာတော့မည်ကို သိလိုက်ပြီ။

“ ဟယ်... လှလိုက်တာ ရင်ထိုးလေး ကြည့်စမ်း မေလွမ်း... ဒါလေး ထန်ကိုပေး ”

“ အဲ... အဲဒါလေး... ဟို ”

“ မေလွမ်းကလည်း မေလွမ်းက အပျိုမှမဟုတ်တာ သမီး အပျိုရှိနေတာကို မဆင်ဘဲ မေလွမ်းက ဝတ်ဦးမှာလား ထန်ကိုပေးပါနော်... ”

လွမ်း... မောင့်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

မောင်က လွမ်းကို စူးစူးရဲရဲကြည့်ကာ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွား၏။

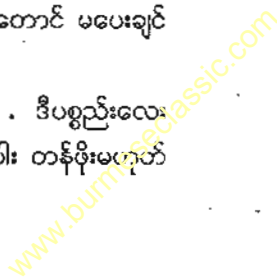
မောင်ဘယ်လို ခံစားသွားရမည်ကို လွမ်းသိသည်။

ယောကျာ်းမို့ တိုတိုထွာထွာ မပြောတတ်၍သာနေမည်။

လွမ်းအတွက် ဝတ်စေချင်လွန်း၍ တမင်ပုံပေးအပ်နံ့ယူလာခဲ့သည့် ပစ္စည်း ပြီးတော့ ဆယ့်လေးငါးသိန်းလောက်ပေးခဲ့ရတာ မဟုတ်။

“ မေလွမ်းက ဘာဝိုင်နေတာလဲ ဒါလေးတောင် မပေးချင်ဘူးလား ”

“ မပေးချင်လို့ မဟုတ်ဘူး သမီးရယ်... ဒီပစ္စည်းလေး အခုပဲ သူဝယ်လာတာ ပြီးတော့ နည်းနည်းပါးပါး တန်ဖိုးမဟုတ်

ဘူး... သမီး သွားစရာရှိတော့ ယူဝတ်နော် လောလောဆယ်ပြောတာ ပါ နောက်တော့ "

" ဟင့်အင်း... ဟင့်အင်း... ယူမှာပဲ သူ မေလွမ်းကို ပေးပြီးသားပဲဟာ မေလွမ်းသဘောကျ ဘာလုပ်လုပ်ပေါ့ မေလွမ်းက ပေးချင်ရင် ပြီးတာပဲ "

ထန်က ပြောပြောဆိုဆို စိန်ဘူးကိုယူပြီး လှည့်ထွက်သွား နေ လွမ်းဘာမှ မပြောသာတော့ပါ။

မောင်ကျော့နပ်အောင် လွမ်းဘယ်လိုပြောရမလဲ။

အခန်း (၁၆)

ခေါင်းတွေ အုံနေသဖြင့် မောင်နဲ့အလုပ်တွေကို ထားခဲ့ပြီး လွမ်းအိပ်ရာဝင်လာခဲ့သည်။

အိပ်ရာပေါ်မှာလှဲလိုက်ပြီးမှ မောင် ညဉ့်နက်မှာကိုသိ၍ စားစရာ တစ်ခုခု လုပ်ပေးထားချင်သည့်စိတ်နှင့် ပြန်ထလိုက်သည်။

သို့သော် လွမ်းခြေလှမ်းတွေက တံခါးခန်းဆီးစလေးနားရောက် သည်နှင့် အပြင်က စကားသံတွေကို ကြားလိုက်ရကာ ရှေ့ဆက်မလှမ်း ဖြစ်တော့ပေ။

" မင်း မုန့်ဖိုးလိုချင်တာ မင်းအမေဆီမှာ တောင်းပေါ့၊ သူ့ကိုရှိသမျှ အကုန်အပ်ထားတာပဲ "

" မေလွမ်းဆီကလည်း တောင်းမယ် ဦးရန်ဆီကလည်း ထိုချင်တယ် နှစ်ခါလိုချင်လို့... "

ထန်အသံခွဲခွဲနဲ့ ဖြစ်ကာ ရန်ကာကွယ်၏ တင်းမာမှုကို အာရုံမစိုက်စွာ ရှိလေသည်။

ကွယ်ရာမှဆို ရန်ကာကွယ်ကို တစ်ချက်မှအကောင်းမရှိ
ရန်ကာကွယ်ကလည်း မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတာတောင် မျက်နှာ
အစွမ်းကုန်တင်း၍ လွှဲရှောင်ပစ်တတ်သူ။

ဒီလို အနေအထားမှာ ထန်ခိုလို အရောတဝင်ပြောဆို
တော့ လွမ်းအံ့သြမိကာ ခန်းဆီးစကို အသာလေး 'မ'ကြည့်လိုက်
၏။

“ အို ”

အလုပ်စားပွဲမှာ ထိုင်နေသည့် ရန်ကာကွယ်၏ နောက်ကျော
မှာ လက်ထောက်၍ ခါးလေးကိုင်ပြောနေသော သမီး မျက်နှာက
မျက်နှာဘေးမှာ...

“ ဦးရန်ကလေး ထန်ကိုဆို ဘယ်တော့မှ အကောင်း မပြော
ဘယ်လိုမှကို တည့်အောင်နေလို့မရဘူး လက်လန်တယ် ”

ရန်ကာကွယ်က စားပွဲမှ ထရပ်လိုက်ကာ တဘက်ကို တိုင်

“ မင်းဟာမင်း ဘာပဲလန်လန် တည့်အောင်လည်း မကြံ
ကျေးဇူးတင်တယ် ”

ရန်ကာကွယ် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့ ထန်အထဲ
လိုက်သည်။

“ ဦးရန်နေဦး ”

ရှေ့ကနေ နီးနီးကပ်ကပ် ပိတ်ရပ်လိုက်ပြီး

“ ဦးရန်က ထန်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ကြည့်မရ ဖြစ်နေ
တာလဲ ”

“ အခုလို မနေတတ် မထိုင်တတ်တာတွေပေါ့ ဒီမှာ ထန်...
မင်းထင်သလို ခပ်ပေါ့ပေါ့ကောင် မဟုတ်ဘူး... အဲဒါ နားလည်
တာ... ”

လွမ်း နံရံမှာ ကျောက်ပိထားရင်း ထန်မျက်နှာက မဲ့ပြုံးကို
အရေးရေးမြင်ယောင်နေမိသည်။

ခုကျတော့လည်း မောင် ဘာပြောပြော မဲ့ပြုံးလေးနှင့် မျက်နှာ
မော့လို့ပါလား...

သမီးလေး အနေအထိုင်မတတ်တာလား အပြောမတတ်တာ
... ”

အပြင်ထွက်မည့် ခြေလှမ်းတွေက အိပ်ရာဆီကဲ့ပဲ ရွေ့လျားလာ
ထွက် လွမ်း ပက်လက်ကလေး လှဲနေလိုက်မိ၏။

တအောင်ကြာတော့ ရန်ကာကွယ် အခန်းထဲဝင်လာပြီး တံခါး
ပိတ်လိုက်တာတွေ၍

“ မောင် အိပ်တော့မလို့လား ”

“ အင်း... ”

“ ဒါနဲ့ ညဉ့်နက်မှာဆို ”

“ မထိုင်ချင်တော့ဘူးကွာ ”

မျက်နှာ ပျက်ပျက်နှင့် အိပ်ရာထဲဝင်လှဲလိုက်တော့ ထထိုင်လိုက်ပြီး...

“ စိတ်မကြည်လို့လား ရေချိုးလိုက်ပါလား မောင် ”

“ နေပါစေကွာ... မချိုးတော့ဘူး ”

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းလက်ကလေးတစ်ဖက်ကို ရင်ဘတ်မှာ ကပ်ထားလိုက်ပြီး...

“ လွမ်း... မောင့်ရင်ထိုးတွေ သိမ်းထားပြီး အလှူရင်း ကားပေါ်ကျမှ ထိုးပေးတာကို စိတ်ဆိုးတာလားဟင် ”

“ မဆိုးပါဘူးမောင်... လွမ်းနားလည်ပါတယ်၊ လေးကိုလည်း မောင်နားလည်ပေးပါ... သမီးက ခုမှ ဆယ်ဖြေထားတဲ့ ကလေးသာသာပါ ”

“ မောင်တို့နှစ်ယောက်တည်း ရိုတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီ စကားမပြောကြေးကွာ... ဒါတွေမောင် မဆွေးနွေးချင်ဘူး... ”

“ အားလုံး ပြေလည်သွားစေချင်တာ ”

“ မောင်ကတော့ မပြေလည်လေ ကောင်းလေလို့ ထင်လွမ်း စဉ်းစားကြည့် မောင်ကပထွေး အပြောအဆို အနေအထားဘာပဲမှားမှား မောင်ပဲလွန်မှာ ပြီးတော့မောင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းထိုင်နေရင် မျက်လုံးတွေက မသန့်စင်ဘူး... လွမ်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် မောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်မိရင် သူ့မျက်လုံးတွေက မသန့်စင်ဘူး... ဖြူစင်တာမရှိဘူး ”

မောင်အမြင်ပြောတာ... မောင်ဆန္ဒကတော့ ကင်းကင်းနေချင်မောင် စကားပြောမှားသွားရင် ဆောရီး... ”

လွမ်း ဘာပြောရမှာလဲ...

မောင့်ကိုပဲ အပြစ်တင် အမှန်းဖွဲ့လိုက်ရမလား။

သမီးက မှားတာပါလို့လည်း ကိုယ့်သမီးကို ယိုးမယ်မဖွဲ့ချင်၊ ဖြစ်ဖြစ် သမီးလေးဘက်မှ လွမ်းရှိနေမှ ဖြစ်မည်။

အခန်း (၁၇)

“ ဟုတ်လို့လားအေ ”

“ ဟုတ်လို့ပြောတာပေါ့၊ ကြီးမေရယ် ရင်ထိုးလေးတွေ အများကြီးပဲ ငှက်ပုံလေးတွေ ပန်းပုံလေးတွေ အားလုံးစိန်တွေချုပ်ပဲ။ အဲဒါကို ကားပေါ်ရောက်မှ ထိုးတာဖြစ်မှာပေါ့၊ ပြန်ဝင်လာလာရုံရှိသေးတယ် အဝတ်စားလဲပြီးရင် မရှိတော့ဘူး ”

“ ဪ... ဪ ဒါဆို ရှင်းနေတာပဲ ညည်းအညည်းတောင်းမှာစိုးလို့ ငှက်ငှက်ထားတာနေမှာပေါ့၊ တော်တော်အပီသတဲ့ အမေပဲ ”

ဒေါ်စိုးစိုးက မီးလောင်ရာ လေပင့်လိုက်သည်။

ရည်ရွယ်ချက်က ထန်တစ်ယောက် ကိုယ့်လက်ထဲရောက်လာ ဖြစ်သည်။

“ ကိုယ့်အမေတစ်ယောက်လုံး သူ့ဌေးကတော်ဖြစ် နေထိုင် ကိုယ်ကဒီအတိုင်းနေစရာလား သမီးရယ် ညည်း အ လှချေလား ”

အားသမီးနဲ့ မိဘ သူ့အပြစ်ယူတယ်ဆိုရင် ပတ်ဝန်းကျင်က ပြောကြမှာပေါ့။ ခုနေ ညည်းပြောကြည့် သူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြောက်လို့ကိုပဲ ညည်းကိုလက်မခံဘဲ မနေရဘူး... ဟိုရောက်ရင် သူတစ်ခုရရင် ငယ်တစ်ခုရအောင်လုပ်၊ ကိုယ်က အပျို ငယ်တဲ့သူ သူ့ထက် ပိုအရေးကြီးတယ်။ ညည်းဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး သူက နောက်လင်ယူထားတာ ညည်းကို သူက ဘာမှပြောရဲမှာမဟုတ်ဘူး ရသမျှ အခွင့်အရေးအကုန်ပဲ ”

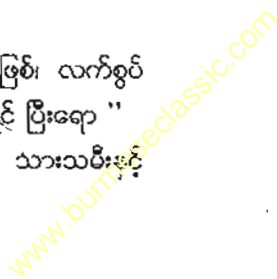
“ ဟုတ်တယ်ကြီးမေ ထန် ဟိုမှာသွားနေမယ် ”

“ သွားနေမှာပေါ့ အခု ညည်းအမေကိုယ်မှာ စိန်တွေ၊ ရွှေတွေ ချစ်နေတာပဲတဲ့ အဲဒါတွေ ကိုယ့်ကိုယ်ပေါ်ရောက်အောင် လုပ်၊ သွားဆိုတာ မယားပါသမီးကို အလိုမလိုက်တဲ့ ပထွေးမရှိဘူး... ညည်းသလိုနေ၊ ရသမျှကိုလည်း ယူ၊ ကြီးမေကိုလည်း မမေ့နဲ့ ”

သူ့မှာ သင်လည်းသင်ပေးရ မှာလည်းမှာရနှင့် ထန်ကို အိမ်ရောက်အောင် ပို့ပေးလိုက်တာ ခုဆို အဆင်ပြေလိုက်တာမှ နောက် အိမ်ကိုမကြာမကြာရောက်လာကာ ငွေပါလျှင်လည်း ငွေပါလျှင်လည်း ရွှေ၊ ဒေါ်စိုးစိုး ညည်းလိုက်တာနှင့် အားလုံးချပေးပြီး ချစ်၏။

“ ယူပါ ကြီးမေရယ်... လက်ကောက်ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်စွပ်ဖြစ်၊ ဘယ်ကျပျောက်သွားမှန်း မသိဘူးပြောလိုက်ရင် ပြီးရော ”

မေလွမ်းက ဘာမှမဆူဘူးဆိုတာတောင်မှ သွားသမီးနှင့်

မိဘကြားမှာ အကောင်းမြင်ဝါဒတွေ ဖြစ်သွားမှာ စိုးရွံ့

“ အဲဒါ အလိုလိုက်တယ် မထင်နဲ့ မရွံ့ချောရေ... တစ်ဘက်က ညည်းဖြန်းနေတာကို ကြည့်နေပြီး လင်ကို တစ်ဘက်က လှည့်တိုက်နေတာ အဲဒါကြောင့် ရန်ကာကွယ် ဆိုတဲ့ကောင်က ညည်းကို မကြည်ဖြူတာပေါ့... တော်တော်လည်း အံ့ဩဖို့ကောင်းတဲ့ အမေပါတော့... သူ့လင်က ချောချောမောမော ဆိုတော့ သမီးနဲ့ ပြေပြေလည်လည် သင့်မြတ်သွားမှာစိုးလို့ ပညာရှိ နည်းနဲ့ တို့ထောင်ပေးနေတာ... ကြီးမားလိုက်တဲ့ ဉာဏ်ပညာပါပဲ ”

ထန် ဘယ်လိုမှကို အကောင်းမြင်ပေးချိန်မရအောင် ဒေါ်စိုးစိုး ရင်ဘတ်ထု၍ တအံ့တဩ အော်လိုက်သေးသည်။

ထို့ကြောင့် ထန်နှုတ်ဖျားမှာ လွမ်းနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ဘာမဆို မဲ့ပြုံးတို့သာ စွန်းထင်နေခဲ့တာဖြစ်၏။

မတတ်နိုင်ဘူးလေ... ထန်မှာရှိနေမှ ကိုယ်စားရမှာ ဒါကြောင့် ထန်ရဖို့ကိုပဲ များများသင်ပြပို့ချနေရသည်။

ဒေါ်စိုးစိုးက သူ့သုပ်ပေးသည့် ရှောက်သီးသုပ်ကို အားရပါးရ စားနေသည့် ထန်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်၍ ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

“ ရန်ကာကွယ်ဆိုတဲ့ကောင်က နည်းနည်းနောနော ချမ်းသာတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူးတဲ့... ကြီးမေကြားတယ် သူ့မိဘနှစ်ပါးဘက်က အမွေဆက်ခံမယ်သူ သူဘဲရှိတာဆိုတော့ နိုင်ငံခြားမှာရှိတဲ့ သူ့ဆွေမျိုးတွေ ထူထောင်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေဆိုတာလည်း သူ့ကိုပဲ ပေးရမှာဘဲ ပြီးတော့

ထင်မှာ သူ့အတွက် အသုံးစရိတ်ပိုင်းထည့် ပေးထားကြတာတင် တစ်လလကို ဒေါ်လာသောင်းနဲ့ချီတယ်ဆိုပဲ”

“ ဟုတ်လို့လား ကြီးမေကလည်း ”

“ ခြေ... အတိအကျကိုကြားတာ အဲဒီလောက် ချမ်းသာလို့လည်း ညည်းအမေကို ရင်ထိုးတစ်ခုတည်း သိန်းသုံး လေးရာဖိုး အကုန်ခံပြီး ဆင်နေတာပေါ့၊ ညည်းရတာလေးလောက်ကို ဟုတ်လောက်ပြီပဲ... ကျေနပ်မနေနဲ့ ရသမျှရအောင်ယူထား ကိုယ့်လက်ထဲရောက်လာတာမှ ကိုယ်ပိုင်တာ ”

“ ထန်လည်းတောင်းတာပဲ ”

“ မြင်လိုက်မှ တောင်းယူရအောင် သူတောင်းစားမှ မဟုတ်တာအေ့... ငါပြောပြီးသား သူတစ်ခုရရင် ကိုယ်တစ်ခုရအောင် သုပ်ပါဆိုမှ ညည်းအမေက သူ့လင်ကိုပဲ တုန်နေတာ ကျန်တာ ဘာဖြစ်ဖြစ် ညည်းတောင်းရင်ပေးမှာပဲ ”

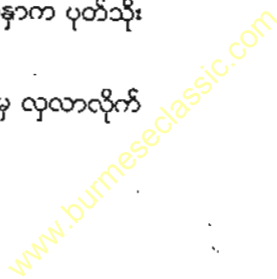
“ အဲဒါ ဟုတ်တယ် ”

ထန်က ခေါင်းညိတ်သည်။

သူ့ဘာတောင်းတောင်း မေလွမ်း ဘာငြင်းရဲခဲ့လို့လဲ...

ပေးခဲ့ရတာချည်းပဲ... ဒါပေမယ့် ဦးရန်မျက်နှာက ပုတ်သိုးထနေတာ မေလွမ်း တို့ထောင်ပေးနေလို့ပဲဖြစ်မှာ

“ ငါမြေးတောင်မှ တိုက်ကြီးပေါ်ရောက်သွားမှ လှလာလိုက်တာ ဖြူဖြူဝင်းဝင်းကြီးကို ဖြစ်လို့ ”

၁၅၄

လရောင်ကျွန်း

သံအတွက်ပုဒ်ပြန်

အသားဖြူချင်လွန်းသူမို့ ဖြူတယ်၊ ဝင်းတယ်၊ ပြောလျှင် ထန်ကျေနပ်လို့မဆုံး။

“ ကြီးမေတောင်မှ သမီးတို့ရဲ့ အိမ်ကို အငယ်မ လက်ထပ်ပြီး ရင် ခဏပေးထားဖို့ စိတ်ကူးနေတာ သမီးတို့က ” သူဌေး မိသားစုဖြစ် သွားပြီဆိုတော့ ဒီအိမ်နဲ့ ခြံလောက်ကို မက်မောမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

ဒေါ်စိုးစိုးက သွေးတိုးစမ်းလာသည်။
ထန်က ဘာမှ မရိပ်မိ။

“ သူဌေးကတော်ပေမယ့် ဒီအိမ်ကို ဒက်ဒီခေါင်းချသွားတဲ့ အိမ်ဆိုပြီး မေလွမ်းက သံယောဇဉ်ကြီးတယ် ဟိုတလောက်ပဲ အိမ်ကို သန့်ရှင်းပြီး သေချာသော့ခတ်ဖို့ ပြီးတော့ ခြံစောင့်နဲ့ အမြဲသန့်ရှင်းထား ဖို့ ပြောနေသေးတယ် ”

“ သူ့လင်ကွယ်ရာမှာ ပြောတာမဟုတ်လား လင်ကြီး အကြောင်းကို လင်ငယ်ရှေ့မှာ မပြောရဲပါဘူး ”

“ ဦးရန်ကို ပြောပြနေတာပဲ ကြီးမေရဲ့ ”

ဒေါ်စိုးစိုးမျက်နှာပျက်သွား၏။ ခုဆို လောလောဆယ် အိမ်ဂရံ က သူ့လက်ထဲမှာ

လွမ်း ညဘက်ကြီး အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ထွက်သွား ကတည်းက

သူ့ရှာယူထားတာဖြစ်သည်။

ဒီအိမ်ကြီးနဲ့ခြံကို ပေါင်ပေါင်ရောင်းရောင်း လုပ်ချင်တာ လုပ်လို့

ဗျူးစာပေ

ချပြီ။

“ မေလွမ်းက သမီးရဲ့အဖေ ခေါင်းချသွားတဲ့ အိမ်မို့လို့ သေချာဂရုစိုက်ထားချင်တာတဲ့ ဒါကိုတော့ နားလည်ပေးပါတဲ့ ဦးရန်ကလည်း မေလွမ်းကိုဆို ခေါင်းခါတာ ဘာမှမရှိတူး... အရမ်းအလို လိုက်တာပဲ၊ မေလွမ်းက အရမ်းကံကောင်းတာပဲ သိလား ”

“ ဒါပေါ့အေ ဟိုကောင်က လူပျို သူက ကလေးအမေကိုး ပြီးတော့ ရုပ်ကလေးကလည်း လှလှပပဆိုတော့ လူပျိုက အရူးအမူး ခြစ်နေတာပေါ့။ ဒီကောင်မျိုးနောက်ထပ် အပျိုစင်လှလှလေး တစ်ယောက်နဲ့ ငြိကြည့်ပါလား... ညည်းအမေ ကံဆိုးပြီ ”

ဒေါ်စိုးစိုး မဲ့မဲ့ရွဲ့ရွဲ့ပြောနေသည်။

ထန်က ဒေါ်စိုးစိုးကို ရေခွေးပူပူ မှုတ်သောက်ရင်း ကြည့်နေ မိ၏။ ကြီးမေနဲ့ မေလွမ်း ရန်ဖြစ်တာကို မမြင်ဘူးပေမယ့် သင့်မြတ်ကြတာ လည်း တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးပါ။

ထန်ကိုခေါ်ခေါ်ထားသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဒယ်ဒီဂိုတုန်းက မေလွမ်းဒေါသဖြစ်နေတတ်တာ မြင်ဖူးပေမယ့် ကြီးမေအကြောင်းတို့ သက်သက်ကြီး ချပြော၍ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်တာမျိုးတော့ မရှိခဲ့ဖူးပေ။

ကြီးမေကျတော့ မေလွမ်းအကြောင်း အဆိုးအကောင်းသိပ် ပေါသလောက် ဘယ်အချိန်တမေးမေး ပြောဖို့ရာ ပါးစပ်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ထစ်လုံးကြီး ရှိနေတတ်သည်။

“ ညည်းအမေက ကျုပ်အကြောင်း ဘယ်ပြောမလဲ... ”

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

ပြောစရာမှ မရှိတာ သူကသာ အလကားမိန်းမ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချမ်းသာချမ်းသာ ခုလိုက်ပြီး တစ်သက်လုံး နွားဖြစ်အောင် ပြုစားနိုင်တဲ့ကဝေမ ”

ငယ်ငယ်ကတည်းက ခုချိန်ထိ ကြီးမေပြောတာ လွန်လွန်ကျူးကျူး စကားတွေ ပါနေပါစေ၊ ထန်က လွမ်းဘက်က နာရကောင်းမှန်းမသိခဲ့။ ထိုဟာသည် ကြီးမေအပေါ်ခင်တွယ်မှုပိုခဲ့၍လား

ဒါမှမဟုတ် တလွဲမွေးဖွားခဲ့သော ရှေးရှေးအတိတ်ကံက ဆိုးဝါးမှုပါလာခဲ့သည့် အပြိုးအတေးတွေကြောင့်လား။

မေလွမ်း နည်းနည်းလေးချလျှင် ထန်သည်းမခံချင်။

ကြီးမေကိုလည်း မကောင်းပြောတာ မကြိုက်။

ကြီးမေကမှ ကြင်နာတာဆိုသော အမြင်သာ စိုးမိုးခဲ့တာ ခုချိန်ထိ။ မေလွမ်းလှနေတာကို ကြာကြာမြင်လာရလေ ထန်နဲ့ ဝေးကွာသွားသလို ဖြစ်ရလေ...။

မေလွမ်းနဲ့ ထန်ကြားမှာ စတင်စည်းခြားခဲ့တာလည်း ထိုအလှကြောင့်ပဲဖြစ်၏။

“ သမီးလေးရယ် ညည်းလေးက အိမ်ကိုပဲ ပြန်ချင်နေတယ် သနားစရာကောင်းလိုက်တာ အမေလုပ်သူကတော့ သူ့ကိုယ်သူ အလှတွေပြင် အလှပျက်မှာ စိုးလို့ ကလေးကို နို့တောင်သိပ်မတိုက်ချင်ဘူး... ရဲမြင့်က တောင်းပန်လွန်းလို့ရယ် ”

ထိုစကားတွေကို နှလုံးသားနုနုလေးမှာ စတင်စွဲမြဲလာခဲ့သည်။

“ လွမ်းက တော်တော်ကို လှတာနော်... သူ့သမီးက သူ့တစ်ဝက်လောက် လှရင်ပဲ မိန်းမလှလေးဖြစ်ပြီ ”

အသိမိတ်ဆွေတွေက ပြောကြလည်း ကြီးမေက ထန်ကို တယုတယုပွေဖက်၍

“ ငါ့မြေး အကျည်းတန်လေးကို အားငယ်အောင် မပြောကြပါနဲ့ကွယ်... သူ့မချာ အမေက မကြင်နာရတဲ့အထဲ အဖေလုပ်သူကလည်း မယားမှ မယား... ကလေးမှာ ကြင်နာမယ့်သူမရှိတဲ့ဘဝ ”

ကြီးမေအဲဒီလို ပြောပြီဆို ထန် ကြိုတ်ငိုခဲ့ရ၏။ ထိုအခါ ထန်အတွက် နွေးထွေးသည့် ရင်ခွင်မှာ ကြီးမေ ရင်ခွင်မှတစ်ပါး တစ်ခြားမရှိဖြစ်လာခဲ့၏။ အရွယ်လေးရောက်လာတော့ အလှပ မက်လာလေ။

မေလွမ်းလောက်မလှတူးဆိုသော အပြောအဆိုဝေဖန်မှုတွေကို နာကျင်လာခဲ့လေ မေလွမ်းလှနေတာကိုပဲ ဒေါသဖြစ်မိသည့်စိတ်က မေလွမ်းနဲ့ ထန်ကြားမှာ ဝေးကွာသွားခဲ့မှုဆိုတာ ကြာလာလေ ခိုင်မြဲလေ။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၈)

မနက်စောစော ခြံထဲမှာ လမ်းဆင်းလျှောက်ပြီး မေလွမ်းမြဲထားသည့် မနက်စာ စားပွဲကို စိတ်က ရောက်လျက် အိမ်ပေါ်ပြတက်လာခဲ့သည်။

မနက်တိုင်း ထန် အိပ်ရာထနောက်ကျသည်။

အစက မေလွမ်း စောစောလာနှိုးတက်ပေမယ့် နောက်ပိုင်းမှာတော့ မနိုးတော့ပဲ ထန်အတွက် မနက်စာ စားပွဲပေါ်မှာ ပြင်ဆင်ပေးထားပြီး မေလွမ်းတို့ ထွက်သွားမှ ထန်အိပ်ရာထသည်။

အများအားဖြင့်တော့ မနက်စာအချိန်ဆို မဆုံဖြစ်ကြတာ များသည်။

ထန်ခူးလာသည့် သစ်ခွခိုင်လေးကို ဝှေ့ယမ်းဆော့ရန် နောက်ဖေးဘက်က တက်လာတော့ မေလွမ်းအခန်းရှေ့သို့ရောက်လျှင်

- “ မောင်ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ လွှတ်ကွာ ”
- “ မောင်ခေါ်နေတာ ဘာလို့လှည့်မကြည့်သလဲ ”
- “ ဒီမှာ ခေါင်းလိမ်းဆီတွေ မှောက်ကုန်လို့ပါဆို ”

“ ခေါင်းလိမ်းဆီမှောက်ကုန်တာ ဘာဖြစ်သွားနိုင်လဲ ”

“ မောင်ကကော ဘယ်လောက်အရေးကြီးနေလို့လဲ ”

“ ကြီးတာပေါ့ လွမ်းဆိုတဲ့ မိန်းမလောက် မောင့်အတွက် ဘာမှအရေးမကြီးဘူး ”

“ ဟာကွာ... မောင်နော်... ဒီမှာ ပြင်ဆင်ထားပြီးသားတွေ ”

“ မောင်ပြန်လိမ်းပေးမယ် ”

“ မသိဘူးသွား... ဖယ် ”

“ မဖယ်နိုင်ဘူး ”

“ ကြည့်ပါလား အား... ”

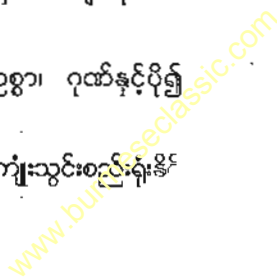
တစ်စုံတစ်ခုပေါ် ပစ်လဲကျသွားသလို လုံးထွေးနေကြသည့် အသံတွေကြောင့် ထန် ရင်တွေ့ရန်က နေရာမှာ ရပ်နေမိဆဲနှင့် ထွက်သွားဖို့ကို သတိမရ။

ရန်ကာကွယ်ဆိုသော ယောက်ျားကို မြင်ကတည်းက ထန် စိတ်ဝင်စားခဲ့မိတာ။ မေလွမ်းသည် ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးတစ်ယောက်လိုလှသလောက် ရန်ကာကွယ်က ချောသည်။

ထန်မြင်ဖူးခဲ့သလောက် ယောက်ျားတွေထဲမှာ အချောဆုံးပါဘဲ ဆိုရင် လွန်သွားမလား...

ရန်ကာကွယ်မှာ ပညာဂုဏ် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်နှင့်ပို၍ ဆင့်တယ်နေသည်။

ဒီယောက်ျားမျိုးကိုမှ မေလွမ်းက အတင်းကျုံးသွင်းစည်းရုံးနိ

ခဲ့သည်မှာ ထန်ရင်ထဲကို ဒေါသစိတ်ကလေးတွေနှင့် တန်ဖိုးဖြစ်စေခဲ့သလို ပြီးတော့ ထန်က အပျို။ ထန်ကိုကျတော့ ရန်ကာကွယ် မတူသလို မတန်သလိုဆက်ဆံသည်။

မေလွမ်းက စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ကွယ်ကွယ်ဝှက်ဝှက်လှုပ် တွေးမိလေ မခံချင်လေ...

ထိုဒေါသ မာနများကို ထွက်ပေါက်ပေးဖို့ ထန်အမြဲကြိုး နေမိသည်။ ထန်ရင်ထဲမှာ ပညာသင်ရမည့် အရွယ်ဆိုတာကို ကိုယ့်ကိုယ် သတိမရဘဲ မေလွမ်းလို ပြည့်စုံမှုမျိုးကိုသာ စိတ်ကူးမ မက်မောနေမိသည်။

အခန်းရှေ့မှ လေးပင့်ခွာ ထွက်ခွာလာခဲ့ရင်း အခန်း ပြန်ရောက်တော့ မှန်ရှေ့မှာ ရပ်မိသည်။

ရှေ့ပင်ခံအဖြူရောင် ဆွယ်တာလက်ရှည်အပြာလေး ညိုသောမျက်နှာသွယ်သွယ်က အရောင်တွေနဲ့ ရောသမမွေ့လို့မ အထီးကျန်ခြင်းက မှန်ကြည့်မိတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲ ဒေါသဖြစ်ရတာ အချက်ဖြစ်သည်။

မေလွမ်း ဘာဖြစ်လို့ လှနေတာလဲ
ငါဘာဖြစ်လို့ မေလွမ်းလောက်မလှတာလဲ
ငါမေလွမ်းလိုကောင်းပါ့မလား
မှန်ကြည့်ရင်း မပြည့်ဝသော ဆန္ဒများကို ဖိစီးချိုးနှိမ်လို့မရ

အခန်း (၁၇)

အခန်းထဲကို အတူဝင်လာခဲ့ကြရင်း လွမ်းက လက်ကိုင် အိတ်လေးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

“ ဒါဆို ဒင်နာကို မောင်တစ်ယောက်တည်းသွားရမှာပေါ့ ”

“ သွားလိုက်တော့မောင်... လွမ်း တကယ် မူးနောက်နေ

တာ ”

“ အင်းပါ မူးနောက်နေရင်လည်း နားလေ ဘာတွေ ငုံ့ရှာနေ

တာလဲ ”

“ ဝီရိသော့ ထုတ်မလို့မောင် ဒီမှာ အထဲက ဇစ်ကို ဆွဲလို့

ရလို့ ”

“ မောင့်ကိုပေး ”

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းလက်ထဲက အိတ်ကို လှမ်းယူကာ နှိပ်တင်ခုံ ရှေ့မှာ ထိုင်ချလိုက်၏။

တစ်ဝက်ထိ ဆွဲလို့ရပြီး ပြီးနေသည့် အတွင်းဇစ်ကို သေသေ ချချာ ဖြုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး လွတ်သွားသော ဇစ်ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

ဗျူးစာပေ

“ ရပြီ လွမ်း... ရော့... ဟင်း ”

လွမ်းကိုလွမ်းပေးမလို့ပြင်ပြီးမှ အထဲက ဓါတ်ပုံတစ်ပုံ၏ နောက်ကျောတစ်ခြမ်းကို မြင်လိုက်သဖြင့် ဆွဲထုတ်ကြည့်လိုက်၏။

“ မောင် ”

လွမ်းက လွမ်းယူပေမယ့် ရန်ကာကွယ်က လက်ကိုလွှဲပစ်လိုက်ပြီး ဓါတ်ပုံကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။

မျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်း နီမြန်းလာကာ မျက်လုံးအစုံက တွန့်ကွေးကုတ်ကျသွား၏။

“ ဒါ ရဲမြင့်သူ ဆိုတဲ့ သူလား ”

လွမ်း ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားသောည့် ကိုယ်ကိုယ်ကို ပြန်လည် တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစား၍

“ ဟုတ်တယ် မောင် ”

ရန်ကာကွယ်က ဓါတ်ပုံနှင့် လွမ်းကို တစ်လှည့်စီ ကြည့်ကာ နာကျင်စွာ မွဲပစ်၏။

“ မင်းဆီက နုည့်လိုက်လျော့မှုတွေဟာ မောင့်ရဲ့အချစ်တွေကို လက်ခံလာလို့ပဲလို့ ထင်ပြီး မောင်က အပျော်ကြီးပျော်နေခဲ့တာ၊ မင်းက တော့ မောင့်ကို ကျော့နောက်ကနေ နှုတ်ခမ်းမဲ့နေခဲ့တာကိုး... ”

“ မဟုတ်ဘူးမောင်... ”

“ ဒီထက်ပိုပြီး ခိုင်လုံသေးတယ် လွမ်း... မင်းမှာ လက်ကိုင် အိတ်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင် တစ်နေ့တစ်မျိုး မင်းကိုင်နေတာ ဒီပုံထက်

မင်းကိုယ်နဲ့မကွာ ထားဖို့အတွက် ဘယ်လောက်ဂရုစိုက်သလဲဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူးလို့ မင်းငြင်းဦးမှာလား ”

လွမ်း ဘာမှ မပြောနိုင်တော့... ဒါပေမယ့် ဒီပုံကို အမြဲတမ်း မမှတ်တရ ထုတ်ကြည့်ဖို့ တမ်းတနေဖို့ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးမျိုးမရှိခဲ့တာက သာချာပါသည်။

“ လွမ်း ”

ရန်ကာကွယ် နေရာမှထ၍ လွမ်း ပန်းလေးကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ခြုံလှည့်ပစ်လိုက်သည်။

“ မင်း... မောင့်ကို အဲဒီလောက်ထိ ပြတ်ရယ်ပြုရက်တယ် မှာ... မင်းသိပ်ရက်စက်တယ် ”

“ မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး... လွမ်း လုပ်နေကျ အကျင့် အစ်ခုဖြစ်နေလို့ လုပ်မိခဲ့တာ၊ လွမ်း သပ်သပ် ထုတ်နုတ်ခံစားနေတာ မဟုတ်ဘူး... ”

“ ဒါဆို ဒီပုံ မောင် ဆုတ်ပစ်လိုက်မယ် မင်းခံနိုင်လား ”

“ အို ဘာဆိုလို့လဲ ”

“ မဆိုင်ဘူးဆိုပြီးတော့ မင်းကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲကနေ တစ်ပါး သာကျုံးကို တမ်းတနေတဲ့အဖြစ်ကို ကိုယ်ကဘယ်လောက်ထိ ချီချင်ယောင်ဆောင်နေပေးရမှာပဲ ”

“ လွမ်း အဲဒီလိုစိတ်မျိုးမထားဘူး ”

“ မထားဘူးဆိုရင် အဲဒီပုံကို မင်းဘာဖြစ်လို့ ကိုယ်နဲ့... ကွာ

ဆောင်ထားတာလဲ မပစ်ရက်နိုင်တာလဲ ”

“ လွမ်းကို အထပ်ထပ်အခါခါ ဒါတွေပဲ မေးမနေနဲ့... လွမ်းမဖြေရှင်းတတ်ဘူး... ဒီပုံကိုလည်း မပစ်နိုင်ဘူး... သူ့ဟာ ရှိနေတဲ့ကိစ္စကို တမင်စွန့်ပစ်တဲ့အထိ လွမ်း ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး... အခု လွမ်းက မောင့်မိန်းမ မောင့်အပေါ် လွမ်းဘက်က မယားဝတ္တရံ မပျက်ကွက်ခဲ့ဘူး ”

“ ဘာလဲ ဘာဝတ္တရားလဲ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးနေရတာတွေလား... ပိုက်ဆံပေးနိုင်ရင် အခြေအရံ ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ ကုန်းပိုးပြီး တိုင်းပြည်လှည့်လည်ချင်သလား၊ ခူးထောက်ကျောခံပေးအသုတေ့အများကြီး ကိုယ်လိုချင်တာ မင်းလုပ်ကိုင်ပေးနေတဲ့ ဝတ္တရားပေး မဟုတ်ဘူး... မင်း တုန့်ပြန်လာမယ့်အချစ် မင်းကိုယ်တိုင် ကြည့်လိုက်လျောပေးအပ်လာမယ့် ကြင်နာမေတ္တာ ”

“ အို မပြောနဲ့ မောင့်ကို လွမ်း ချစ်ပါ့မယ် ကြင်နာပါ့မယ် ကတိတွေပေးပြီး လက်ထပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး... ချစ်ခိုင်းတိုင်း ချစ်မရဘူး ”

“ ဟုတ်တယ်... မုန်းခိုင်းတိုင်းလည်း မုန်းလို့မရ မင်းကိုကိုယ် ဇွတ်ယူခဲ့တာ ”

“ ဟုတ်ပြီ... အခု မောင် ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ”

“ ဘာ... ဘာပြောတယ် ”

မာနတရားများနှင့် တင်းမာစွာ ပင့်မော့နေသည့် လွမ်းမျက်

ဗျူးစာပေ

လားကို သူတအံ့တဩနာကျင်စွာ စိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ မင်း... မင်းက ကိုယ့်ကို ဒီလိုမေးရလောက်အောင် သွားတယ်ပေါ့... ဒီခါတ်ပုံတစ်ပုံအတွက်နဲ့ ဘာမဆို စွန့်လွှတ်တော့မယ်လို့ ကြေငြာလိုက်တာပေါ့... ဟုတ်လား... ဟုတ်လား... လွမ်း”

လက်မောင်းလေးနှစ်ဘက်ကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ခါနေသဖြင့် မိုးနာကျင်မှု ကြောင့် မျက်နှာလေးမဲ့သွားသည်။

ကိုကိုနဲ့ ပတ်သက်၍ ထားခဲ့နိုင်ဖို့

မောင့်ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ဆုံးဖြတ်နိုင်ဖို့

လွမ်း အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားခဲ့တာပါ။

ထိုကဲ့သို့ မောင်နဲ့ လွမ်းရဲ့ နှလုံးသားချင်း ချည်နှောင်ဖို့ ကိစ္စမှာ

ခါတ်ပုံတစ်ပုံကို ဒီလောက်ထိ ဆွဲသွင်းတိုက်ခိုက်နေဖို့ လိုသလား...

ထင် သက်သက်သဝန်ကြောင်တာ

လွမ်းမှာ အိမ်ထောင်ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာဟာ ပြီးခဲ့ပြီပေမယ့်

မိခင်နဲ့အတူ ငြင်းလို့ရမလား...

ကိုကိုကို လွမ်းအသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲ့ရတာတွေကို မောင့်ကို

မိခင်က လက်ထပ်ခဲ့ရသည့် ဒီကာလအတွင်းမှာ အစအနမကျန်အောင်

စုတ်ဖျက်ပစ်လိုက်ဖို့ လွယ်မလား

ရင်ထဲမှာ မာနတွေ တရှိန်ရှိန်အုံကြွလာသည်။

ကိုကိုကို ဖျောက်ဖျက်ခိုင်းလိုက်သည့် အဖြစ်ဟာ ကိုကိုကို

မိခင်စွဲလမ်းနေဆဲမို့ မဟုတ်ပေမယ့် မောင့်ကိုအထင်သေးသွားမိသည်။

ဗျူးစာပေ

အရွဲ့တိုက်ဖို့ စိတ်ကို တင်းပြီးသားဖြစ်လာသည်။

လွမ်းမျက်နှာလေးကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ ရန်ကာကွယ် အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

တစ်ဖက်သက် အချစ်၏ ပူလောင်ခြင်းကို ဘယ်ထိုမှ မခံစားနိုင်ဘဲ အံ့ကြိတ်ထားရသည်က သွားခြေတွေပင်နာလာခဲ့၏။

“ မင်းမှန်ပါတယ်... မင်းမှန်ပါတယ် လွမ်း... ဒါပေမယ့် မောင် မောင်မင်းကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး... မင်းကို ဆက်မုန်းခွင့်ပေးမောင် မောင်အရည်ပျော်ကျသွားတဲ့အထိ မင်းလက်ပိုက်ကြည့်နေပေးပါ ”

ရန်ကာကွယ် ဆတ်ခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။

ကြမ်းပေါ်မှာ ကျနေသည့် ကိုကိုခါတ်ပုံကို လွမ်းတယုတယ ကောက်ယူလိုက်မိ၏။

ကိုကိုကို လွမ်းချစ်ခဲ့တာက သပ်သပ်။

မောင့်ကို လက်ခံနိုင်အောင် ကြိုးစားနေမိတဲ့ စိတ်က တခြား ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မောင့်ကို လွမ်းဘယ်တုန်းကမှ လှောင်ရယ်မိခဲ့ဘူးပါ။

ဒီခါတ်ပုံရှိနေခြင်းဟာလည်း လွမ်းချစ်ဖို့မဟုတ်ဘဲ ကိုးကွယ် မြတ်နိုးမှု သက်သက်ဖြင့်သာ ဖြစ်လေသည်။

ထိုပြင် ကိုကိုမရှိတော့ သည့်နောက်ပိုင်းမှစ၍ ကိုကိုခါတ်ပုံက လွမ်းအိတ်ထဲမှာ အမြဲရှိနေခဲ့တာ...

အိမ်ထောင်သစ် ထူထောင်လိုက်ကာမှ ထုတ်ပယ်ပစ်လိုက်မိ

သည့် အဖြစ်မျိုး ရင်ထဲမှာ လက်ခံလို့မရသေးတာကြောင့် မပစ်ခဲ့နိုင်...

မောင် ဘာဖြစ်လို့ နားမလည်တာလဲ...

ဒါကို လွမ်းက ဒူးထောက်ရှင်းပြဖို့လိုသလား...

နေပါစေ...

လွမ်း... လက်ကိုင်အိတ်လေးကို အိပ်ရာပေါ်ပစ်တင်လိုက်မိ

၏။

အခန်း (၂၀)

မိုးချုပ်သွားသည်အထိ သူပြန်မရောက်လာတော့ အဝတ်အစား မလဲဘဲ ဒင်နာကို ဆက်သွားပြီးမှန်း လွမ်းသိလိုက်သည်။

သူ့ကိုစောင့်ရင်း လုပ်လက်စတွေကိုဆက်လုပ်ဖို့စားပွဲမှာဝင်ထိုင် လိုက်သည်။

“ မေလွမ်း ”

“ ဟင် ”

“ ဦးရန်နဲ့ရန်ဖြစ်ကြတာလား ”

“ မဖြစ်ပါဘူး သမီးရယ် သူကဒီလိုပဲစကားပြောရင် အော်ကျယ်ကျယ် ပြောတတ်တာ ”

လွမ်းကမော့မကြည့်ဘဲ ကွန်ပျူတာနှိပ်နေရင်းဖြေသည်။

ထန်က လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ရင်းခပ်မဲ့မဲ့ပြုံးသည်။

ဒီကမကြားတာမှတ်လို့

မေလွမ်းဟာလေ... သူ့ယောက်ျားကိုများ... ဟွန်း...

ထန်က လက်ကလေးပိုက်၍ လွမ်း၏ကျော့နောက်မှာ နှစ်ခေါက် သုံးခေါက်လျှောက်နေပြီးမှ

“ မေလွမ်း ”

“ ဟင် ”

“ ထန်ကို စိန်လည်တုံတစ်စုံလောက်လုပ်ပေးပါလား ”

“ ဟင် ”

လှုပ်ရှားနေသည့် ကွန်ပျူတာခလုတ်ပေါ်က လွမ်း လက် ကလေးတွေ ရပ်တန့်သွား၏။

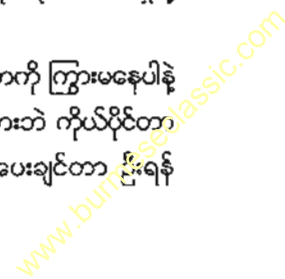
ပြီးတော့ ထန်မျက်နှာကို မော့ကြည့်လာကာ

“ စိန်လည်တုံ ဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်တယ်လေ မေလွမ်းမှာကျတော့ ရတနာဘူးတွေ အထပ်လိုက် စုပုံနေပြီးတော့ ထန်ကျတော့ ဆွဲကြိုးလေး လက်ကောက် ဆေးလောက်နဲ့ ”

“ သမီးရယ်... မေလွမ်း တတ်နိုင်သမျှဘဲ သမီးလေးကို စင်ထားတာပါ။ ရတနာတွေဆိုတာ မေလွမ်းသူ့ကိုပူလည်း မပူဆာခဲ့ဘူး နေထိုင်လည်း မေလွမ်းတပ်မက်စိတ် မဖြစ်ခဲ့ဘူး... ကိုယ်ပိုင်တာဘာရှိလို့ နဲ့ ”

“ အမလေး... မေလွမ်း လိုတာဖြစ်နေတာကို ကြားမနေပါနဲ့ မေလွမ်း မမက်ပေမယ့် ထန်ကမက်တယ်၊ လင်နဲ့မယားဘဲ ကိုယ်ပိုင်တာ နှိပ်ဘူးလို့ မပြောစမ်းပါနဲ့ မေလွမ်းကိုက ထန်ကိုမပေးချင်တာ ဦးရန်

ဘယ်လောက်ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ ထန်သိတယ်... မေလွမ်းဆီက ထန်ဘာပဲတောင်းတောင်း ဦးရန် မျက်နှာတစ်ချက် ပျက်ခဲ့လို့ လား

ထန်က ဇွတ်ပြောနေသည်။

လွမ်းစိတ်ညစ်သွားမိကာ ကွန်ပျူတာဘက်ကို ပြန်လှည့်လိုက်၏။

ဟုတ်ပါပြီ... မောင်ချမ်းသာတာကို တကယ်ပေါင်းမိတော့ ပိုသိရသည်။

ထန်ကို ဘာပေးပေး မောင်နှမော့တွန့်တိုခြင်း မရှိတာလည်း မှန်တာပါဘဲ။ ဒါပေမယ့် လွမ်းအတွက် မှန်းထားတာကို လုယူတာမျိုး နေရာတကာ ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်ပြောဝင်လုပ်ပစ်တတ်တာ တွေ ထန်ကို ထိုက်စွဲများမှာသာ သဘောမကျနိုင်ဖြစ်နေတာကိုလည်း လွမ်းသိနေသည်။

ထန်ကတော့ အလိုက်မသိတာလား တမင်မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာလားမသိ။

တစ်လောကလုံး ဘာဖြစ်ဖြစ် ထန်မျက်နှာ အပြုံးမပျက်။

“ မေလွမ်း ထန်ပြောတာ ဖြေဦးလေ ”

“ သူ့လာတော့ မေလွမ်းပြောပေးပါမယ်၊ ခုဝယ်ဖို့ မေးလွမ်းမှာ ငွေမှမရှိတာ ”

“ အဲဒါကိုက မေလွမ်းညာနေတာ မီးခံသေတ္တာသော့ထု မေလွမ်းဆီမှာ အဲဒီထဲမှာ ပိုက်ဆံတွေ အုပ်လိုက် ကျပ်ညက်နေတာ ရတနာဘူးတွေ ကျပ်ညက်နေတာ မေလွမ်းကသော့ကိုင်ထားပြီး မပိုင်ဘူး ”

ဆိုတာ ဘာလဲ ဘာလို့တိုက်စောင့်လား ဦးရန်ရဲ့ အလုပ်သမားလား”
“ သမီး... သမီး ဒါတွေသိတယ် ”

မီးခံသေတ္တာဆိုတာ အချိန်တိုင်းမကြာခဏ ဖွင့်နေတာမှ မဟုတ်တာ... ဒါဆို ထန်က လွမ်းတို့နေတာထိုင်တာ အတော်များများမှာ လိုက်ကြည့်နေတတ်တာလား ”

အိပ်ခန်းနားထိ သွားလာကြည့်ရှုနေခဲ့တာလား

အို... မဖြစ်နိုင်ပါဘူး မီးခံသေတ္တာထဲမှာ ရွှေငွေရတနာရှိမှာ

ပဲဆိုတာကို မှန်းဆပြီး ပြောတာဘဲ ဖြစ်မှာပါ။

လွမ်း အာခေါင်တွေ ချက်ချင်းခြောက်ကပ်လာကာ တံတွေးမျိုချမရလောက်အောင် နာကျင်နေသည်။

ထိုစဉ် ဖုန်းသံက အတွေးကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်၏။

ထန်ကဘဲ သွားကိုင်လိုက်သည်။

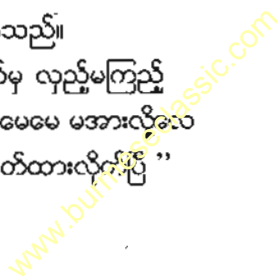
“ ဟလို... ဪ... ဟုတ်ကဲ့... ထန်က ရဲရင့်ထန်ပါ ”

“ ဟုတ်ကဲ့... မေလွမ်း ရဲရင့်ရဲ့သမီးပါ... မှာချင်တာ မှာလေရတယ် ”

လွမ်းမှာ ကိုယ်ကို မေးနေမှန်းသိပေမယ့် သမီးက ခေါ်မပေးဘဲ ဆက်သွယ်နေသည်ကို ထိုင်ရခက်၊ ထရခက်ဖြစ်နေသည်။

ထန်က ဖုန်းပြောရင်း သူမကို တစ်ချက်မှ လှည့်မကြည့်

“ ဟုတ်ပါတယ်... ရှိတော့ရှိတယ်... မေမေ မအားလို့လေ အင်း... ကောင်းပြီပြောပေးမယ်... ဟုတ်ကဲ့ မှတ်ထားလိုက်ပြီ ”

၁၇၂

လရောင်ကျူးရင်

ထန်က ဖုန်းဆက်၍ ဝှက်ခနဲချပစ်လိုက်ပြီးမှ ခပ်ပြုံးပြုံးလေး လှည့်လာ၏။

“ မေလွမ်း ဦးတာရာထွန်းတဲ့... သီလား ”

“ အင်း... မေလွမ်းရှိနေရင်းနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ မခေါ်တာလဲ သမီး ”

“ ဪ... မေလွမ်းကလည်း ထန်စကားပြောချင်လို့ပေါ့။ ဦးတာရာထွန်းဆိုတာ အသက်ဘယ်လောက်တောင်ရှိသလဲဟင်... အသံကတော့ တကယ်ဝှက်တယ် ဦးရန်လိုပဲ ချောတာပဲပေါ့ ”

အို... သမီး ဘာတွေပြောနေတာလဲ... ”

လွမ်း သမီးဖြစ်သူ ပြုမူလုပ်ကိုင်သမျှ ပြောလိုက်သမျှ ရင်တနွေးနွေး တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ကာ ကိုယ့်သမီးမှာ ဒီလိုအယူအဆ ဒီလို ပြောရဲဆိုရဲမူတွေ ရှိနေရသည့် အဖြစ်မျိုးကို အံ့သြစိုးရိမ်ခြင်းတွေ ဖြစ်လာ မိခဲ့သည်။

“ ပြောပါဦး... ဦးတာရာထွန်းက ဘာပြောသွားလဲ ”

“ တွေ့လား... မေလွမ်းက ထန်မေးတာကိုတော့ မပြောဘဲနဲ့ စကားဖြတ်ဖို့ပဲ ကြိုးစားနေတယ် မေလွမ်းဝင်ဆုံတဲ့ လူကံထံဆိုတဲ့ လူတွေနဲ့ ထန်ကိုပေးမသိစေချင်တာလား... ထန်မေလွမ်းလို မျက်စိဖွင့် နားစွင့်နဲ့ လူဝင်ဆုံသွားမှာစိုးလို့လား... ”

“ တော်စမ်း သမီး... သမီးပြောသမျှ ဘာတစ်ခုမှ အနှစ် မရှိဘူး... မိဘတိုင်းဟာ ကိုယ့်သားသမီးကို ဆင်စီးပြီး မြင်းရဲတာကိုပဲ

ဗျူးစာပေ

မြင်ချင်တာ... ဆင်နင်းပြီး မြင်းကန်ခံရမှာမျိုးကို ကာကွယ်ကြတယ် သမီးလေးကို မေလွမ်း ကိုးလလွယ်ပြီး ဆယ်လမေးခဲ့တာပါ။ မေလွမ်းရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ရင်သွေးလေး သမီးစိတ်ချမ်းသာတယ် သမီးဘဝ မြင့်မားတယ်ဆိုရင် မေလွမ်း ဘာပဲလုပ်ပေးရ ပေးရ ပေးနိုင်သမျှ ပေးချင်တယ် မတတ်နိုင်ဘူးဆိုတာမရှိရအောင် အဆင်သင့်ရှိနေချင်တယ် အဲဒါ မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ စေတနာ... ”

“ ဒါဆို မေလွမ်းလို ဘဝမျိုး ထန်လိုချင်တယ် ပေးမလား ”

“ ဘာ ”

လွမ်း မျက်ဝန်းတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်သွားသည်။

ထန်က ပခုံးတွေလှုပ်အောင် တမင်ရယ်ပစ်၍ လွမ်းကို

မိုက်မိုက်ရိုင်းရိုင်း စိုက်ကြည့်ကာ နှုတ်ခမ်းမဲ့လိုက်၏။

“ ဒါပါပဲ အဲဒီပုံစံဖြစ်သွားမှာကို မြင်ချင်လို့ မေးကြည့်လိုက်

တာပါ... မေလွမ်းကို ဦးတာရာထွန်းက ခုချက်ချင်းလာခဲ့ပါတဲ့ နေ့လည် က Meeting ကိစ္စမှာ ဆုံးဖြတ်တဲ့ကိစ္စကို ပြောမလို့တဲ့ ဒေါ်... အဲ...

ဒေါ်စန္ဒာကျော်လည်း ရောက်နေပြီတဲ့ ”

“ မောင်ရောပါသေးလား ”

“ ဆက်ကတည်းက ကိုရန် ဒင်နာသွားနေပြီလားလို့ မေးတာ ဆိုတော့ မရှိမှန်းသိလို့နေမှာပေါ့ ”

“ မေလွမ်းသွားရင် သမီးနေရဲလား ”

“ ရတယ် ”

ဗျူးစာပေ

“ ထန်က မျက်နှာလေးတင်းကာ ဆိုဖာပေါ် ဆောင့်ထိုင်ရ လိုက်၏။ ”

ပြီးတော့ အဆင်သင့်ရှိနေသည့် ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ဆွဲယူလိုက်တာ မြင်သည်မို့ လွမ်းနာရီကို ကြည့်လိုက်၏။

ကိုးနာရီထိုးတော့မည်။

ကိစ္စက မသွားမဖြစ်ဆိုတော့ သွားရမည်သာ။

မောင်အရင်ပြန်ရောက်လာလို့ ထန်နဲ့ စကားများ ပြဿနာ ဖြစ်နေရင် အခက် စိတ်မဖြောင့်ပေမယ့် ထွက်ခဲ့ရသည်။

ကားမောင်းနေရင်း စိတ်ကနောက်ပြန်ဆွဲနေသည်။

ကိုယ်တိုင် မမောင်းတာ ကြာပြီမို့ ကားမောင်းရတာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။

စိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေသည်က ထန်စိတ်နဲ့ မာကျောမှုများ ကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူမနားထဲမှာ ထန်စကားသံများနှင့် မျက်နှာလေးက လုံးထွေးရစ်ပတ်ပေါ်နေဆဲ...

အခန်း (၂၁)

စောစောပိုင်းက ဘာမှ မဖြစ်ပေမယ့် ဆယ်နာရီထိုးတော့ ထန်တစ်ယောက်တည်းနေရတာ ကျောမလုံသလိုကြီး ဖြစ်လာ၏။

ဆိတ်ငြိမ်ရပ်ကွက်မို့ ဆယ်နာရီဆိုသော အချိန်က ချောက်ချား နာကောင်းလောက်အောင် တိတ်ဆိတ်လွှာပြီဖြစ်သည်။

ထန် စေ့ရုံစေ့ထားသည့် တံခါးကိုပင် ထမပိတ်ရဲတော့သည့် အဖြစ် ဂျာနယ်ကိုလည်း ဆက်မဖတ်နိုင်တော့ဘဲ မေလွမ်းထွက်သွား တာည်းက တံခါးထမပိတ်ခဲ့မိတာကိုဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဒေါသဖြစ်မိ နိုင်သည်။

အဲဒါပြောတာပေါ့ ဒါလား... ဖူးနံ့တတ်တဲ့ အမေ...

ညကိုးနာရီဆယ်နာရီအထိ သမီးတစ်ယောက်တည်းထားပြီး များလိုက်တာ ပြန်မလာ။

ထိုစဉ်မှာပင် ထန် ထပ်၍ ကံဆိုးသည်က လျှပ်စီးမီးတွေ နှုတ်ခနဲ မှောင်ကျသွားခြင်းဖြစ်၏။

“ အမလေး ”

ပတ်ဝန်းကျင်အားလုံး ပိတ်မှောင်အောင် မှောင်သွားတော့
ထန် လန့်ဖျန်အော်ကာ ဖျတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်မိ၏။

မီးခြစ်ဘယ်မှာလဲ အင်ဗာတာကို ဘယ်လိုဖွင့်တာလဲ . . .
ဘယ်လောက်ကြာအောင် ပျက်မယ်ဆိုတာ မသိနိုင်။

ထန် ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်းမသိအောင် ကြောက်စိတ်ကြောက်
ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးလာပြီး မမြင် မစမ်းနှင့် အင်ဗာတာရုံရာ
တိုးထွက်လာရင်း ခလုတ်တိုက်မိတော့သည်။

“ အား ”

နဖူးပြင်မှာ ဒုတ်ခနဲ အသံမြည်ကာ စူးအောင့်သွား၏။

ထန် မူးမိုက်ပြာဝေသွား၍ ရုတ်တရက်ပြန်မထနိုင်တော့

“ တီး ”

ကားသံကြားလိုက်ရသည်။

ထန် သတိမလစ်အောင် အားခဲထားသော်လည်း စကား
သံတွေ ဆိုတာပဲ သိလိုက်ပြီး ဒဏ်ရာကြောင့် ဘာဆိုတာမှ မရှုခြားခဲ့
သူမကို ကျားဆိုးကြီး တစ်ကောင်က ဆိုးရွားစွာ လှမ်းကပ်
ပြီး လွှားခနဲ ခုန်အုပ်၏။

ထိုကျားဆိုးသည် ရုတ်တရက် ရန်ကာကွယ် ဖြစ်လိုက်
သရဲတစ္ဆေလိုလို ကြောက်မက်ဖွယ်ကြီးဖြစ်လျက် . . . ထန် တစ်ကိုယ်
မွန်းကျပ်နေသည်။

ဗျူးစာပေ

လေဟုန်စီးနေရသကဲ့သို့ တိမ်တိုက်ထဲမှာ လွင့်မျောနေသည်
လား . . . ထန် အသိတရားတို့က ကိုယ်ခန္ဓာမှ ခွာသွားလိုက်၊ ပူးကပ်လာ
လိုက် ကြောက်ရွံ့နေသည်ရှိကာ

သာယာကြည်နူးမှုတွေလည်း ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ပြီး . . . ။

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၂၂)

မီးတွေပျက်နေပါလား...

သမီးလေး ကြောက်နေရှာတော့မည်။

အိမ်မှာ မောင်လည်းရှိမှာမဟုတ်။

လမ်းထပ်ကို ရောက်ကတည်းက မီးပျက်နေတာကို သိကာ

လွမ်းကားကို အရှိန်မလျော့ဘဲ ချိုးကွေ့ဝင်လာခဲ့သည်။

သို့သော် သူမကားခြံထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် မီးတွေ ပျက်ခဲ
ဝင်းထိန်သွား၏။

တိုက်ထဲက ဖြာကျလာသည့် မီးရောင်နှင့် ရန်ကာကွယ်ကာ
လွမ်းမြင်လိုက်သဖြင့် လွမ်း စိတ်ချမ်းသာသွားမိသည်။

မီးပျက်သွားတာ သမီးလေးတစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်ဘဲ
ရန်ကာကွယ် ပြန်ရောက်နေပြီဆိုသော အသံနှင့် ဝမ်းသာသွားခဲ့ခြင်းသို့
လွမ်းတိုက်ပေါ်ခြေချလိုက်သည်နှင့် သွေးပျက်ချောက်ချားခြင်း
ရောက်ခဲ့လေသည်။

“ အို... ဘုရား... ဘုရား ”

နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းခန့် ဆုတ်သွားမိကာ မြင်ကွင်းကို
ယုံနိုင်။

ဖရိုဖရဲ အဝတ်အစားများနှင့် ထန် ကိုယ်လုံးလေးကို
ပွေ့ပိုက်လျက် ရန်ကာကွယ်က အိပ်မောကျနေသည်။

ထန်က နဖူးချိုစောင်းနေရာမှာ သွေးစ တချို့နှင့် မျက်နှာလေး
နီကာ လှလွန်သည်ည်းညူနေ၏။

“ သမီး... ငါ့သမီးလေးကို မဟားတရားစော်ကားလိုက်ပြီ

ဒီလူ ယုတ်မာလိုက်ပြီပေါ့။

“ သမီး... သမီးလေး ”

လွမ်း... ထန်ကို ပွေ့ထူ၍ လှုပ်ခေါ်သည်။

နဖူးက ဒဏ်ရာဟာ အလိုမတူ ရုန်းကန်ရင်း ရခဲ့ခြင်းဟု
ထင်မှတ်၍ ယူကျိုးမရဖြစ်ခြင်းက ဆိုးဝါးလှစွာ

“ သမီး... သမီး... မေလွမ်းကို ကြည့်စမ်း ”

“ ဟင်... အင်... မေ... မေလွမ်း ”

တအားလှုပ်ခေါ်တော့မှ ထန် မျက်ခွံလေးတွေ လှုပ်ခက်၍
ခေါင်းထူလာခဲ့သည်။

“ မေလွမ်း ထန်... ထန်ဘာဖြစ်သွားတာလဲ... ဟင်... ”

နဖူးက နာလိုက်တာ ထန် ကြောက်ကြောက်နဲ့ လဲကျသွား
နဲ့ ”

“ တောက်... လူယုတ်မာ ”

လွမ်း... ဒေါသကို ထိန်းမရတော့ဘဲ ရန်ကာကွယ် ကိုယ်ကြိုက်ကို မနိုင်မနင်း အတင်းဆွဲထူလှုပ်နှိုး၍

“ ရန်ကာကွယ်... ရန်ကာကွယ်... လူကြီးလူကောင်... ထစမ်းပါဦး...”

“ အင်... လွမ်း... လွမ်းလား ”

“ ဟုတ်တယ်... လွမ်းဘဲ လူယုတ်မာ ”

လွမ်း... သူ့ကိုယ်လုံးကြီးကို ဆွဲလှုပ်တွန်းခါရင်း တအာရီနက်ပုတ်ပစ်သည်

“ လွမ်း... လွမ်း ဘာလဲကွာ... ဘာဖြစ်လို့ မောင်... ရိုက်နှက်နေတာလဲ ”

“ ရှင်... လူယုတ်မာ... ရှင် ကျွန်မသမီးကို စော်ကဲဖျက်ဆီးပြီးမှ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေတယ်ပေါ့... ဟုတ်လား ”

“ ဟင်... အား ”

“ အို... ထန်... ထန်ကို... သူ ”

ရန်ကာကွယ် ကိုယ်လုံးကြီး ဆတ်ခနဲတုန်သွား၏။

ထန်ဝေဒနာတွေကို မေ့လျော့သွားကာ သူမကိုယ် သူမဖြစ်ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ အို... ဟင်အင်း ”

ကိုယ့်အဖြစ်ကို ခုမှ သိလိုက်ရကာ ထန်လက်ကလေးနှစ်ဖက်

နှင့် ယုတ်ကွယ်၍ အလန့်တကြားဖြစ်သွား၏။

“ မဟုတ်ဘူး... အဲဒါ မောင်ယုတ်မာတာမဟုတ်ဘူး... ”

“ ဘာ... ဘာပြောတယ် ”

“ တကယ်မဟုတ်ဘူး... မောင် ဘာမှကို မသိတာအမှန်ပါလွမ်းရယ်... မောင်... မောင်စိတ်ထဲမှာ လွမ်းပဲရှိတာ မောင် လွမ်းလို့ပဲ ထင်ပြီး ”

နီရဲမို့အစ်နေသည့် မျက်နှာနှင့် အရက်နဲ့ကြောင့် လွမ်းမျက်နှာလေး တင်းပစ်ကာ အထင်မြင်သေးစွာ ကြည့်၏။

နားနှစ်ဖက်ကိုခုံပိတ်၍ ရှိုက်ငိုပစ်လိုက်မိရင်း... သမီးလေးကို ကြင်နာစွာ ကြည့်မိသည်။

ငါ့သမီးလေး ဖျက်စီးခံလိုက်ရပြီး အဲဒါ ငါ့ကြောင့်ဘဲ ငါမကောင်းလို့

လွမ်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။ အားလုံးကို သမီးလေးစိတ်ချမ်းသာသည့်အတိုင်း သူမလိုက်လျော့ဖို့ ထန်အခြေအနေအားလုံးကို ဖုံးမှန်အတိုင်း တွက်ဆလိုက်မိပြီးဖြစ်၏။

မေလွမ်းနဲ့ ဦးရန်ကို ဝေကြည့်ကာ စောစောကနဲ့ ဘာမှမဆိုင်သော လျှို့ဝှက်သည့် အပြုံးတစ်ခုနှုတ်ခမ်းဖျားမှာ ထင်လာပြီး မှားခဲ့ပြီးတာကို ရင်ထုမနာ တင်မြဲမြေ့ခံစားနေရမယ့်အစား အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် နင်ဘာလုပ်မလဲ ထန်

ထန် နှုတ်ခမ်းက အပြုံးကို ရန်ကာကွယ် မြင်လိုက်သည်။

“ မောင် ပြောပါရစေ လွမ်းရယ်... ”

ရန်ကာကွယ်ရှေ့တိုးလိုက်တော့ လွမ်းနောက်ဆုတ်သည်။
ဝမ်းနည်း၍ မဟုတ်ဘဲ မျက်ဝန်းမှ မျက်ရည်တွေပါ တသောသော
ကျဆင်းနေလျက်...

“ အရက်တစ်ကျွက်နဲ့ အမိုက်စာတစ်ခင်းပြီး သွေးဆာတတ်တဲ့
ယောက်ျား စည်းကမ်းမဲ့တဲ့ ယောက်ျား ရှင့်ကို လွမ်း ရွံတယ်၊ မုန်းတယ် ”

“ ဘာ... ဘာပြောတယ် လွမ်း မောင်... မောင်လေ ”

ရန်ကာကွယ် ရှေ့ထပ်တိုးလိုက်လျှင် လွမ်းအခန်းထဲလှည့်ဝင်
ကာ တံခါးကို ဆောင်ပိတ်ပစ်လိုက်၏။

“ လွမ်း ”

သူတံခါးကို ချောက်ချားစွာ ထုပစ်ရင်း နောက်ကို ချာခွေ
ပြန်လှည့်လိုက်၏။ ထန်က မျက်လွှာလေးချကာ နေရာမှ ထွက်သွား
ပြင်၏။

“ နေဦး... ”

သူ့အခန်းရှေ့ကို တလွှားလွှားလျှောက်သွားပြီး စကားသံထု
ရှက်တရက်မထွက်ဘဲ ကြမ်းပေါ်မှ သူ့ကောက်ကြည့်ပြီးမှ ပြန်ချထား
မိသည့် နားဆွဲနှင့်ဖဲကြိုးလေးကို သတိတရ လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

“ ထန် ဒီကိစ္စ ငါတကယ် ကျူးလွန်လိုက်မိတာလား... မင်း
... မင်း ”

ထန် မျက်နှာက နီရဲလာလျက် သူ့ကို ကျားသစ်ပျိုမထေ

တစ်ကောင်ကဲ့သို့ စူးစူးရဲရဲပြန်ကြည့်ကာ

“ ဒါကို ထန်က ပြန်ပြောရဦးမှာလား... ဦးရန်ယောက်ျား
မဟုတ်ဘူးလား ”

“ ဟား ”

ရန်ကာကွယ် တစ်ကိုယ်လုံး မီးပွင့်သွားသကဲ့သို့ ဝမ်းခနဲ
မိုက်ခနဲဖြစ်သွား၏။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် အောက်ခြေကို မမြင်နိုင်သည့်
ချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲသို့ ဦးစိုက်ထိုးဆင်းသွားသကဲ့သို့ ကျင်ခဲအေးစက်
သွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၂၃)

လွမ်းမျက်နှာလေးကို တပ်မက်နေမျှာတာသစ္စာ ငေးကြည့်ရင် အံ့ကြိတ်ထားမိသည်။

“ မေလွမ်း... ထန် ကျေနပ်အောင် လုပ်ပေးခဲ့ပြီမှ သွားဆိုသော ထန်စကားကြောင့် လွမ်းဒီအိမ်မှာ ရှိနေပေမယ့် သူ့ကိုထော့စေ့စေ့ကြည့်တောင်မခံဘဲ လွမ်းက နည်းနည်းလေးမှ ရင်မဆိုင်၊ ရှင်ဖြူတောင်းပန်ဖို့ ဘယ်လိုကြိုးစားလို့မှမရ ”

ကိုယ်တိုင်ကျူးလွန်ခဲ့မိပြီ မှန်သည်မို့ ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့မှာအပြစ်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ယောက်ျားပီပီ ရဲရင့်ဖို့ အံ့ကြိတ်ထားရပေမယ့် အံ့ကြိတ်ထားလျက်နှင့် လက်သီးဆုပ်က ဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

ဒေါ်စိုးစိုးက လက်ပွေ့အိတ်ကို ဟန်ပါပါပိုက်၍ အောင်နိုင်ကဲ့သို့ အထက်တန်းဆန်သော မျက်နှာမဲ့မဲ့နှင့် မိန့်မိန့်ကြီးကြည့်နေသည်။

“ ကဲ... သမီးလေးက ပြောလိုက်လေ ဖြစ်ချင်တာကိုလေ ဖြစ်အောင်လုပ်ပေးဖို့ကို လွမ်းကစဉ်းစား ထန်က အပျိုလေး ပြီးထေ

ဗျူးစာပေ

ညည်းရဲသမီး သူတောင်းဆိုသမျှ ညည်းလိုက်လျော့ရမှာပဲ ”

လွမ်းက နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ပိတ်၍ ခေါင်းမညိတ် ခေါင်းမခါဘဲ ထန်ကိုသာ စိုက်ကြည့်နေသည်။

ဒေါ်စိုးစိုးဆိုသော မိန်းမကြီးကို လွမ်းနားလည်နေသည်။ သူမ ဒုက္ခပေးနေခဲ့သမျှ သည်းခံနေခဲ့ရသည်များမှာ ဒီကလေးကို မွေးဖွားခဲ့ပြီးသည့် အချိန်ကတည်းက

ထန်စိတ်တွေ နူးညံ့နေချိန်မှာ စောင်းကြိုးခတ်၍ ချော့သိပ်မည်။

ကြမ်းတမ်းလာချိန်ဆို လက်ထဲကို ဝါးတည့်ပေးမည်။ ထန်ကို လွမ်း မွေးခဲ့ပေမယ့် ထန်ဘဝ၏ ကကြိုးရှင်က

ဒေါ်စိုးစိုးပဲဖြစ်သည်။ ဒါကို နှလုံးသားချင်း ခံစားသိရှိနေသော်လည်း သူမဘာအထောက်အထားနဲ့မှ စွဲချက်မတင်နိုင်ခဲ့ပါ။

ဒေါ်စိုးစိုး၏ ကြိုးဆွဲကောင်းမှုကြောင့်ခူတော့ “ ထန်ကို ဦးရန် တခမ်းတနား လက်ထပ်ရမယ် ”

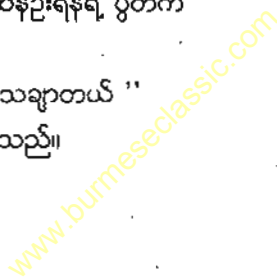
“ ဘာ ” “ အို... ”

“ မဘာနဲ့လေ ထန်ကို ပထွေးစော်ကားတယ်ဆိုတဲ့ ခြောက်လှန့်မှုကို ထန်မေ့မစ်ချင်တယ်။ ပြီးတော့ ထန်ဦးရန်ရဲ့ ပွဲတက်

မယားပဲ ဖြစ်ချင်တယ် ” “ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ဘူး အဲဒါ လုံဝ သေချာတယ် ”

ရန်ကာကွယ်နေရာမှ ဝုန်းခနဲထရပ်လိုက်သည်။

ဗျူးစာပေ

“ ဒီမှာထန် ငါမှားယွင်းခဲ့တာမှန်တယ် မမှားသင့်ခဲ့တာကို မှားခဲ့လို့ ငါမင်းကို လက်ထပ်ဖို့ထိ ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့မှားယွင်းမှုဟာ မင်းကို တပ်မက်တဲ့ စိတ်နဲ့ လုံးဝမဟုတ်ဘူး... လွမ်းကလွဲပြီး ဘယ်မိန်းမကိုမှ ငါမမက်ခဲ့ဖူးသလို မင်းထက်အများကြီး လှတဲ့ ဒီတိတ်ဒီတိတ်ကျသူဌေး သမီးတွေကိုတောင် ခေါင်းထဲမထည့်ခဲ့ဘူး ငါဘာကြောင့်မှားခဲ့သလဲဆိုတာ မင်းသိမှာပါ ထန် တောင်းသင့်တဲ့ အရာကိုပဲတောင်းပါ... ငါပေးနိုင်သမျှ အကုန်ပေးမယ် ”

“ မသိဘူး ထန်ကလည်း လိုချင်တာအားလုံးရဖို့က လွဲပြီ ဘာမှမသိဘူး... အဲဒါ ဦးရန်လိုက်လျောဖို့ပဲ စဉ်းစား ”

“ မလိုက်လျောနိုင်ဘူးဆို မင်းဘာလုပ်မလဲ ”

ထန် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားကာ မျက်ဝန်းလေးတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည် နေလျက် မော့ကြည့်လိုက်သည့် လွမ်းကို လှမ်းကြည့်ကာ

“ ဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူး ထန်က ယောက်ျားမရှိရင် မနေတတ် တဲ့ အမေနဲ့ အတူနေမိလို့ ပထွေးစော်ကားခံလိုက်ရတဲ့သူပဲ ကိုယ့်ထိုက်ကို ကိုယ့်ကံပေါ့... ဒါပေမဲ့ ထန် ဒီမှာ လုံးဝမနေနိုင်ဘူး ”

“ သမီး ”

“ လွမ်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။ ”

သူမ မျက်ဝန်းတို့က ရန်ကာကွယ်ဆီသို့ မီးပန်းများနယ်လွှင့် စင်ပြေးထွက်သွားသည်။

“ ရန်ကာကွယ် ရှင် လွမ်းတို့ သားအိမ်ကို ဘဝနှစ်ခုလုံး

ဗျူးစာပေ

ရစရာမရှိအောင် ချေမှုဖျက်ဆီးနေတာလားဟင်... တစ်ရှက်ပြီး တစ်ရှက်ထပ်ဖြစ်အောင် မဖန်တီးပါနဲ့... လွမ်းကို သနားပါ ”

“ လွမ်းကို ငွဲလို့မောင်ပြောနေတာ မောင်စိတ်ထင်တိုင်း ခွတ်မလုပ်ဘဲ ယောက်ျားပီသပေးနေတာလည်း လွမ်းကိုငွဲလို့ အခုဟာက လုံးဝကို မဖြစ်နိုင်တာ လွမ်းနဲ့မောင် လူတောထဲ ဘယ်လို တိုးမလဲ... ”

“ အဲဒါ ရှင်လူမဆန်ခဲ့တာလေ ရှင်နဲ့ လွမ်းကို တွဲမပြောနဲ့ နောက်ထပ် ဘာမှဆိုင်စရာမရှိတော့ဘူး တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ထက်ထပ်ယူနိုင်တော့ ရှင်တစ်ခါပြီး တစ်ခါ မျက်နှာပွင့်တာပေါ့ သမီးလေး စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါ ”

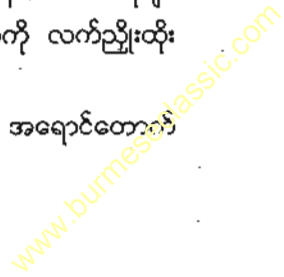
“ လွမ်း... မင်း... မင်းရက်စက်လှချေလား ”

ရန်ကာကွယ် အသံတွေ တုန်ခါနေသည်

“ မဖြစ်နိုင်ဘူး မောင့်တစ်သက်မှာ ချစ်တဲ့သူနဲ့ တစ်မင်္ဂလာဘဲ ခြမယ် မောင်မှားခဲ့တာကို ဘာနဲ့ပဲ ပေးဆပ်ရ ပေးဆပ်ရ ဒါကိုလုံးဝ မလိုက်လျောနိုင်ဘူး... ထန် မင်းကို ငါအရှုံးပေးပါတယ်... ရန်ကာကွယ်ဆိုတဲ့ ငါဟာ ရဲရင့်ထန်ဆိုတဲ့ မိန်းမရဲ့ မာယာကို ဟာကွယ်နိုင်ခဲ့လို့ အခု မင်းရှေ့မှာ ငါဒူးထောက်ဆို ထောက်ပါမယ်... မင်းကြိုက်တာကို တောင်းဆိုပါ။ ငါရဲ့စိပွား၊ ဥစ္စာလုပ်ငန်း မင်း ဘာလိုချင် သလဲ ဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ... ကြိုက်တာကို လက်ညှိုးထိုး ခံလာဆောင်ဖို့ကို မပြောပါနဲ့ ”

ထိုစကားကြောင့် ဒေါ်စိုးစိုး မျက်လုံးတွေ အရောင်တောက်

ဗျူးစာပေ

သွားလည်း ထန်ကတွင်တွင်ခေါင်းခါနေ၏။

ရန်ကာကွယ်ကိုပဲ ထန် ပိုင်ဆိုင်ချင်တာ... .

စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေပုံပေးနေတာကိုတောင် ခေါင်းခါပစ်နိုင်လောက်အောင် ခိုင်မာနေခဲ့တာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။

သို့သော်... .

“ မှန်သင့်သလောက်တော့မှန်တယ် သမီး... သမီး နည်းနည်း ပြန်စဉ်းစားရမှာက သမီးအမေရဲ့ သိက္ခာကိုပဲ ခမ်းခမ်းနားနား တကယ်လက်ထပ်ခဲ့ရင်တောင်မှ လူသိသွားတာပဲရှိတယ်... ဒုတိယမင်္ဂလာ ဒုတိယလူအဖြစ်ကတော့ ပျောက်ပျက်သွားမှာ မဟုတ်ဘူး... ”

ဒေါ်စိုးစိုးက သမ္မာသပတ်ကျစေလိုသော ဣန္ဒြေမျက်နှာကြီးနဲ့ ဝင်ပြောလာ၏။

“ ဟိုတယ်မှာ တခမ်းတနားမဟုတ်ပေမယ့် သူလက်ထပ်ပိုင်ဆိုင်တာက ပွဲတက်မယားပဲပေါ့ လွမ်းက ဟိုတက်မှာ ပြောင်းနေမယ် ဒီမှာ သမီးတို့ပဲရှိမယ်... ဘာလိုသေးလဲ ရန်ကာကွယ်ကိုလည်း ကြီးမေးချင်တယ် နောင်ရှင်းသွားရအောင် ခုတည်းက ပြတ်သားဖို့ အရေးကြီးတယ် ခုနက မင်းပြောလိုက်တာ လွတ်ခနဲ ပြောလိုက်တာလား တကယ်ပေးနိုင်လို့ ပြောတာလား ”

“ ကျွန်တော် ခုချက်ချင်း စာချုပ်စာတမ်းနဲ့ လွှဲပေးလိုက်မယ် ”

“ ဘာကိုလဲ ”

“ သူတောင်းဆိုသမျှ ”

ဗျူးစာပေ

“ ဒါဆို သူ့ကိုယ်စား ကြီးမေ ဆုံးဖြတ်ပေးမယ် ကလေးရဲ့ ဘဝ အာမခံချက်အတွက် ဒီခြံနဲ့ တိုက်ရယ် လက်ရှိ ကုမ္ပဏီရယ် အတွင်းပစ္စည်း စည်းစိမ် ရတနာအားလုံးရယ် မင်းအခု လွှဲပေးမလား ”

“ ဘာ ”

ရန်ကာကွယ် ဒေါသထွက်သွား၏။ ရှိသမျှ လက်ညှိုးထိုးချ လိုက်လျှာမယ်မှန်းသိလို့ အနိုင်ယူတဲ့ သဘောလား... .

ထန် မျက်နှာကို သူလှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

“ မင်းရဲ့ သဘောကို ပြောစမ်း... ထန်၊ မင်း ဒါတွေကို တကယ်လိုချင်သလား ”

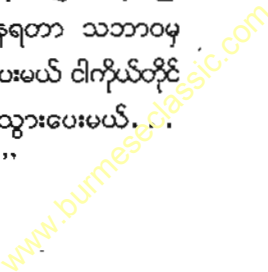
ဒေါ်စိုးစိုးပြောသွားသမျှမှာ ပျော်ဝင်သွားပြီဖြစ်သည့် ထန်က ဆတ်ခနဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ လိုချင်တယ် ခုချက်ချင်းလွှဲပေးမယ်ဆိုရင် မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ ကိစ္စ ထန် ရုတ်သိမ်းတယ် ”

သူအထင်အမြင်သေးစွာ မှဲ့ပစ်လိုက်မိ၏။

“ ငါပေးရမှာထက်စာရင် မင်းပြန်ပေးတာက ဘာမှမဟုတ်လောက်သေးဘူး... ငါက ငါလုပ်ကိုင်နေတဲ့ စီးပွားကိုပါ လွှဲပေးလိုက်ပြီး ဒီမှာ ကျေးကျွန်တစ်ယောက်လို လူပိုကြီး ဖြစ်နေရတာ သဘာဝမှ မကျတဲ့ ဒီတော့ ငါပြောမယ် အခုမင်းလိုချင်သမျှကိုပေးမယ် ငါ့ကိုယ်တိုင် အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ချက်ချင်းဆင်းသွားပေးမယ်... ဒါပေမယ့် မင်းလက်မှတ် သုံးစောင်ထိုးရလိမ့်မယ် ”

ဗျူးစာပေ

ထန်က နားမလည်သလိုကြည့်နေ၏။

ဒေါ်စိုးစိုးက မကျေနပ်ချင်တော့... ခုချိန်ထိ လွမ်းဘာမှ
ဝင်မပြောသေးပါ။

“ ပထမ မင်းကို ငါလက်ထပ်ကြောင်း လက်ထပ်စာချုပ်
ဒုတိယ ကွာရှင်းပြတ်စဲကြောင်း လက်မှတ်စာချုပ် နောက်ဆုံးက
ငါပိုင်ဆိုင်သမျှ အပ်တိုတစ်ချောင်းပါမကျန် လွှဲပြောင်းပေးခဲ့တဲ့ စာချုပ်
အဲဒီ သုံးစောင်ပဲ မင်းထိုးရမှာ ”

“ ဦးရန်က အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ မေလွမ်းကို
ခေါ်ထွက်သွားမယ်ပေါ့ ”

“ ဟုတ်တယ် ငါ့မိန်းမကို ငါ့ပညာနဲ့ တင့်တယ်အောင်
ငါထားနိုင်တယ်။ ပညာကိုပါ လွှဲပေးဖို့တော့ မင်းစာချုပ်လို့ မရဘူးလေ ”

“ သိပ်ရတာပေါ့ ဦးရန်ကိုပိုင်ရင် ဦးရန် ပညာကိုပါ ပိုင်တာပဲ
စိတ်ချ ထန် ဦးရန်နဲ့ ဘာကိုမှ မလဲဘူး... ”

ထန်... လွမ်း မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်ပြီး

“ ထန်ပြောချင်တာကုန်ပြီ မေလွမ်းသွားချင်သွားလို့ပြန်နေ
ပြောပြီး ထန် နေရာမှ လှည့်ထွက်သွား၏။

ဒေါ်စိုးစိုးကြိတ်မခိုင်၊ ခဲမရ ကျန်ခဲ့လေသည်။

“ လွမ်း... ”

တားမရတော့မှန်းသိ၍ အံ့ကြိတ်ထိန်းချုပ်နေသော်လည်း လွမ်း
သားရေသေတ္တာတစ်လုံးနှင့် သူ့ရှေ့က ထွက်သွားတာမြင်လျှင် ရင်ထဲမှာ

မီးတောက်ပေါက်ကွဲသွားသလို ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်မရတော့ဘဲ
အတင်းပြေးလိုက်၍ ဆွဲထားလိုက်မိ၏။

“ ရှင်... ဖယ်... ”

လွမ်း ကိုယ်ကို ယို့ကာအိတ်ကို နှိုက်၍ ရန်ကာကွယ် မျက်နှာကို
တအားရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

“ လွမ်း ”

မျက်နှာကို ပြင်းစွာ ရိုက်မိကာ လူလည်းယိုင်ဆင်းသွားသည်။
မျက်နှာတစ်ခြမ်းလုံး ပူထူသွားလျက် မျက်ဝန်းတစ်ဖက်မှာ မျက်ရည်ပူ

ခဲထွ ချက်ချင်းပိုင်းတက်လာ၏။
သူ့ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားစဉ်မှာ လွမ်းက ပေါ်တီကိုအောက်ရောက်

သွားပြီဖြစ်၏။
“ လွမ်း... လွမ်းကားယူသွားပါ... ကားယူသွားပါ လွမ်းရယ် ”

သူပြေးဆင်းလိုက်သွားမိပြီးမှ ကိုယ်ကို ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။
ထူးနိုင်တော့တာကိုသိ၍ပါ။

ယောက်ျားတန်မယ့် ငိုချင်လာသည်ကို ဘယ်လိုမှ တားဆီး
မရ။

သိပ်ချစ်တယ် လွမ်းရယ်... ”

အခန်း (၂၄)

ကားတိုးစီးရသည့် ဒုက္ခကို သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အကြိမ်ဟာ ဒါပထမဆုံး။

ငယ်စဉ်တုန်းကတော့ သူငယ်ချင်းတွေ ကိုယ်ပိုင်ကားတွေ အသီးသီးရှိကြသည်။ အိမ်ကကားတွေ လာကြိုကြပါလျက်နှင့် ကျောင်းကနေတစ် ဧကစာထွက် လိုင်းကားတိုးစီးပြီး သဘောတူစွာ လိုက်ကြတာ...

တစ်ယောက်လက် တစ်ယောင်ချိတ်ပြီး အတင်းတိုးတင်း ဇွတ်တိုးဆင်း ကားပေါ်က ခုန်ချပြီး ချွေးသုတ်ရင်းရယ်ကြ ပုံပျက်တွန့်ကြေကုန်သည့် အင်္ကျီတွေကို ဆွဲဆန့်၍ ရင်ဘက်ပျော်လိုက်တာလို့တမင် ပြောမိပါသေးသည်။

ခုတော့ ချွေးဒီးဒီးကျရုံမက ဆံပင်တောင်ပြေကျခဲ့သည်။ ကား ကျပ်ကျပ် စိတ်ကညစ်လာတာနှင့် လွမ်း ငိုချင်လာသည်။

အလုပ်စုံစမ်းနေတာ သုံးရက်ရှိပြီ။

ဘယ်မှာမှ အဆင်မပြေခဲ့။

ဗျူးစာပေ

ဒီကြားထဲ နေရထိုင်ရတာက ဒုက္ခရောက်သေးသည်။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်နေတော့ ရန်ကာကွယ်ရောက်ရောက်လာတာကို သည်းမခံနိုင်။

သူငယ်ချင်းနဲ့ တိုက်ခန်းမှာ လိုက်နေပြန်တော့ သူက နောက်အလုပ်ဆင်းပြီး ညပိုင်းမှာ သီချင်းသွားဆိုတော့ ကိုယ့်မှာ တစ်ယောက်တည်း။

နေ့စဉ် သုံးလွှာအပေါ်ထပ်ရောက်အောင် တက်ရ ဆင်းရမည့် ဒုက္ခကသေးသေးမဟုတ်ပေ။

လွမ်း... ဒီတိုက်ကြီးပေါ်မှာ ပြောင်းနေတာ တစ်ရက်နဲ့ တစ်ညပဲရှိသေးသည်။

စိတ်ပျက်ခြင်းက အရင်ဝင်လာ၏။

ညကဆို တစ်ယောက်တည်း တိုက်ခန်းကြီးထဲမှာ မီးက မှတ်သွားသေးသည်။

ကလေးမဟုတ်တော့ပေမယ့် ကြောက်တာက ကြောက်တာပဲ ဖြစ်၏။

မြေညီထပ်လှေခါးမှာ ရပ်ကာ လက်ကိုင်အိတ်ထဲက အခန်း သားကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

ထုတ်ယူနေရင်း လှေခါးထစ်တွေကို နင်းဖြတ်တက်လိုက်စဉ်

“ လွမ်း ”

“ ဟင် ”

ဗျူးစာပေ

ရန်ကာကွယ်ကို မြင်လျှင် လွမ်း မျက်နှာထား တင်းမာသွား၏။
“ လွမ်း မောင်နှောင်ယုတ်မလို့ လိုက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။
လွမ်းရယ်... လွမ်း ဟိုအိမ်လေးမှာပဲ ပြန်နေပါ။ ဒီမှာ လွမ်း တစ်ယောက်
တည်းကွာ ”

လွမ်း လမ်းပေါ်ပြန်ဆင်းဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်ဆဲ ရန်ကာကွယ်
အပေါ်ပြေးတက်လာကာ လွမ်းလက်ကို ဆွဲထားလိုက်၏။

“ ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ သွား... ခု ထွက်သွား ”

“ မောင်စိတ်ပူလို့ ပြောတာပါ လွမ်းရယ် ဒီအခန်းက
နာမည်ပျက်လည်း ရှိတယ်၊ မနေပါနဲ့ကွာ ပြီးတော့ လွမ်းဒီနေ့
အလုပ်လိုက်ရှာနေတယ်ဆို ”

“ ဒီမှာ ရန်ကာကွယ် ရှင်လိုတစ်လောကလုံး လူယုတ်မာတွေ
ချည်းရှိကြတာ မဟုတ်ဘူး... ရှိလည်း ကျွန်မ ဂရုမစိုက်ဘူး...
ရှင်ပူစရာလည်း မလိုဘူး... အခု ရှင်သွားမလား မသွားဘူးလား ”

“ မောင့်ကို လူယုတ်မာလို့ မပြောနဲ့ လွမ်း... မောင် လွမ်း
ရှင်းပြဖို့ ကြိုးစားနေတာ အဲဒါ... အဲဒီညက မောင်တအားမှူးလာတာ
မီးတွေက ပျက်နေတယ်။ မောင်ရင်ထဲမှာ မင်းကို ကျေနပ်အောင်
တောင်းပန်မယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ဂွမ်းပြန်အောင် မူးနေတုန်း
မှားကုန်တာ ”

“ ဟင်... ရှင်... ရှင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မှန်
မျှစ်ချိုး... ကဲ ”

လွမ်းအသားဆတ်ဆတ်တုန်ကာ သူ့ပါးကို လွှဲခိုက်ပစ်လိုက်၏။
သို့သော် လက်ဝါးနဲ့ ပါးပြင်ထိတွေ့လိုက်ခြင်းမရှိဘဲ လွမ်း
ဝက်ကို ဖမ်းဆွဲခံလိုက်ရပြီး တစ်ကိုယ်လုံး သူ့ရင်ခွင်ထဲရောက်သွား၏။

“ လွမ်းလိုက်ရတာ လွမ်းရယ်... မောင်... မောင် မင်းကို
သိပ်ချစ်တယ်... မခွဲနိုင်ဘူးကွာ... ”

“ ရှင်... လွှတ်နေနော်... လူယုတ်မာ ”

လွမ်းဘယ်လိုပဲရုန်းရုန်း အတင်းချုပ်ဖက်၍ တပ်မက်စွာ
ဖမ်းရှိုက်နေသမျှ တိမ်းရှောင်လို့ မရခဲ့ပေ။

“ ရှင်... ရှင်ကို မုန်းတယ်... မုန်းတယ်သိလား...
ဆင်... ဟင်... ”

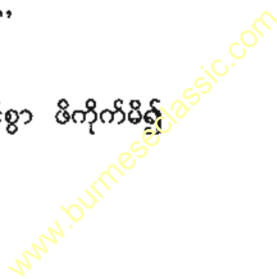
သူ့ရင်ဘက်ကို တအားထုခိုက်တွန်းထိုး၍ လွမ်းငိုသမျှ
ရန်ကာကွယ်က အတင်းတောင်းပန်၍ ချောသည်။

အသားအနာခံ၍ ဇွတ်ဖက်ထား၏။

“ မောင်... မင်းရဲ့သမီးကို လက်ဖျားနဲ့ထိဖို့ မပြောနဲ့
တိန်တောင် မပြစ်မှားဘူး... အတူတူလည်း မအိပ်ဘူး လွမ်း
ခွက်သွားကတည်းက မောင် တစ်ညမှ အိပ်မပျော်ဘူးလွမ်းရယ်...
မောင်နဲ့လိုက်ခဲ့နော် မောင်တို့ ဂျပန်မှာသွားနေမယ် ”

“ ဘာပြောတယ် ”

လွမ်း အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို နာကျင်စွာ ဖိကိုက်မိ၍
အကြည့်မိသည်။

“ ရဲရင့်ထန်ဆိုတာ လွမ်းရဲ့သမီး သမီးစိတ်ဆင်းရဲအောင် ဒုက္ခရောက်အောင် ဘယ်အမေက လုပ်ခဲ့တယ်လို့ ရှင်ကြားဖူးလဲ ”

“ ဘယ်လိုဒုက္ခရောက်ရမှာလဲ သူ့မှာ ရွှေငွေစည်းစိမ်တွေ အပြည့်ပုံပေးထားခဲ့မှာ။ ရွှေရှိရင် ငွေရှိတယ် ငွေရှိရင် အခြေအရံပေါ့တယ် ဒီထက် မောင်က ဘာလုပ်ပေးရဦးမှာလဲ လွမ်းနဲ့ အရာအားလုံး မောင်ပုံပေးပြီး လဲယူတာကို သူကမကျေနပ်နိုင်ဘူးလား... ”

“ ဟုတ်တယ်... သူ့နားမှာရှင် ရှိဖို့ပဲလိုတာ ”

လွမ်း သူ့ရှေ့ကနေ အတင်းထွက်ပြေးကာ လှေခါးပေါ်ရောက် တက်သွားသည်။

ရန်ကာကွယ် နောက်က လိုက်ပါလျက်

“ လွမ်း ”

“ အို ရှင်မလိုက်နဲ့ ကျွန်မ ဒီကနေ ထပ်ပြေးရအောင် ရှင်တွင် ပို့နေတာလား... ရန်ကာကွယ် ”

“ မဟုတ်ဘူး... သူ့နားမှာ မောင်ရှိတော့လည်း သူလိုချင်တာ မှ မောင်မပေးနိုင်ဘဲ သူ့ဟာသူ တစ်ဘက်သက်ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စမင်းရဲ့ မေတ္တာဆိုတာတွေနဲ့ မောင့်ကိုထိုးမကျွေးနဲ့... နှလုံးသားနဲ့ စက်ရုပ်မဟုတ်ဘူး... ”

လှေခါးထိပ်မှာ ခြေစုံရပ်၍ လွမ်းတံခါးမဖွင့်ဘဲ သူ့ကို ရင်ဆိုင် လိုက်၏။

“ ရှင်... ရှေ့ဆက်တိုးရင် ကျွန်မ တွန်းချလိုက်မှာနော် ”

“ ဟား... မင်းအဲဒီလိုများ တွန်းမယ်ဆိုရင် တွန်းပစ်လိုက် စမ်းပါလွမ်း... နှစ်ခါသေတဲ့မသာမရှိဘူး ချစ်တဲ့သူနဲ့ ကွေကွင်းပြီး မချစ်တဲ့ သူနဲ့ အတူနေရတဲ့ဒုက္ခ မင်းတို့ သားအမိ ကိုယ်ချင်းစာတတ် အောင်နောက်ဘဝကနေ မောင်စောင့်ကြည့်မယ်... တွန်းလိုက် လေ...”

နံရံနှစ်ဘက်ကြားနေရာ ကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာ လွမ်းထွက်ပြေး သည်း သူ့ဆွဲထားမှာပဲဖြစ်သည်။

လွမ်းကို ဘယ်လောက်ပဲ ချစ်တယ်ပြောပြော ဘာတွေပဲလုပ် ပြုပြု ခုချိန်မှာ သူဟာ သမီးလေးရဲ့ ခင်ပွန်း

သမီးလေးက ထိုယောက်ျားကို ဘာကြောင့်မှ မဟုတ်ဘဲ တစ်ဖက်သက်စွဲလမ်းစိတ်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ...

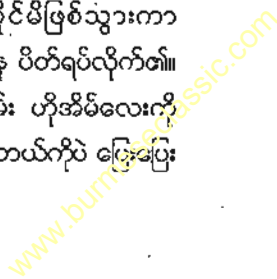
ချစ်ချစ် မချစ်ချစ် သွေးဆူလွယ်တာ ဖောက်ပြန်လွယ်တာကို သွမ်းမုန်းသည်။

“ ရန်ကာကွယ် ရှင်ကို ကျွန်မ တွန်းချဖို့ မကြိုးစားတော့ပါ သူ့... မယ့် ရှင်ခုမပြန်ဘူးဆိုရင် ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ သက်သေမယ်”

“ လွမ်း... မလုပ်နဲ့ ”

ရန်ကာကွယ် ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီဖြစ်သွားကာ လှေခါးသုံးထစ်ခန့်ထိ ဆင်းချသွားပြီး အောက်ကနေ ပိတ်ရပ်လိုက်၏။

“ မောင် ပြန်ပါမယ်... ဒါပေမယ့် လွမ်း ဟိုအိမ်လေးကို ပြန်ဖို့ မောင် ပြောပါရစေ... ဘယ်မှာပဲနေနေ လွမ်းဘယ်ကိုပဲ ဖြေးဖြေး

လွမ်းရှိုတဲ့နေရာကို မောင်သိနေမှာဘဲ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုလေ
လွမ်းနောက်မှာ မောင်က အရိပ်လို ရှိနေလို့ မထူးဘဲနဲ့လေ
လျှောက်ပြေးမနေပါနဲ့ မောင်ပြောတာကို နားထောင်ပါ... ”

သူ လွမ်းကို အကြာကြီး မော့ကြည့်နေပြီးမှ ချာခနဲလှည့်ဆဲ
သွား၏။ လွမ်းမျက်ရည်တွေ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာကြသည်။

ဘာမှမဟုတ်ခဲ့ဘူးထင်သော နှလုံးသားဟာ ဘာကြောင့်
ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်နေခဲ့တာလဲ... ”

အခန်း (၂၅)

“ အေ့... ”

အိမ်ပေါ်လွမ်းအတက်မှာ လူက ယိုင်ကာ တံခါးဆီကိုဖမ်း
ကိုင်လိုက်ရသည်။

“ ဦးရန် ဦးရန် မူးလာသလား ”

မျက်ခွံတွေလေးလံကာ လူလုံးမကွဲသော်လည်း နားဆီမှာ
ထိုအသံကို ခါးသီးနေသည်။ ဒီအိမ်မှာ ကိုယ့်ချစ်သူမရှိတော့ဘူးဆိုသည့်
အသိက စွဲမြဲနေသည်မို့ ဘယ်အသံ ဘယ်အရိပ်ကိုမှ လက်မခံနိုင်ဘဲ

“ ဘာလဲ... မလာနဲ့... မကိုင်နဲ့သွား... ထိကိုင်လာသည့်
လက်ကို ပုတ်ထုတ်ပစ်လိုက်၏။ ”

“ ဟုတ်တယ် ငါမူးလာတယ် ဒါပေမယ့် မင်းအသံကို
မေ့သွားလောက်အောင် မမူးဘူး... ဘယ်လောက်မူးမူး မင်းချော်လဲ
ရောထိုင်လို့ မရတော့ဘူး... တစ်ခါက ငါ့မှာ အချစ်ဆိပ်တက်ပြီး
အမှားတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နဲ့ မူးမိုက်လာခဲ့လို့မှားတာ ဟား...
ဟား... အေ့... ”

သူ့ခြေလှမ်းတွေ ယိုင်နေပေမယ့် ဆိုဖာပေါ်မှာ ကွက်တိလဲကဲ သွားနိုင်သည်အထိ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့သေးသည်။

ထန်က နောက်ပါးမှ တောင့်တောင့်လေး လျှောက်လိုက်လာ၏။

ပြီးတော့ ရန်ကာကွယ် ခြေရင်းမှာ ရပ်လျက်

“ ဦးရန် မနေ့ညက ဘယ်မှာ သွားအိပ်သလဲ ”

“ ငါ့ဟာငါ ဘယ်မှာ သွားအိပ်အိပ် မင်းမေးဖို့ မလိုပါဘူး... ”

မင်းရှိရာကို ခုလို ပြန်ရောက်လာဖို့အတွက် ငါ့ကိုယ်ငါ ဘယ်လောက်နှစ်သိမ့်ခဲ့ရသလဲ သိလား အတွန့် လွှမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါဒီကထွက်သွားရင် လွှမ်းကို ဘာသွားလုပ်မယ် ညာသွားလုပ်မယ် ပြောမယ်ဆိုမယ်ဆိုတဲ့ မင်းရဲ့ ခြိမ်းခြောက်စကားတွေသာ မရှိခဲ့ရင် မင်း ငါ့ရဲ့ အရိပ်ကိုတောင် မြင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး... အဲဒါ နားလည်ထား... ”

“ ထန် နားလည်ဖို့ထက် ဦးရန်ခုလို နားလည်ဖို့ပဲလိုတာ ထန်ပြောသမျှ ခြိမ်းခြောက်တာ တစ်ခုမှ မပါဘူး နောက်ထပ်ရှိသေးတယ် မေလွမ်းနဲ့ ဦးရန်ကို ကွာရှင်းပေးပါလို့ ထန် မတောင်းဆိုခဲ့ဘူးနော်... ဒါပေမယ့် အခု ဦးရန်ကိုထန်ပိုင်တယ်... ဦးရန်လောလောဆယ် လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းကို ထန်ကို လွှဲပေးပြီးသား မေလွမ်းဆီ ဦးရန်သွား မလိုသလို ဘာမှ မထောက်ပံ့ရဘူး... မေလွမ်းက ထန်အဖေ ပေးသင့်ထောက်ပံ့သင့်တာကို ထန် ထောက်ပံ့မယ်... ဦးရန် မေလွမ်းနဲ့ ပတ်သက်တယ် ထောက်ပံ့နေတယ်ဆိုတာ အတိအကျသိရတဲ့ တစ်နေ့မှာ

မေလွမ်းနဲ့ ထန်ရင်ဆိုင်တဲ့နေ့ပဲ ထန်ဆိုတဲ့ မိန်းမက သူများသေးသေး တင်ရင် ဆံခတ်တတ်တဲ့မိန်းမ ထန်မပြောရဲတာ မလုပ်ရဲတာ ဘာမှမရှိဘူး... ”

“ မင်း... ”

ဆိုဖာပေါ်မှာ ပက်လက်ကြီးလဲနေရာမှ ရန်ကာကွယ် လက်ထောက်၍ ခေါင်းထောင်ကြည့်သည်။

အရက်ရှိန်ကြောင့် နီရဲနေသည့် နှုတ်ခမ်းတို့က ဒေါသကြောင့် ထင်းတင်းစေကာ မခံရပ်နိုင်စွာ တက်ခေါက်၏။

“ မင်းလို သမီးမျိုးကို လွှမ်းက ငဲ့ညှာနေတာ ငါရင်နှာတယ် ရဲရင့်ထန်... အေး မင်းလုပ်သမျှ လွှမ်းကို မထိခိုက်ရအောင် ငါ့ခွား အဖြစ်ခံတယ် လွှမ်းစိတ်မဆင်းရဲစေချင်လို့ ငါ့အသည်း ပြာကျခံလိုက်မယ် ကြိုက်သလိုယုတ်မာစမ်း... ”

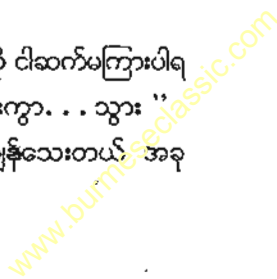
ထန်က လက်ပိုက်၍ ပြုံးသည်။

သို့သော် လှောင်ပြုံးတို့ကြားမှာ နာကျင်ဆွေးမြေ့ခြင်းက ဖုံးဖိမရ။

ရန်ကာကွယ်ကို ချစ်မိ၍ ကျုံးသွင်းဖို့ ကြိုးစားသမျှ သူမ အတွက်က အမုန်းတွေချည်းပါပဲလား... ”

“ ရဲရင့်ထန် မင်း... မင်းရဲ့ ရဲရင့်မှုတွေကို ငါဆက်မကြားပါရ စေနဲ့ မင်း... မင်း ငါ့ရှေ့က ထွက်သွားစမ်း သွားကွာ... သွား ”

“ မသွားနိုင်ဘူး... ထန်ပြောစရာ ကျန်သေးတယ် အခု

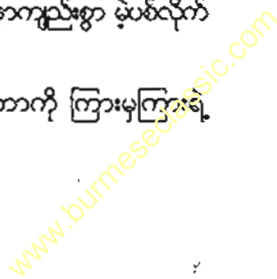

ထန်မှာ ထန်မှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ”
 “ ဟင်...ဘာ...ဘာပြောတယ် ”
 ရန်ကာကွယ် ခေါင်းထဲမှာ ဒီနိုးခနဲ ပေါက်ကွဲသွားသည်။
 ဒီစကားသံကို အမူးနဲ့ ရောထွေးကာ မကြားဘဲ နေလိုက်မိ
 တော့လား... သူ့ရှင်းလင်းစွာ ကြားလိုက်ရသည်။
 မူးနေတာတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်မှန်းမသိတော့။
 ဒီမိန်းမကို မမြင်ချင် မသိချင်၍ မျိုချလာခဲ့သည့် မူးယစ်ခြင်း
 တို့ကို ဘယ်လိုမှ ဆုပ်ဖမ်းထားလို့မရပါလား...
 ထန်ပြောသမျှကို နားထဲက မူးယစ်ခြင်းများက ဖယ်ရှား
 ပြတ်သားပီပြင်စွာ ဆွဲယူနားဆင်ခဲ့သည်။
 ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီတဲ့
 နားထဲမှာ သံပူရည်စီးကြောင်းကြီးတစ်ခု နှလုံးသားထဲ
 တိုက်ရိုက်စီးဝင်သွားသည်နယ်...
 “ မင်း... မင်း တစ်လကျော်ကျော်ပဲ ရှိသေးတာ...”
 “ ဟုတ်တယ် ဘာလဲ ဦးရန်က မယုံကြည်လို့လား ထ
 အားလုံးသေချာအောင် စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီးပြီ အဲဒီတော့ ဦးရန်ကို ထ
 ထပ်ပြောမယ် မေလွမ်းနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ပါနဲ့ သတင်းထပ်ကြားတာ
 အခြေအနေတွေ ရှုပ်ထွေးပြီး ဒီထက်အဖြစ်ဆိုးသွားအောင် ထန်ထ
 မယ်...”

ရန်ကာကွယ် ထိုင်လျက်နှင့် ငုတ်တုတ်သေသွားခဲ့၏။

အချိန်များစွာ ထိုင်နေမိကာ ဘယ်လိုမှ ဖြေစရာရှာမရသည့်
 အဆုံးမှာ ထပ်မူးချင်လာသည်။
 မိရိုကိုဖွင့်... နံရံကပ် ရှိုးကွေ့ထပ်ပေါ်မှာရှာ... ရှိသမျှ
 ပုလင်းတွေ ဘယ်ပုလင်းဆွဲဆွဲ အရက်ကမရှိ။
 ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီးထဲက လွတ်မြောက်ခွင့်ပေးပါ။
 ဒါတွေဟာ အိပ်မက်ဆိုးတွေဖြစ်ပါစေ...
 မိုးစင်စင်လင်းသည်အထိ သူ့ဆိုဖာပေါ်မှာ ကျောခင်းလို့မရခဲ့
 မျက်နှာသစ် ရေသုတ်နေဆဲ ထန်ရောက်လာ၏။
 “ ဦးရန် ”
 သူလှည့်မကြည့်ဘဲ အခန်းထဲ တောက်လျှောက်ဝင်လာတော့
 နောက်ကပါလာ၏။
 ပြီးတော့ သူ့အတွက် ထုတ်ထားပြီးသည့် ဝတ်စုံကို ယူပေး
 သည်။
 “ မလိုဘူး... မင်း ငါ့အတွက် ဘာမှလုပ်ပေးဖို့ မလိုဘူး...
 မင်း... မင်းငါ့နားမှာ ရှိနေတာ ငါ့အတွက် ငရဲပဲ... မင်း...
 ထွက်သွားလိုက် ”
 ထန်က ဝတ်စုံကို မွေ့ရာပေါ်ပစ်တင်၍ နာကျည်းစွာ မှဲ့ပစ်လိုက်
 ၏။

“ ဦးရန် ညက မူးနေတာ ထန်ပြောတာကို ကြားမှကြားရ
 လားလို့ပါ...”

“ကြားတယ် မင်းကိုယ်ဝန်ရှိတဲ့အတွက် ငါဘာမှ ထပ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး မင်းအတွက် ငါပေးသင့်တာ ပေးနိုင်တာကိုပေးပြီးပြီ ဒီကိုယ်ဝန်ကို ငါစိတ်လည်းမလှုပ်ရှားဘူး... အရေးယူဖို့လည်း မရှိဘူး... မင်းထပ်သိထားဖို့က မင်းဟာ ငါ့အတွက် လမ်းဘေးမှာ ချရောင်းနေတဲ့ ကော်ပတ်ရုပ်တစ်ရုပ်လောက်တောင် စိတ်ဝင်စားဖို့ မကောင်းဘူးဆိုတာပဲ ”

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဦးရန်က ဒီကလေးရဲ့ အဖေပါပဲ ”

“ တောက်... ”

ရန်ကာကွယ် ဗီရိုတံခါးကို ကိုင်ထားလျက်မှ ဝန်းခနဲ ဆောင့်ပိတ်ကာ လက်သီးဆုပ်၍ အားကုန်ထုပစ်လိုက်သည်။

တဆစ်ဆစ် နာကျင်နေသည့် နှလုံးသားက ထိုဗီရိုတံခါးကြား မှာ ညှပ်လျက် သွေးစိမ်ရှင်ရှင် စီးကျနေသည့်နှယ်။

အခန်း (၂၆)

ကားကို ဆီလို့ခုံရုံလေး မောင်းနေရင်း လွမ်း လျှောက်နေသည့် အတိုင်း နောက်က လိုက်လာခဲ့မိသည်။

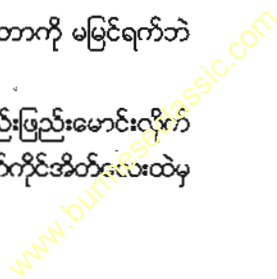
လွမ်းကားမှတ်တိုင်ကနေ လိုင်းကားပေါ် တိုးတက်သွားက တည်းက သူထိုကားနောက်က ထပ်ချပ်မကွာ ကပ်မောင်းလိုက်ခဲ့သည်။

လွမ်းကားပေါ်က ဆင်းလာတာ တစ်သျှူးလေးနဲ့ ချွေးသုတ် အင်္ကျီလေးဆွဲချ ပြုပြင်နေတာ အားလုံးကို ရင်နာစွာ ငေးကြည့်နေမိ၏။

ပြောင်အိနေသည့် သခွားရောင် ကိုယ်ကျပ်ဝတ်စုံကလေးနှင့် ဆံပင်တွေကို ဒီအတိုင်းဖြန့်ချထားသော လွမ်းမျက်နှာဖြူနုလေးကို ငေးကြည့်၍ စတီယာတိုင်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ထားခဲ့ရသည်။

လွမ်းကို သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ နေမလောင် မီးမလောင်အောင် ထားချင်ပေမယ့် လွမ်းမျက်နှာလေးမှာ ချွေးသီးနေတာကို မမြင်ရက်ဘဲ ဖြစ်နေရသည်။

လွမ်းလျှောက်သွားတော့ သူကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းလိုက် ခဲ့၏။ လွမ်းသည်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုရှေ့မှာရပ်၍ လက်ကိုင်အိတ်လေးထဲမှ

တစ်စုံတစ်ခုကိုရှာဖွေနေသည်။

ဘာလုပ်တော့မည်ကို သူ့သိလိုက်၍ ရှေ့မှာတင်ထားသည် ဖုန်းကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

ကုမ္ပဏီဆီ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်၍ နံပါတ်တစ်ခုကိုနှိပ်လိုက်ပြီး

“ ကိုကိုမောင်လား... ငါပါ... ”

“.....”

“ အေး မင်းဆီကို မေလွမ်းရင့်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး အလုပ်လာ လျှောက်တာလား ”

“.....”

“ ဟာ ဟိတ်ကောင် အဲဒါ ပြောမလို့ သူ့ကို မင်းဆီက အမြင့်ဆုံးလစာနဲ့ နေရာကောင်းကောင်းပေးလိုက်ပါ လုံးဝအရည်အချင်းရှိ တယ် ငါတာဝန်ယူတယ်ကွာ... ”

“.....”

“ မနောက်နဲ့ကွာ... အဲဒါ ငါ့မိန်းမ ”

“.....”

“ အိုခေ ငါ့မိန်းမက ငါ့အသက်ထက်တန်ဖိုးရှိတယ် သဘောပေါက်ရင် မင်းဘယ်အပိုင်းက ပါဝင်ရမယဆိုတာ စဉ်းစားထား ဟိတ်ကောင် ငါ့နာမည်လုံးဝထည့်မပြောမိစေနဲ့နော်... ”

“.....”

“ ငါ့အိမ်ထောင်ရေး ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မင်းမသိသေး

လို့ပါ... ဒါပဲကွာ ညနေ ငါလာမှပဲ ပြောပြမယ် အင်း... ဒါပဲ ”

အချိန်အတော်ကြာမှ လွမ်းပြန်ထွက်လာသည်။

လာတုန်းအတိုင်းပဲ သူလိုက်ခဲ့တာ လွမ်းဆင်းတော့မှ ကားရပ်ခဲ့

ပြီး လွမ်းအပေါ်ထပ်တက်သွားသည်အထိ အချိန်ဆွဲလျှောက်ခဲ့၏။

နောက်ကို တစ်ချက်မှ ပြန်မကြည့်ဘဲ လွမ်းတံခါးဖွင့်ဝင်လိုက်

တော့မှ သူပြေးတက်ခဲ့ကာ... ”

“ ဟင်... ရှင်... ရှင်... ”

လွမ်း... လက်ကိုင်အိတ်လေးကိုဖြစ်သလို လွှတ်ချကာ

တံခါးပိတ်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားသည်။

သူက ဇွတ်တိုးဝင်လိုက်၍

“ ခဏလေးလွမ်း မောင် စကားနည်းနည်းပြောပြီးပြန်မှာ ”

“ အိုမပြောနဲ့ ကျွန်မ ဘာမှ မကြားချင်ဘူး ရှင်ထွက်ဆိုထွက်

သွားနော် ” လွမ်းက နောက်ကို တွင်တွင်ဆုတ်၍ တွေ့ကရာ ပစ္စည်းတွေနှင့်

အကာကံပေါက်နေသည် ”

ရန်ကာကွယ် လက်ကာရှောင်တိမ်း၍

“ နေဦး ခဏလေး လွမ်း မောင်ပြောဦးမယ်ကွာ... ”

“ မပြောနဲ့ ”

“ မောင် နောက်တစ်ပတ်ဆို ဂျပန်ကို ထွက်တော့မှာ ”

“ ဘာ ”

ပစ်ချက်တွေ ရပ်သွားသည်။

လွမ်း ဆတ်ခနဲ ခါးထောက်ပစ်လိုက်၍

“ ရှင်က ဒီနည်းနဲ့ ရှောင်ထွက်သွားဖို့ ကြံတာပေါ့ ဟုတ်လား ”

“ ဟုတ်တယ် မောင် ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်တော့ဘူး... ”

လွမ်းကို မောင်စွန့်လွှတ်လိုက်ရလို့ အဝေးကပဲ ကြည့်နေမြင်နေခွင့်လေး ရရ မောင်ဖြေနိုင်တယ်... ဒါပေမယ့် မချစ်တဲ့သူရဲ့ အနားမှာ တစ်စက္ကန့်လေးတောင် မနေနိုင်တော့ဘူး... သူ့ကို မောင့် မှာ ပိုင်ဆိုင်သမျှ အားလုံးပေးခဲ့မယ်... ဒီထက်ပိုပြီး မောင် မပေးဆပ်နိုင်ဘူး လွမ်း ဒါကြောင့် လူယုတ်မာ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဆိုလည်း မတတ်နိုင်ဘူး အဲဒါ မောင်လာပြောတာ ”

“ အို... မသွားရဘူး ”

သူ့လှည့်ထွက်ဖို့ပြင်တော့ လွမ်းက ရှေ့တိုးလာသည်။

“ သူလိုချင်တာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ မဟုတ်ဘူး... ရှင်ကို ချစ်တာ သမီးလေးက အပျိုစစ်စစ် နုနုငယ်လေးပါ ဖိုဆိုယင်ဖိုတောင် မသမ်းခဲ့သေးဘူး ရှင် သူ့ကို ချစ်ဖို့ကြိုးစားကြည့်လိုက်ပါ ရန်ကာကွယ် ရှင်လိုချင်တာကိုတောင် သူ့ဆီက ယူခဲ့သေးတာပဲ သူလိုချင်တာကို ရှင်ပြန်ပေးနိုင်ရမှာပေါ့ ”

“ အဲဒါကိုက လွမ်းမှားနေတာ မောင်သူ့ဆီက ဘာကို တပ်မက်ခဲ့တာမရှိဘူး... ဘယ်တုန်းကမှ မရှိဘူး... အခုလည်း မဟုတ်ဘူး... နောင်လည်း ဘယ်တော့မှ ရှိလာမှာ မဟုတ်ဘူး... အခု ကြောင့် မှားခဲ့တာ မင်းဘဲဆိုတဲ့အသိနဲ့ မှောင်မိုက်ခြင်းထဲမှာ အမှူးလွှဲရပြန်ပြီ ”

မခဲတာ ဒါကို ဒီထက်ဘာမှမောင် မပေးဆပ်နိုင်တော့ဘူး မင်းတို့ ဘားအံပဲရဲ့ တုံ့ပြန်မှုတွေကြားမှာ ကြာရင် မောင် ရူးတော့မယ် အဲဒါမင်း လား... ”

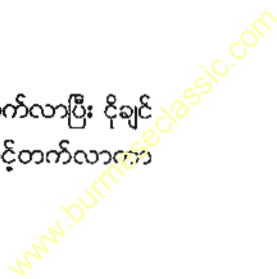
“ မသိဘူး... ရှင်လုပ်ခဲ့တဲ့အပြစ်အတွက် ရှင်တာဝန်ယူရမှာ ”

ရန်ကာကွယ် ခေါင်းခါပစ်၍ လွမ်းကို စိုက်ကြည့်သည်။
ဒီတစ်ခါ လွမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ့တွေဝေဖီလျှင် သည်းပါမက တစ်ကိုယ်လုံးပြာကျသွားနိုင်သည်။

ချစ်သူကို ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ချင်ပါလျက်နှင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသော ဆင်းရဲကိုလည်း မခံစားနိုင်တော့။

“ မောင် ဘာဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လောက်ပဲ ခံစားရပါစေ မင်းကို တပ်မက်မထားနိုင်ဘူး... မင်းအနားမှာ နေခွင့်မရတဲ့ အနာဂတ်မှာ စင်ဒုမှာ မျှော်လင့်ချက် ဘာမှမရှိတော့ဘူး... ဒါကြောင့် မောင် ဖြတ်တာ မြန်မာပြည်ကနေ အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ အလုံးကို ထားခဲ့ပြီး သွားမယ် ပစ္စည်းမက်တဲ့သူ ပစ္စည်းကိုယူ မောင့်ကို ခိုင်ချင်လို့ ရှောင်နေရတဲ့မင်း စိတ်ချမ်းသာမှုကိုယူပေါ့ မောင်ကတော့ ခံချည်းသက်သက်ပြန်သွားမှာပါ ”

လွမ်းရင်ထဲမှာ နာကျင်လာသည်။
ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ ပျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်လာပြီး ငိုချင် တဲ့ကို တားဆီးနေရင်း ရင်ထဲမှာ မွန်းကြပ်အောင့်တက်လာကာ

ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားရာ

“ လွမ်း ”

ကြမ်းပြင်ပေါ် ခွေခေါက်ပုံကျသွားသည့် လွမ်းကို ခေါင်းဆောင်ကျမသွားမီ ရန်ကာကွယ် အမိအရ ပြေးပွေ့လိုက်၏။

“ လွမ်း... လွမ်း...”

မျက်နှာလေးကို မေးဖျားမှ ကိုင်လှုပ်သည်။

ကိုယ်လုံးလေးကို တင်းကျပ်စွာဖက်၍ လှုပ်နှိုး၏။

ကြရာမရသောအခါ ဆရာဝန်ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်ရသည်။

အရေးတကြီးမှာတာခို့ ဆရာဝန်ချက်ချင်းရောက်လာပြီး

“ ကျွန်တော့် မိန်းမ ဘာဖြစ်တာလဲ ဒေါက်တာ...”

“ အားနည်းပြီး မူးလဲသွားတာပါ... ပြီးတော့ လူနာ

ကိုယ်ဝန်ရှိနေတယ် ”

“ ဗျာ...”

“ သူ့ရင်ထဲမှာ လိုက်ခနဲ လင်းလက်သွားသော်လည်း ဆိုနှင့်ခြင်းက ကပ်ပါလာလျက် ”

“ တကယ်သေချာသလား ဒေါက်တာ... ဘယ်နှစ်

ရှိပြီလဲဟင် ”

“ သုံးလ...”

ဆရာဝန်ပြန်သွားတော့ သူ့လွမ်းမျက်နှာလေးကို စိုက်ကြကော နဖူးဆံစလေးတွေကို တယုတယ သပ်တင်ပေးမိသည်။

လက်ဖဝါးလေးကို ထွေးဆုပ်၍ နမ်းနေမိကာ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သူ့ဘာလုပ်ရမလဲ... လွမ်းကိုထား၍လည်း ထွက်မသွားနိုင်တော့တာ သေချာသည်။

ကိုယ့်ရင်သွေးကို လွယ်ထားပါသည့် ချစ်ဇနီးလေးကို ယုယထွေးပွေ့ထားချင်ပေမယ့် မဖြစ်နိုင်။

လွမ်း ဘယ်လိုမှ လက်ခံမှာ မဟုတ်တာကို သိနေသည်။

တကယ်လို့များ ကိုယ်ဝန်ကို လွမ်းဖျက်စီးပစ်လေမလား...

ခင်ထဲပူလောင်လာသည်။

“ အင်း...”

လွမ်းကိုယ်လေး လူးလွန့်လာ၏။

“ လွမ်း... လွမ်းသက်သာရဲ့လား မူးသေးလားဟင် ”

“ အိုး... ရှင် အိပ်ခန်းထဲထိ ဘာဝင်လုပ်တာလဲ ”

သူ့ကို မြင်သည်နှင့် လွမ်းအတင်းကျုံးထသည်။

ရန်ကာကွယ် လွမ်းရဲ့ဘေးမှာ ထိုင်နေရင်း နအိသော ကိုယ်လုံးလေးကို သိမ်းဖက်ထားလိုက်ပြီး

“ လွမ်းရယ် ခုပဲ ဆရာဝန် ပြန်သွားတယ် မင်းမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီတဲ့ ”

“ ဟင်...”

လွမ်း သူ့ရင်ခွင်ထဲက ဖွတ်ရှုန်းနေရင်း တောင့်တောင့်လေးဖြစ်သွားသည်။

“ မောင် ဒါကို ဘယ်လို ဥပေက္ခာထားရမှာလည်း မောင်
ရင်သွေးလေးကို လွယ်ထားရတဲ့ ဇနီးကို ဆင်းဆင်းရဲရဲနဲ့ မောင် ဘယ်လို
စိတ်မွေးပြီး ကြည့်နေရမလဲ... လွမ်းကိုမောင် စောင့်ရှောက်ပါရစေ...
မောင်ရင်သွေးကိုမောင်...”

“ မလိုဘူး... ရန်ကာကွယ် ကလေးတစ်ယောက်မွေးဖို့
အဖေဘယ်သူဆိုတာဘဲ လိုအပ်တယ်။ အနားမှာ ရှိဖို့မလိုအပ်ဘူး...
ကျွန်မမှာ အဆောင်အယောင်တွေ မရှိပေမယ့် ကလေးတစ်ယောက်ကို
ကျွေးမွေးနိုင်လောက်တဲ့ အရည်အချင်းတော့ ရှိပါသေးတယ်... ရှင်ပြန်
တော့...”

“ လွမ်း ”

“ မပြောနဲ့ မပြောနဲ့တော့... လွတ်... ရှင် ခုထွက်သွား ”

“ မောင် မသွားနိုင်ဘူး... ”

“ အို... ”

အတင်းအကျပ် ပေးဆပ်လာသည့်အနမ်းများကို လွမ်း
ငြင်းဆန်နေရင်း မောဟိုက်လာသည်။

ခန္ဓာကိုယ်ဟာ မွေ့ယာနုနုထက်သို့ တအိအိယိုင်နက်ရွေ့ကာ
သွားရကာ

“ ချစ်တယ်... လွမ်းရယ် ”

အခန်း (၂၇)

“ သေချာလို့လား ကြီးမေ... ”

“ ဪ မျက်စိနဲ့ကို တပ်အပ်တွေတာ ငါပြောတဲ့တိုက်ခန်းမှာ
ဘဲ နှစ်ယောက်စလုံး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဝင်သွားတာ ရန်ကာကွယ်ပြန်
ထွက်လာတဲ့အထိ ကြီးမေ စောင့်ကြည့်တာ သုံးနာရီခွဲတိတိကြာတယ် ”

ထန်မျက်နှာလေးက နုငယ်မှုလေးတွေ ပျောက်သွားလောက်
အောင် နီရဲတင်းမာနေပြီး

နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်လုမတက် ဖိကိုက်ထားလျက် တက်ခေါက်
သည်။

“ ညည်းထင်သလို လွမ်းကရှောင်တယ်ပဲထား ယောက်ျားက
မပြတ်ရင် ဘယ်လိုမှ မရဘူး... အဲဒါပေါ့... အစကတည်းက
ပစ္စည်းကိုပဲရသလောက်ယူပြီး ကန်ထုတ်လိုက်ရင် အေးရော ခုတော့
ခွတ်မရ ဓါးမဆုံး ဖြစ်ဦးမယ် ”

“ ကြီးမေကလည်းတစ်မျိုး... ”

“ တစ်မျိုးမနေနဲ့လေ ညည်းသူကိုကြိုက်နေတာ ကြီးမေသိ ”

တယ် လူကို မက်ရင်လည်း ကိုယ်ကအပျိုလေး နုနုငယ်ငယ်နဲ့ ပိုင်အောင် စည်းရုံးပါလား... အမေနဲ့သမီး အမေကိုတောင် မနိုင်ဘူးဆိုတော့ ဘယ်သူညှဉ်တာလဲ "

" ကြီးမေ အဲဒီလိုမပြောနဲ့. "

" ကျုပ်က ညည်းလေးကို ကောင်းစားစေချင်လို့ပြောတာပါ။ ထန်က နှုတ်ခမ်းကို အကျည်းတန်စွာ မဲ့စစ်သည်။ "

စိတ်က အရင်လို ကြီးမေအပေါ် အားကိုးတကြီး နွဲ့ချင်မိချင်တာမျိုးမရှိတော့။

ငါ သူဌေးကတော်ဆိုသည့် မာနစိတ်လေးမှာ မေလွမ်းဘာမှ ယူမသွားဘဲ ထားရစ်ခဲ့သည့် ရတနာတွေ. . .

မီးခံသေတ္တာထဲမှာ သုံးမကုန်အောင် အထပ်လိုက်ရှိနေသည့် ငွေတွေကြောင့် ပို၍ ခေါင်းမောချင်သည်။

" သိပါတယ် ထန် ကောင်းစားမှ ကြီးမေစားရမှာကိုး... "

" ဘာပြောတယ် ထန်... "

" မဟုတ်လို့လား ထန် ဟိုအိမ်လေးမှာ ကြီးမေနဲ့နေတုန်းက ရော အိမ်ကို ကြီးမေပေါင်သုံးခဲ့တယ်။ ဒီရောက်တော့လည်း ရွှေဆိုရွှေ ငွေဆိုငွေ ထန်ဆီက ကြီးမေ မရခဲ့ဘူးလား... အခု သူဌေးကတော်ဖြစ် ပြီဆိုတော့ ကြီးမေတောင်းလိုက်ရင် ဆယ်ဂဏန်းချည်းပဲ ထန် ဘာတွေလုပ်ပေးတယ် ဟိုက တစ်ချက်မှ ပြန်မကြည့်ခဲ့ပေမယ့် အခု ထန်မှာ သားနဲ့သမီးနဲ့ ဖြစ်တော့မယ် သူများမြှောက်ပေးတိုင်း ကျေးအောင်

မကမိဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆင်ခြင်မှ ဖြစ်တော့မှာ "

" ရဲရင့်ထန် "

" ဒေါ်စိုးစိုး မျက်နှာကြီး ဘီလူးသဘက်စီးသလို လှုပ်ရှားခက် ထန်လာ၏။ ကိုယ်ပေးသည့်မျှောက်က ပြန်ခြောက်တာခံရတော့ အသားဆိတ်တာ ထက်နာမိသည် "

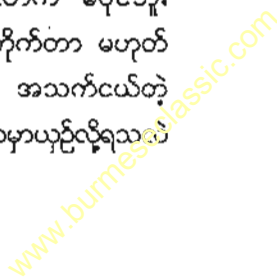
" ညည်းက ခုတော့ ဒီစကားမျိုးပြောပြီပေါ့ ကျုပ်တင်ပေးလို့ နတ်ပြည်ရောက်သွားပြီကိုး... "

" ဘာမှမဆိုင်ဘူး ဘယ်သူမဆို ကိုယ့်သမိုင်း ကိုယ်ရေးတာ အတတ်မှာ ထန် ဦးဆောင်တာ ထန်က မင်းသမီး ကြီးမေက မလှူကပ်တိုင် ဘက်ပြမနေပါနဲ့ ဒီနေ့ကစပြီး စာရင်းရှင်းရအောင် ပေးတာက သပ်သပ် ချေးငှားတာက သပ်သပ်ပေါ့... ထန် ပေးခဲ့သမျှကို ထားလိုက်ပါ။ ကြီးမေပေါင်သုံးထားတဲ့ ဒက်ဒီအိမ်လေးကို ကြီးမေပြန်ရွေးပါ။ ဘစ်လအတွင်း ထန် လိုချင်တယ် "

" ဘာ "

ဒေါ်စိုးစိုး ဟန်မဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ဝုန်းခနဲထရပ်လိုက်မိ၏။

" ညည်းဟာ ကျေးဇူးကန်းတဲ့ ငမန်းပဲ။ အချော့ကြိုက်တဲ့ သူမိုက်ငါက ညည်းအကြိုက်မပြောဘဲ အမေလောက် မပိုင်ဘူး အသုံးမကျဘူး ပြောလိုက်တာနဲ့ ပါးကိုက်လို့ နားကိုက်တာ မဟုတ် စား... မလှတာ မလှဘူးပေါ့အေ... ညည်းမှာ အသက်ငယ်တဲ့ နှုတ်ပဲရှိတာ ဘာမှမက်စရာမရှိဘဲ လွမ်းနဲ့ ဘယ်နေရာမှာယှဉ်လို့ရသလဲ

ခြေဖျားလေးကအစ မတူဘူး... မလှလို့ မလှဘူးပြောတာ မခံနိုင်စေ
မရှိပါဘူးအေ... လူတိုင်းသိကြတာပဲဟာ ရန်ကာကွယ်လိုလူကို ညည
မမျှော်လင့်နဲ့ လွမ်းလောက်လှတဲ့ မိန်းမကို ပစ်ပြီး ညည်းအနားဘဝ
တော့မှ ရောက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး... အဲဒါသေချာတယ်... ”

“ သွား... ရှင်ကြီး ဒုထွက်သွား မလိုတစ်မျိုး လိုတစ်မျိုး
ယုတ်မာကောက်ကျစ်ခဲ့တဲ့ လူတွေ သွားကြ... ”

“ သွားမှာပါ... ညည်းသာ ကျေးဇူးရှိတဲ့ လူတွေ
စော်ကားပြီး ဒုက္ခလှလှကြီးမရောက်ပါစေနဲ့ စိတ်ချရဲရင့်ထန် ညည်းအိမ်
ကျပ်ပြန်ရွေးပေးမယ် ”

ဒေါ်စိုးစိုး ထမိ ‘မ’ ထွက်သွားတော့ ထန်မျက်ရည်တွေကျထ
လျက် ဒေါသက စားပွဲပေါ်မှာရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေဆီမှာ စုပြုံသွားခဲ့

“ ဗုန်း ”

“ ခွမ်း ”

တစ်အိမ်လုံးကွဲရှုကြေမှုက ရစရာမရှိတော့မှ အားပါးထ
ငိုချပစ်လိုက်မိသည်။

မလှဘူး အပြောခံရသည့်စကားလုံးများကို သူမနာကျင်
လို့မဆုံး ဒါကိုငယ်ငယ်လေးကတည်းက ခါးသီးခဲ့တာဖြစ်သည်။

လက်မခံနိုင်ခဲ့တာ

ခုချိန်ထိ အရာရာကို မရနိုင်ခဲ့တာကော ဆုံးရှုံးရခဲ့သမျှ ဒီအ
ကြောင့်၊ ကိုယ်မလှတာ သူကလှနေလို့

ထန်ကိုယ်လေး ဆတ်ကနဲဖြစ်သွားကာ ဖုန်းရှိရာသို့ဆောင်
အောင်သွားပြီး ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။

သို့သော် မဆက်ဖြစ်ဘဲ ပြန်ချကာ လက်ကိုင်အိတ်ကို ယူ၍
အိမ်ပေါ် က ပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။

အခန်း (၂၈)

“ ဘာ... သမီး သမီးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတယ်ဟုတ်လား”
လွမ်းအံ့လည်း အံ့သြ သမီးလေးကိုလည်း သနားသွားမိခဲ့စဉ်
ထန်သည် ငိုလည်းငို နှုတ်ခမ်းကို အကြိတ်လျက် လွမ်းကို
လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုး၍

“ ဟုတ်တယ် နှစ်လကျော်နေပြီ ဦးရန်က ဒီကိုယ်ဝန်ကို
လုံးဝဂရုမစိုက်ဘူး... ထန်နားကိုလည်း ဘယ်တုန်းကမှ မကပ်ဘူး အဲဒါ
မေလွမ်းကြောင့် မေလွမ်းက ထန်ယေကျ်းကို ကွယ်ရာမှာ ဦးပေါင်းနေတာ
ထန်မသိအောင် လက်ခံနေတာ လူတွေ့ရှေ့မှာတော့ ကတိတွေပေးပြီး
အဲဒါ မေလွမ်းနိုးယူတာပဲသိလား... ”

“ သမီး... ”

“ အို မခေါ်နဲ့ မေလွမ်းကို ထန်လုံးဝမကျေနပ်ဘူး... ”
ထန်က တိုက်ခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်၍

“ ဒီတိုက်ခန်းကကော ဘယ်သူဝယ်ပေးတာလဲ ဦးရန်ပဲ
မဟုတ်လား... ”

ဗျူးစာပေ

“ ဟင့်အင်း မဟုတ်ဘူး... ဒါ ပပစ်ရဲ့ တိုက်ခန်း
သူငှားထားတာကို မေလွမ်းက ကပ်နေတာပါ... ”

“ လုံးဝမယုံဘူး... ဦးရန် မေလွမ်းနဲ့ ဆက်သွယ်နေတာ
ထန်သိတယ် ”

“ မဟုတ်ဘူး သမီး... မဟုတ်ဘူး... မေလွမ်း သူ့ကို လုံးဝ
လက်မခံဘူး... ”

ဒါဟာ မှန်သော သစ္စာပါ... ”

အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ မှားယွင်းမိမှာစိုး၍ သုံးလွှာထပ်ကနေ
ဒီမြေညီထပ် တိုက်ခန်းလေးမှာနေသည့် ပပစ်ကို အကူအညီတောင်း
ကာ တစ်နှစ်လောက်နေခွင့်ပေးဖို့ တောင်းဆိုခဲ့ရသည်။

တစ်ဘက်မှာ မိနီမားကတ်လေးနှင့် တစ်ဘက်မှာ ကျောင်းသုံး
စာအုပ်အမျိုးမျိုး ခဲတံ၊ ဘောလ်ပင်နီကအစ ရောင်းသည့် တိုက်ခန်းလေး
ရှိသည်။

အလယ်မှာ ကိုယ်ကနေတာမို့ တော်ရုံနှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ
ဝင်ထွက်ဖို့ မလွယ်သည့် ဒီနေရာလေးကို ရွေးခဲ့သည်။

အလုပ်နားသည့်အခါ ဝင်ငွေလည်းရမည်။ အပြင်မထွက်ရတော့
ပပစ်ရှိတဲ့အချိန်မှာ တံခါးသော့ပိတ်၍ အေးဆေးစွာ နေနိုင်သည်။ ကိုယ့်
အစီအစဉ်ထဲမှာ ရန်ကာကွယ်သံမှ ဘာကိုမှ မျှော်လင့်ထားတာမပါခဲ့တာ
အမှန်ပင်။

ဘာပြောပြော ထန်က မယုံကြည်။

ဗျူးစာပေ

“ အခု ထန်ကို မေလွမ်း ဘာလုပ်ပေးမလဲ ”
 “ သမီးပြောပါ မေလွမ်း... ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ”
 “ ဘာမှ လုပ်ပေးဖို့ မလိုဘူး လွမ်း... ”

ပပစ်က အတွင်းဘက်က နားထောင်နေရာကနေ မနေနိုင်လောက်အောင် မခံချင်ဒေါသဖြစ်မိရင်း အပြင်ထွက်လာ၏။

ထန်နဲ့ လွမ်းကြားမှာ ဝင်ရပ်၍ ထန်ကို စက်စုပ်သော မျက်ဝန်းတို့နှင့် ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ကာ

“ ရဲရင့်ထန်ဆိုတဲ့အတိုင်း မအေတစ်ယောက်ကို ရဲရဲရင့်ရင့် ပြောနေလိုက်တာ မင်းငရဲကြီးမှာ မကြောက်ဘူးလား... ”

“ ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရမှာလဲ သူ့ယူတဲ့ယောက်ျား မကောင်ထံ သူထန်ကို မညှာတာခွဲလို့ ခုလို ထန် ဘဝပျက်ရတာ ဒီအတွက် သူ့မှာဘာ တာဝန်ရှိတယ်။ ထန်ဖြစ်စေချင်သမျှ သူလုပ်ပေးရမယ် လုပ်မပေးနိုင်ရင် အပြစ်ထပ်ရှိမှာက သူ ထန် ဘာမှဖြစ်ဖို့မရှိဘူး ”

ပပစ်က ဆံပင်တိုတို မျက်နှာလေးနှင့်ပြူး၍ ခေါင်းညိတ်ထဲ

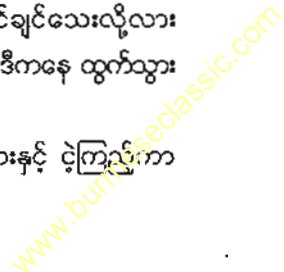
“ ထားပါတော့ မင်းတို့အရေးအခင်းထဲမှာ တို့ဝင်မပါချင်ပါဘူး တို့ပါလို့ရတဲ့ အပိုင်းကိုတို့ပြောမယ် တို့က အမေကို ပြည့်တန်ဆာဖြစ်စေ။ ဦးခိုက်ရှိခိုး မပြတ်ဘဲ ကိုးကွယ်ခင်ချစ်ခဲ့မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ရှိတယ် တို့ရဲ့ အမေက တို့မွေးပြီးမှ ဖေဖေဆုံးခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ အစွဲနဲ့ တို့ဘွားဘွားတို့နဲ့ ပစ်ထားခဲ့ပြီး မမြင်ကွယ်ရာမှာသွားနေတာ ”

ပြောနေရင်း ပပစ်က ထန်မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်၍

“ ငယ်ငယ်ကတို့ကိုခေါ်ပြီး ဘွားဘွားက မေမေဆီ ခဏခဏ လိုက်ပို့တယ် အဲဒီကလေးကို ခေါ်ခေါ်မလာပါနဲ့ သူ့ကြောင့် သမီးယောက်ျားသေရတာ... သူ့ခိုက်တာနဲ့ တို့ရှေ့မှာတင်ပြောပြီး အော်လွှတ်တာသိလား... မေမေ လေးဘက်နားနှလုံးရောဂါနဲ့ အိပ်ရာထဲလဲနေပြီဆိုတော့ တို့က ဒီကအခြေအနေရောက်နေပြီး ဘွဲ့ရ အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ပေါ့။ ဒါတို့ငှားထားတဲ့ တိုက်ခန်းလေ... မေမေကို တို့သွားခေါ်ပြီး အခုဆေးကုပေး ပြုစုနေတဲ့အထိ မေမေက သွင်ညင်သာသာ မရှိဘူး... ကဲ... ဘယ်လောက်ရက်စက်သလဲ ဒါကို တို့က ပြုစုမပျက်ဘူး... မေမေမွေးလို့ လူဖြစ်ခွင့်ရခဲ့တာဆိုတဲ့ မိဘမေတ္တာကို အမြဲအောက်မေ့ပြီး ချစ်မြဲချစ်တာဘဲ မင်းအမေ မင်းအပေါ် အဲဒီလောက် ဆိုးသလား... ထန် ဘာမှမပြောနိုင် ”

“ ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ မင်းတို့ကိစ္စကို တို့သိသင့်သလောက်သိတယ် မင်းကပိုသိမှာပါ... ဒီပွဲမှာ မင်းအမေက မင်းအတွက် ဘေးထွက်ရပ်ပေးတာ မဟုတ်လား... မင်းခုတိယနေရာမရောက်အောင် သူ့ဖယ်ပေးခဲ့တယ်မဟုတ်ဘူးလား... ဒါကို မင်းဘာဖြစ်လို့ အထပ်ထပ် လိုက်စော်ကားနေတာလဲ ဘာလဲ အမေတစ်ယောက်လုံးကို ကျောတစ်ရာ ခုင်တစ်ရာ ကြိမ်ဒဏ်ခတ်ပြီး တိုင်းပြည်က နှင်ချင်သေးလို့လား အဲဒီလောက်ခိုက်ရိုင်းတာကို တို့လက်မခံဘူး မင်းအခု ဒီကနေ ထွက်သွားပေးပါ... ”

ပပစ်သည် လွမ်းကို ဂရုဏာ မျက်ဝန်းများနှင့် ငဲ့ကြည့်ကာ

“ တို့စိတ်မကောင်းပါဘူး လွမ်း ဒါဝင်ပါသင့်တဲ့ ကိစ္စမို့ပါ ”
ထန်က ပပစ်ကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်နေရင်းမှ . . .

“ မေလွမ်း မေလွမ်းဘက်မှာ ဘယ်သူတွေ ဘာအားကိုးရှိရှိ
ထန် ဂရုမစိုက်ဘူးနော် ထန်ပြောတဲ့အတိုင်း မေလွမ်းဘာလုပ်ပေးရမလဲ
ဆိုတာ စဉ်းစားပေး . . . ဒါပဲ ”

ထန် ခြေသံပြင်းပြင်းနှင့် လှည့်ထွက်သွားကာ ကားပေါ်ပစ်ထိုင်
သည်။

ကားသံခပ်ဆောင့်ဆောင့်ကြားမှ လွမ်း ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားကာ
တံခါးဝဆီပြေးထွက်ကြည့်မိ၏။

သမီးလေး ဘယ်တုန်းက ကားမောင်းတက်သွားတာလဲ . . .
ဘုရား . . . ဘုရား မကျွမ်းမကျင့်နဲ့ ဒေါသတွေနဲ့ မောင်းလို့ပျား

တစ်ခုခုဖြစ်မှဖြင့်

ကားက လမ်းမကြီးပေါ် ဝေါခနဲ ကွေ့တက်သွားလျှင်

“ သမီး . . . ”

လွမ်းတိုက်ခန်းပေါ်က ပြေးထွက်၍ ခေါ်သည်။

“ လွမ်း ”

မမစ်က လွမ်းလက်ကို နောက်ကနေ ဆွဲထားလိုက်ပြီး

“ အဆိပ်ပင်ကို ရေမလောင်းနဲ့ လွမ်း မိဘမေတ္တာဟာ အနစ်
နာများစွာ ပါတယ်ဆိုတာသိတဲ့ သားသမီးက တုံ့ပြန်တတ်ပြန်ပေမယ့်
မသိတဲ့ သားသမီးက ဖိနပ်လုပ်စီးတာ နှင့်သမီးက အဆိပ်ပြီးတဲ့မြေပွေး

မြွေပွေးကို ဖဲမွှေယာနဲ့ ခင်းသိပ်ပြီး ရွှေထီးဆောင်းပေးနေလည်း သူခံစား
တတ်မှာမှ မဟုတ်ဘဲ နင်ပေးသမျှ သူက အနိုင်ယူဖို့ချည်းပဲ ဖြစ်နေမှာ”

လွမ်းမျက်ရည်တွေ ပါးပြင်သို့ ပူနွေးစွာ စီးကျလာသည်။

မမစ်ဟာ ကျောင်းတုန်းက ခင်မင်ခဲ့ကြပေမယ့် သိပ်မရင်းနှီးပါး
နောက်ပိုင်းမှာ ခေါ်ပြောဖြစ်ခဲ့တယ်လို့လည်း သိပ်မရှိ။

ခုလို ဒုက္ခရောက်တော့မှ အကူအညီတောင်းကြည့်ခဲ့ရတာ
ဖြစ်သည်။ ဒါပေမယ့် သူမအပေါ်မှာ ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်လို သဘောထား

၍ ကူညီခဲ့သည်။ အကြံပေးနှစ်သိမ့်ခဲ့သည်။

လွမ်း မျက်ရည်တွေကို ကြည့်၍ ပခုံးမှ ဖွဖွသိုင်းဖက်လိုက်ပြီး

“ မငိုနဲ့ဟာ ဒါငိုစရာမဟုတ်ပါဘူး ငါတစ်ခုတော့ ပြောချင်
တယ် မင်းနေရာတကာ မေတ္တာသက်သက်နဲ့ မကြည်တဲ့ မိတ်ဆွေ ကောင်း
တစ်ယောက်ဘက်ကနေ ဘေးထွက်ကြည့်ပြီး မဟုတ်တာ တွေ့ရင်
အမှန်းခံတားဆီးမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးမွေးသင့်တယ် ”

“ ပပရယ် သမီးလေးက ငါ့ကို ဟိုတုန်းကတည်းက စိမ်းခဲ့တာ
သူများစကားနားယောင်ပြီး သွေးကွဲနေခဲ့တာ ငါအဲဒီလို စေတနာနဲ့
တားဆီးပေမယ့် သူသိမှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ ဟုတ်တယ် အခု နင်နဲ့သူက မိဘနဲ့သားသမီးအနေအထား
မဟုတ်တော့ဘူး . . . ဒါကို နင်ပျော့ညံ့ပြီး နောက်ဆုတ်နေပေးလော
ပိုဆိုးလေ . . . ဆုတ်ပြီးရင်း ဆုတ်နေရမှာဘဲ ရင်ဆိုင်သင့်တာကို ရင်ဆိုင်
မာသင့်တာကို မာရမယ် နင်တို့အိမ်ဆောင်ရေးမှာ ငါထင်တဲ့အတိုင်းဆို

နှင့်သမီးက စော်ကားခံရတာမျိုးမဟုတ်ဘဲ ဒီနေရာကို တမင် ဝင်ယူပြီး ပျောက်မှာစိုးနေတာပဲ... သူ့ဒီလို ဖြစ်ဖို့ အစကတည်းက စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တာ သိပ်သိသာတယ် "

လွမ်းသိပါသည် ဒါပေမယ့် သူမ သမီးလေးကို ဒီလိုအတွေးမျိုး နဲ့ မကြည့်ရက်ခဲ့။

အထင်အမြင်မသေးခဲ့ မမှန်းခဲ့သည့်အပြင် ရန်ကာကွယ်၏ ဂရုမစိုက်မှုတွေကြောင့် သနားပင် သနားမိသေးသည်။

" ကြားထဲက ရန်ကာကွယ်က သနားဖို့ကောင်းတာပေါ့ အရက်သမား မစင်ကျွေးလို့ မစားဘူးဆိုပေမယ့် အရက်ကြောင့် အမေ မှန်းမသိ၊ နှမမှန်းမသိ၊ မှားခဲ့ကြတာ တို့တုရားရှင်လက်ထပ်က ဇာတ်တော် တွေထဲမှာ နှင်နှံ့နှံ့စပ်စပ် ဖတ်ဘူးရင် သိမှာပါ... ဒါတွေထားပါတော့ ငါအကြံပေးချင်တယ် လွမ်း... အခု နှင့်မှာ မပေါ့မပါးကြီးနဲ့ လောလော ဆယ်ဆယ် စားစရာမရှိ၊ နေစရာမရှိ ဘဝမျိုး... နေရာစရာ ရှိပြီတဲ့ စားဖို့မွေးဖို့ ငါနဲ့နေတာကို ငါက တာဝန်မယူချင်လို့ မဟုတ်ဘူး... ငါဘယ်လောက်ပဲ ကူညီပေး ကြာလာရင် နှင်ကိုယ်တိုင် အားနာတာ တွေ အားငယ်တာတွေ ရှိလား... ဒီကိုယ်ဝန်မှာ အဖေရှိတာဘဲ လွမ်းရယ် သူတာဝန်ယူ တယ်ဆိုတာကို နှင်လက်ခံသင့်တယ် "

လွမ်းငိုရှိုက်ရင်း ခေါင်းခါပစ်မိသည်။

ပပစံက ပင့်သက်ရှိုက်လျက်...

" နှင် ဒုက္ခရောက်နေသလောက် နှင့်သမီးက ရွှေဘုံပေါ်မှာ

စံနေတာ ဒါကိုသူက သာယာနေပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သိပ်ကို အကျည်းတန်တာ... ပြီးတော့ သူက လူတွေကို ဘယ်လိုပြောထား သလဲ နှင်သိလား... "

" ဘုရား... ဘုရား... "

လွမ်း ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲ ပြာသွားကာ ယိုင်သွား၏။ ပပ ကပျာကယာ ထိန်းဖတ်ထားလိုက်ကာ...

" လွမ်း... လွမ်း... သတိထားလေ ငါမပြောတော့ဘူး... ဘာ... လာ... "

လွမ်းမျက်ရည်စက်တွေ တပေါက်ပေါက်ကျဆင်းလျက် အိပ်ရာ ထက်သို့ရောက်လျှင် အရုပ်ကြိုးပြတ်ပုံကျသွားရှာသည်။

ပပသည် လွမ်း လက်ဖဝါးလေးကို အားပေးဆုပ်ညှစ်၍

" နှင့်ယောက်ျားလည်း အရှူးကြီးလိုပါဘဲ လွမ်းရယ်... ဒီကို ရောက်လာပြီး ဝင်မလိုက်ရဲတာဘူး... သနားပါတယ် လူကြီးတွေကြားထဲ ဝင်ကလေးက မျက်နှာငယ်စွာနဲ့ လောကထဲ ဝင်ရရှာတော့မယ်... ငိုစဉ်းစားစမ်းပါ... "

အခန်း (၂၉)

“ သူ့စဉ်းစားတဲ့အထဲမှာ သူ့သမီးက လွဲပြီး ဘာ
ရှိမှာမဟုတ်ဘူး... မယပစ် အဲဒါ သေချာတယ်... ကျွန်တော့်ကို ကူညီ
”

ရန်ကာကွယ်က သော့တွဲတစ်တွဲကို ပပစ်ရှေ့မှာ အသာချွေ
လိုက်ပြီး

“ ကျွန်တော့် ခြင်္သေ့ အဲဒီခြံနဲ့ တိုက်ကို ကျွန်တော် အား
စီစဉ်လိုက်တာ သူ့ကိုယ်လို့မှ ဆင်းရဲမခံနိုင်ဘူး... လွမ်းအဲဒီတိုက်
နေဖြစ်အောင် မပပစ် ကိုယ့်အစီစဉ်နဲ့ကိုယ် ဖြစ်အောင် တွန်းပို့ပေး
ကျွန်တော့်နာမည်လုံးဝ မပါပါစေနဲ့ တိုက်မှာ သူ့အတွက် လိုအပ်
လုပ်ကိုင်ပေးဖို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အဒေါ်အရွယ်မိန်းမ
တစ်ယောက်ငှားပေးထားတယ်... ကျွန်တော်တို့ အမြင်မှာ နိုင်
အဖော်တစ်ယောက်ပေးမယ့် သူ့ကိုတော့ အကြီးအကဲအုပ်ထိန်း
တစ်ယောက် မပပစ်ဘက်က ဘာညာတော်တဲ့သူတစ်ယောက်ပုံစံ

နှစ်ပါစေ... ”

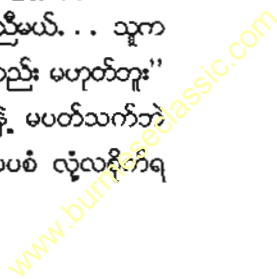
ပပစ် ရန်ကာကွယ်ဆို သူ့၏ ချောမွေ့နေသော မျက်နှာကို
ခန်းကပ် အခုမှ မြင်ဖူးခြင်းဖြစ်ကာ လွမ်းအတွက် ပြည့်သိပ်နေသည့်
အိုဗိုပုပန်မှ ချစ်ခင်ကြင်နာလိုမှုစသော ခံစားမှုများကို အထင်းသား
တွဲနေရသည်။

ဒါတွေကို လွမ်းက ပိုပြီး ခံစားမိမှာပါ။
တမင် မျက်ကွယ်ပြု၍ သမီးဘက်က ရပ်နေပေးခြင်းသာ
ပပစ်မည်။ အချီရည်တွေ ရှေ့မှာ ရှိနေပေမယ့် ဘယ်သူမှ မသောက်ဖြစ်
”

“ ကိုယ်ဝန်ကို အိုဂျီတွေနဲ့ အပ်ဖို့ ဂရုစိုက်ဖို့ သူ့အားနည်းနေ
ယ်... ကျန်းမာရေးအစစအတွက် မပပစ် အနီးကပ် ဂရုစိုက်ပေးပါ
ကျွန်တော့်ကို ငွေစကားပြောတယ် မထင်ပါနဲ့ မယပစ် သူ့မမွေးဖွားမီ
ထိ သူ့နားမှာပဲ အချိန်ကုန်ပေးပါ အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်
အဖူးဖူးမမေ့ပါဘူး မပပစ်ရဲ့ မိသားစုစရိတ်ကိုပါ လုံလုံလောက်လောက်
နဲ့တော် တာဝန်ယူပါမယ် ဖြစ်စေချင်တာက မပပစ်တစ်ယောက်ပဲ
တိုပြောဆို နားချလိုရမှာမို့ သူ့နားမှာ အနီးကပ် အမြဲရှိနေဖို့... ”

“ ယ နားလည်ပါပြီ... စိတ်ချပါ... ယကူညီမယ်... သူက
ရဲ့ သိပ်ချစ်တဲ့သူငယ်ချင်းပါ ဒါအပမ်းကြီးတဲ့ ကိစ္စလည်း မဟုတ်ဘူး”

“ အပန်းကြီးတယ် မပပစ် သူ့ကျွန်တော်နဲ့ မပတ်သက်ဘဲ
ပပစ်ရဲ့ ကူညီမှုတွေပဲလို့ လုံးဝယုံကြည်သွားဖို့ မပပစ် လုံ့လရှိက်ရ

မှာ၊ တစ်ချက်ကလေး လစ်ဟာသွားတာနဲ့ လွမ်းနဲ့ကျွန်တော့် ရင်ဆင်လေးကို ကျွန်တော်ဆုံးရှုံးလိုက်ရမှာ ”

ပပစ် ခေါင်းညှိတ်နေတာကိုဘဲ ရန်ကာကွယ် ဘဝင်က မပေါ်ဘဲ ဒါကိုဘဲ အထပ်ထပ်ပြောနေသည်။

“ သူ့အလုပ်ထွက်မလုပ်ဖို့လည်း ရအောင်ပြောပေးပါ... သူ့အတွက် ကားထားပေးတာကိုလည်း မပပစ် ပညာပါပါနဲ့ သူ့လက်ရောက်အောင် ထည့်ပေးပါ ”

“ လုံးဝ စိတ်ချလိုက်ပါ ပီပီရီရီနဲ့ လွမ်း စိတ်ချမ်းသာအောင် အောင် ပပကူညီမယ် ”

“ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မပပစ် ဘယ်လိုမှ မထင်ဘူးဆို ဒါလေးကို လက်ခံပေးပါ ”

“ အို... ”

သူ့ကိုယ်တိုင်ဖွင့်၍ ရှေ့မှာချပေးလာသည့် အနီရောင် ကတူဘူးလေးထဲမှ တဖျတ်ဖျတ်လက်နေသည့် စိန်လက်စွတ်လေးတစ်ကွက်

“ ဒီလောက်မလိုပါဘူး... ကိုရန်ကာကွယ် ပပ သူငယ်ချင်းအတွက် ပပကူညီဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ ”

“ လက်ခံပါ မပပစ် ”

“ ဒါကို မပပစ် လက်ခံနိုင်မှ လွမ်းအတွက် အရိပ်ထဲ အနိုင်မာရပြီလို့ သတ်မှတ်ပြီး ကျွန်တော်ဘဝင်ကျနိုင်မှာ မို့လို့ပါ... မှု နောက်ထပ် ကျွန်တော့်ဘက်က ပေးကမ်းထောက်ပံ့မှုတွေအား

ထပ်ပေးလာရင်လည်း လွမ်းအတွက် စေတနာသန်သန်နဲ့ပဲလို့ သတ်မှတ် နဲ့ လက်ခံပေးပါ... ”

ထိုနေရာမှ ထထွက်လာခဲ့တော့ သူ့မျက်နှာမှာ မျက်ရည်တွေ စနေခဲ့သည်လား...

ရန်ကာကွယ် အံ့ကြိတ်လျက် ကားပေါ်ပြန်ရောက်လာသည်။ ကိုယ်ဇနီး၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို အကွယ်တစ်နေရာကနေ မြင်နေ၊ လွမ်းနေရ သည့်အဖြစ်က ရင်နာဖို့ကောင်းလှသည်။

သူ့ဘာကို နာကျင်ရမှန်းမသိ၊ ဘယ်မှာမှ ပေါက်ကွဲလို့မရ။ လွမ်းကို အတင်းပွေ့ချီ၍ ဒီကနေ အဝေးဆုံးတစ်နေရာသို့ ထွက်ပြေးသွားချင်သည်။

မောင့်ကို နည်းနည်းမှ မသနားဘူးလား... လွမ်းရယ်... အရက်ကြောင့် ခြေတစ်လှမ်းအမှားမှာ သူပေးဆပ်ခဲ့ရသည်က နှင့်နဲ့နဲ့ အရက်ကို သူမှန်းသည်။

မှန်းလျက်နှင့်ဆက်သောက်နေခဲ့သည်။ ရင်ထဲမှာ အမှန်းတွေ အချစ်တွေ ဒေါသတွေနှင့် သန့်စင်ခြင်း သို့တာ ဘာမှမရှိတော့လောက်အောင် မွန်းကျပ်ပိတ်လှောင်နေသည်။

အခန်း (၃၀)

လွမ်းအတွက် လိုအပ်မည်ထင်တာတွေ လျှောက်ဝယ်ရင် ကားနောက်ခန်းထဲမှာ အိတ်တွေစုပုံထပ်လာသည်။

ဝယ်လို့အားမရသေး...

ကိုယ်ဝန်က ရင်လာပြီမို့ အရေးကြီးလာပြီမှန်းကိုသိသည်။ ဒါပေမယ့် အတွေ့အကြုံမရှိတော့ ဘာဝယ်ရမှန်းလည်းမသိ ထို့ကြောင့် လိုအပ်တာကော မလိုအပ်တာတွေကော စုပြုံကာ

ကားထဲမှာ တစ်လုံးပြည့်သွားသည်။

“ ကိုဆန်းကြည့်ပါဦး... ဘာလိုသေးလဲ ”

“ နေဦးကွ... ”

ဆန်းဆက်က ရေးမှတ်လာခဲ့သည့် စာရွက်ကို ပြန်ကြည့်ကာ ဝယ်ပြီးခြစ်ထားသည့် အမျိုးအမည်တွေကို ဖယ်၍ ကျန်တာ ကြည့်သည်။

“ နမ်းထုပ်ဆိုတာ ပါပြီလား... ”

“ နမ်းထုပ်ဆိုတာ ဘာလဲ ”

ဗျူးစာပေ

“ မသိဘူးလေကွာ နမ်းထုပ်ဆိုတာ နမ်းတာဖြစ်မှာပေါ့ ငါလည်း မမမိုးကိုမေးလာတာပဲ မသိတာချင်းအတူတူ ငါ့ကိုဆရာ မခေါ်ချင်နဲ့။ ”

အားလုံးဝယ်ခြမ်းပြီးတော့ ကားထဲပြန်ထိုင်မိကြရင်း... တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်မိကြသည်။

“ နေပါဦး ဒီလောက် ပစ္စည်းတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံကြီး အများကြီးကို မင်းဘယ်လိုပေးမှာလဲ လွမ်းက မရိပ်မိဘဲ နေမလား... ”

“ မသိဘူး... ပပစ်ဆီကို အရင်ပို့လိုက်မယ် သူ့စိစဉ်လိမ့်မယ် ဗျာ... ”

စတီယာရင်ကိုဆုပ်ကိုင်၍ ရှေ့ကိုငေးကြည့်ရင်း ရန်ကာကွယ် နှုတ်ခမ်းတွေကို ဖိပိတ်ထားမိသည်။

“ မင်းအဖြစ်ကလည်း ကိုရန် နာမည်ပျက် သိက္ခာကျ ကိုယ့်မိန်မကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရ... ”

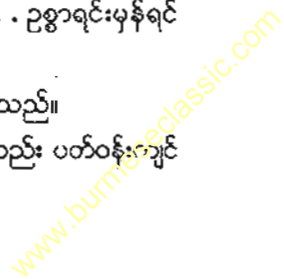
ရန်ကာကွယ် မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်ရောင်တွေ လက်လာတာ မြင်မှ ဆန်းဆက် ကိုယ့်စကားမှားသွားပြီမှန်းသိကာ စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားမိ၏။

“ ဆောရီးကွာ လူတိုင်းမှာသောက ကိုယ်စီရှိကြတာပဲ ဒါကို စိတ်ခါတ်မကျဘဲ ကျော်လွှားနိုင်ဖို့ အဓိကပါ... ဥစ္စာရင်းမှန်ရင် ပြန်ရမှာဘဲ မင်းအားမလျော့နဲ့ ”

ရန်ကာကွယ် ကားစက်နှိုး၍ မချီပြုံးပြုံးမိသည်။

“ တကယ်ပြောတာပါ... မင်းအတွက်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်

ဗျူးစာပေ

က အမှန်အတိုင်းမြင်တတ်တဲ့ လူတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ငါလည်း ပြောပေးတယ် အမှားဆိုတာရှိတာကြတာကို သူတို့သိတယ်... မင်းက နားလည်တဲ့သူတွေရှိနေတယ်ဆိုတာ ယုံစမ်းပါ... ”

တမင် နှစ်သိမ့်တာပဲဖြစ်ဖြစ် တကယ်မှော်လင့်ချက်ရှိနေတာ ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ရင်ထဲမှာ အင်အားတွေ ရှိသွားသလိုပါပဲ။

ရန်ကာကွယ် အိမ်ပေါ်တက်လာတော့ ဧည့်သည်တွေ အများကြီးနှင့် ထန်ကရယ်လို့မောလို့... ”

သူ့အားလုံးသော မျက်ဝန်းတွေကို ကျော်လွှား၍ အထဲဝင်လာ ခဲ့သည်။

“ ကိုယ်ဝန်က ခြောက်လရှိနေပြီ ခုထိ မလုပ်ဘူးဟာ ”

“ နင်... အိုဂျီနဲ့ မပြဘူးလား ”

“ ပြတယ်... ရှေ့အပတ်ထဲမှာ ထပ်သွားရဦးမှာ... ”

“ နင့်ယောက်ျားကလည်း ချောလို့ဘဝင်မြင့်နေတာလား မသိဘူး... မျက်နှာကို တင်းနေတာပဲ ”

“ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဟာ ချောတယ်မှလား... ”

“ ချောတယ် ”

“ ပြီးတာပဲ ငါက ဘယ်အချိန်ထဲကြည့်ကြည့် အဲဒီထဲ ချောနေဖို့ကို လိုချင်တာ ”

ထန်ကတော့ ပြောင်ပြောင်ပဲရယ်သည်။

ရင်ထဲမှာတော့ ဒေါသတွေအပြည့်... ”

ဗျူးစာပေ

အပေါင်းအသင်းတွေက သူမ၏ ခြောက်သွေ့သော ဘဝ အတွက် ငွေနဲ့ ဝယ်ယူထားရသည့် အဖော်သဟာတွေဖြစ်သည်။

ထန်ပြိုင်မြင်မှာကို သူတို့ ဘယ်တော့မှမလုပ်ကြ။

အကြိုက်လိုက်ပြောမယ့်သူတွေချည်းဖြစ်သည်။

ထန်ဘာပြောပြော ခေါင်းညိတ်မည်းအားပေးမည် ပြီးတော့

ဧည့်ခံကျွေးမွေးတာကို စားသောက်ပေးတာကိုယူမည်။

ထန်ဘယ်အချိန်ခေါ်မလဲ အချိန်မရွေးအဆင်သင့်။

ဒါကိုသိပေမယ့် ထန် ကိုယ့်ရဲ့ အထီးကျန်မှုအတွက် ဖြစ်သလို ဖြေရှင်းခဲ့ရသည်။

ကိုယ်ဝန်နဲ့ ပတ်သက်၍ အိုဂျီနဲ့ပြဖို့ သူမအတွက် ကျန်းမာရေး ဆေးဝါး သူ့ကိုယ်တိုင်ပါဝင်တာ ဘာရှိလို့လဲ... ဝယ်ပေးတာ ဘာရှိလဲ လိုက်ခဲ့ဖို့ခေါ်လည်းမလိုက်။

ဝယ်ပေးစမ်းပါဆိုလည်း ပါမလား... ”

“ မင်းအတွက် ငါ့နာမည်စာရင်းထည့်ပေးပြီးပြီ ရဲရင့်ထန် ကျန်တာ ငါဘာမှ ထပ်မပေးနိုင်ဘူး... ”

ထန် မျက်နှာပြောင်ပြောင်နဲ့ ခေါ်တာထက် သူကပိုတင်းသည်။

ထန်ကလည်း အားခံထားပါသည်။ ဒီကလေးဖွားပြီးတာနှင့်

မေလွမ်းနဲ့ ရန်ကာကွယ်တို့ကြားမှာ ဘီလူးဆိုင်းတီး၍ ဝင်ပြမည်။ အဲဒီကျမှ ဘယ်သူတွေနဲ့မလဲ ဘယ်သူတွေ ရယ်ကြမလဲ... ”

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၃၁)

“ ဟင်... မေလွမ်း... ”

ထန်မျက်နှာမှာ တအံ့တဩကြီးမျက်လုံးပြူး နှုတ်ခမ်းတွေ ပွင့်ဟသွားခဲ့လျက် ချောင်ပိတ်မိသွားသည့် ယုန်သူငယ်လေးသဖွယ် လွမ်းနောက်သို့ ယောင်ရမ်းဆုတ်လိုက်ရှာကာ ပပစ်လက်ကိုပါ အားကိုး တကြီး ဆုပ်ကိုင်လိုက်မိ၏။

“ သမီး... ”

ထန်မျက်နှာသည် မှီမောက်ပူတင်းနေပြီဖြစ်သည့် လွမ်း၏ ကိုယ်ဝန်ကို သရဲတစ္ဆေကဲ့သို့ စိုက်ကြည့်နေရင်း မျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်းတင်းမာသထက် တင်းမာလာခဲ့၍

“ မေလွမ်းတို့က ဒီလောက်ထိ ခြေပုန်းခုတ်နေခဲ့ကြတာကို ”

“ မဟုတ်ဘူး သမီး ဒါ... ဒါလေ မေလွမ်း အိမ်ကထွက်လာ ကတည်းက ”

“ တော်ပါတော့ ”

ဆေးခန်းက လူတွေရှေ့မှာ ထန်က မဆင်မခြင်အော်ပစ်လိုက်

ဗျူးစာပေ

သဖြင့် ရှိသမျှလူတွေ ဝိုင်းကြည့်လာကြ၏။

လွမ်း ရှက်လွန်းသဖြင့် ထန်ပြောဆိုလာမည့် စကားလုံးတွေကို လည်း ကြိုတင်သိနေကာ နေရာမှ ရှောင်ထွက်သွားဖို့ နေရာမှ ချက်ချင်း ပြန်လှည့်၏။

“ အို... ခိုးစားတုန်းက စားပြီး... လူမိတော့မှ ဒါက ဘယ်ပြေးမလို့လဲ ”

သူမသည်သာ တရားဝင်မယားကြီး ပုံစံနှင့် ထန်က ပတ်ဝန်း ကျင်ကြားအောင် တမင်ပြောသည်။

လွမ်းလက်မောင်းကိုပါ နောက်ကနေ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်ခွဲ လိုက်ပြီး...

“ အဲဒီကိစ္စ မေလွမ်းနဲ့ ထန်ရှင်းမယ် ” “ဘာမှ ရှင်းစရာမရှိ”

ဘူး... ရဲရင့်ထန် လွမ်းအိမ်က ထွက်လာတာ ခုနစ်လကျော်ပြီ ကိုယ်ဝန် က ကိုးလကျော် မင်းပြောရဲသလို လွမ်းဘက်က ပြောတတ်ရင် မင်းလောကကြီးကို မျက်နှာမပြုရဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်... ဒါမင်းရဲ့အမေ”

“ ဒီမှာ ဒေါ်ပပစ် ဒါရှင်ရဲ့ ပိုင်နက်မဟုတ်ဘူး... ဒီဗိုက်ကိစ္စမှာ ရှင်ပါဖို့မလိုဘူး... နေရာတကာ ဝင်မရှုပ်နဲ့ ”

“ ရှုပ်တာမဟုတ်ဘူး... မင်းက ရှုပ်အောင်လုပ်နေတာ... တကယ်ဆို ကိုယ့်ဖယားနဲ့ကိုယ် နေကြရုံပဲ ”

“ အို... မနေနိုင်ပါဘူး... ထန်က ထန်ယောက်ျားကို ဘယ်မိန်းမဆီဘဲ သွား သွား ကြည့်နေရမှာလား... ဒီကိုယ်ဝန်ကို

ဗျူးစာပေ

မေလွမ်း ယူဖို့မလိုဘူး... အဲဒါ ထန်ကိုသက်သက်ပြိုင်တာ ဦးရန်ကို လုယူဖို့ စုခောင်းနေတာ အချိန်မရွေး ငါရတယ်ဆိုပြီး အနိုင်လိုချင်တာ”

“ သမီးရယ်... မေလွမ်း ”

“ အိုး... မပြောနဲ့ မေလွမ်း ယုတ်မာတာ ထန်ယောက်ျားကို လုယူတာ ”

“ သမီး... ”

ထန် အော်ဟစ်ပြောဆိုကာ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလျှင် ပတ်ဝန်းကျင် မျက်လုံးများကြားမှာ လွမ်းတအိအိ ပြိုလဲသွားလေသည်။

အခန်း (၃၂)

မျက်လုံးခြင်းစူးစူးရဲရဲ ဆုံမိနေကြသည်။ ထန်မျက်ဝန်းမှ မျက်ရည်စက် တစ်စက် လက်ခနဲ ကြွေဆင်းသွားကာ

“ ဦးရန်ဘာပြောချင်သလဲ ”

“ မင်းကို ဘာမှမပြောချင်ဘူး... အမှိုက်တစ်စလို့ ခြင်းထဲ သွားထည့်ထားချင်တာ ခွေးသေကောင်ပုပ်လို ကျင်းတူးပြီး မြှုပ်ပစ်ချင်တာ... မင်းဟာ သိပ်ကို မိုက်ရိုင်း ရမ်းကားတဲ့မိန်းမ ”

“ မိုက်တယ် ရိုင်းတယ်... နောက်ဒီထက် ရိုင်းဖို့ရှိသေးတယ် ဦးရန် မေလွမ်းနဲ့ ဒီတစ်ခါထပ်ဖြစ်ကြည့် ထန်ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ကြည့်နေ...”

“ ငါ့မိန်းမကို ငါချစ်လို့ ကြိုးစားပမ်းစား ယူထားတာ... မင်းလို အလွယ်တကူ ရထားတာ မဟုတ်ဘူး... ရဲရင့်ထန် ဒီတစ်ခါပဲ မင်းအရှက်ခွဲစော်ကားလို့ရမယ်... နောက်ထပ်မရဘူး... ဒီနေ့ကတည်း ငါ့မိန်းမကို ငါ စောင့်ရှောင့်မယ်... မင်းလမ်းမင်းလျှောက် ငါ့ကို

www.burmeseclassic.com

ထိခိုက်လို့ကတော့ မင်းခြေလှမ်းအတိုင်း ငါလိုက်မှာဘဲ... မင်းတုံ့ပြန် သမျှ ငါတုံ့ပြန်မယ် မင်းလွမ်းကို မျက်စောင်းထိုးနေလို့ မရဘူး... ကြည့်နေလိုက်... "

" ဦးရန်က ထန်ကို စိန်ခေါ်တာလား "

" ဟုတ်တယ်... လွမ်းမွေးခါနီးပြီ... လွမ်းနားမှာ ငါရိုမု ဖြစ်မယ် "

" ထန်ကရော ဦးရန်ရဲ့ ရင်သွေးကို လွယ်ထားတာပဲ ရှင် ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အောက်တန်းကျလှချေလား... "

" ဟုတ်လား... အဲဒါ မင်းသင်ပေးတာလေ... မင်းနဲ့ တန်တာ မင်းကို ပေးတာပဲ... ငါ့လိုပါပဲလားလို့ မှတ်လိုက်ပေါ့ "

" ဦးရန် "

" ဖယ်စမ်းကွာ... "

ထန် လှမ်းဆွဲလိုက်ပေမယ့် အကျီကို ဆွဲမိသော်လည်း ပုတ်ထုတ်ပစ်မိကာ ရန်ကာကွယ် အခန်းထဲဝင် တံခါးပိတ်ပစ်လိုက်၏။ တစ်ညလုံး အိပ် ခိုမပျော်နိုင်။

ဘယ်ညာလူးလို့ခံရင်း ဝေါသများနှင့် ကြိတ်မနိုင်ခဲမရဖြစ်နေမိ သည်။ မေလွမ်း ကိုယ်ဝန်ရှိနေတာကို ဘာဖြစ်လို့ သူမသိခဲ့ရတာလဲ... မေလွမ်း ဒီမှာနေကတည်းက ပါသွားသည့်ကိုယ်ဝန်ဆိုတာကတော့ သေချာပါသည်။ ဒါကိုပဲ ရင်ထဲမှာ တန်နဲ့ခံစားနေရတာ...

ထန်နဲ့မေလွမ်းတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကိုယ်ဝန်ရှိတာချင်း

လာတူနေသည်။ ဒါပေမယ့် မေလွမ်းက အရင်မွေးတော့မှာ...

ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ရတာခြင်း အတူတူပေမယ့် မေလွမ်းမှာ စောင့်ရှောင့်မည့်သူတွေ၊ လုပ်ပေးမည့်သူတွေ ပြည့်လို့...

ထန် ဘေးမှာတော့ ဘယ်သူမှမရှိ။

ကြီးမေကို မကြာခဏ သတိရမိသေးသည်။

သို့သော် ကိုယ်က ခေါ်ချင်လို့ အနီးအနားသွားကြည့်တိုင်း

ကြီးမေက စိမ်းပြတ်သော အမူအရာများနှင့် မျက်နှာလွှဲပစ်၏။

တကယ်တမ်းကျတော့ ထန်မှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ တစ်ပုံ တစ်ပင်နှင့် အကြင်နာမဲ့သော စံအိမ်ဝန်းထဲမှာ မွန်းတည့်နေရောင် အောက်မှာ ရေနည်းငါးလေးလို အပူဒဏ်တဖြည်းဖြည်း ရင့်ရော်လာခြင်း နှင့်အတူ ခန္ဓာစရတော့မည့် ဘဝမျိုး။

ဒါတွေဖြစ်ရတာ မေလွမ်းကြောင့်

သူတစ်နေရာကနေ ငါ့ကိုလှည့်စားဖက်ပြိုင်နေတာပဲ...

ဦးရန်က ငါ့ကိုမှ မချစ်တာ သူပိုင်တယ်ဆိုပြီး ပညာပြနေတာ။

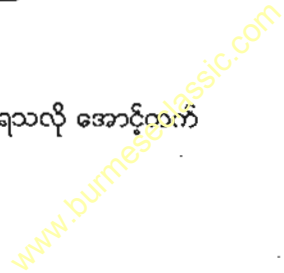
ငါသာလုပ်မလဲ နင်ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ထန်... ဒေါသအတွေး

ပေါင်းစုံနှင့် ထန်အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်လေသည်။

" ဟိတ်... "

" အား... "

ခေါ်သံနှင့်အတူ ဗိုက်ကို အကန်ခံလိုက်ရသလို အောင်ဏက် သွား၏။ ထန်ချက်ချင်းထထိုင်သွား၏။

ထန် အိပ်ခန်းထဲမှာ လူကြီးနှစ်ယောက်၊ တစ်ယောက် ခြေရင်းမှာ ကျောပေးထိုင်လျက် တစ်ယောက်က ထန်ဘေးမှာ မားမားကြီးရပ်နေသည်။

“ ထစမ်း... ထစမ်း...”

ထစမ်းဆိုသည့် လူကြီးကို နေရာမှ ဆင်းရပ်လိုက်ရင်း ထန်ကြည့်တော့ မျက်နှာကို သည်းကွဲအောင် မမြင်ရဘဲ ခေါင်းမှာ ဘုထစ်ကြီးတွေလိုလို...

“ သူ့ကိုခေါ်ခဲ...”

“ အမလေး...”

ဘာသံကြီးမှန်းမသိ၊ ခြေရင်းက လူကြီးထံမှ ထွက်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဘယ်ကိုလဲ မလိုက်ဘူး... မလိုက်ဘူး...”

“ လာစမ်း...”

ထန် လက်ကို လူကြီးက တစ်ဖက်တည်းနှင့် ဆွဲခေါ်သွား၏။ ထန်အတင်းရုန်းကန်၍ အော်ဟစ်ပေမယ့် ဘယ်သူမှမကြားဘယ်ကမှလဲ ခေါင်းထောင်ကြောင့်ကြား။

မြင်ကွင်းအားလုံးသည်လည်း အိမ်ယာ အဆောက်အဦများ မဟုတ်တော့ဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခွင်မှာ ရဲရဲနီနေသည်။

ကိုယ်မှာ ပူလောင် ပြင်းပြလာ၏။

တဖျစ်ဖျစ်တရဲရဲ မြည်နေသံများကြောင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့

ဆံပင်အဝတ်အစား ဘာမှ မရှိတော့ဘဲ တန်းလန်းဆွဲလျက် မီးရှို့ခံထားသည့် လူတွေ...

ခြေနှစ်ဖက်မှ တဖျစ်ဖျစ်လောင်မြိုက်ကာ အဆီတွေ တရဲရဲတပေါက်ပေါက်ကျနေသည်။

အမလေး... ကြောက်ပါပြီ... ပူလှပါပြီဆိုသော အော်သံတွေက အရပ်ရပ်ကို ဂယက်ရိုက်ပြီးမှ ပြန်ကန်လာသလို ရင်ဘတ်ထဲ နားထဲမှာ တုန်ဟီးနေသည်။

ကြည့်နေရင်း တအိအိ ရွဲကျလောင်မြိုက်သွားသော ခြေနှစ်ဖက်လုံးကုန်ကာ တုံးတိတိကိုယ်ကြီးများက တဆတ်ဆတ်တုန်၍ အော်နေဆဲ...

ဒါတောင် ဘာဖြစ်လို့ သေမသွားတာလဲ...

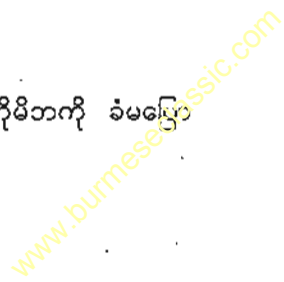
တစ်ဘက်မှာကျတော့ ပါးစပ်တွေပြဲဟလျက် ခါးတွေလှဲတွေကိုင်ကာ တစ်ယောက်ပါးစပ်ထဲ တစ်ယောက်ပြေးထိုးနေကြသည်။

သွေးအလူးလူးနှင့် တိုက်ခိုက်ထိုးသွင်းနေကြတာတောင် သေဆုံးသွားသူမရှိ ထန် ကြောက်လွန်းသဖြင့် အော်ဖို့လည်း သတိမရ။ အော်လည်း မအော်နိုင်တော့ဘဲ ကြောင်တောင်တောင်ကြီး

ဖြစ်သွား၏။

“ လာစမ်း... တစ်ယောက် ”

“ အား... ကြောက်ပါပြီ နောက်ကိုမိဘကို ခံမပြောတော့ပါဘူး...”

“ အမေကို မဆဲတော့ပါဘူး. . . ”
 “ ကြောက်ပါပြီ အမေ့ကို မစော်ကားတော့ပါဘူး. . . ”
 အော်သံတွေက နားကွဲမတတ်
 “ အပြစ်သိပြီလား ”
 “ သိပြီ. . . သိပါပြီ ”
 “ ဘာအပြစ်လဲ. . . ”
 “ အမေ့ကို စော်ကားလို့ပါ ”
 “ နောက်စော်ကားဦးမလား. . . ”
 “ မစော်ကားတော့ပါဘူး. . . ”

ထန်ကြည့်နေရင်းမှာပင် ကျောပေး၍ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည့် ပုပုသေးသေး ဦးခေါင်းမှာ ချိုနှစ်ဘက်နှင့် ဘာနှင့်တူမှန်းမသိသော ဟာသည် တန်းစီရောက်လာသူတို့၏ ပါးစပ်ထဲသို့ ရဲရဲလောင်နေသည့် သံပူလုံးများ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ထည့်ပေးနေသည်။

ပါးစပ်ဟပေးသူတို့သည် အလှူတည်းညီးနှင့် ရဲရဲတောက်နေသည့် သံလုံးများကို မချီမဆန် ချိုချရင်း ကယ်ပါ ယူပါအော်၏။

ထွေးမချ မျိုမကျဘဲ လူးလိုခွဲအော်နေကြ၏။

ထန် နှုတ်ခမ်းတို့ပွင့်ဟလျက် ပြူးကြောင်ကြည့်နေမိဆဲမှာ ကျောပေးထိုင်နေသည့် ပုသေးသေးသတ္တဝါက ထန်ဘက်ကို လှည့်လာသည်။

ထန်ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားပေမယ့် ခြေထောက်တွေက မြဲမြံစွာ

ရပ်နေရာမှ လှုပ်လို့မရ။

“ နင်လည်းအတူတူပဲ ”

မဟုတ်ဘူး. . . မဟုတ်ဘူး. . .

ပါးစပ်မှ အသံမထွက်ပေမယ့် ထန် ငြင်းဆန်နေမိသည်။

သို့သော် သတ္တဝါ၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရလျှင် ထန် နှလုံးခုန်

နှုန်း ရပ်သွားသလို အားလုံးကို မေ့သွား၏။

မျက်လုံးနှစ်ပေါက်သည် နှာခေါင်းမရှိတော့လောက်အောင် ထိပ်ဖျားချင်း ထိဆက်မတတ်ရှိကာ နားထင်စပ်ထိ ရှည်လျား၏။

မျက်နှက်ဆံမရှိဘဲ မျက်ဖြူဖွေးဖွေးကြီးကထင်းနေသည်။

ပါးစပ်ပေါက်မရှိဘဲ အသားကို ဖောက်ထွက်နေသလိုမျိုး

ခပေါ်ကို လန်ကော့နေသည့် သွားစွယ်နှစ်ချောင်းက ရှည်နေတာ သားသေးလေးမဟုတ်။

ထိုသတ္တဝါက ထန်ကို မျက်နှာမူလျက် ထရပ်လိုက်ပြီး ကြည့်နေရင်းမှာပင် သတ္တဝါကနေ နီရဲသော သံပူလုံးကြီးဖြစ်သွား၏။

ထို့နောက် ၎င်းသံပူလုံးသည် ကြောက်အားကြီးကာ ပွင့်ဟနေသော ထန် နှုတ်ခမ်းများကြားထဲသို့ ရိပ်ခနဲ ပစ်ဝင်လာရာ. . .

“ အား ”

ထန်တစ်ကိုယ်လုံး လောင်မီးကျသွားသလို ပူပြင်းကာ ထန် ခံကျသွား၏။

“ အား. . . အမလေး. . . ”

ထန် မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်၏
 “ ဟင်... ငါ... ငါ အိမ်ထဲမှာပါလား... ”
 အလန်တကြား စမ်းကြည့်တော့ မွှေးရာနုကို ဆုပ်မိ၏။
 မဟုတ်ဘူး... သူတို့ သူတို့ ဒီနားမှာရှိနေတာ...
 ထန်ကိုယ်မှာ ချွေးတွေက ရေချိုးထားသလို ရွှဲနစ်နေသည်။
 အိပ်ရာပေါ်ကနေ ကြောက်လန့်တကြား ကျုံးထလိုက်စဉ်မှာ

ဗိုက်ထဲက ပြင်းပြဲစွာ နာကျင်လာ၏။

“ အား... ”

ဗိုက်ကို နှိပ်၍ အိပ်ရာထောင့်မှာ ခွေကျသွားသည်။

သူမ ကိုယ်ဝန်က လ မစေ့သေးပါ။

မွေးဖွားဖို့ လလည်းမဟုတ် နုနယ်တုန်းမှာ ဗိုက်နာလာသည်
 တစ်စုံတရာ ဥပါဒ်ဖြစ်ရလောက်အောင်လည်း ဒီကိုယ်ဝန်

ဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်နေခဲ့တဲ့ အထဲမှာ ဘာမှ ထိခိုက် စွန်းထင်တာလည်း
 မရှိခဲ့...

မွေးဖို့လည်း မချိန်မဟုတ်သေး။

“ အား... ”

ဗိုက်က အဆမတန်နာလာသည်။

ရန်ကာကွယ်ကို ခေါ်မလို့ အားတင်း၍ ခုတင်ပေါ်

ဆင်းသည်။

ကြမ်းပေါ်ရောက်တော့ ပုံကျသွား၏။

ဗျူးစာပေ

နာလွန်းသည့်ဒဏ်ကြောင့် ဗိုက်ကိုလည်း မကိုင်နိုင်တော့
 အော်လည်း မအော်နိုင်တော့ဘဲ ကြမ်းပေါ်မှာ ကွေးကောက်နေဆဲ တံခါး
 ဖွင့်လှုပ်ရှားသံတွေကို ကြားလိုက်ရ၏။

“ ဦးရန် နီးနေတာလား... ”

စိတ်ထဲမှာ ဝမ်းသာသွားကာ ခေါ်ဖို့ပါးစပ်ဟပေမယ့် မအော်နိုင်။

ရှားလာလှုပ်ရှားနေသံက ခပ်သုတ်သုတ်အပြေးအလွှား...

ထန် တွက်ဆမိသွား၏။

မေလွမ်းက လ စေ့နေပြီ။

မေလွမ်း ဗိုက်နာနေလို့များ ဟိုက ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက်

လား...

“ အား ”

ဝေဒနာကို ကြိတ်ခဲရင်း အော်လိုလည်းမရ စကားလည်း

ပြောနိုင်ဘဲ ထန် ကြမ်းပေါ်မှာ လူးလိမ့်ရင်း အိပ်မက်လိုလို တကယ်

လိုလို သူရောက်ခဲ့သည့် ငရဲခန်းကြီးဆီ စိတ်ရောက်သွား၏။

သံပူလုံးကြီး အဲဒီအလုံးကြီးကို ငါ ငါမျိုချလိုက်သလား...

ငါဘာဖြစ်လို့ မသေတာလဲ...

ကြောက်စိတ်ကြောင့် ချွေးတွေချက်ချင်းဖြိုက်ခနဲရွဲကျလာ၏။

နားထဲမှာ ကားသံသဲ့သဲ့ကို ကြားလိုက်ရသည်။

ရန်ကာကွယ် ထွက်သွားပြီဆိုတာ သိလိုက်၏။

ဗျူးစာပေ

သူမ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ။

ကြမ်းပြင်မှာ ဒရူတ်တိုက်ဆွဲလျက် တွားသွားမိသည်က စာပေါ်မှာ ရှိနေသည့် ဖုန်းရှိရာသို့... .

အခန်း (၃၃)

ကားပေါ်က ဆင်းသည်နှင့် သားဖွားဆောင်ရှိရာသို့ သူတောက်လျှောက်ပြေးသွားခဲ့ရ၏။

ပပစ်သည် စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံမျိုးနှင့် မွေးဖွားခန်းရှေ့မှာ ဆောက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်လျက်... .

“ ပပစ် လွမ်း... လွမ်းဘယ်လိုနေလဲ... အထဲမှာလား ”

“ ဟုတ်တယ်... မွေးနေ့ပြီထင်တယ် သွင်းသွားတာကြာပြီ ”

“ အဲဒါများ ဗိုက်နာကတည်းက ဖုန်းဘာလို့ မဆက်တာလဲ ”

“ ဪ... လွမ်းက လုံးဝမဆက်ရဘူးဆိုပြီး ပပစ်ကို တိုင်ထားတာ သူလွတ်လိုက်တော့မှ ဆက်ရတာလေ... ”

ရန်ကာကွယ် ပိတ်ထားသည့် တံခါးခွက်ကို အကူအညီ ရှင်ဝင်သွားချင်စိတ်တွေ ဖြစ်ကာ ကတုန်ကယင် လှုပ်ရှားနေမိ၏။

“ လွမ်းက ကံကောင်းပါတယ် ဒီနေ့ အပ်ထားတဲ့ အိုဂျီတွေ အားလုံးရှိတယ်။ လွမ်း... ဒီညမွေးနိုင်တယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းထားပြီးသား ကို... ”

သူတစ်ယောက်ပဲ မသိရတာပါလား... ရင်ထဲမှာ နှင့်သွားသည်။

ကိုယ့်ခန်းမယားအတွက် ဒီအချိန်မျိုးမှာ သူသာ သူရဲကောင်းဖြစ်သင့်သည်။

အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် လွမ်းမျိုးသိပ်နေပေမယ့် မည်မျှအားငယ်ရှာမလဲ... .

ထိုစဉ် မွေးခန်းထဲမှ ဝါးခနဲ ထွက်လာသည့်ကလေးငိုသံ
“ဟာ... .”

“ဟော မွေးပြီ မွေးပြီ ကိုရန်”

ရန်ကာကွယ် ပီတိအဟုန်နှင့် လှိုက်ခနဲဖြစ်ကာ ကျင့်တက်သွားသည့် ကိုယ့်ကြောင့် အံ့ကြိတ်လျက် မျက်လုံးအစုံကို မှိတ်ပစ်လိုက်မိ၏။

ကလေးကော လူကြီးပါ ကျန်းမာပါစေ... .

“ကလေး အဖေ ဘယ်သူလဲ... .”

တံခါးရုပ်ခနဲဖွင့်လာသည်။

ကလေးကို ပွေ့လျက် နှာခေါင်းစည်းဖြုတ်ထားသည့်

ဆရာမလေး ရပ်နေ၏။

“ကျွန်တော်ပါခင်ဗျား... .”

“ယောက်ျားလေးမွေးတယ်... .”

“လူ... လူကြီးကောဟင် လူကြီးကျန်းမာရဲ့လား ဆရာမ”

“ကျန်းမာပါတယ် ဒီမှာ ကလေး... .”

“ဟာ”

ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များပင်လည်လေသည်။

“သား... .”

ရင်ထဲမှာ လှိုက်ဝယ်လာသော ပီတိစိတ်နှင့် တိုးတိတ်စွာ ခေါ်မိရင်း... . နီနီထွေးထွေးကလေးငယ်လေးကို ဖွဖွလေးထိကိုင်ကြည့်ကာ မချီတတ် ချီတတ်မို့ကလေးမှာ နာကျင်သွားမလားဟုတွေး၍ မချီရဲပြန်... .

လွမ်းကို မွေးဖွားခန်းက နေထုတ်လာကြတော့ သူ့ဘာကိုမှ ကရုမစိုက်နိုင်တော့ဘဲ လွမ်းကို သူ့ကိုယ်တိုင်ပွေ့၍ လူနာဆုတင်ပေါ်ချသည်။

“လွမ်း... သိပ်ပင်ပန်းသွားလားဟင်... .”

လွမ်းက သူ့ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် လက်ဖဝါးလေးကိုအသာ ရုန်းထွက်လိုက်ပြီး... .

“ရှင်ပြန်ပါ... .”

ဟု ပြောကာ မျက်နှာလေးလွှဲသွား၏။

“လွမ်းရယ် လောလောဆယ် လွမ်းလောက်အရေးကြီးတာ ဘာရှိလို့လဲ ဒီအချိန်မှာ လွမ်းရဲ့နားမှာ ရှိနေသင့်ဆုံးလူက မောင်ပဲမောင်ကို မနှင်ပါနဲ့... .”

“လွမ်း... ဒီမှာ ကြည့်စမ်း... နှင့်သားက ခြေတံလင်္ဂလာ”

ရှည်ကြီးတွေက သူ့အဖေလိုပဲဟာ မျက်နှာကျပ်လည်းတူတယ် နှာတံတွေ နှုတ်ခမ်းတွေကတော့ နှင်နဲ့တူတာ အရမ်းချောမယ်ရင်ပဲ... ဖွေးကစ်နေ တာပဲ "

ပပစ်က ကလေးကို တစ်ပွေ့ပွေ့နှင့် လွမ်းမျက်နှာရှေ့မှာ ကပ်ပြ သည်။

သားဆိုသည့်အသံကြားတော့ လွမ်းမျက်နှာလေး ကြည်လဲ့ သွား၏။

ရှေ့ရောက်လာသည့် ရင်သွေး၏ မျက်နှာလေးကို မြင်လိုက်ရ သည့် စကားမှာ ရင်ထဲက ပူပန်နွမ်းလျှံခဲ့သမျှ အားလုံးတို့ဟာ ပိန်းကြားဖတ် ပေါ်မှာ ရေမတင်သကဲ့သို့ အားလုံးပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။

ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ သားရယ်...

ဒါပေမယ့်... ဒီသားလေးမှာ အဖေမရှိ...

သားရဲ့အဖေဟာ သားဘေးမှာ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ဖူး နိုင်မည်မဟုတ်တာကို ဒီသားလေး မသိရှာပါလား...

" လွမ်း ဘာမှ အားမငယ်နဲ့နော်... ဒီကိစ္စအတွက် ထန်နဲ့ မောင်ရအောင် ဆွေးနွေးမယ်... လွမ်းနဲ့မောင်သားအတွက် ဘယ်လိုပဲ ပေးဆပ်ရ ပေးဆပ်ရ ထန် တောင်းဆိုသမျှ လိုက်လျောပြီး မောင်လဲယူ မယ် အားလုံးအေးချမ်းသွားမှာပါ... လွမ်းစိတ်ချမ်းသာအောင် နေနော်..."

လွမ်းမျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်ရောင်လက်လာတာမြင်တော့

ပျုံးစာပေ

သူပျာပျာသလဲချောသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာ ဆုံးဖြတ်မိသည်က ထန် ဘာဖြစ်ချင်သလဲ ဟိုတုန်းက ရွှေဆိုရွှေ၊ ငွေဆိုငွေ အားလုံးပေးနိုင်သည်

မာနကိုတော့ အထိမခံခဲ့။

ခုချိန်မှာ ထန်လက်ညှိုးညွှန်သမျှအားလုံးဖြစ်စေဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်၏။

" ပပစ် သားကို ကျွန်တော် ချီကြည့်ချင်တယ် "

သူမထိရဲ မကိုင်ရဲ ဖွဖွလေး ဖရိုဖရဲချီတော့ ပပစ်ကရယ်သည်။ လွမ်း... နှုတ်ခမ်းမှာ ပြုံးရိပ်လေးထင်၏။

" ကိုရန်ရယ် ရဲရဲတင်းတင်းပွေ့ပါ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး... " ပပစ်က ရယ်ရင်းပြော၏။

" ဟိုမှာ ကြည့်ပါဦး ကလေး အဖေကို... "

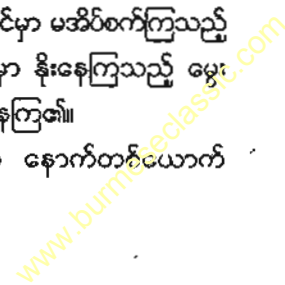
" အေးလေ သားဦးနေမှာပေါ့ မချီတတ် ချီတတ်ဖြစ်နေတာ" ဘေးလူနာ ခုတင်မှာလည်း ရယ်သံတွေ ထွက်လာ၏။

မျက်နှာနီနီရယ်ကျဲကျဲနှင့် ရန်ကာကွယ် သားမျက်နှာလေးကို ငုံ့နမ်းမိ၏။

မိုးမလင်းသေးပေမယ့် ဖွေးလူနာဆောင်မှာ မအိပ်စက်ကြသည့် လူနာစောင့် အမျိုးသမီးတချို့နှင့် ခုတင်ထပ်မှာ နိုးနေကြသည့် မှူး လူနာအမျိုးသမီးတို့က သူတို့ကို လှမ်းကြည့်နေကြ၏။

" ကဲ... ဦးရန်ကာကွယ် ဟိုမှာ နောက်တစ်ယောက်

ပျုံးစာပေ

ရောက်လာပြန်ပြီ... ”

ထန်နဲ့ တွဲနေသည့် ခြင်္သေ့က မိန်းကလေးနှစ်ယောက်... ”

အားလုံးအကြည့်တွေက သူမတို့ထံ စုပြုံရောက်သွားသလို ရန်ကာကွယ်တံတံအံ့တံသြထရင်လိုက်မိသည်။

“ ထန်လား... ထန်ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ abortion ဖြစ်တာထင်တယ် ခုနစ်လထဲရောက်ပြီဆိုတော့ ဘာမှန်းမသိဘူး... ဒါပေမယ့် အခြေအနေကတော့ မကောင်းဘူး ”

“ ဟင်... သမီးလေး... သမီးလေး... ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ဘာမှမဖြစ်ဘူး လွမ်း မောင် ခုလိုက်သွားမှာ ပပပံ လွမ်းကို ဂရုစိုက်လိုက်ပါ ”

“ အင်း... အင်း... လိုက်သွား... ”

သူလွမ်းလက်ကလေးကို တစ်ချက်ပျစ်ညှစ်၍ ချက်ချင်းလိုက်လာခဲ့သည်။

“ ထန် ဆေးရုံရောက်ပြီလား... ဘာဖြစ်တာလဲ ”

“ မသိဘူး... သူ့ဇာတို့လည်း သူ့ဖုန်းဆက်လို့ ပြေးသွားကြတာ ဘာတစ်ခွန်းမှကို မပြောနိုင်အောင် လူးလို့ခွဲနေတာ ဝိုက်နာတာပဲလို့ ထင်ပြီး ဆေးရုံကိုခေါ်လာတာပဲ ဒီရောက်တော့မှ သွေးတွေ ဆင်းလာတာ ”

သူ့ဇာက သူနဲ့အတူ ယှဉ်လျှောက်လာရင်း ပြောပြနေသည်

“ ကိုယ်ဝန်က ဟိုရက်က သူ့ပြောပုံအရဆို ခုနစ်လထဲဝင်တာ

သုံးလေးရက်ပဲရှိဦးမယ်... ဒါပေမယ့် သူ့နာပုံကတော့ အလူးအလိုမို့ပဲ ရောက်တယ်ဆို မွေးခန်းထဲတန်းသွားရတာ သူ့ဇာတို့တောင် ခုနကမှ မွေးသွားတဲ့ လူနာက ဘယ်လို ဘာညာနဲ့ ပြောသံကြားပြီး ဦးရန်ကာကွယ်တုံ့မှန်းသိလို့ လာပြောနိုင်တာ... ”

ရန်ကာကွယ် မွေးခန်းရှေ့ရောက်တော့ ထန်အပေါ် ပူပန်စိတ်တွေ ဖြစ်လာမိခဲ့၏။

ကိုယ်ထွက်လာခဲ့သည့်အချိန်မှာ ထန်တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လောက်ကြိတ်မိတ်ခံစားနေရရှာမလဲ။

ဒီလို ဖြစ်မည်မထင်သဖြင့် ထန်ကို သူ့ငဲ့စောင်း၍ပင် မကြည့်ခဲ့မိတာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်တင်မိလျက် ထန်ဘာမှ မဖြစ်ပါစေနဲ့ ဟု ဆုတောင်းနေခဲ့မိသည်။

အခန်း (၃၄)

“ အား... နာလိုက်တာ... မေလွမ်း... မေလွမ်းရေ...”

“ သမီးလေး...”

မခံရပ်နိုင်သည့် ဝေဒနာဆိုကြီးကြောင့် ခလုတ်ထိတော့ အမိတသည်။

ထန် မေလွမ်းကို တအားခေါ်တော့ မေလွမ်းပြေးလာရှာသည်။ သို့သော် မေလွမ်းကို အားကိုးတကြီး ဖက်တွယ်ချင်၍

လက်ကမ်းပေမယ့်

မေလွမ်းကလည်း လက်ခံကြိုဆိုသော်လည်း သူမကို တစ်ခုတစ်ယောက်က ဆောင့်သွဲလိုက်သလို မေလွမ်းနဲ့ ထန် ဝေးကွာသွားသည်။

“ မေလွမ်း...”

“ သမီး...”

“ မေလွမ်းရေ နာလိုက်တာ မေလွမ်းရယ် ထန်ကို ကယ်ပါနဲ့ ဒီဗိုက်ကြီးကို ဖြုတ်ပေးပါ။ ဖြုတ်ချပေးပါ... အား... အား...”

ဗျူးစာပေ

သင့်အတွက်မနက်ဖြန်

နာတယ် ”

ဘယ်သူတွေက ဆွဲထားတာလဲ... မေလွမ်းဆီကို ဘာဖြစ်လို့ သွားလို့မရတာလဲလို့ ထန်အတင်း ရုန်းကန်နေရင်း ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခနဲဖြစ်သွားပြီး အမြင့်တစ်နေရာမှ ပြုတ်ကျသွားသလို ခံစားရကာ...

“ အား...”

မှောက်လျက်သား ပစ်ကျသွား၏။

ထိုစဉ် သူမဗိုက်ထဲမှာ ပြင်းစွာနာကျင်လျက် တစ်စုံတစ်ခု သွက်ကျသွားသလိုခံစားလိုက်ရသည်။

“ ဟိ... ဟိ... ဟိ... ဟိ... အစ်... အစ်... အစ်...”

အမလေး ဘာသံကြီးလဲ... ထန်လူးလဲထကာ ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင် သူမ၏ ခြေရင်းမှာ ငုတ်တုတ်ထိုင်ရယ်မောနေသော ငှက်အလွန်ကြောက်လန့်ဖူးသည့် သတ္တဝါကောင်လေး...

“ အား...”

ထန် လန်ဖျန်ကျုံးအော်လိုက်မိ၏။

“ သွားပြီ ”

စကားသံတစ်ချက်ကြားလိုက်၏။

ထန်သတိတွေ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်သို့ ပြန်ရောက်လာပြီး သူမ မွေးဖွားခန်းထဲမှာပါလား... အင်္ဂလိပ်လို အချင်းချင်း

ဗျူးစာပေ

၂၅၆

လရောင်ကျူး

ပြောဆိုနေကြသံတွေ ကြားရင်း... နာပြီဆိုကတည်းက လူမုန်းသူမုန်း မသိဖြစ်ခဲ့ရတာ သူ့ဇာတိသို့ အားတင်းဖုန်းဆက်လိုက်ပြီးသည့်နောက်မှာ ဘာဆို ဘာမှမသိတော့ သူ့ဇာတိ၊ သူမကို ဆေးရုံခွဲကြတာဖြစ်သည်။

ဦးရန် မသိဘူးလား... ဦးရန် ဒီဆေးရုံမှာ ရှိနေမလား...

“ ဘာလေးလဲ ဆရာမ ”

“ ယောက်ျားလေးပဲ... ”

စကားပြောသံတွေ ကြားလိုက်ရသည်။

ဦးရန်အသံကော သူ့ဇာတိအသံတွေပါ ကြားလိုက်ရသည်။

ထန် ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားတော့ပါ... သူမ စိတ်ဝင်စားသည့်

သူက ကလေး... ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရသဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုန်လျက် ပင်ပန်းနွမ်းလျနေခဲ့သည့် ခန္ဓာကိုယ်ဟာ စကားပြောဖို့လည်း ခွန်အားမရှိတော့ မျက်လုံးတွေကို အားယူဖွင့်၍ အခန်းထဲသို့ ဝေ့ကြည့်လိုက်မိသည်။

ကလေးက သူ့ဇာလက်ထဲမှာ

သူ့ဇာဘေးမှာ ဆရာမတစ်ယောက်နဲ့ ဦးရန် သူတို့အားထံ

ကလေးကိုသာ ဝိုင်းဝံ့ကြည့်နေကြတာဖြစ်သည်။

“ ဆ... ဆရာမ ”

ချောက်ချားနေသည့် ထန်၊ ခေါ်သံက အက်ကွဲကွဲ တုန်ထ

စူးရှလျက်...

“ ကလေး... ကလေးကို ပြပါ ”

ဗျူးစာပေ

သူ့ဇာက ဆရာမနဲ့ အားလုံးသိကိုမကြည့်တော့။ ထန်အနားကို လျှောက်လာ၏။

ထန်သည် ကလေးကိုကြည့်ချင်စေနှင့် ကျူးထတော့မတတ်စင်ဖြစ်နေသောကြောင့် သူ့ဇာက အနားမှာ တွန့်ဆုတ်ဆုတ်လာရပ်လိုက်၍ ကလေးကို ထန်ရှေ့သို့ တိုးပြလိုက်၏။

“ဟင်...”

ဖြူပျော့ပျော့ ပြာလဲ့လဲ့အသားရောင် ပိတ်ထားသည့်မျက်ဝန်းအိမ်က ရှည်လျားလှလျက် လူသားတစ်ဦးနှင့် လုံးဝမတူသည့် စုတ်ခွန်ခွန်မျက်နှာသေးသေးလေး...။

ထန်မျက်နှာသည် ပေါင်းအိုးထဲကထက်လာသကဲ့သို့ ချွေးသီးကြီးတွေ ယိုကျလာသည်။

မျက်လုံးအစုံက တစ်စစ ပြူးကျယ်လာသည်။

နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ အဆမတန် လှုပ်ခတ်လာခဲ့ပြီး...

“အား”

“အုန်း”

“အမလေး”

ဘယ်သူမှမထင်မှတ်ခဲ့သည်မို့ တားချိန်ဆွဲချိန်မရလိုက်မီ ထန် အသံကုန်အော်ကာ ကလေးကို ရိုက်ချပစ်လိုက်၏။

ကလေးက ကြမ်းပေါ်သို့ပြုတ်ကျသွား၍ သူ့ဇာက ကလေးငယ်အတမ်း နောက်ဆုတ်လိုက်မိသည်။

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

“ထန်”

“မွေးခန်းထဲမှာသာမက တံခါးဖွင့်ထားသဖြင့် ပြေးဝင်ကြည့်ကြသည့်လူတွေပါ ရှုပ်ယှက်ခတ်သွားသည်။

“ထန်”

ဆရာဝန်ဆရာမတွေက ကလေးကို ပြေးကောက်ကြသလို ရန်ကာကွယ် ထန်ကို ပြေးပွေ့လိုက်သည်။

ထန်သည် ကျွတ်ထွက်မတတ်ပြူးကျယ်နေသော မျက်လုံးကြီးများနှင့် နှာခေါင်းနှင့်ပါးဖပ်တွင်းမှာ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်တို့ စီးကျနေသည့်

“ထန်ရယ်”

သူ ဘယ်လိုမှမမြင်ရက်တော့ဘဲ မျက်လုံးတွေကို မိုတ်မိုတ်လိုက်မိသည်။ ထန် သေဆုံးခဲ့ပြီ။

ဘာကြောင့် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကြောက်မက်ဖွယ်အဖြစ်ဆိုးနှင့် သေဆုံးခဲ့တာလဲ သူမသိပါ။ သို့သော် တစ်မိ၊ မိဘ၊ ကြီးသူ၊ ငယ်သူ ဒေါသသဖြစ်ပြီဆို ဘာကိုမှမရှောင်ဘဲ မိုက်ရိုင်းစွာပြောဆိုတတ်သူ၊

ထိုကြောင့် ဤသို့အဖြစ်ဆိုးသွားသည်ဟု သူနားလည်ခဲ့သော်လည်း တကယ်တမ်း မွေးစားတူမကလေးသာ တော်စပ်ခဲ့သည့်အဖြစ်ကိုတော့ ရန်ကာကွယ်သာမက ဘယ်သူမှလည်း သိကြမည်မဟုတ်ပါ။

သိအောင်လည်း လွမ်းက ဘယ်တော့မှပြောမှာမဟုတ်။

အကယ်၍ ရဲရင့်ထန် သေဆုံးသွားခဲ့ပြီဆိုတာ သိလျှင်ကော ဖွင့်ပြောဖြစ်မှာလား။

သင့်အတွက်မနက်ဖြန်

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မိဘလိုမေတ္တာမျိုးနှင့် စောင့်ရှောက်ခဲ့ခြင်းဟာ မိဘပဲဖြစ်သည်။ ကျေးဇူးကန်းခြင်းသည် တစ်မီးအပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ မိဘအပေါ်မှာဖြစ်စေ အလွန်အပြစ်ကြီးလှမှန်း ထန်သိသွားပါလိမ့်မည်။

သိခဲ့ခြင်း သေဆုံးခြင်းနှစ်ရပ်၏ တစ်ပြိုင်နက်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ သူမ နောင်တများနှင့် ပေးဆပ်ခဲ့သည်လား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒေါသမောဟများကို နောက်တစ်ဘဝအထိ သယ်ဆောင်သွားခဲ့သည်လား၊ ဒါကို သူမသိမှာပါ။

ရန်ကာကွယ် ရင်ထဲမှာ ပူပန်လေးလံသွားခဲ့၏။ လွမ်းကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ။

အစဉ်လေးစားလျက်
လရောင်ကျူးရင့်